

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਭਾਗ
ਤੀਜਾ

SIKHBKCLUB.COM

ਕਰਤਾ:
ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਇਮਾਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:~

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਭਾਗ ਤੀਜਾ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਕਰਤਾ :

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

✽

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟਰੱਸਟ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 1000 ਮਈ 1993
ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੁਧਾਈ ਕਰਕੇ : 1000 ਨੰਵਬਰ 1999
ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ : 1000 ਜਨਵਰੀ 2011
ਭੇਟਾ : 230 ਰੁਪਏ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

1. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ

ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ - 110001

ਫੋਨ : 23719495, 8527832736

2. ਤਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ

ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

3. ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਾਦਰਜ਼

ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਛਾਪਕ : ਨਿਉ ਗਿਆਨ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਦਿੱਲੀ।

ਸੂਚੀ-ਪੱਤ੍ਰ

(ੳ) ਤਾਲ ਠੇਕੇ ਤੇ ਸੁਰ-ਲਿਖੀ ਚਿੰਨ੍ਹ	੧
(ਅ) ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ	੩
(ੲ) ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ	੮
(ਸ) ਭਗਤੀ ਸੰਗੀਤ	੧੨
(ਹ) ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ	੧੬
(ਕ) ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ	੧੮
(ਖ) ਭਗਤੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ	੨੦
(ਗ) ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼	੨੧
(ਘ) ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਧਿਗਤੀ	੨੨
੧. ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ	੨੩
੨. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ	੪੫
੩. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ	੬੩
੪. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ	੮੧
੫. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ	੯੬
੬. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ	੧੦੮
੭. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ	੧੨੩
੮. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ	੧੩੬
੯. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ	੧੪੯
੧੦. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ	੧੬੧
੧੧. ਰਾਗ ਸੋਰਠ	੧੮੧
੧੨. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ	੧੯੮
੧੩. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ	੨੧੪
੧੪. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ	੨੨੯
੧੫. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ	੨੪੫

੧੬. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ	੨੬੫
੧੭. ਰਾਗ ਸੂਹੀ	੨੮੪
੧੮. ਰਾਗ ਲਲਿਤ	੩੦੩
੧੯. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ (ਚੋਵੇ ਪ੍ਰ:)	੩੧੬
੨੦. ਰਾਗ ਖਮਾਜੀ ਭਟਿਆਰ	੩੨੯
੨੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਉ ਠਾਟ)	੩੩੪
੨੨. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ	੩੪੯
੨੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ	੩੬੦
੨੪. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ	੩੭੦
੨੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ	੩੮੨
੨੬. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ	੩੯੩
੨੭. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ	੪੦੦
੨੮. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ	੪੦੮

SIKHBOOKCLUB.COM

ਮੁਖ-ਬੰਧ

ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਐਸੀ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਸੀ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ (ਨੋਟੇਸ਼ਨ) ਦਾ ਇਕ ਐਸਾ ਤਰੀਕਾ ਈਜਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬੰਦਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ-ਬਜਾਉਣਾ ਸਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖਦਿਆਂ “ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ” ਦਾ ਇਹ ਤੀਜਾ ਭਾਗ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰ ਕਮਲਾਂ ਵਿਚ ਪੁਜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ, ਭਗਤੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਧੋਗਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹਰ ਇਕ ਰਾਗ ਤੇ ਖੋਜ-ਭਰਿਆ ਲੇਖ, ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ੨੪੫ ਮਨੋਹਰ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੌਂ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ, ਪੜਤਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਠੁਮਰੀਆਂ, ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ ਤੇ ਕੇਦਾਰਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਰਾਗ ਜੋਜਾਵੰਤੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇੰਜ ੨੮ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੫੬ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ 'ਚ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਕਰ ਕੇ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸ ਹੈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ-ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੀ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਠ-ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ
ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-੧੧੦੦੦੧
ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੯੩

ਦਾਸ :-
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਧੰਨਵਾਦ!

ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਸ. ਬਹਾਦਰ ਸਰਦਾਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਦਿੱਲੀ) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਿੱਥੇ ਰੋਹਤਕ, ਸੋਨਾ, ਆਗਰਾ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ, ਮਥੁਰਾ, ਹਾਥਰਸ ਆਦਿ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਵਾਏ, ਉੱਥੇ (ਯੂ.ਪੀ.) ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਪੱਕਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਨ 1930 ਵਿਚ "ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ" ਨਾਮ ਦਾ ਆਸ਼੍ਰਮ ਗੁ: ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਯੂ.ਪੀ. ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਦਿਆਲੇ ਤੋਂ ਜਿਹੜੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਗਭਗ ਸੌ ਵਿਚੋਂ ਸੱਤਰ ਸਹਜਪਾਚੀ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ (ਭਾਗ ਤੀਜਾ) ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕਰਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਅਜਕਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੇ ਰਾਗੀ ਜੱਥਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇਸ-ਵਿਦੇਸ਼ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮਾਇਆ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਸੋ, ਦਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ

ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਐਸੀਆਂ ਕਈ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਿਤ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਹ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ, ਕੀਰਤਨੀਏ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਸਮਾਜ-ਸੁਧਾਰਕ, ਪਰਉਪਕਾਰੀ, ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ, ਕਥਨੀ-ਕਰਨੀ ਦੇ ਸੂਰੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਨ। ਆਪ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੂਬਾ ਸਰਹੱਦ ਜ਼ਿਲਾ ਹਜ਼ਾਰਾ, ਪਿੰਡ ਜਾਬਾ ਵਿਖੇ ਭਾਈ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ੧੩ ਜਨਵਰੀ ੧੯੦੪ ਵਿਚ ਹੋਇਆ।

ਜਾਬੇ ਤੋਂ ਚਾਰ ਕੁ ਕੋਹ ਪਹਾੜ ਦੇ ਗੁੱਠੇ ਚਮਨੱਕਾ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਪ ਨੇ ਚੌਥੀ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰੀਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਤਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਠਵੀਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਠਵੀਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਜਬ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਦੀ ਰੁਚੀ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਗਾਉਣ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਵਲ ਸੀ। ਸੋ, ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੰਨ ੧੯੧੯ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਲਈ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਦਿਆਲਾ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਦੋਂ ਆਪ ਦੀ ਆਯੂ ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਸੀ, ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸੁਰੀਲਾ ਗਲਾ ਤੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸੁੰਦਰ ਨਗਮੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਆ ਪੰਡਿਤ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਜੀ ਲਈ ਕੋਈ ਘੱਟ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਆਪ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਘਰ ਆਏ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਆਪ ਨੇ ਗਿ: ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਬਤੌਰੇ ਰਾਗੀ ਜੱਥੇ ਦੇ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤਕ ਗੁ: ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੀਰਤਨ ਰਾਗੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਸੰਨ ੧੯੨੫ ਵਿਚ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਾਂ ਦਾਨੀ ਸ: ਬ: ਸਰਦਾਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਕੋਠੀ ਨੰ: ੭, ਜੇਤੂ ਮੰਤ੍ਰ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆ ਲਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲਾ ਬਿਜਨੌਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਸ: ਬ: ਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਕੇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਿਜਨੌਰ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਤ੍ਰੀਹ ਚਾਲ੍ਹੀ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਤੇ ਹੋਰ ਮਿਤਕ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ-ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ-ਮਰਿਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਜੇ ਆਪ ਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਬੜਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਸੋ, ਸ: ਬ: ਜੀ ਨੇ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਗੀ ਜੱਥਾ ਲੈ ਕੇ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਰੀਪੋਰਟ ਦਿਉ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਤਨਾ ਕੁ ਲਿਖਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਰੀਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਯੂ. ਪੀ. ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੱਝਾ। ਭਾਵ, ਜ਼ਿਲਾ ਬਿਜਨੌਰ, ਮੁਹਾਦਾਬਾਦ, ਮੇਰਠ ਤੇ ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਵਿਚ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਕਿ ਯੂ. ਪੀ. ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ

(੭)

ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇੰਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜੋ ਘਾਟ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸ: ਬ: ਸਰਦਾਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ੨ ਫਰਵਰੀ ੧੯੩੦ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਨਾਮ ਦਾ ਆਸ਼੍ਰਮ ਗੁ: ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤੇ ਗਿ: ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਸ਼੍ਰਮ ਹੁਣ ਤਕ ਬੜੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

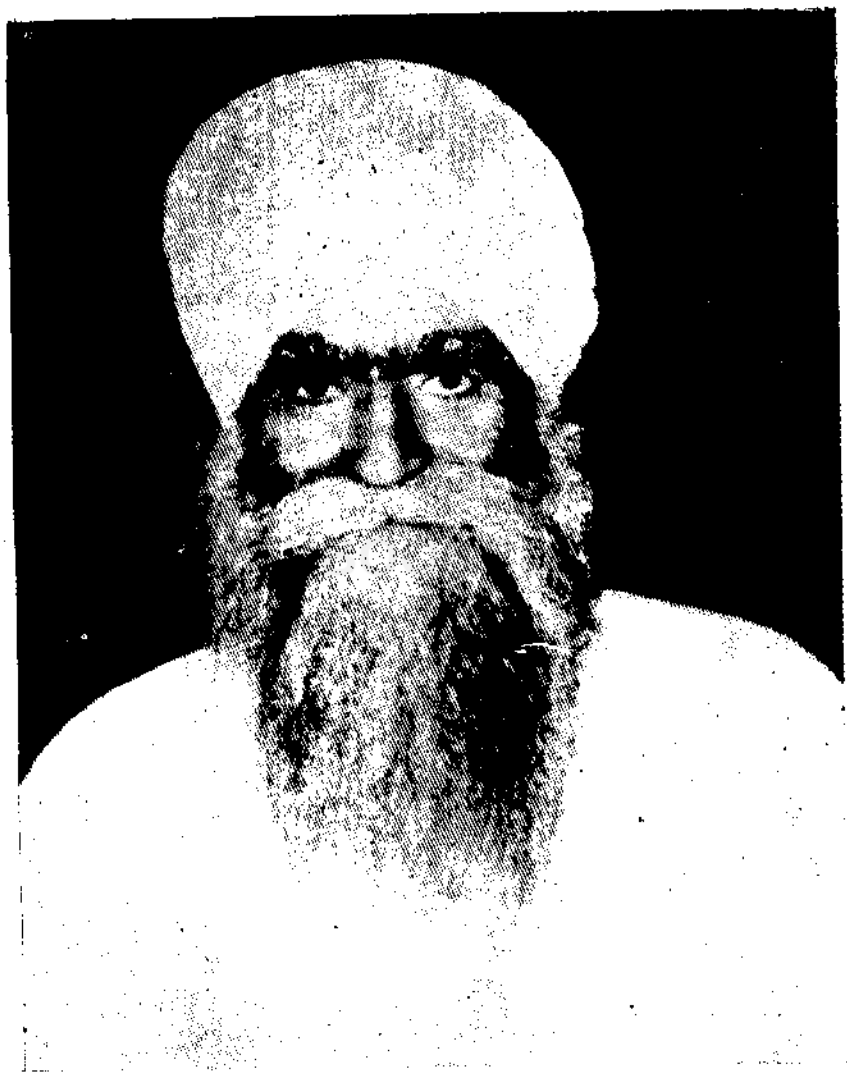
ਸੰਨ ੧੯੩੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਹਿਰ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਈ, ੩੬ ਵਿਚ ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ੪੦ ਵਿਚ ਤਹਿਸੀਲ ਹਾਪੜ ਵਿਖੇ 'ਯੂ.ਪੀ. ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨ' ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਰਾਗੀ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜ਼ਿਲਾ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਰਕੜਾ ਕਮਾਲ ਤੇ ਖੰਡਸਾਲ ਕਲਾਂ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੈਂਟਰ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਆਪ ਜੀ ਸਾਲ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਸਾਲਾਨਾ ਦੀਵਾਨ ਕਰਾਉਣੇ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸਿੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਧਨੀ ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਜ਼ੀਫ਼ੇ ਦੁਆਉਣੇ ਆਦਿ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ (ਪੰਜਾਬ ਕੀ ਅਜਬ ਚੀਜ਼) ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੁਣ ਵੀ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਭੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ, ਪੰਡਿਤ ਭਾਤ ਖੰਡੇ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ। ਇੰਜ ਉਸਤਾਦ ਤੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿਚ ਬੜੀ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਆਪ ਨੇ ੧੯੪੨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ "ਐਬਟਾਬਾਦ" ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਉਚੇਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨੋਂ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਕਰਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਆਯੂ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ੨੫ ਜਨਵਰੀ ੧੯੬੭ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਏ।

ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਿ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਗਿ: ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ 'ਪ੍ਰਵਾਨਾ', ਗਿ: ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਗਿ: ਜਗਤ ਸਿੰਘ, ਗਿ: ਹੇਮ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਰੇਡੀਓ ਅ:), ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ 'ਸਿੰਧੀ', ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਇਤਿਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਦਾਸ ਨੇ ਭੀ ਲਗ-ਭਗ ਸਤ ਸਾਲ ਤਕ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(੮)

ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ
ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
(1904-1967)

ਤਾਲ-ਠੋਕੇ

ਮੱਤ-ਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੯)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧੀਂ ਤਿਰਕਿਟ | ੨ ਧੀਂ ਧਾ ਤਿ | ੩ ਟ ਧਾਗੇ ਨੱਧਾ ਤਿਰਕਿਟ

ਮਣੀਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੧)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧੀਂ ਟਤਾ ਟਕ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੩ ਧਾ ਧਾ | ੪ ਤਿਟ ਕੱਤਾ ਗਿਦੀ ਗਨ

ਭਾਨਮਤੀ-ਤਾਲ ਜਾਂ ਸਵਾਰੀ-ਚਾਰਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੧)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੨ ਤੀਂ ਨਾ | ੩ ਕੱਤ ਤੀਂ | ੪ ਧਾਗੇ ਨੱਧਾ ਤ੍ਰਿਕੜ

ਜੈਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੩)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧੀਂ ਤਿਰਕਿਟ ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾ | ੨ ਤਿ ਟ ਕੱਤਾ ਧੀਂ | ੩ ਧਾ ਧਾਗੇ | ੪ ਨੱਧਾ ਤਿਰਕਿਟ

ਤਾਲ-ਚੰਚਲ ਜਾਂ ਦੀਪਚੰਦੀ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧਾ ਧੀਂ ਟ | ੨ ਧਾ ਗੇ ਤੀਂ ਟ | ੦ ਤਾ ਤੀਂ ਟ | ੩ ਧਾ ਗੇ ਧੀਂ ਟ

ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧਾ ਟਕੜ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੦ ਧਾ ਧਾ | ੩ ਤਿ ਟ | ੦ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੪ ਧਾ ਧਾਗੇ | ੦ ਨੱਧਾ ਤਿਰਕਿਟ

ਤਾਲ-ਫਰੋਦਸਤ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਧੀਂ ਧੀਂ | ੦ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕੜ | ੨ ਤੁੱ ਕਾ | ੩ ਕੱਤ ਤੀਂ | ੪ ਧਾਤਿਰ ਕੜਧਿੰ ਨਗ | ੫ ਧਾਤਿਰ ਕੜਧਿੰ ਨਗ

ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | X ਠੋਕਾ | ਕੇ ਧਿੱ ਟ ਧਿੱ ਟ | ੨ ਧਾ ਟ | ੦ ਗੇ ਤਿੱ ਟ | ੩ ਤਿੱ ਟ ਤਾ ਟ

ਤਾਲ-ਝੁਮਰਾ (ਮਾਤਰੇ ੧੪)

ਤਾਲੀ | X
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ੨ ਧਾ ਤਿਰਕਿਟ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤਿਰਕਿਟ | ੦ ਤੀਂ ੨ ਧਾ ਤਿਰਕਿਟ | ੩ ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾਗੇ ਤਿਰਕਿਟ

ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੫)

ਤਾਲੀ | X
ਠੇਕਾ | ਧੀਂ ੨ ਤਾ ੨ ਕ | ੨ ਧੀਂ ਧੀਂ ਧਾ ਧਾ | ੩ ਤਿ ਟ ਧੀਂ ਧੀਂ | ੪ ਧਾ ਧਾਗੇ | ੫ ਨਧਾ ਤਿਰਕਿਟ

ਛੋਟੀ-ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੬)

ਤਾਲੀ | X
ਠੇਕਾ | ਧਾ ੨ ਧੀਂ ੨ ਧਾ | ੨ ਧਾ ੨ ਧੀਂ ੨ ਤਾ | ੦ ਤਾ ੨ ਤੀਂ ੨ ਧਾ | ੩ ਧਾ ੨ ਧੀਂ ੨ ਧਾ

ਖਟਤਾਲ (ਮਾਤਰੇ ੧੮)

ਤਾਲੀ | X
ਠੇਕਾ | ਧਾ ਧਿਟ | ਧਿਟ ਧਾ | ੨ ਧਾ | ੩ ਦੁੰ ਤਾ | ੦ ਕੇ ਤਿ | ੪ ਟ ਧਾਗੇ | ੫ ਦੁੰ ਤਾਗੇ | ੬ ਤਿਟ ਕੱਤਾ | ਗਿਦੀ ਗਨ

ਸ੍ਰ-ਲਿਪੀ ਚਿਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ ਸਪਤ	}	ਮੱਧ-ਸਪਤਕ	}	ਮੱਧ-ਸਪਤਕ	}	ਤਾਰ-ਸਪਤਕ
ਸੁਧ-ਸੂਰ		ਸੁ ਰ ਗ ਪ ਧ ਨ		ਸ ਰ ਗ ਪ ਧ ਨ		ਸ ਰ ਗ ਪ ਧ ਨ
ਕੋਮਲ-ਤੀਵਰ ਸ੍ਰ		ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ		ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ		ਰੁ ਗੁ ਮੁ ਧੁ ਨੁ

ਪ — — — } ਧਾ ਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਡੈਸ਼ ਹਨ, ਇੰਜ ਧਾ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਤਰੇ ਹੋਏ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਰੇ ੨ ੨ ੨ } ਜਿੰਨੇ ਡੈਸ਼ ਕਿਸੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਹੋਠਲਾ ਅੱਖਰ ਉਨ੍ਹੇ ਮਾਤਰ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

X, 0 ੨-੩—ਇਹ ਜੋੜੀ (ਤਬਲੇ) ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ (ਭਾਵ, ਸਮ (ਗੁਰ) ਜਿਥੋਂ ਤਾਲ ਸੁਰੂ ਹੋਵੇ, X, ਅਤੇ ਖਾਲੀ 0, ਬਾਕੀ ਦੋ ਤਿੰਨ ਅੱਗੇ ਤਾਲੀਆਂ ਹਨ।

* * ਸ — } ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤੇ ਦੋ ਮਾਤਰੇ ਸਿਰਫ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਹਾਂ
* * * * } ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰ ਗ —, ਮ—ਉਤਲੀ ਸੁਰ ਛੋਹ ਕੇ ਹੋਠਲੀ ਸੁਰ ਵਜਾਓ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ ਹਨ।

(ਮ)—ਉਤਲੀ ਤੇ ਹੋਠਲੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਵਜਾਓ, ਜਿਵੇਂ ਪਮਗਮ ਜਾਂ ਰਸਨਸ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਗਮਕ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਉਤਲੇ ਹੋਠਲੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਅੰਸ ਲੈਣੇ ਹਨ।

ਧਪ, ਮ ਇਕ ਮਾਤਰੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ 'ਧਪ' ਤੇ ਅੱਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਮ।

ਆ ੨ ੨ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਜਿਹੜਾ ਅੱਖਰ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕੌਸੇ ਹੋਈ? ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :—

- (੧) ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਤੋਂ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਲਾ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਤੋਂ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੰਧਰਵ (ਗਾਇਕ) ਕਿੰਨਰ (ਵਾਦਕ) ਅਤੇ ਅਪਸਰਾਵਾਂ (ਨਿਰਤਕੀਆਂ) ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਭਰਤ, ਨਾਰਦ ਅਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਜਿਹੇ ਮਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ।
- (੨) ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਤਾ ਦੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਰਦ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਪਾਰਵਤੀ ਜੀ ਦੀ ਸੇਜ ਤੇ ਸੁੱਤੀ, ਸੌਣ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨੇ 'ਰੁੰਦਰ ਵੀਣਾ' ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾ ਮੁਖਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕੀਤੀ। ਛੇਵਾਂ ਰਾਗ ਪਾਰਵਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ : ਭਾਵ—ਭੈਰਉ, ਹਿੰਡੋਲ, ਮੇਘ, ਦੀਪਕ ਤੇ ਸ੍ਰੀ। ਇਹ ਪੰਜ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੌਸ਼ਿਕ ਰਾਗ, ਪਾਰਵਤੀ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ।
- (੩) ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਜਦੋਂ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਘੁੰਮ-ਘੁੰਮ ਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਠਜਾਰੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਗੈਬੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਕਿ "ਹੇ ਮੂਸਾ ਤੂੰ ਇਸ ਪੱਥਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਸਾ (ਸੋਟਾ) ਮਾਰ।" ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੋਟਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸ ਪੱਥਰ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸੱਤ ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਪਾਣੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਗਣ ਲਗ ਪਈ। ਉਸ ਜਲਧਾਰਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ।
- (੪) ਇਕ ਹੋਰ ਫਾਰਸੀ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ "ਮੂਸੀਕਾਰ" ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਪੰਛੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨੱਕ ਵਿਚ ਸੱਤ ਸੁਰਾਖ ਬਾਂਸੁਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਤਾਂ ਦਾ ਉਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੋ-ਕਲਪਿਤ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਚਾਈ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਤਰੱਕ ਦੀ ਕਸ਼ੋਟੀ ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੇ। ਸੋ, ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਝਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ—ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਯੁਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਏ ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਖਾਣਾ, ਪੀਣਾ, ਰੋਣਾ, ਹੱਸਣਾ, ਗਾਣਾ, ਬਜਾਣਾ ਤੇ ਨੱਚਣਾ ਇਤਿਆਦਿ ਗੁਣ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਂਜ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ੨੫੦੦ ਸਾਲ ਈਸਾ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ—ਵੇਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਿਗ ਵੇਦ' ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ 'ਸਾਮ ਵੇਦ' ਰਚਿਆ ਗਿਆ। ਵੈਦਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ 'ਸਾਮ' ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ 'ਰਿਗ ਵੇਦ' ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਮੰਤਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਮ ਵੇਦ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਮ ਵੇਦ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, "ਮੰਤਰਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਗਿਆਨ।" ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਯੁਗ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਕਾਫੀ ਫੈਲ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਗਾਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਉੱਦਾਤ, ਅਨਉੱਦਾਤ ਤੇ ਸਵਰਿਤ' ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਉੱਦਾਤ ਤੋਂ 'ਨੀ-ਗਾ' ਅਨਉੱਦਾਤ ਤੋਂ 'ਰੇ-ਧਾ' ਅਤੇ ਸਵਰਿਤ ਤੋਂ 'ਸਾ-ਮਾ-ਪਾ' ਸੁਰ ਬਣੇ। ਇੰਜ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਸੁਰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਮਗਾਨ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੇਦਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੰਸ਼ (ਘਰਾਣੇ) ਵੀ ਸਨ। ਕੱਨ੍ਹਵ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀ ਸਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ੫੦ ਸੂਕਤ (ਅਧਿਆਇ) ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਮੰਡਲ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਦੂਸਰੇ ਮੰਡਲ ਦੇ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਿਤਸੰਮਦ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਰਿਸ਼ੀ ਸਨ, ਤੀਸਰਾ ਮੰਡਲ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ, ਚੌਥਾ ਵਾਮਦੇਵ, ਪੰਜਵਾਂ ਆਤ੍ਰਿਯ, ਛੇਵਾਂ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤਿ ਅਤੇ ਸੱਤਵਾਂ ਵਸਿਸ਼ਟ ਵੰਸ਼ (ਘਰਾਣੇ) ਦੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨੌਵੇਂ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਘਰਾਣੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਸਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ— "ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਵਾਂ (ਘਰਾਣੇ) ਅਨੇਕਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਕੁਝ ਪੰਜਾਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕੋਥਮ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੱਗ ਦੇ ਹੀ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।" ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਨ।

ਵੈਦਿਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵੀਣਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ— ਸਤਤੰਤਰੀ, ਆਲਾਭੁ, ਐਂਦੰਬਰੀ, ਬਾਣ, ਵਿਪੰਡੀ, ਚਿਤਰਾ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੁੱਕ ਨਾਲ ਵਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜੇ ਅਤੇ ਦੁੰਦਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਉਲੇਖ ਭੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣਿਕ ਤੇ ਬੌਧਿਕ ਕਾਲ—ਈਸਾ ਤੋਂ ੧੦੦੦ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਈਸਵੀ ਇਕ ਤਕ, ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੁਰਾਣਿਕ ਤੇ ਬੌਧਿਕ ਕਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਾਫੀ ਉੱਨਤੀ ਤੇ ਸੀ। ਹਰੀ ਵੰਸ਼ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਆਗਨੇਯ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ—ਸੂਰ, ਗ੍ਰਾਮ, ਮੂਰਛਨਾ ਆਦਿ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਧਜ ਅਤੇ ਜੈਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੰਧਰਵ ਸੰਗੀਤ—ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ 'ਸੰਗੀਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਗੰਧਰਵ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੰਧਰਵ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਜਾਤ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗੰਧਰਵ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਰਮਾਇਣ, ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਧਰਵਾਂ ਦਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਲੇਖ ਆਇਆ ਹੈ। ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਦੇਵ ਗੰਧਰਵ ਦੀ ਉਪਾਯੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤਿ ਬਾਹੂ, ਹਾ ਹਾ, ਹੂ ਹੂ ਤੇ ਤੰਬਰੂ ਉੱਤਮ ਗੰਧਰਵ ਸਨ। ਪਾਂਡਵ ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਤੇ ਨਿਰਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਗੰਧਰਵ ਚਿੱਤ੍ਰਸੇਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਵੀ ਗੰਧਰਵ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੇਵਯਾਨਿ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਰਾਟ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਉਤ੍ਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਹੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੰਧਰਵ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਭਰਤ ਦਾ ਨਾਟਕ ਸ਼ਾਸਤਰ—ਤੀਸਰੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਭਰਤ ਨੇ 'ਨਾਟਕ ਸ਼ਾਸਤਰ' ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗੀਤ, ਵਾਦਕ, ਨਿਰਤ, ਸੁਰਤੀ, ਸੂਰ, ਜਾਤੀ ਗ੍ਰਾਮ-ਰਾਗ, ਅਲੰਕਾਰ, ਮੂਰਛਨਾ ਆਦਿ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਰਤ ਦਾ ਇਹ 'ਨਾਟਕ ਸ਼ਾਸਤਰ' ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਆਧਾਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਤ ਆਪਣੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਜਾਣਣ ਲਈ ਸੁਰਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਾਪ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ੨੨ ਸੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਮਾਨ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸੂਰ ਸਪਤਕ ੨੨ ਸਾਮਾਨ ਸੁਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸੀ।

ਮਤੰਗ ਦਾ ਬ੍ਰਿਹਦਦੇਸ਼ੀ ਗ੍ਰੰਥ—ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਲਗ-ਭਗ ਮਤੰਗ ਮੁਨੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ 'ਬ੍ਰਿਹਦਦੇਸ਼ੀ' ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੂਰਛਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਾਗ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਇਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਤੰਗ ਮੁਨੀ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ—“ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਤ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ ਰੀਤੀ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪ ਰਾਗ ਰੀਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ, ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ।” ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭਰਤ ਦੇ ਬਾਦ ਅਤੇ ਮਤੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ।

ਮੁਸਲਿਮ ਕਾਲ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ੧੧ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਆਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਵਲ ਬਹੁਤਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੜੀ ਉੱਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਈ ਨਵੇਂ ਰਾਗਾਂ, ਤਾਲਾਂ ਤੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਵਿਸ਼ਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਸਰ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਗਾਇਕਾਂ-ਵਾਦਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ।

ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ—ਦੇਵਗਿਰੀ ਯਾਦਵ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਪੰਡਿਤ ਸਾਰੰਗਦੇਵ ਨੇ ੧੩ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ 'ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ' ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਨਾਦ, ਸੁਰਤੀ, ਸੁਰ, ਗ੍ਰਾਮ, ਮੂਰਛਨਾ, ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । 'ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ' ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਤੇ ਰਾਗ ਅਜੇ ਤਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖੜਜ-ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੱਧਮ-ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸੁਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦੇ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ । ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ 'ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ' ਇਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ—ਸੰਨ ੧੩ ਤੋਂ ੧੮ ਤਕ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤੇਹਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਉੱਤੇ ਅਲਾਉੱਦੀਨ ਖਿਲਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ । ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਰਾਜ-ਮੰਤਰੀ ਸੀ । ਇਹ ਬੜਾ ਚਤੁਰ ਕਵੀ ਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਅਨੇਕ ਰਾਗ, ਸਾਜ਼ ਤੇ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸੇ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪੱਧਤੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜ-ਕਲ "ਉੜੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ" ਆਖਦੇ ਹਨ । ੧੫ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਲੱਚਨ ਕਵੀ ਨੇ "ਉੜੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ" ਪੱਧਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗ੍ਰੰਥ 'ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ' ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਠਾਟ (ਮੇਲ) ਪੱਧਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ । ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਠਾਟ ਨੂੰ 'ਮੇਲ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਸੋ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੇ ਬਖੇੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਜਨਕ-ਜੋਨਕ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ੧੨ ਜਨਕ ਮੇਲਾਂ (ਠਾਟਾਂ) ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿਤਾ । ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਠਾਟ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਨਾਰਦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ 'ਸੰਗੀਤ ਮਕਰੰਦ' ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਪਰਿਵਾਰ-ਵਰਗ) ਨੂੰ ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ । ਭਾਵ, ਮਨੁੱਖ ਰਾਗ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਏ—ਸ਼ਿਵ ਮਤ, ਭਰਤ ਮਤ, ਕਾਲੀਨਾਥ ਮਤ ਅਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ ।

ਰਾਗ-ਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੈਰਉ, ਮਾਲਕੋਂਸ, ਰਿੰਡੋਲ, ਦੀਪਕ, ਸ੍ਰੀ, ਮੇਘ ਜਾਂ ਬਸੰਤ, ਪੰਚਮ, ਨਟ ਨਾਰਾਇਣ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਅਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੇ ਬਤਾਏ ਗਏ । ਅਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਪੁੱਤਰ, ਪੁੱਤਰ-ਵਧੂ, ਇੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਇਕ 'ਪ੍ਰਵਾਰ-ਵਰਗ' ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ । ਇਹ ਸਭ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਸਗੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾ ਐਸੀਆਂ ਕਪੌਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਸੋਹੀਣੀਆਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ । ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਗ ਨਾ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁਖ-ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਇਕ ਕੌਮਲ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ-ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਮਰਾਟ ਅਕਬਰ—ਸੌਲੂਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਸਿਖਰ ਤੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦਾ ਜਾਣੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ, ਉਹ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਗਾਇਕਾਂ-ਵਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਦਰ-ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਮਰਦ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ—ਹਿੰਦੂ, ਈਰਾਨੀ, ਤੁਰਕੀ, ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਆਦਿ। ਅਕਬਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁਖ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਾਨਸੇਨ, ਰਾਮਦਾਸ, ਬਾਜ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਤਾਨ-ਤਰੰਗ ਖਾਂ (ਤਾਨਸੇਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸਨ।

ਅਕਬਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ—ਆਪ ਇਕ ਕੁਸ਼ਲ ਗਾਇਕ ਤੇ ਸਿਤਾਰ-ਵਾਦਕ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਰਦੂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਗੀਤ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਗਾਇਕਾਂ ਦਾ ਉਹ ਇਤਨਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰੀ ਗਾਇਕ ਦਿਰੰਗਖਾਂ ਤੇ ਲਾਲਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਵੇਰ ਚਾਂਦੀ ਤੋਂ ਤੋਲ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ੪੫੦੦/- ਰੁਪਏ, ਹਰ ਇਕ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਬਤੌਰੇ ਇਨਾਮ ਦਿਤੇ ਸਨ।

ਸਦਾਰੰਗ ਤੇ ਅਦਾਰੰਗ—ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪੂਰਵਾਰਧ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ 'ਰੰਗੀਲਾ' ਮੁਗਲ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ 'ਸਦਾਰੰਗ' ਤੇ 'ਅਦਾਰੰਗ' ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਯਾਲ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਬੜੀ ਉੱਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਕੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਸਦਾਰੰਗ ਬੀਨਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਰੰਗ ਧਰੁਪਦੀਯਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਖਯਾਲ ਰਚੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਏ। ਅਜੇ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਚੇ ਖਯਾਲ ਹੀ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ ਅਤੇ ਰਾਗ ਵਿਬੰਧ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸ ਨੇ ਮੌਲ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਠਾਟਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਵਯੰਕਟਮਖੀ ਨੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਣਿਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਲਾ ਕੇ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁਲ ੭੨ ਬਤਾਈ। ਪਰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਿਆ। ਅਖੀਰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਨੇ ੭੨ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ੧੦ ਠਾਟ ਚੁਣ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੋਂ ਰਾਗ-ਵਰਗ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਇੰਜ ਲੋਚਨ ਕਵੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਸ੍ਰੀ ਭਾਤਖੰਡੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਈ।

ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ-ਸ਼ੈਲੀਆਂ

ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੇ ਸਾਹਿਤ, ਰਾਗ ਤੇ ਨਿਰਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋ ਨਿਯਮ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਇਨ-ਵਾਦਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ-ਸੰਗੀਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ :—

ਧਰੁਪਦ—ਧਰੁਪਦ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਸਾਖਵੰਦ ਦੇ ਮੰਤਰ ਧਰੁਪਦ ਪੱਧਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੰਤਰ ਹੱਥ ਦੀ ਤਾਲੀ ਨਾਲ ਲਯ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕੇਵਲ ਅੱਖਰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ 'ਚੌਦੀ' ਮੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁਨੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸੁਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰੁਪਦ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ੧੩ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਸਾਰੰਗ ਦੇਵ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰੁਪਦ ਸ਼ੈਲੀ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਂਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ੧੫ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਤੌਮਰ ਨੇ ਧਰੁਪਦ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਪਰਚਲਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਧਰੁਪਦ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਰੁਪਦ ਰਚੇ, ਇਹ ਅਕਬਰ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਸੀ।

ਸਮਰਾਟ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰੁਪਦ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਹੀ ਪਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀ ਗਾਇਕ ਧਰੁਪਦੀਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਇਕ ਗੋਪਾਲ, ਨਾਇਕ ਬੈਜੂ (ਸ਼ੇਖ ਬੈਜੂ), ਨਾਇਕ ਬਖਸ਼ੂ, ਸਵਾਮੀ ਹਰੀਦਾਸ, ਮੀਆਂ ਤਾਨਸੇਨ, ਰਾਮਦਾਸ ਇਤਿਆਦਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਧਰੁਪਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਧਰੁਪਦ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਗਾਇਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰੁਪਦ ਦੇ ਗੀਤ ਵਧੇਰੇ ਹਿੰਦੀ, ਉਰਦੂ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਰੁਪਦ ਮਰਦਾਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੀਰ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ।

ਧਰੁਪਦ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ, ਅੰਤਰਾ, ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅਭੰਗ ਚਾਰ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਂਜ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਧਰੁਪਦ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰੁਪਦ ਚਾਰਤਾਲ (ਚੌਤਾਲਾ), ਝਪਤਾਲ, ਸੁਲਫਾਲ, ਤੀਵਰਾ, ਬ੍ਰਹਮਤਾਲ, ਰੁਦ੍ਰਤਾਲ ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਖਾਵਜ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ) ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰੁਪਦ ਵਿਚ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ, ਚੌਗੁਨ, ਲਯ ਵਿਚ ਬੋਲਤਾਨ ਗਮਕ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ ਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਾਵੰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਕਲਾਵੰਤ (ਘਰਾਣੇ) ਦੇ ਧਰੁਪਦ ਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ (ਵਾਣੀ) ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਚਾਰ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ 'ਚਾਰ ਵਾਣੀਆਂ'। ਤਾਨਸੇਨ ਤੋਂ ਗੋਬਰਹਾਰੀ, ਬ੍ਰਜਚੰਦ ਤੋਂ ਡਾਗੁਰੀ, ਰਾਜਾ ਸਮੁਖਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਖੰਡਹਾਰੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਤੋਂ ਨੌਹਾਰੀ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ, ਪਰ ਇਹ ਚਾਰ ਬਾਣੀਆਂ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਧਮਾਰ—ਧਮਾਰ ਵੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਧਰੁਪਦ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਰੁਪਦ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਫੱਗਣ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਰਾਸ ਲੀਲਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਮਾਰ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ ਵਾਂਗ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾਲੇ 'ਧਮਾਰ' ਗਾਇਨ 'ਧਮਾਰ ਤਾਲ' ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਜ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਦਮਦਾਰ ਲੰਬੀ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਉੱਤਮ ਸੁਰ-ਗਿਆਨ, ਲਯ ਦਾ ਪੱਕਾ ਤੇ ਅੱਛਾ ਰਾਗ-ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਗਾਇਕ ਧਮਾਰ ਉੱਤਮ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕਦਾ, ਕੇਵਲ ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਨ ਹੀ ਧਮਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਖਯਾਲ—ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ 'ਖਾਲ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ। ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ (ਆਲਾਪ) ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ—ਇਕਤਾਲਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ, ਝੂਮਰਾ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ, ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨੂੰ ਖਯਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖਯਾਲ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰਸ ਅਧਿਕ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ ਜੇਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਭਗਤੀਰਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਖਯਾਲ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਗਾਇਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਯਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਚਲਿਤ ਹਨ :—

- (੧) ਜੋ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਖਯਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
- (੨) ਜੋ ਮੱਧਕ ਜਾਂ ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਖਯਾਲ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਗਾਇਕ ਜਦੋਂ ਖਯਾਲ ਗਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਵਿਚ ਬੜਾ ਖਯਾਲ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬਿਲੰਬਿਤ ਇਕਤਾਲਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ, ਝੂਮਰਾ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਛੋਟਾ ਖਯਾਲ ਤਿੰਨਤਾਲ ਜਾਂ ਦਰੁੱਤ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਗਾਈਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਖਯਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ੧੫ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਜੌਨਪੁਰ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਰਕੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ੧੭ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ 'ਰੰਗੀਲੇ' ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਸਦਾਰੰਗ ਤੇ ਅਦਾਰੰਗ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਖਯਾਲ ਰਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਏ : ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਯਾਲ ਅਜੇ ਤਕ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਟੱਪਾ—ਖਯਾਲ ਗਾਇਕੀ ਤੋਂ ਟੱਪਾ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਇਆ। ਟੱਪਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ੧੮ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਲਖਨਊ ਦੇ ਨਵਾਬ ਆਸਫ-ਉਦੌਲਾ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਇਕ ਤੇ ਕੱਵਾਲ ਗੁਲਾਮਨਬੀ 'ਸ਼ੋਰੀ' ਉਰਫ ਸ਼ੋਰੀ ਮੀਆਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਅਤੇ ਲਖਨਊ ਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਟੱਪੇ ਰਚੇ। ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਦ ਵਿਚ ਲਖਨਊ ਆ ਕੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਟੱਪੇ ਵਿਚ ਸਬਾਈ ਤੇ ਅੰਤਰਾ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟੱਪਾ ਅਧਿਕਤਰ ਕਾਫੀ, ਭੈਰਵੀ, ਝਿੱਝੋਟੀ, ਬਰਵਾ, ਪੀਲੂ, ਖਮਾਜ਼ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੁਰਕੀ, ਜਮਜਮਾ, ਅੱਸ ਤੇ ਤੇਜ ਲਯ ਵਿਚ ਦਾਨੇਦਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾਂ

ਗਜ਼ਲ : ਰੂਪਕ, ਪਸ਼ਤੋ, ਚੰਚਲ, ਦਾਦਰਾ, ਕਹਿਰਵਾ ਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਗਜ਼ਲ ਉਹੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਣ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਚਿੱਤ੍ਰ-ਪੱਟ (ਸਨੀਮਾ) ਸੰਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਗਜ਼ਲ ਦਾ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕੱਵਾਲੀ—ਕੱਵਾਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਾਇਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਧਿਕਤਰ ਉਰਦੂ, ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿਚ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਅਰੋ-ਸ਼ਾਇਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 'ਕੱਵਾਲ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸਾਰੀ-ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਭੀ ਕੱਵਾਲੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੱਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਥ ਅਕਸਰ ਢੋਲਕ ਹੀ ਬਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਥ-ਸਾਥ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਤਾਲੀਆਂ ਭੀ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਪਕ, ਪਸ਼ਤੋ ਤੇ ਦਾਦਰਾ-ਕਹਿਰਵਾ ਤਾਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਤੁਰੰਗ—੧. ਖਯਾਲ, ੨. ਤਰਾਨਾ, ਸਰਗਮ ਤੇ ੩. ਤ੍ਰਿਵਟ। ਇੰਜ ਚਾਰ ਅੰਗ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਉਸੇ ਨੂੰ 'ਚਤੁਰੰਗ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਤਰਾਨੇ ਦੇ ਬੱਲ, ਤੀਜੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦੀ ਸਰਗਮ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਵਟ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ) ਦੇ ਬੱਲਾਂ ਦੀ ਛੱਟੀ ਪਰਨ ਜਾਂ ਤਿਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਤੁਰੰਗ ਨੂੰ ਖਯਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਖਯਾਲ ਤੋਂ ਘਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ :—ਉਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ—ਦਾਦਰਾ, ਸਾਦਰਾ, ਤ੍ਰਿਵਟ, ਖਮਜਾ, ਲਾਵਣੀ ਸਰਗਮ, ਰਾਗਮਾਲਾ, ਲੱਛਣ ਗੀਤ, ਭਜਨ ਆਦਿ ਵੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤੇ ਹਲਦਾ ਗਾਇਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਤੋਂ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਲਾ ਸਿਵ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਤੋਂ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਨਾਰਦ ਨੇ ਅਗੋਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਕਿੰਨਰ, ਗੰਧਰਵ ਆਦਿ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲਾ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਭਰਤ, ਨਾਰਦ ਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਜਿਹੇ ਮਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਰਦ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ, ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਪਾਰਵਤੀ ਜੀ ਦੀ ਸੇਜ ਤੇ ਸੁਤੀ ਸੁੱਣ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ 'ਰੁਦ੍ਰ ਵੀਣਾ' ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਮੁਖਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਕੀਤੀ, ਛੇਵਾਂ ਰਾਗ ਪਾਰਵਤੀ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ।

ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਖਯਾਲ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਕ ਤੇ ਭਗਤੀ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਉਤ-ਪ੍ਰੋਤ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਲਯ-ਬੱਧ ਗਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਨ-ਮੋਹਕ ਮੁਖਸੂਰਤੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁਨੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ—ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰੁਤਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣਾ, ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦੀ ਅਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕ ਰਹੱਸਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸੇ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੀ ਲਯ-ਬੱਧ ਚਾਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਐਸੀ ਸ਼ਰਧਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਡ-ਵਡੇਰੇ ਆਦਿਮ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਉਸੇ ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚ ਰਚੇ। ਜਿਹੜੇ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥ 'ਰਿਗਵੇਦ' ਵਿਚ ਦਰਜ ਹਨ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਰੰਭ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਰੰਭ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਸੰਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ—ਮਿਸ਼੍ਰ ਹੋਵੇ, ਬਾਬਿਲੋਨ ਹੋਵੇ, ਸੀਰਿਯਾ, ਯੂਨਾਨ, ਚੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ। ਸਭੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ, ਭਗਤੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁਖਤਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਯੋਗ ਆਦਿਕ ਧਾਰਮਿਕ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੂਪ ਹਨ। ਭਾਵ, ਸਾਮ-ਗਾਨ ਨੂੰ ਹੀ 'ਸਾਮਵੇਦ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਾਸਨਾ ਕਾੰਡ ਦਾ ਵੇਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੂਰਜ, ਅਗਨੀ, ਵਰੁਣ ਆਦਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨ ਤੇ (ਭਗਵਾਨ) ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ-ਪੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ 'ਰਮਾਇਣ' ਅਤੇ 'ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ' ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸੀ। ਰਾਵਣ ਆਪ ਸੰਗੀਤਵੇਤਾ ਸੀ, ਪਾਂਡਵ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਗੰਧਰਵ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਨ। ਨਾਰਦ, ਤ੍ਰਿਬਹੂ, ਬਾਲਮੀਕ, ਵਯਾਸ, ਸ਼ੁਕਾਚਾਰੀਯ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਸੰਬੰਧੀ ਉਲੇਖ 'ਮਤੰਗ' ਅਤੇ 'ਸਾਰੰਗਦੇਵ' ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ 'ਮਾਰਗ-ਸੰਗੀਤ' ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ੧੧ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮਲੇਛਾਂ (ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ) ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ, ਲੁਟ-ਮਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਛਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰੇ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਣ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਇਕ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - 'ਹਰੀ ਕੇ ਭਜੇ, ਸੋ ਹਰੀ ਕਾ ਹੋਇ' ਇੰਜ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਦੀ ਇਕ ਲਹਿਰ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਸੰਨ ੧੪ ਤੋਂ ੧੭ ਤਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਭੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਿਹਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਣ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ— ਉੱਤ੍ਰ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤੁਲਸੀ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਮੀਰਾ, ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਚੇਤੰਨ, ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਜੈਦੇਵ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਸਮ੍ਰਥ ਰਾਮਦਾਸ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਨਰਸੀ, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਤਯਾਗ ਰਾਜਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਵੀ ਤੇ ਗਾਇਕ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਗਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਭਗਤੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ— ੧. ਗਿਆਨ ਮਾਰਗੀ ਸੰਤ, ੨. ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰਗੀ ਸੂਫੀ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚ ਕਬੀਰ, ਨਾਮਦੇਵ, ਰਵਿਦਾਸ ਆਦਿ ਮੁਖੀ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸੂਫੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ (ਸ਼ੱਕਰ-ਗੰਜ) ਨਿਜ਼ਾਮੁੱਦੀਨ (ਦਿੱਲੀ) ਮਲਿਕ ਮੁਹੰਮਦ ਜਾਇਸੀ ਆਦਿ ਮੁਖੀ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਗੁਣ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਵੀ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਨ - ੧. ਰਾਮ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ੨. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਤੀ। ਰਾਮ ਭਗਤੀ ਦੇ ਆਗੂ ਗੋ: ਸਵਾਮੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਆਗੂ ਕਵਿ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਸਨ।

ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਵਧਾ ਭਗਤੀ ਆਖਦੇ ਹਨ— (੧) ਸੁਵਣ, ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦਾ ਯਸ ਸੁਣਨਾ। (੨) ਕੀਰਤਨ, ਗੁਣ-ਗਾਇਨ ਕਰਨਾ। (੩) ਸਿਮਰਣ, ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ। (੪) ਪਾਦਸੇਵਨ, ਚਰਨ ਸੇਵਾ। (੫) ਅਰਚਨ, ਚੰਦਨ ਫੁੱਲ ਆਦਿ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ। (੬) ਵੰਦਨ, ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਾ। (੭) ਸਥਾ, ਇਸ਼ਟ ਨਾਲ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਵ। (੮) ਦਾਸ, ਸੇਵਕ ਭਾਵ। (੯) ਆਤਮ ਨਿਵੇਦਨ, ਆਪਣਾ ਆਪ ਅਰਪਨ ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਰਲ ਤੇ ਆਸਾਨ ਮਾਰਗ 'ਕੀਰਤਨ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤ ਜਦੋਂ ਆਪਣਾ ਸਭ-ਕੁਛ ਪ੍ਰਭੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਇਕ ਐਸੀ ਅਦਭੁਤ ਰਚਨਾ (ਬਾਣੀ) ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਆਤਮ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਭੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 'ਪਦਮ ਪੁਰਾਣ' ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ— "ਹੇ ਨਾਰਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਹੀ ਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਜਿਥੇ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ। ਜੋ ਮੂਰਖ ਮਨੁੱਖ, ਮੇਰੀ ਪੁਰਾਣ ਕਥਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੇ।"

ਇਕ ਥਾਂ ਗੀਤਾ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ—“ਵੇਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੰਗੀਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ‘ਸਾਮਵੇਦ’ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਨਾਦ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ-ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਭਗਤ ਜਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ‘ਸੰਗੀਤ’ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ।” ਇੰਜ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ :

੧. ਭਜਨ-ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ੨. ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਬੱਧ ਕੀਰਤਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਵੀ ਤੁਲਸੀ ਦਾਸ, ਕਬੀਰ ਜੀ, ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਸੂਰਦਾਸ, ਮੀਰਾ, ਰਾਮਦਾਸ, ਗਯਾਨੇਸ਼ੁਰ, ਤੁੱਕਾ ਰਾਮ, ਨਾਮਦੇਵ, ਚੇਤੰਨ, ਦਾਦੂ ਦਯਾਲ, ਨਰ ਸਿੰਘ ਮੋਹਤਾ, ਨੰਦ ਦਾਸ, ਹਰੀ ਦਾਸ, ਮਲੂਕ ਦਾਸ, ਸਹਜੋ ਬਾਈ ਆਦਿ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਆਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਠਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਇਆ। ਭਾਵ, ਢੋਲਕ, ਛੰਣੇ, ਘੁੰਘਰੂ, ਇਕਤਾਰਾ ਆਦਿ ਸਾਜ਼ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ। ਇੰਜ ਕੱਲਾ-ਕੱਲਾ ਵੀ ਘੁੰਮ ਫਿਰ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀ (ਜਥੇ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭੀ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਭਜਨ-ਕੀਰਤਨ ਸਾਧਾਰਣ ਲੋਕ-ਧੁਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਢੋਲਕ ਛੰਣਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ‘ਜੱਟੀਆਂ’ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਬੱਧ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਸੇ ਨਾਇਕ-ਗਾਇਕ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਨਿਰਗੁਣ-ਸਰਗੁਣ ਦੇ ਧਰੁਪਦ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰਚ ਕੇ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਇਕ-ਗਾਇਕ ਸਨ— ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ, ਗੋਪਾਲ ਨਾਇਕ, ਹਰੀਦਾਸ, ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਤੋਮਰ, ਬੰਜੂ, ਸਮੇਖਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਚੇ ਧਰੁਪਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਤੌਰੇ ਉਧਾਰਣ :

ਰਾਗ ਮਾਲਕੋਂਸ (ਚਾਰਤਾਲ)

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਾਧ, ਬਰਨੀ ਨ ਜਾਤ ਮੱਸੋ, ਨਿਰੋਜਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਾਰਾਯਣ ।
 ਤੁਹੀ ਸੂਰਜ ਤੁਹੀ ਚੰਦ੍ਰ, ਤੁਹੀ ਪਵਨ ਤੁਹੀ ਪਾਨੀ, ਤੁਹੀ ਗਗਨ ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਨਾਰਾਯਣ ।
 ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹੀ ਸ਼ਿਵ, ਤੁਹੀ ਅਕਸ਼ ਤੁਹੀ ਨਿਗਮ, ਤੁਹੀ ਸੂਰਗ ਤੁਹੀ ਪਤਾਲ, ਤੁਹੀ ਧਰਾ ਧਾਰਾਯਣ ।
 ‘ਤਾਨਸੇਨ’ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਰਬੇ ਕੇ ਤੁਹੀ ਏਕ, ਸੁਮਿਰ-ਸੁਮਿਰ ਭਜ ਲੇ ਮਨ ਪਾਰਾਯਣ ।

ਰਾਗ ਕੈਦਾਰਾ (ਚਾਰਤਾਲ)

ਚੌਕ੍ਰ ਕੇ ਧਰਨਹਾਰ, ਗਰੁਤ ਕੇ ਅਸਵਾਰ, ਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ, ਮੇਰੇ ਸੰਕਟ ਨਿਵਾਰੇ ।
 ਯਮਲ ਅਰਜੁਨ ਕ੍ਰੋਠਾਰਯੋ, ਗਜ-ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਯੋ, ਕਾਲੀ ਕੇ ਨਖਨਹਾਰ ਵਿਪਦ ਨਿਵਾਰੇ ।
 ਗਿਰੀਯੋਧਰਯਨ ਕਰਪੈ ਧਾਰਿਯੋ, ਇੰਦ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਗਰਵ ਗਾਰਿਯੋ, ਬ੍ਰਜ ਕੇ ਰਖਨਹਾਰ ਮੇਰੂੰ ਕੇ ਉਬਾਰੇ ।
 ਦਰੁਪਦ-ਸੁਤਾ ਕੀ ਵੇਰ, ਨੇਕ ਹੂੰ ਨ ਕੀਨੀ ਦੇਰ, ਅਥ ਕਿਯੋਂ ਅਬੇਰ, ‘ਸੂਰ’ ਸੇਵਕ ਡਿਹਾਰੇ ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਧਰੁਪਦ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਓਤ-ਪ੍ਰੋਤ ਹਨ। ਸਦਾਰੰਗ-ਅਦਾਰੰਗ ਦੇ ਰਚੇ ਖਯਾਲਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਝਲਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਪਰਾ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕ ਤੇ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਸੁਰਗ: ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਗੰਬਰ ਜੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਲਸੀ, ਸੂਰਦਾਸ, ਮੀਰਾ ਇਤਿਆਦਿ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਭਜਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੀਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ (ਗੁਰਬਾਣੀ) ਦੇ ਰਚੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਛੋਟੇ-ਬੜੇ ਖਯਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨੂੰ ਪੰ: ਵਿਨਾਯਕ ਰਾਵ 'ਪਟਵਰਧਨ' ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਰਾਗ ਵਿਗਯਾਨ' ਸੰਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜੋ, ਖਯਾਲ, ਟੱਪਾ, ਠਮਰੀ, ਕੱਵਾਲੀ, ਕਜਰੀ, ਚੇਤੀ, ਆਦਿ 'ਸ਼ਾਸਤਰੀ-ਸੰਗੀਤ' ਅਤੇ 'ਲੋਕ-ਸੰਗੀਤ' ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ - ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਤਾਏ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਉਸ ਪਰੀਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੀ ਨਾਦ ਵਿਚ ਲਿਵ-ਲੀਣ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਾਲ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਆਪ ਜੀ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਬ ਲੈ ਕੇ ਜਗਤ ਜਲੰਦੇ ਨੂੰ ਠਾਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਵਲ ਗਏ। ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾ, ਬਾਣੀ ਆਈ।" ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਇਲਾਹੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸੂਰ ਰਬਾਬ ਤੇ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਗ ਬਾਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਪੱਥੀ (ਕਿਤਾਬ) ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਸਨ। ਜਿਹੜੀ ਬਾਣੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਜਗਤ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਦੋਂ ਆਪ ਜੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਹਿਤ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਵਸੇ, ਤਾਂ ਸਦੇਰੋ-ਸ਼ਾਮ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ-ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹੋ ਮਰਯਾਦਾ ਖੜ੍ਹਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਰੋਂ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਭੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਉਚ-ਨੀਚ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਤੇ ਸਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਉਥੇ ਆਪ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਿਤ ਵਖੋ-ਵਖ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ੨੨ ਮੰਜੇ (ਪ੍ਰਚਾਰਕ) ਨੀਅਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਇਆ। ਭਾਵ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਇ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ (ਘਰਾਣੇ) ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਧਰੁਪਦੀਏ ਸਤਾ-ਬਲਵੰਡ (ਰਬਾਬੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ (ਗੁਰੂ ਘਰ) ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਅਤ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਬਲਵੰਡ ਜਿਥੇ ਇਕ ਚੰਗਾ ਕਵੀ ਸੀ ਉਥੇ ਉਹ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦਾ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਇ (ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ) ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੋ, ਐਸੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਵਰਤੇ ੧੯ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ੧੧ ਨਵੇਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਵ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ੧੯, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ੧੭, ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ੨੯ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ੩੦ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ। ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਨਿੱਤ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸੱਤਾ-ਬਲਵੰਡ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਗੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਮਹਾਰਾਜ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਜ਼ ਵੜਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਕੀਰਤਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ।" ਫਿਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿ "ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਬਾਬ, ਸਰੰਦਾ ਆਦਿ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਵਜਾਓ", ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਰ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਇਲਾਹੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ।

ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਲਿਖੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਾਰਤਾ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸਨ। ਪਰ 'ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ' ਦੀ ਚੌਕੀ ਸੱਤਾ-ਬਲਵੰਡ ਹੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਗ਼ੈਰ 'ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ' ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਡੇ ਤਰਲੇ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਉਦੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖ ਮਿਲ ਕੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਚੌਕੀ ਭੀ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲਾਇਆ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਤਕ ਭਾਵੇਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਰਬਾਬੀ ਹੀ ਰਹੇ, ਪਰ 'ਸੱਤਾ-ਬਲਵੰਡ' ਦੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋਂ ਲਈ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣੀ ਆਰੰਭ ਕਰਵਾਈ। ਭਾਵ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ 'ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਟਕਸਾਲ' ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਇੰਜ ਦਸਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਸਿੱਖਣ-ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਅਜੇ ਤਕ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖਣਾ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਪੱਧਰੀ ਵਾ ਸੰਗੀਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਾਲੀ 'ਚਾਗ ਮਾਲਾ' ਚੌਥ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀਤਕ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਅਰ ਵਿਸ਼ ਗੱਲ ਦੀ ਸੂਚਕ ਹੈ, ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਾ ਸੰਗੀਤਕ ਮਤ ਦੂਸਰੇ ਮਤਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ।' ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਲੋਂ ਇਸ ਲਿਖਣਾ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚਿਆ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਵਾ ਹੀ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਰਜ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ :—

(੧) ਕਰਣਾਟਕੀ, (੨) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ।

ਕਰਣਾਟਕੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ, ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਆਂਧਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ, ਮੈਸੂਰ ਤੇ ਆਂਧਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ (ਕੀਰਤਨੀਏ) ਸਿਨ੍ਹਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੋਂਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਗਿਆਤ ਅਤੇ ਲਾਭ ਹਿਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮੇਲ ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ :—

1. ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਪੱਧਰੀ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਰਾਗ ਭੇਰਉ, ਆਸਾਵਰੀ ਆਪਣੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਆਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗੀ ਸਿੱਖ ਭੀ ਆਲਾਪ ਬੱਲਤਾਨ ਅਤੇ ਤਾਨ-ਪਲਟੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਤਾਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਤਬਲੇ ਤੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੱਖ ਵੀ ਜੋੜੀ ਉਤੇ ਉਹੀ ਤਾਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ।
2. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕ ਧਰੁਪਦ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ-ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ 'ਨੋਮ ਤੋਮ ਤਾਨਾ ਨਾਨਾ' ਰਾਗੀ ਆਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਧਰੁਪਦ ਦੀ ਅਸਥਾਈ, ਅੰਤਰਾ, ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅੰਤਗ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ

ਦੁਗਨ, ਤਿਗੁਨ, ਆੜ-ਕੁਆਲ ਦੀ ਲਯ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਤਿਹਾਈ ਨਾ ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਖਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ 'ਭੰਡੋਰ ਬੰਦਨਾ' ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਰੁਪਦ-ਧਮਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ-ਗਾਇਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੁਗਨ ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਲਯ ਵਿਖਾ ਕੇ ਤਿਹਾਈ ਭੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸ਼ਬਦ (ਗੁਰਬਾਣੀ) ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਇਸ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਵਿਚਾਰਨ ਸਹਿਤਾਂ ਨੇ ਇਹੋ ਵੇਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੁਚ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪਰਪੱਕ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਨ ਗਾਇਕੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।

੪. ਹਿੰ ਗਾਇਕ ਜਦੋਂ 'ਬਠਾ ਖਯਾਲ' ਗਾਇਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਚੋ-ਭਿੰਨ ਟੁਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬੰਦਿਸ਼ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲਾ, ਭਿੰਨਤਾਲ ਜਾਂ ਆਡਾਭੰਡਾਲਾ ਵਿਡਿਆਇ 'ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ' ਦੇ ਠੱਕੇ ਵਿਚ ਥੀਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਫਿਰ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ, ਤਾਨਾ, ਪਲਟੇ ਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਗੁਰ (ਸਮ) ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਾਇਕ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਖਯਾਲ ਦੇ ਕੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਸੁਚ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁੰਡਾਂ ਨੂੰ ਰਸ-ਮਗਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕੀਰਤਨੀਆਂ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਇਸ 'ਖਯਾਲ-ਗਾਇਕੀ' ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਹ ਕੀਰਤਨ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਤਾਲਾ, ਭਿੰਨਤਾਲ (ਪੰਜਾਬੀ ਠੱਕੇ) ਆਡਾ, ਜਾਂ ਧਮਾਰ ਆਦਿ ਤਾਲ-ਠੱਕੇ ਵਿਚ 'ਭੰਡੋਰ ਬੰਦਨਾ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੇ 'ਭੰਡੋਰ ਬੰਦਨਾ' ਦੇ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਚਰਨ-ਬੰਦਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਲੋਕ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡਾ. ਸਾ: ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ 'ਭੰਡੋਰ ਬੰਦਨਾ' ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ "ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ" ਦੇ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਭਾਵ, ਕਿ ਸੁਚ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਰਾਗ ਦਾ ਆਲਾਪ ਵੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦਾ ਲੱਕੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ, ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੈਰਵੀ, ਪੀਲੂ, ਪਹਾੜੀ, ਤਿਲੰਗ, ਕਾਫੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ 'ਨੁਮਰੀ ਅੰਗ' ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਿਤ 'ਗਜ਼ਲਾਂ' ਨੂੰ ਵੀ ਰੂਪਕ, ਪਸ਼ਤ, ਚੰਚਲ, ਦਾਦਰਾ ਤੇ ਕਹਿਰਾਵਾ ਤਾਲ ਵਿਚ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਕੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਮੁੱਢ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ।

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ

ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸੀਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਿਰਫ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ :

੧. ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਬੱਧ ਕੀਰਤਨ, ੨. ਭਜਨ-ਕੀਰਤਨ।

੧. ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਗਤਜਨ (ਕੀਰਤਨੀਏ) ਜਿੱਥੇ ਤੁਲਸੀ, ਕਬੀਰ, ਸੂਰ, ਚੇਤੰਨ, ਦਾਦੂ, ਮੋਹਤਾ, ਮਲੂਕ, ਹਰਿਦਾਸ ਇਤਿਆਦਿ ਭਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਰਚਿਤ ਦੋਹੇ, ਪਦੇ, ਕਬਿੱਤ, ਸਵਈਏ, ਛੰਦ ਆਦਿ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ) ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ, ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਦੀ ਰਚਿਤ ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਬਾਣੀਆਂ ਧਰੁਪਦ, ਧਮਾਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ, ਇਕਤਾਲਾ, ਸੂਲਫਾਕ ਇਤਿਆਦਿ ਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾ) ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
੨. ਭਗਤਜਨ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਸ਼ਿਵ, ਵਿਸ਼ਨੂ ਇਤਿਆਦਿ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਗਾਇਨ (ਕੀਰਤਨ) ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰੰਤਰ ਭੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਭੀ ਸਖ਼ਤ ਮੁਮਾਨੀਅਤ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਣੀ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਹੀ ਕੀਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ।
੩. ਰਾਮ-ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤੀਏ (ਰਾਸਧਾਰੀਏ) ਜੱਥਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਘੁੰਮ-ਫਿਰ ਕੇ ਢੋਲਕੀ, ਛੋਟਿਆ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਣ ਟਿਯੂਨਾ (ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ) ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮਸ਼ਤੀ (ਰੋਗ) ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਹਰੇ ਰਾਮ, ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਦੀ ਧੁਨੀ ਭੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭਜਨ-ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਿਲ ਕੇ ਢੋਲਕੀ, ਛੋਟਿਆ, ਚੀਮਟਿਆ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਣ ਟਿਯੂਨਾ (ਲੋਕ ਧੁਨਾਂ) ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ (ਜੋਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ) ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਐਸੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ-ਤਾਲ ਦੀ ਸੂਝ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਚੰਗੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਭਾਈ ਦੇਖਾ-ਦੇਖੀ ਜਾਂ ਉੱਜ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ-ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਦੀ ਧੁਨੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ-ਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਕਈ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸੌ, ਉੱਤੇ ਲਿਖੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ-ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ।

ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼

(ਕੀਰਤਨ ਮਰਯਾਦਾ)

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਬਾਣੀ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਗ, ਸੁਰ-ਤਾਲ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤਕ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਰਬਾਬ ਦੀ "ਟੁਨਕ ਟੁਨਕ, ਟੁਨ, ਟੁਨ-ਟੁਨ" ਤਾਲ (ਲਯ) ਦਾ ਕੰਮ ਭੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਖਾਵਜ (ਮ੍ਰਿਦੰਗ) ਬਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਟਿਕੇ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਰਬਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਭੀ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਇਹੋ ਨਿਯਮ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਵਿਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਕੇ 'ਸਰੰਦਾ' ਸਾਜ਼ ਬਣਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੰਗੀ ਇਕ ਐਸਾ ਸਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਗਾਇਕ ਤੇ ਭੀ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸਾਰੰਗੀ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਇਤਨੀ ਕਸਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕਈ ਵੇਰ ਗਾਇਕ ਦੀ ਮਧੁਰ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਭੀ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਬਾਰੀਕ ਤਕਨੀਕੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਸੌ, ਆਪ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਾਰੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ਣੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤਕ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ (ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਖੇ ਸਾਰੰਗੀ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪ 'ਸਰੰਦਾ' ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਰਬਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰੰਦਾ ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਪਾਟੀ ਆਪ ਨੇ ਚਲਾਈ। ਸਰੰਦਾ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਬਿਲੰਦ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਸ ਭੀ ਕਈ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਪੂਜ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸਰੰਦਾ ਬਜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਤੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ—ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਦੀ ਥਾਂ ਠਾਟ ਪੱਧਤੀ ਕਾਯਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਰੁਪਦ-ਧਮਾਰ ਦੀ ਗਾਇਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਥਾਂ ਖਯਾਲ, ਟੱਪਾ, ਠੁਮਰੀ ਤੇ ਗਜ਼ਲ ਨੇ ਲੈ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਤੋਂ ਤਬਲਾ (ਜੋੜੀ) ਵੀਣਾ ਤੋਂ ਸਿਤਾਰ, ਰਬਾਬ ਤੋਂ ਸਰੋਦ ਅਤੇ ਸਾਰੰਗੀ ਤੋਂ ਸਰੰਦਾ ਦਿਲਰੁਬਾ (ਤਾਉਸ) ਇਤਿਆਦਿ ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਤੇ ਵੀ ਪਇਆ। ਭਾਵ, ਗੁਰੂ ਘਰ (ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ) ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਬਾਬ' ਤੇ 'ਸਰੰਦੇ' ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਿਤਾਰ ਅਤੇ ਤਾਉਸ (ਦਿਲਰੁਬਾ) ਭੀ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਜੋੜੀ (ਤਬਲਾ) ਦੀ ਥਾਂ ਲਗਣੀ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਕੀਰਤਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਇਹੋ ਮਰਯਾਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਉਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤਕ ਕਾਯਮ ਰਹੀ।

ਗੁਰਮਤਿ-ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਧੋਗਤੀ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਧੋਗਤਿ (ਪੜਨ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਜਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਤੇ ਸਭਾ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੈ ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ (ਵਾਜ਼ੋ) ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ।

ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਦੋਂ ਤਕ ਮਹੰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਰਿਹਾ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਅੰਦਰ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਬਾਗੀ-ਬਥਾਈ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਖੁਦ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇ ਅੰਗੂਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਮੇਸ਼ਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਠ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਹੱਥ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਐਸੇ ਬੰਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਿਰਫ ਚੰਦਰਾਚੰਦ ਜਾਂ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸੰਲੋਚਕ, ਸਕੱਤ੍ਰ ਇਤਿਆਦਿ ਬੰਦੇ ਚੁੱਠੇ ਗਏ, ਉਹ ਅਗੇਂ ਚਾਗੀ, ਕੁੱਝੀ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਮਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਐਸਾ ਕੋਝਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਬੰਦਾ (ਸੁ-ਅਭਿਮਾਨੀ) ਖਰਚਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਰਣ ਕਈ ਚਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਅੰਖੇ-ਸੰਖੇ ਹੋ ਆਪਣਾ ਵਕਤ ਕੱਠ ਲਿਆ। ਪਰ ਅਗੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਇਸੇ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਈ ਸਮੂਚ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸੁਬਜਨ ਸਿੰਘ ਚਿਤਿਆਦਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਾਗੀ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਸਨ।

ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ (ਬਾਜ਼ਾ) ਜਿਸ ਕਾਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਚਰਾਸ ਦੇ ਕੰਗਾਲ ਲੋਕ ਇਸ ਨਾਲ ਮੰਗਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਜੇ ਤਕ ਵੀ ਕਈ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਗਿਆ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਹੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਚਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਵਰਦਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ (ਕੀਰਤਨ) ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਿਆਰੀ ਸੰਤ-ਸੰਤ, ਅੰਠ-ਅੰਠ ਸਾਲ ਉਸਤਾਦਾਂ ਵੀ ਮਾਰ ਖਾਊਂਦੇ ਅਤੇ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਕਿਤੇ ਸੁਰ-ਤਾਲ ਦੀ ਸਮਝ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਐਸੀ ਮਿਹਰ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਸਤਾਦ ਤੋਂ ਨਾ ਚਾਗੀ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਨਾ ਭਾਲ। ਕੇਵਲ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ ਬਣੀਓ ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ, ਉਹ ਗਲਾਂ ਚੋਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ। ਜੇ ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤਨ' ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਉੱਥੇ ਲਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਭਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਣੀ ਅਖ਼ੱਧ ਪੜ੍ਹੀ ਢਲੇ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੰਤਣਾ ਨਹੀਂ। ਜਗੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਸੰਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਧੋਗਤਿ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ—ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਸੰਗੀਤ ਪੱਧੇਂ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਸਤਾਰਾਂ ਘਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ

ਦਾਦੀ = ਵੁ | ਠਾਠ = ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ = ਸਮ (ਸੂਰਜ ਡਿਪੋ) |
 ਸੰਵਾਦੀ = ਪ | ਜਾਤੀ = ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼ = ਵੁ = ਪ, ਅਤੇ ਵੁ = ਵੁ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ = ਸ, ਵੁ ਵੁ, ਸ = ਵੁ ਮਪ, ਲ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ = ਸੰ ਲ ਵੁ, ਪ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁ, ਵੁ ਸ ।

ਪੜੜ = ਸ, ਵੁ ਵੁ, ਸ, ਪ, (ਪ) ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁ, ਵੁ ਸ ।

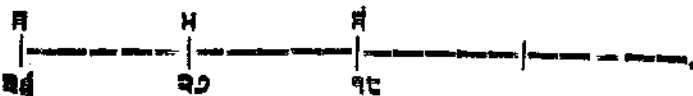
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ । ਸਗੋਂ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਰਾਗ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀ "ਚਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਹੈ ।" ਅਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲੇ ਭੀ "ਚਾਗਲ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਚਾਗੁ ਪਾਰਸ ਪਯਕਾਲ ਹੈ ।" ਦੀ ਸੰਗਤਾ ਦਿਤੀ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣਿ ਰਾਗ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਇਥੇ ਲਿਖਣਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਦਿਕ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਮਵੇਦ ਤੋਂ ਪਾਣਿਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਦੋਂ "ਤੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਕੀਸ ਮੂਰਛਨਾ" ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਗ-ਵਚਗ (ਚਾਗ-ਗਾਗਣੀ) ਬਣਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੱਭ ਸੁਰ ਬਾਇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :—

ਦੀਣਾ ਦਾ ਸ਼ੁੱਠ ਇੰਚ ਲੰਮਾ ਡਾਚ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚ ਚਾਗ ਕਰਨ ਤੇ ਸ਼ੁੱਠ + ੨ = ੧੮ ਇੰਚ ਓ ਡਾਚ ਖਲਜ ਬੰਨੇਗਾ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ੧੮ + ੨ = ੨੦ ਇੰਚ ਓ ਅਡੀ ਡਾਚ ਖਲਜ ਬੰਨੇਗਾ ।

(ਮੱਧਮ) ਮੇਰੁ ਅਤੇ ਖਲਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰ ੧੮ ਇੰਚ ਦਾ ਡਾਚ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਚ ਡਾਗ ੨-੨ ਇੰਚ ਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ੧੮ + ੨ = ੨੦ ਇੰਚ ਤੇ ਬੰਨੇਗਾ । ਡਾਚ, 'ਸ' ਅਤੇ 'ਸੰ' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਬੰਨੇਗਾ ।

(ਪੰਚਮ) ਮੇਰੁ ਅਤੇ ਡਾਚ ਖਲਜ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇ ਡਾਗ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਡਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੋ ਤਾਂ ੧੮ + ੩ = ੨੧ ਇੰਚ ਤੇ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਬੰਨੇਗਾ । ਇੰਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਘੋੜੀ ਤਾਂ ੧੮ + ੩ = ੨੧ ਇੰਚ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਗੀਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਿਛੋਂ ਅਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ੧੩ਵੀਂ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਾਵ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਏ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਭੀ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਕਾਫੀ ਤੋਂ ਖਮਾਜ, ਖਮਾਜ ਤੋਂ ਭੈਰਉ ਅਤੇ ਭੈਰਉ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ।

ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੁਝ ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ—ਬਸੰਤ, ਪਰਜ ਅਤੇ ਗਉੜੀ (ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ, ਜੈਤਸਰੀ, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ, ਮਾਲਸ੍ਰੀ, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ, ਜਾਤੀ, ਓਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ 'ਸ-ਪ' ਜਾਂ 'ਰੁ-ਪੁ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ 'ਰੇ-ਪਾ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਪਵਾਦ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਰਾਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਚਲਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮਾਰਵਾ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦੇ 'ਰੁ-ਪ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਨੂੰ ਭੀ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ 'ਗਾ-ਧਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਕ੍ਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਸ਼ਾਮ (ਸੂਰਜ ਛਿੱਪੇ) ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਕੌਮਲ ਰਿਖਭ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨਾ ਹੈ। ਅਗਰ ਕੌਮਲ ਰਿਖਭ ਨੂੰ ਗੰਧਾਰ ਦੇ ਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰਿਖਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਠੀਕ ਥਾਂ ਤੇ ਲਗੇਗਾ। ਭਾਵ, ਰਿਖਭ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਰਿਖਭ ਦੀ ਮਧੁਰਤਾ ਸਪਸ਼ਟ

ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ "ਸ, ਰੁ ਰੁ, ਸ—ਗਰੁ, ਰੁ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਸ, ਰੁ, ਰੁ, ਰੁ ਪ, ਰੁ,

ਗ ਪ ਗ

ਜਾਂ ਸ, ਗਰੁ, ਰੁਪ, ਮਪ, ਪਧੁ ਮੰਗਰੁ, ਰੁ, ਸ" ਇਹ ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਗੋਂ ਜਿਸ

ਰਾਗ ਵਿਚ "ਪ, ਰੁ, ਗਰੁ, ਸ" ਇਹ ਸੁਰ ਲੱਗੇ ਉਸੇ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਗਉੜੀ, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਤੇ ਜੈਤਸਰੀ ਆਦਿ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਨ "ਪ, ਮੱਪ,

ਮ

ਨ-ਸੰ ਜਾਂ ਪ, ਪਨ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 'ਰੁ-ਪ' ਜਾਂ 'ਪੁ-ਰੁ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪੂਰਵਾਗ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਸਾਂਤ ਰਸ ਸੰਯੁਕਤ ਹੈ, ਬਿਲੰਬਿਤ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਨੱਖਰ ਪਹਿਲਾ ਹੈ।

ਸੁਹ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨ ਸ ਗ ਸ ਗ ਗ ਗ ਸ ਗ
ਸ = ਵੁ, ਵੁ, ਸ = ਕੁਵੁ, ਸ = ਵੁ ਵੁ, ਸ =, ਗਰੁ ਮੰਗਰੁ, ਵੁ, ਸ = ਕੁਵੁ = ਗਰੁ ਵੁਸ = ।

੨. ਨ ਸ ਪ ਸ ਗ ਸ
ਸ = ਕੁ ਵੁਕੁ, ਪ ਨਰੁਪ ਮੰਪ ਬੁਪ, ਮੰਪਕ, ਸ = ਵੁ ਵੁ, ਮੰਗਰੁ ਪ = ਮੰਗਰੁ ਵੁਕੁ = ਸ, ਕੁ,

ਗ
ਕੁਕੁਪੁਪ, ਮੰਪਕ, ਕੁਗਰੁ, ਵੁਸ = ।

੩. ਸ ਗ ਗ ਪ ਗ ਸ
ਸ = ਕੁਵੁ, ਵੁ, ਗਰੁ, ਸ = ਵੁ ਮੰ, ਪ = ਮੰਬੁਪ, ਮੰਗਰੁ ਗਰੁ, ਵੁਸ = ਸ, ਵੁ, ਕੁਪ = ਮੰਪਕੁਪ, ਮੰਬੁ,

ਗ ਗ ਗ ਗ ਮ
ਮੰਗਰੁ ਵੁ, ਕੁਪ = ਮੰਪ, ਮੰਬੁਪ = ਮੰਬੁ, ਮੰਗਰੁ, ਵੁ, ਸ = ਵੁਪ = ਵੁ = ਮੰਪ, ਕੁਪ, ਨਰੁਪ, ਮੰਗਰੁ,

ਗ ਮੰ ਗ
ਕੁਪ = ਵੁ, ਵੁ, ਸ = ।

੪. ਸ = ਵੁਪ = ਮੰਪ, ਮੰਬੁਪ, ਮੰਪਕੁਮੰਪਕ = ਕੁਪ, ਮੰਪਕੁ, ਮੰਪ, ਮੰਬੁ ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁ ਸ = ਕੁਵੁ, ਵੁ, ਸ =

ਪ ਗ
ਮੰਪ = ਮੰਬੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਕੁਪ = ਮੰਪਕ = ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕ = ਸ = ਨਸ ਨਰੁਪ, ਮੰਪਕ, ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪ

ਪ ਸ ਪ ਮੰ ਗ
ਕੁਮੰਪਕ = ਸ, ਮੰਪ ਕ = ਸ = ਨਰੁਸ = ਨ, ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪ, ਮੰਬੁ ਮੰਗਰੁ ਗਰੁ, ਪ = ਵੁ = ਵੁ ਮੰਪਕੁ,

ਗ
ਮੰਗਰੁ, ਵੁ ਸ = ।

੫. ਪ ਪ ਪ ਪ ਗ ਗ
ਮੰਪ, ਸ = ਸ, ਸਰੁਸ, ਨ, ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕੁ, ਕੁਪ = ਮੰਪਕ = ਸ = ਨਸ, ਵੁ, ਵੁ, ਸ = ਨਸਕੁਸਕ,

ਸ ਗ ਗ ਗ ਸ ਸ ਗ
ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕ, ਸ = ਨਰੁ, ਗਰੁ, ਕੁਸ = ਨਸਕ, ਵੁ = ਕੁਸ = ਨਸ, ਵੁ ਵੁ, ਗਰੁ,

ਸ ਸ ਗ
ਨ, ਨਸ = ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕ, ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪਕ, ਮੰਪਕ, ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁ, ਕੁਸ, ਪ = ਮੰਪਮੰਗਰੁ

ਗ ਮੰ ਗ
ਕੁਪ, ਵੁ, ਗਰੁ, ਵੁਸ = ।

ਸ
ਨਸ, ਕੁਕੁ ਸਸ, ਕੁਕੁ ਗਰੁ ਸਸ, ਨਨ ਕੁਕੁਕੁਪ, ਮੰਪ ਨਨ ਸਸ, ਕੁਕੁ ਸਸ, ਕੁਕੁ ਪਪ ਮੰਪ ਕੁਪ ਮੰਪ

ਮੰਗ ਕੁਕੁ ਗਰੁ ਸਸ, ਕੁਕੁ ਪਪ ਮੰਪ, ਮੰਪ ਕੁਪ ਨਨ ਕੁਪ ਮੰਕੁ ਗਰੁ ਸਸ, ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਪ ਮੰਪ ਕੁਕੁ ਸਸ,

ਮੰਪ ਨਸ ਕੁਕੁ ਸਸ, ਨਨ ਕੁਕੁ ਕੁਪ, ਮੰਪ ਨਨ ਕੁਕੁ ਕੁਪ, ਮੰਪ ਮੰਗ ਕੁਪ ਮੰਕੁ ਗਰੁ ਸਸ, ਮੰਪ ਨਨ

ਸਸ ਨਰੁ ਗਰੁ ਸਨ ਕੁਪ ਮੰਪ, ਨਸ ਗਰੁ ਗਰੁ ਸਸ ਨਰੁ ਨਰੁ ਪਪ, ਨਨ ਕੁਪ ਮੰਪ ਮੰਗ ਕੁਕੁ ਪਪ ਮੰਗ

ਕੁਕੁ ਸਸ, ਨਨ ਕੁਕੁ ਕੁਪ ਮੰਪ ਨਨ ਸਸ, ਮੰਪ ਨਨ ਸਸ ਨਰੁ ਗਰੁ ਮੰਗ ਕੁਪ, ਮੰਗ ਕੁਕੁ ਸਨ ਕੁਕੁ
ਕੁਪ ਮੰਗ ਕੁਪ ਮੰਪ ਮੰਕੁ ਕੁਮੰ ਗਰੁ, ਪਪ ਮੰਗ ਕੁਕੁ ਸਸ = ।

੨. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ, ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥
 ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥
 ਜਉ ਮੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਆਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥
 ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੈ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੁ ॥
 ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕਉ ॥੩॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ, ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਮੰ	ਚੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	ਪ	—	ਪ	ਪ	੨	ਪੁ	ਪ	—
ਭੈ	ਹੀ	ਮੰ	ਹੀ	ਮੰ	ਹੀ	ਭੈ	ਹੀ	ਅੰ	ੳ	ਤ	ਰ	ਕੈ	ੳ	ਸਾ	ੳ
				ਪ				ਮੰ							
ਪ	ਮੰ	ਪ	ਪੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਕ	ਨ	ਕ	ਕ	ਟਿ	ਕ	ਜ	ਲ	ਤ	ਰੰ	ੳ	ਗ	ਜੀ	ੳ	ਸਾ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਸੰ											
ਮੰ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜਉ	ਪੈ	ਹਮ	ਨ	ਪਾ	ਪਕ	ਰੰ	ਤਾ	ਅ	ਪੰ	ੳ	ਅ	ਠੰ	ੳ	ਤਾ	ੳ
								ਮੰ							
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਪ	ਠਿ	ਤ	ਪਾ	ਵ	ਨ	ਨਾ	ੳਮ	ਕੈ	ੳ	ਸੰ	ੳ	ਰੁੰ	ੳ	ਤਾ	ੳ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਥ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਜਾਈ ॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੁਥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਕ੍ਰਿਛਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਹੂਰੀ ਬਾਜੈ ॥
 ਜਾਕੀ ਚਿਸਟਿ ਨਾਢ ਲਿਵ ਲਾਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਜਿੰਡਿਆ ਅਰੁ ਉਡਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਡਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰਚੁਐ ਅਡਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥
 ਏਕੁ ਜੁ ਬਾਡ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਜਾਜਿਆ ॥
 ਭੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੈ ਸੰਗੀ ਕਹੁੰਹੁ ਕਵਨ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥
 ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੰਡਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਡਾ ॥
 ਅਉਰ ਚੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਫੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਡਾ ॥੪॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ, ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੨)

ਅਸਥਾਈ

੦									X					੨		
੧	ਸ	ਗ	ਕ	੯	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਪੁ	—	ਪ	—	—	—
੨	ਨ	ਚ	ਢ	੯	ਕਿ	ਗੁ	ਰੀ	੯	ਥਾ	੯	੯	੯	ਜੈ	੯	੯	੯
੩	—	ਪ	—	੯	ਮ	—	ਗ	—	ਗ	—	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	—
੪	੯	ਥਾ	੯	੯	ਥਾ	੯	ਜੈ	੯	ਰਾ	੯	੯	ਜਾ	ਰਾ	੯	ਮ	੯
੫	—	ਨ	—	੯	ਪ	—	ਪ	—	—	—	—	—	ਪ			ਸ
੬	੯	ਜਾ	੯	੯	ਦਿ	੯	ਟ	ਨਾ	੯	੯	ਲਿ	ਵ	ਲਾ	੯	ਕੈ	੯

ਅੰਤਰਾ

				ਪ				ਨ				ਸ			
				ਮ	—	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	
				ਏ	੯	ਕ	ਸੁ	ਨਹੁ	੯	ਰੇ	੯	ਪ	ਭੀ	ਆ	੯
੧	—	ਨ	ਪੁ	ਠ	ਨ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	—	ਗ	ਰੁੰ	ਸ	—
੨	੯	ਅਥ	ਕਿ	ਕ	ਹ	ਨ	ਰੁੰ	ਜਾ	੯	੯	੯	੯	੯	ਈ	੯
੩	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਪੁ	—	ਪ	—
੪	੯	ਸੁਰ	ਨ	ਗ	ਣ	ਗੰ	੯	ਪੁ	ਥ	ਜਿ	ਨ	ਮ	੯	ਹੇ	੯

ਸ	ਗ	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰ	ਰ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	ਹ	ਜ	ਦੇ	ਸ	ਖਾ	ਤ	ਹ	ਹ	ਹੈ	ਹੈ	ਹੈ
ਸ	ਸ	ਗ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਨ	ਸ	ਗ	ਨਿ	ਨਿ	ਸੀ	ਵ	ਟ	ਮ	ਰਾ	ਰ	ਰ
ਕੁ	ਝ	ਘ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੁਨੁ ਪਸਾਰੇ ॥
 ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੁਨੁ ਪਸਾਰੇ ॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੯)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰ	ਨ	ਪਿਆ	ਸ	ਰਿਆ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਮਿ	ਤਤ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਮ	ਰ	ਪ	ਮੱਪ	ਨਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ		ਗ						
ਰ	ਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਝੁੰ	ਸੁੰ	ਠ	ਪ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

੫				੧												
ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਠ	ਪਿਆ	ਸ	ਰਿਆ	ਸ	ਜੀ	ਉ	ਮਿ	ਤਤ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਮ	ਪ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸ	ਸ	ਗੁੰ	ਧ	ਮੱਪ	ਧੁਪ	ਗ				
ਠਿ	ਖ	ਸਾ	ਸ	ਗੁੰ	ਰ	ਸੰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸੁੰ	ਸੁੰ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਕੀ ਵਾਰ, ਸਲੋਕ ਮ: ੨, ਪੰਨਾ ੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				^				੨			
ਪ	ਸ	ਨ	ਪੁ	(ਪ)	—	ਮ	ਗ	ਗ	—	—	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ਜ	ਠ	ਸਿ	ਰ	ਸਾਂ	ਠ	ਈ	ਠ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਨਿ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਨ	—	—	ਪ	—	ਗ	—	ਸ	—
ਸ	ਠ	ਸਿ	ਰ	ਰੁ	ਠ	ਜੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੁ	ਠ	ਰੁ	ਠ
				ਦੀ	ਠ		ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ				ਨ				ਸ				ਗ			
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਰੁ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	—	ਸ
ਨਾ	ਠਕ	ਜਿਸ	ਪਿ	ਜ	ਰ	ਮਹਿ	ਠ	ਬਿਰ	ਹਾ	ਠ	ਨ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	—	ਰੁ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ਠ	ਠ	ਪਿ	ਠ	ਜ	ਰ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ :—ਇਸ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਵੀ ਤਾਨਾਂ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

੭, ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥
 ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥
 ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥
 ਜੇ ਜਨ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥
 ਜੇ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੇ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥
 ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੨੮)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	
ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਮੰ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪੁ	ਪ	—
ਭਾ	ਈ	ਕੇ	ੜ	ਇ	ਸ	ਮ	ਨ	ਕੀਉ	ੜ	ਸ	ਮ	ਮ	ਭਾੜ	ੜ	ੜ	ੜਇ
ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਪੁ	ਮੰ	ਭ	ਰੁ	ਨ	ਸ	—	ਰੁ	ਸ
ਏ	ੜ	ਮ	ਨ	ਆ	ੜ	ਲ	ਸ	ਕਿਆ	ੜ	ੜ	ਕ	ਰਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਰੁ	—	—	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਚ	ਮੁ	ਖ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ					੪					੪					੪
ਮੰ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਹਰਿ	ਭ	ਗ	ਤ	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਸ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਸ	ਨ	ਨ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਕੁ	ਰ	ਰ	ਪੁ	ਕੁ	ਕ	ਠ	ਰਹਿ	ਵਾ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਠ	ਰ	ਹਰਿ
ਨ	—	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਮੰ	ਕੁੰ	—	ਕੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ਸੰ	ਨਾ	ਠ	ਸ	ਲਾ	ਠ	ਹ	ਨ	ਸ	ਦਾ	ਠ	ਸ	ਦਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਗ	ਗ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	—	—	ਕੁੰ	—	—	ਕੁੰ	ਕੁੰ
ਵ	ਖਰ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਅ	ਧਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕੁੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕੁੰ
ਗ	ਕੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ
ਕੁਰ	ਪੁ	ਰੰ	ਹਰਿ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਦਿ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇਆ	ਠ	ਠ	ਹਰਿ	ਹਰਿ
ਪ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	—	—	ਗ	—	—	—	—
ਭ	ਕ	ਤ	ਅ	ਕੁ	ਠ	ਟ	ਭੰ	ਕੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕੁ	ਠ	ਸ	—	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੮. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥
ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲਤਾ ਆਪ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥
ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥
ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥
ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥
ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥
ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰ ਤੂ ਹੋਸੁ ॥
ਕਉਲ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ, ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੩)

ਅਸਥਾਈ

X	ਗ	੦	੨	੦	੩	੪	੪
ਕੁ	ਗ	ਕੁ	ਸ	ਸ	ਪ	ਮਧੁ	੪
ਰੰ	ਠ	ਕੁ	ਰ	ਤਾ	ਮੇ	ਸਾ	ਪ
			ਠ	ਠ	ਠ	ਹਿ	ਬ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨੁੰਨ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਰ	ਵਿ	ਰ	ਹਿਆ	ਭ	ਰ	ਪੁ	ਠਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—
ਆ	ਠ	ਪ	ਰ	ਸੀ	ਆ	ਆ	ਠ	ਪ	ਰ	ਸ	ਠ
ਰੁੰ	—	ਪ,ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	—	—	ਨ	ਪੁ	ਪ
ਆ	ਠ	ਪ,ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	ਰੁ.	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ
ਮ	—	ਪ,ਰੁ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਰੁ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਪੁ	ਠ	ਪ,ਰੁ	ਰੁ	ਠ	ਪੁ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਆ	ਠ	ਪ,ਰੁ	ਰੁ	ਠ	ਪੁ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	—	ਪ,ਰੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਰੁ	ਠ	ਪ,ਰੁ	ਸ	ਸ	ਭ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ
ਆ	ਠ	ਪ,ਰੁ	ਸ	ਸ	ਭ	ਰੁ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

੯. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ,
ਕਹੂੰ ਨਿਤੁ ਕੇ ਨਚੱਯਾ ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ, ਕਹੂੰ ਧੋਨ ਕੇ ਚਰਯਾ,
ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥
ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ,
ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਨਿਦੋਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥੯॥੧੯॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×	—	੨	੦	੩	—	੪
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਰੁ	ਧ	ਰੁ	ਕੀ	ਗ	ਰੁ	ਕਿ
ਸੁ	ਧ	ਤਾ	ਠ	ਸਾ	ਨ	ਹੋ

ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਧ	ਰੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦਾ	ਤਾ	ਸ	ਮ	ਹਾ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਨ	ਹੋ	ਕਿ	ਨਿ
ਮੱਪ	ਧ	—	ਮੰ	ਗ	—	ਕ	—	ਮੰ	ਗ	ਰ	ਸ
ਦੋਸ	ਖੀ	ਸ	ਨਿ	ਰੰ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਬ	ਹੋ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੰ	ਸ	—
ਮੰ	ਖ	ਸ	ਕੇ	ਗ	ਵ	ਯਾ	ਸ	ਕ	ਹੁੰ	ਸ
ਗੀ	ਸ	ਫ	ਸ	ਥ	ਨ	ਯਾ	ਨ	ਕ	ਹੁੰ	ਸ
ਗੰ	ਗੰ	ਨ	ਕੇ	ਸ	ਨ	ਯਾ	ਨ	ਕ	ਹੁੰ	ਸ
ਗੰ	ਸ	ਨ	ਕੇ	ਥ	ਸ	ਯਾ	ਨ	ਕ	ਹੁੰ	ਸ
ਮੰ	ਪ	ਪ	ਕੇ	ਪ	ਰ	ਰ	—	ਸ	ਸ	—
ਨਿ	ਸ	ਫ	ਕੇ	ਨ	ਚ	ਯਾ	ਸ	ਕ	ਹੁੰ	ਸ
ਨ	ਗੰ	ਨ	ਕੇ	ਮ	ਰੁਮੰ	ਪਧੁ	ਪਮੰ	ਗਰੁ	ਸ	—
ਨ	ਰ	ਸ	ਕੇ	ਅ	ਕਾ	ਸ	ਰ	ਹੋ	ਸ	ਸ

—ਕਿੱਠ ਸਵੱਯੇ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੦. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥
ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥
ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥
ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥
ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥
ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥
ਪੁਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੨੪-੨੫)

ਅਸਥਾਈ

X	●	੨	੩	੦
ਨ ਸੰ ਕਾ	ਸੰ. ਹੁ	ਨ ਨ	ਸੰ. ਕਾਂ	— ਸੰ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਸ ਨ ਰਹਿ	ਸੰ. ਬ	ਨ ਥ	ਪ ਈ	— ੳ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਮੰ ਲੋ	ਮੰ ਪ	ਲਾ ਥ	ਪ ਥ	— ੳ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਗ ਰੋ	ਕ ਗ	ਗ ਨ	ਸ ਲੀ	— ੳ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ
ਲੋ ਮੰ	ਕ ਥ	ਸ ਸ	ਰ ਰ	ਸੰ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਨ ਭਾ	ਸੰ. ਠੀ	ਕ. ਜੀ	ਕ. ਅ	ਸੰ. ਹੁ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਗੰ ਸੁ ਲੋ	ਕ. ਥ	ਮੰ ਵਿ	ਗੰ ਠੀ	ਸੰ. ਕਾ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ
ਨ ਕੀ ਆ	ਕ. ਠੀ	ਨ ਨ	ਮੰ ਆ	ਗ ਠੀ
— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ	— ੳ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਪੜਤਾਲ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਕ ਲਯ)

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਫਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
 ਕਸਤੂਰਿ ਕੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੋ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲੰਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
 ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥
 ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥

(ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੪)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਨ	ਰ	ਰ	ਰ
ਸ	ਕਿ	ਮ	ਗ
ਹ	ਠ	ਜੀ	ਠ
ਰ	ਪ	ਮ	ਧ
ਜ	ਥ	ਜਾ	ਠ
ਪ	ਨ	ਨ	ਪ
ਮ	ਆ	ਪ	ਗ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ
ਪ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	ਮ	ਰ	ਸ
ਅ	ਵਰ	ਹੀ	ਠ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਭੁਪਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੂਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X		0		੨		੩		੦	
ਮ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	—
ਪ	ੳ	ਯ	ਕ	ਮ	ੳ	ਦ	ਰ	ੳ	ੳ
ਮ	ੳੳ	ਯ	ਕ	ਕ	ੳ	ਗ	ੳ	ੳ	ੳ
ਕ	—	ਗ.	ਨ	ਪ	—	ਪ	—	—	—
ਨ	ੳ	ੳ	ਸ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਉ	ਗ	ੳ	ਰ	ਚੰ	ੳ	ਦ	ਨ	ੳ	ੳ
ਅ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ.	ਸ.	ਗ.	ਕ.	ਮ.	ਗ.	ਕ.	ਸ.	—	ਸ.
ਚ	ਯ	ਨੀ	ਯ	ਹੈ	ੳ	ਗੀ	ੳ	ੳ	ਜ
ਲੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਗ.	ਨ	ਪ	—	ਪ	—	—	—
ਸਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਯ	ੳ	ੳ	ੳ
ਯ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਯ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—
ਮ	ਯ	ਯ	ਯ	ਯ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗੀ	—	ਗ	ਕ	ਮ	ਗ	ਕ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ੳ	ੳ	ਸ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ	ਯ	ਕਾ
ਨ:	—	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਰਿ:	ੳ	ਯ	ਨ	ਆ	ੳ	ਯ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	—	—	—	ਰੂ	—	ਸ	—	—	—
ਯ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਉ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ੳ—ਅਸਥਾਈ—ਹਰਿ ਬਿਨ...

ਨੋਟ ।— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ, ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਓ ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੩. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ, ਪੜਤਾਲ=ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ, ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥

(ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੮੩)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਨ ਸਿ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਨ ਸਿ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਸ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਸ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਜੇ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ
ਪਿਆ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸ	ਪ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਣ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ
ਪ	ਦਾ	ਹ	ਸ	ਨ	ਵ
ਸ	ਦਾ	ਹ	ਸ	ਨ	ਵ
ਨ	ਨ	ਪ	ਗ	ਸ	ਰ
ਨਿਹ	ਚ	ਲ	ਕੁ	ਰ	ਰ
	ਲ	ਮ	ਪਾ	ਰ	ਰ

ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ

ਵਾਦੀ - ਗ | ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਨ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੱਵੇ 'ਮੱਧਮ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ, ਮੱਪ, ਧੁ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੱਗ, ਰੁ ਗ ਮ ਗ, ਰੁ ਸ ।

ਗ

ਪਕੜ - ਨ, ਰੁਗ, ਮਗ, ਮੱਧੁ ਮੱਗ, ਰੁ ਮ ਗ, ਮੱਰੁ, ਸ ।

ਪੂਰਵਾ ਜਾਂ ਪੂਰਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ 'ਪੂਰਵੀ' ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇਸ ਦੇ ਪੂਰਵੀ ਭਾਗ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ੧੬ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਰਚੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਜਦ ਕਿ ੧੩ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਉੱਤ੍ਰਾਧ ਵਿਚ ਮਿਥਿਲਾ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਖੇ ਪੂਰਵੀ ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਗ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕੀ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਉਹ ਵੱਖਣ ਦੇ ਸੰਗੀਤ "ਸਦਰਾਗ-ਚੰਦ੍ਰੋਦਯ, ਸੂਰਮਲ ਕਲਾਨਧੀ, ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਾਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ" ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਵ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਵਿਚ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਭ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪਹਿਲਾਂ ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਦੱਖਣ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਵਗੌਡ ਮੇਲ (ਮਾਯਾ ਮਾਲਵਗੌਡ) ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ ਸਦਰਾਗ-ਚੰਦ੍ਰੋਦਯ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪੂਰਵੀ 'ਰੁ-ਧੁ' ਸਹਿਤ ਆਧੁਨਿਕ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਵਿਚ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ ਵਿਚ ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਪੂਰਵੀ-ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ : ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਤਾਂ ਓਹੀ 'ਰੁ-ਧੁ' ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰਵੀ-ਸਾਰੰਗ ਵਿਚ 'ਰੁ ਮ ਧੁ' ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੂਰਵੀ ਦਾ ਭੈਰਉ ਰੂਪ ਤਾਂ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪੂਰਵੀ-ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵੀ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ। ਇੰਜ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਨਵੀਨ ਪੂਰਵੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ 'ਰੁ ਮ ਮ ਧੁ' ਵਾਲੀ ਪੂਰਵੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਏਹੀ ਅਜ-ਕਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਕ ਇਸ ਵਿਚ ਕੰਮਲ 'ਮ' ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ 'ਮੱਧਮ' ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਤੀਵਰ 'ਮੱਧਮ' ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚ ਪੂਰੀਆ-ਧਨਾਸ਼ਤੀ ਰਾਗ ਦੀ ਝਟਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਂਜ ਕੰਮਲ 'ਮੱਧਮ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਪਮ, ਗਮਗ, ਜਾ ਨਰੁਗ, ਮਗ, ਰੁਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ 'ਕੰਮਲ ਮੱਧਮ' ਲਾਈਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਕੰਮਲ 'ਧੁ' ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਦੇ 'ਧੈਵਤ' ਤੋਂ ਇਕ ਸਰੁਤੀ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗਾਇਕ ਤੀਵਰ 'ਧੈਵਤ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਕੰਮਲ ਤੀਵਰ ਦੋਵੇਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਕੰਮਲ 'ਧੈਵਤ' ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਸ, ਗ, ਪ ਤੇ ਨ' ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਨਿਖਾਦ' ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਪੰਚਮ' ਦੁਰਥਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ—“ਸ, ਨਰੁਗ, ਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਮੰਪਰੁਪ, ਮੰਗ, ਗਮੰਪੁ, ਨਸ—ਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਪ, ਮੰਗਮਗ, ਰੁਮਗ, ਗਰੁ,ਸ” ਇਸ

ਪ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ 'ਮੰ—ਗਗ ਮੰ—ਧੁ, ਮੰਪੁ ਸ' ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ, ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਰਸਾਤਮਕ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵੀ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਆਲਾਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਬਾਖੂਰੀ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਸ

੧. ਸ, ਨਰੁਸ ਨਰੁਗ—ਰੁਗ, ਗਰੁਮਗ, ਨ, ਰੁਗ, ਮੰਗ, ਪ—ਮੰਗ, ਰੁਗਮੰਗ, ਗਰੁਸ, ਨਰੁਸ—।

ਮ

੨. ਸ—ਸਨਰੁਸ—ਨਰੁਗ—ਰੁਗ ਰੁਸ—ਸਰੁਗ, ਮੰਗ, ਗਮਗ—ਗਮਮੰਗਮਗ—ਪਧੁਮੰਪਮੰਗ—ਮਗ, ਰੁਮਗ, ਨਰੁਗਮੰਧੁਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਗ, ਰੁਸ (ਸ) ਨਰੁਸ—।

੩. ਸ—ਨਰੁਸ, ਨ, ਰੁਨਪੁਪ, ਮੰਪਧੁਨਪੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗ—ਗਰੁਮਗ, ਮੰਪੁਪ, ਮੰਪੁ, ਪ, ਨ—

ਗ ਰੁ ਸ ਮੰ ਰ

ਧੁਪ, ਮੰਪਧੁਮੰਪਮੰਗ, ਮਗ, ਨ, ਰੁਗ, ਧੁਮੰਗ—ਗਮਗ, ਰੁਮਗ, ਰੁਸ—ਨਰੁਗਮੰਪਮੰਗਮ ਗਰੁ

ਧੁ

ਮਗ, ਮੰਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਧੁਪ—ਮੰਧੁਸ—ਨਰੁਸ—ਰੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਧੁਨਪੁਪ, ਮੰਮਗ, ਰੁਮਗ, ਗਮਰੁਗ—
ਰੁਕਰੁ, ਸ—।

ਨ

੪. ਨਰੁਗ—ਮੰਗ, ਮੰਧੁਮੰਸ—(ਸ) ਨਰੁਸ—ਨਰੁਗ—ਰੁੰਸ—ਰੁੰ—ਰੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਧੁਸ—ਨਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਪ, ਮੰਧੁਨੰਸ, ਧੁਰੁੰ—ਨਪੁਪ—ਮੰਧੁਨ, ਨਪੁਪ, ਪਧੁਮੰਪਮੰਗ, ਨਰੁਗ, ਮੰਧੁਮੰਗ ਰੁਗਮਗ, ਰੁਗ, ਰੁਮਗ,

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਉ	ੜ	ੜ	ਨਿੰ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ	ਨਰੁ	ਗਮੰ	ਪਧੁ	ਨਸੰ	
੨.	.	.	.	ਨਸੰ	ਰੁੰ	ਨਧੁ	ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪਧੁ	ਪਮੰ	ਗਮੰ	ਪਮੰ	ਗਮ	ਗਰੁ	ਸਸ	
੩.	ਨਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰਨ,	ਧੁਨ	ਸਸੰ	ਨਧੁ,	ਪਮੰ	ਪਧੁ	ਪਮੰ	ਗਮ	ਗਰੁ	ਸਸ	ਨਰੁ	ਗਮੰ	ਪਧੁ	ਨਸੰ
੪.	ਨਰੁੰ	ਗਮੰ	ਗਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ	ਨਸ,	
	ਮੰਗ	ਰੁਗ,	ਪਮੰ	ਗਮੰ,	ਨਧੁ	ਮੰਧੁ	ਸੰਨ	ਧੁਨ,	ਰੁੰ	ਨਸੰ,	ਗਮੰ	ਕਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੫.	ਸਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਨਸ	ਗਰੁ	ਗਮੰ	
	ਰੁਗ	ਰੁਮ,	ਗਮੰ	ਗਮੰ	ਗਪ,	ਮੰਪ	ਮੰਪ	ਮੰਧੁ,	ਪਧੁ	ਪਧੁ	ਪਨ,	ਧੁਨ	ਧੁਨ	ਧੁਸੰ,	ਨਸੰ	ਧੁਨ
	ਸੰਪ	ਧੁਨ,	ਮੰਪ	ਧੁਗ	ਮੰਪ,	ਰੁਗ	ਮੰਸ	ਰੁਗ,	ਨਸ	ਗਰੁ,	ਮੰਗ	ਪਮੰ,	ਧੁਪ	ਨਧੁ,	ਸੰਨ	ਰੁੰ
੬.	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਮੰਗ	ਰੁਗ	-ਮੰ	ਰੁਗ	ਮੰਪ	
	ਗਮੰ	-ਪ	ਗਮੰ	ਪਧੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਪਮੰ	ਗਰੁ,	ਧੁਪ	ਮੰਗ,	ਨਧੁ	ਪਮੰ,	ਸੰਨ	ਧੁਪ
	ਰੁੰ	ਨਧੁ,	ਗਰੁੰ	ਸੰਨ,	ਮੰਗੰ	ਰੁੰ	ਪਮੰ	ਗਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ	ਗਮੰ	ਪਧੁ	ਮੰਪ	ਸ

੧. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥
 ਹਰਖ ਸੰਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
 ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਉ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਨਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥
 (ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
ਗ	ਰੁ	ਗਮੰ	ਧੁਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	—
ਸਾ	ੜ	ਧੋੜ	ੜੜ	ਮ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਤਿ	ਆ	ੜ	ਗਉ	ੜ
ਗ	—	ਗ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਸ	—
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ੜ	ਧ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਤ	ਦੁ	ਰ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ੜ

ਸ	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਰੁ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ
ਤਾ	ੳ	ਤੇ	ਅ	ਹਿ	ਨਿ	ਸ	ਭਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਗਉ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅਤਿਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਗ	—
ਸੁ	ਖ	ਦੁ	ਖ	ਦੇ	ੳ	ਨੇ	ੳ	ਸ	ਮ	ਕ	ਰ	ਜਾ	ੳ	ਨੈ	ੳ
ਨ	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	—	—	—	ਨ	ਗੁੰ	ਸ	—
ਅਉ	ੳ	ਰ	ਮਾ	ੳ	ਨ	ਅ	ਪ	ਮਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ
ਨ	ਧ	ਧ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਹ	ਰ	ਖ	ਸੋ	ੳ	ਗ	ਤੇ	ੳ	ਰ	ਹੈ	ੳ	ਅ	ਤੀ	ੳ	ਤਾ	ੳ
ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਰੁ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ	—
ਨ	ਜ	ਗ	ਤ	ੳ	ੳ	ਪ	ਭਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ
ਤਿ	ਨ	ਜ	ਗ	ਤ	ੳ	ੳ	ਪ	ਭਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥
 ਇਨ ਮੈ ਕਫੁ ਤੇਰੇ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੇ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥
 ਰਤਨ ਜਨਮ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥
 ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥
 ਕਹੂ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਅਉਰ ਸਕਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੰਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥
 (ਰਾਗ ਕਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੨੦)

ਅਸਰਾਈ

				×				੨								ਮ
																ਪ
																ਮ
ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਗ	—	ਕ	ਰੁ	ਰੁ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	
ਨ	ਫੇ	ੳ	ਕ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ਭ	ਇਓ	ੳ	ਭੈ	ੳ	ਬਉ	ੳ	ਚਾ,	ੳ	

ਨ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਕੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	—
ਅ	ਹਿ	ਨਿ	ਸ	ਅਉ	ਠ	ਧ	ਘ	ਟੈ	ਠ	ਹੀ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪੁਨ	ਕੰ	ਨ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਭ	ਇਓ	ਠ	ਠ	ਠਠ	ਠ	ਸੰ	ਗ	ਹਉ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਨ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	ਨ	ਧ	ਕੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	—
ਜੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਨ	ਕੰ	ਕੰ	ਕੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਨ	ਨ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ
ਅ	ਰ	ਸੁੰ	ਠ	ਠ	ਰ	ਗਿਹ	ਹ	ਠ	ਠ	ਗੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਨ	ਠ	ਠ	ਪ	ਠ	ਮ	ਠ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਠ	ਠ
ਕ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪੁਨ	ਕੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗ
ਸੰਠ	ਠ	ਚ	ਠ	ਚਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ

ਨੋਟ :—ਇਸ 'ਟਿਊਨ' ਦਾ ਅੰਤਰਾ ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੋਂ ਫੜਨਾ ਹੈ ।

੩. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਚੋਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥
 ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੇ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥
 ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਫ ਸਭ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਡਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿਆਈ ॥੨॥
 (ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਠ	ਗ	ਗ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ
ਸ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ	ਠ	ਮ	ਠ	ਗ	ਹਿਓ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਈ

ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਏ	ੜ	ਚ	ਲ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਬ	ਸ	ਤ	ਏ	ੜ
ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਰੁ	ਗ	—
ਨਾ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ਬਿ	ਰ	ਨਾ	ਰ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਈ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਕ	ਠ	ਨ	ਕ	ਰੋ	ਧ	ਘ	ਟੜ	ਦੀ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਭੀ	ੜ	ਤ	ਰ
ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—
ਜਿ	ਹ	ਸੁ	ਧ	ਸ	ਭ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ
ਮ	ਧੁ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਰ	ਭ	ਨ	ਗਿਆ	ੜ	ਨ	ਸ	ਭ	ਕੋ	ੜ	ਹਿ	ਰ	ਲੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨਾ	ੜ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਰੁ	ਗ	—
ਠਾ	ੜ	ਜਿਉ	ੜ	ਕ	ਛ	ਨ	ਬ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ਈ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੳ. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
 ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
 ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਵੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੬)

ਅਸਥਾਈ

				X					੨					੦	ਮ	
ਮ	ਗ	—	ਸ	ਸ	—	—	—	ਨ	—	ਰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	—
ੜ	ਖ	ੜ	ਦਿ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪੂ	ਭ	ਮੇ	ੜ	ੜ	ਕੇ,	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਮੰ	ਮ	ਗ	ਮੰ	ਪ
ਮੰ	ੜ	ਦਿ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਕੁ	ਨ	ਸੜ	ਭੜ	ਕੁੜ	ਨੜ	ਤੇ	ੜ	ਕੇ,	ਰਾ	ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ	ਗ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਕੁੰ	—	ਸੰ	—	
ਮੰ	ੜ	ਚ	ਭਿ	ਸੰ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ਕ	ਗ	ਰੀ	ੜ	ਥਾ	ੜ	
ਸੰ	(ਸੰ)	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਕੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	
ਰਾ	ੜ	ਖੜੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਖ	ਨ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਮੰ	ਮੰ	ਗ	ਕਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	
ਖੜੁ	ੜ	ਦ	ਕੜ	ਗ	ੜ	ਅ	ਰ	ਸ	ੜ	ਤ	ਸ	ਤਾ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ	
ਧੁ	—	ਧੁ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਗਮ	ਕੁਰੁ	ਸ	ਮੰ	
ਮੰ	ੜ	ਦਿਓ	ੜ	ਨ	ਰ	ਨ	ਕੁ	ਗੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਕੇੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਆ	ੜ			ਸ	ਰ	ਨ	ਕੁ	ਗੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਕੇੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਭ)

ਫੋਡਿ ਫੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੇ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੇ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੇ ਤਸੂਆ ॥

ਨਾਗੇ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੁਆ ॥੨॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕੰਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥

ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੬)

ਅਸਥਾਈ

	੩				X				੨				੦				
ਰੁ	ਗ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਪ	—	—	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ		
ਛ	ਛੋੜ	ੜ	ਛ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ਖਿ	ਆ	ਕੋੜ	ਰ	ਸੂ	ਆ,	ਛ		
ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਗ	ਗ		
ਰ	ਝ	ੜ	ਰ	ਹਿ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਵ	ਰ	ਗਾ	ੜ	ਵ	ਰ		
ਪ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ		
ਮ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਥੈ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ਪ	ਸੂ	ਆ,	ਛ		
ਜਿਉ	ੜ	ਕਿ	ਰ	ਥੈ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ਪ	ਸੂ	ਆ,	ਛ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਜੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਧੁ	ਧੁ	ਜਾ	ੜ	ਨਹਿ	ਕੁੰ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਜੈ	ੜ
ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—
ਸੰ	ੜ	ਗ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ਤ	ਸੂ	ਆ	ੜ

ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਨਾ	ੜ	ਗੰ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਓ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਗ	ਜਿ	ਧਾ	ੜ	ਸੀ	ੜ
ਸ															
ਨੁ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਨੁ	
ਵੇ	ੜ	ਰ	ਫਿ	ਰਿਓ	ੜ	ਅ	ਰ	ਕਾ	ੜ	ਲ	ਗ	ਰ	ਸੂ	ਆ—ਫੁੰਡ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬੁਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥
 ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰ ਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ਰਹਾਉ॥
 ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥
 ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੋ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਬਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੪)

ਅਸਥਾਈ

੩				X				੨							
ਸ															
ਨੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁਗ	ਮੁ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਪਮ	ਗ	ਮ	ਗ	—
ਰੇ	ੜ	ਜ	ਨੜ	ਮ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਧਉ	ੜ	ਸਿਉ	ੜੜ	ਲਾ	ਈ	ਐ	ੜ
ਮ				ਪ											
ਚ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	—	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮੰਗ	ਰੁ	ਸ	—
	ਦੁ	ਰਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਨ	ਚ	ਤੁ	ਰ	ਭੁ	ਜ	ਪਾੜ	ਈ	ਐ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ				ਧੁ				ਸੰ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	—
ਮ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਧੁ	ਮਧੁ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਰੁ	ਸੰ	—
ਕਿਆ	ੜ	ਜ	ਪ	ਕਿਆ	ੜ	ਤ	ਪੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਬੁ	ਤ	ਪੂ	ੜ	ਜਾ	ੜ
ਸੰ															
ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮੰਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਜਾ	ੜ	ਕੀ	ਨੜ	ਰਿ	ਦੈ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਉ	ਹੈ	ੜ	ਦੁੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ਼)

ਐਸੋਂ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥
 ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਨੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਝਾਇਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥
 ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘਰਾਇਓ ॥੧॥
 ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥
 ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥
 ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਿਰ ਕੋਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥
 ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥
 (ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੫)

ਅਸਥਾਈ

	⊕						⊕						
	੧		੨		੩		੧		੨		੩		
ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ
ਨ	ਠ	ਠ	ਪ	ਰ	ਚਉ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਇਓ	ਠ	ਠ	ਠ
ਐ	ਠ	ਠ	ਪ	ਰ	ਚਉ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਇਓ	ਠ	ਠ	ਠ
ਪ	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਰੀ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦਯਾ	ਠ	ਲ	ਬੀ	ਠ	ਲੈ	ਠ
ਕ	ਰੀ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦਯਾ	ਠ	ਲ	ਬੀ	ਠ	ਲੈ	ਠ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਗ
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਝਹਿ	ਠ	ਬ	ਤਾ	ਠ	ਠ	ਇਓ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਧ	—	ਧ	ਮਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਸ	—
ਮ	ਕ	ਤ	ਦੇ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਰਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਰੁੰ	ਮ	ਰੀ	ਠ
ਜਤ	ਕ	ਤ	ਦੇ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਰਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਰੁੰ	ਮ	ਰੀ	ਠ
ਸ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	
ਨ	ਠ	ਹਿ	ਇ	ਹੁੰ	ਬਿ	ਸੁ	ਆ	ਸ	ਹੋਇ	ਆ	ਠ	ਇਓ	ਠ	
ਮੋ	ਠ	ਹਿ	ਇ	ਹੁੰ	ਬਿ	ਸੁ	ਆ	ਸ	ਹੋਇ	ਆ	ਠ	ਇਓ	ਠ	
ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	ਸ	ਜ	
ਕੈ	ਠ	ਪਹਿ	ਕ	ਰਉ	ਅ	ਰ	ਦਾ	ਸ	ਬੇ	ਠ	ਨ	ਤੀ	ਜੋ	

ਨ ਸੁ | ਰ ਨ | ਗ ਫੰ | ਮੰ ਹੈ | ਪ ਟ | ਨ ਰ | ਧੁ ਘ | ਕੁੰ ਰਾ | ਨ ਟ | ਧੁ ਟ | ਪ ਇਓ | ਮੰ ਟ | ਗਮ ਟ | ਗ ਟ—ਐਓ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਵਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਉਧ ਘਟੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲੁ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥
 ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਅਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
 ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਫਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥
 ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥
 ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਵਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
 ਨਿਜਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੈ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨੁ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਪ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਧੁ
ਮ	ਠ	ਥ	ਨ	ਠ
ਅਉ	ਟ	ਘ	ਟੈ	ਟ
ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਰ
ਮ	ਨ	ਟ	ਸ	ਨਾ
ਦਿ	ਠ	ਠ	ਮੰ	ਰ
ਨ	ਨ	ਗੁ	ਰ	ਗ
ਮ	ਠ	ਗੁ	ਰ	ਮੰ
ਸ	—	—	—	ਪ
ਜ	ਟ	ਟ	ਠ	ਠ
	ਟ	ਟ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਸ	ਠ	ਠ	ਟ	ਠ	ਟ	ਟ	ਟ
ਕ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਮੰ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਪੁ	—	ਨ	ਪੁ	ਪ	—
ਪ	ਨਹੁ	ਮੰ	ਰੇ	ਮੀ	—	ਭਾ	—	—	—
ਸੰ	ਸ	ਰ	ਟ	ਹ	ਲ	ਕੀ	ਸ	ਗ	—
ਮੰ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਕੁ	ਸ	—	—	—
ਬੰ	—	—	—	ਲਾ	—	—	—	—	—
ਪੁ	—	ਪੁ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਮੰ	—	ਹਾ	—	ਨ	—	ਟ	—	—	—
ਈ	—	—	—	ਖਾ	—	—	—	—	—
ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ
ਨ	—	ਹ	ਰਿ	ਲਾ	—	ਹਾ	—	—	—
ਲੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪੁ	—	ਪੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਮੰ	—	ਗੰ	—	ਬ	ਸ	ਨ	—	—	—
ਆ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਪ	—
ਸ	—	—	—	ਲਾ	—	—	—	—	—
ਹੈ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਪੂਰਬੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਹ,
ਬੁੱਧਤਾ ਬਿਭੂਤ ਜਾਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥
ਰਾਗ ਭੀ ਨ ਰੰਗ ਤਾਹਿ, ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਹਿ,
ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਹ, ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਸੋ ਬਿਚਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪਰਮਤਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈ,
ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਹੂ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਉਪਾਉ ਹੈ ॥
ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੋ ਸਾਹੁ ਹੈ,
ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੋ ਰਾਜ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਾਉ ਹੈ ॥੮॥੪॥

(ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

ਮੱ ਪ ਦੇ	— ੳ	ੳ ਮੁ ਮੁ ਵ	ੳ ਮੁ ਮੁ ਨ	ੳ ਗ ਕੁ ਕੁ	— ੳ	ੳ ਗ ਪ ਦੇ	— ੳ	ੳ ਪੁ ਵ	ੳ ਪਮੁ ਰੈ	ੳ ਗਮ ੳੳ	ੳ ਗਗ ੳਕਿ
ਮੱ ਸਾ	— ੳ	ੳ ਗ ੳ	ੳ ਰੁ ਹ	ੳ ਸ ਨ	ੳ ਸ ਕੁ	ੳ ਨ ਸਾਰ	ੳ ਰੁ ੳ	ੳ ਗ ੳ	ੳ ਰੁ ਰੈ	— ੳ	ੳ — ੳਕਿ
ਸ ਨ ਰਾ	— ੳ	ੳ ਸ ੳ	ੳ ਰੁ ਜ	ੳ ਗ ਨ	ੳ ਗ ਕੁ	ੳ ਮੁ ਪ ਰਾ	— ੳ	ੳ ਮੁ ਜ	ੳ ਰੁ ਰੈ	ੳ ਪ ੳ	ੳ ਮੁਰੁ ੳਕਿ
ਸ ਨ ਰਾ	ਨਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨ ੳ	ੳ ਰੁ ਵ	ੳ ਪੁ ਨ	ੳ ਪ ਕੁ	ੳ ਨ ਰਾ	ੳ ਪੁ ੳ	ੳ ਪ ਉ	ੳ ਮੁ ਰੈ	ੳ ਗਮ ੳੳ	ੳ ਗ ੳ

ਅੰਤਰਾ

ੳ ਮੁ ਆ	ਗ ੳ	ੳ ਗ ਤ	ੳ ਮੁ ਮਾ	ੳ ਧ ੳ	ੳ ਸਨ ਪਰ	ੳ ਸੰ ਧਾ	— ੳ	ੳ ਨ ੳ	ੳ ਸੰ ਰੁੰ ਜਾ	ੳ ਸੰ ੳ	ੳ ਸੰ ਹ
ਸ ਨ ਸਿ	— ੳ	ੳ ਰੁੰ ਧ	ੳ ਗ ਰਾ	ੳ ਰੁੰ ੳ	ੳ ਸੰ ਸ	ੳ ਨ ਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨ ਪ	ੳ ਰੁ ਤਾ	— ੳ	ੳ ਪ ਹ
ਪ ਮੁ ਬੁ	ੳ ੳ	ੳ ਮੁ ਧ	ੳ ਗ ਤਾ	ੳ ੳ ੳ	ੳ ਧ ਕਿ	ੳ ਸੰ ਨ ਵੁ	ੳ ਰੁੰ ੳ	ੳ ਨਰੁੰ ਤੳ	ੳ ਨ ਜਾ	ੳ ੳ ੳ	ੳ ਪ ਹ
ਸ ਨ ਸਿ	ਨਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨ ਤਾ	ੳ ੳ ੳ	ੳ ਪ ਸੁ	ੳ ਨ ਭਾ	ੳ ੳ ੳ	ੳ ਪ ਉ	ੳ ਮੁ ਰੈ	ੳ ਗਮ ੳੳ	ੳ ਗ ੳ, ਅਸਥਾਈ...

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ ਸ ਰਾ	ਸ ਗ	ੳ ਪ ਭੀ	— ੳ	— ੳ	ੳ ਪ ਨ	ੳ ਮੁ ਪ ਰੇ	— ੳ	ੳ ਪ ਗ	ੳ ੳ ਚਾ	— ੳ	ੳ ਪ ਰਿ
ੳ ਮੁ ਰੁ	— ੳ	ੳ ੳ ਪ	ੳ ਸੰ ਨ ਭੀ	ੳ ਸੰ ੳ	ੳ ਸੰ ਨ	ੳ ਸੰ ਨ ਭੇ	ੳ ਨਰੁੰ ੳੳ	ੳ ਨ ਖ	ੳ ੳ ਜਾ	ੳ ੳ ੳ	ੳ ਪ ਰਿ

ਧੁ ਮੰ ਅੰ	ਮੁੱਧੁ SS	ਮੁੱ ਗ	ਗ ਭੀ	ਗ ਮੁੱ S	ਗ ਸੁ	ਗ ਰੰ ਗ	— S	ਗ ਗ	ਸ ਤਾ	— S	ਸ ਹ
ਸ ਨ ਕੰ	— S	ਰੁ ਗ	ਮੁੱ ਗ ਕੰ	ਪ S	ਪ ਸੁ	ਮੁੱ ਪ ਭਾ	— S	ਮੁੱ ਧੁ ਭਾ	ਮੁੱ ਠੈ	ਗਮ SS	ਗ S

ਅਭੰਗ

ਧੁ ਮੰ ਰਿ	ਧੁ S	ਧੁ ਮੁੱ ਕੁ	ਧੁ ਸੰ	ਸੰ ਨ S	ਸੰ ਨ ਕਿ	ਸੰ ਚਿ	— S	ਨ ਕੁ	ਸੰ ਠੈ	— S	— S
ਸੰ ਨ ਪ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਮ	ਨ ਤਾ	— S	ਧੁ ਪ	ਸੰ ਨ ਵਿ	ਗੰ S	ਨ ਕੁ	ਧੁ ਨ ਠੈ	ਧੁ S	ਪ ਸੁ
ਧੁ ਮੰ ਸਿ	ਧੁ S	ਧੁ ਮੁੱ ਕੁ	ਗ ਧੁ	ਧੁ ਮੁੱ S	ਧੁ ਕਿ	ਸੰ ਨ ਮਿ	ਗੰ S	ਨ ਕੁ	ਧੁ ਨ ਠੈ	ਧੁ S	ਪ ਕਿ
ਸੰ ਨ ਭੁ	ਗੰ S	ਗੰ ਤ	ਗੰ ਗੰ ਕੰ	ਗੰ ਕੰ S	ਨ ਕੁ	ਧੁ ਨ ਠੈ	ਧੁ S	ਪ ਕੁ	ਮੁੱ ਠੈ	ਗਮ SS	ਗ S

ਨੋਟ—ਧੁਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੁਗੁਨ ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਦੀ ਲਯ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਮੁਕਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

੧੦. ਰਾਗ ਪੂਰਵੀ, ਪੜਤਾਲ, ਝਪਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥
 ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥
 ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥
 ਗਰਭ ਕੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥
 ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥
 ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਗ	ਪ	ਨ	੩
ਗ	ਮ	ਸ	ਪ
ਦ	ਹ	ਕ	ਪ
	ੜ	ਬ	ਨ
	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਮ	ੜ	ਸਾ	ੜ
	ਨਹੁ	ੜ	ਗ
	ੜ	ੜ	ੜ
ਪੁ	ਮ	ਗ	ਸ
ਮ	ੜ	ੜ	ਹਾ
ਈ	ੜ	ੜ	ੜ
	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ਗ	ਪ	ਪ
ਨ	ਗ	ੜ	ੜ
ਜ	ਬ	ਖ	ਤਾ
	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਨ	ਪ
ਮ	ੜ	ੜ	ੜ
ਜ	ੜ	ੜ	ੜ
	ਲ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਮ	ੜ	ੜ	ਮ
ਪੁ	ੜ	ੜ	ਗ
	ੜ	ੜ	ੜ
	ਤ	ੜ	ੜ
	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੧-ਸੂਲਫਾਕ (ਭਪ: ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X	ਧ	੦	੨	੩	੦	
	ਮੁ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਸ
	ਮ	ਠ	ਸ	ਸ	ਠ	ਕਾ
	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਪ
	ਪ	ਪ	ਨ	ਮ	—	ਪ
	ਰ	ਸ	ਠ	ਨ	ਠ	ਰਿ
	ਸ	ਗ	—	ਗ	—	—
	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਕੇ	ਠ	ਠ
ਮੁ	ਮੁ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	
ਧ	ਠ	ਕ	ਲ	ਠ	—	ਸ
ਸੁ	ਠ	ਕ	ਲ	ਠ	ਠ	ਸੁ
ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਸ	—	—
ਠ	ਖ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਠ	ਠ
ਸ	ਸ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ
ਜ	ਲ	ਤ	ਠ	ਅ	ਗ	ਨਿ
ਮੁ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਗ	—
ਕਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ ਅਸਥਈ ਭਪ...

ਅੰਤਰਾ ਨੰ: ੨-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਭਪ: ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	ਨ	੧	੨	⊕	੧	੨
	ਸ	ਨ	ਰ	ਨ	ਸ	—
	ਠ	ਕ	ਠ	ਰ	ਕ	ਖੰ
	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	—	—
	ਠ	ਜ	ਲ	ਪ	ਠ	ਠ
	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਨ	ਪ
	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਾ	ਮਹਿ

ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ (ਦਿਨ ਦੀ ਪੂਰੀਆ)

ਆਰੋਹ—ਨੁ ਰੁ ਗ ਮੱ ਪ, ਮੱ ਧੁ ਪ, ਮੱ ਧੁ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁ ਰੁ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੱ ਗ, ਮੱ ਰੁ ਗ, ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ—ਨਰੁਗ, ਮਰੁਗ, ਪ; ਮੱਧੁਪ, ਮੱਗ, ਮਰੁਗ, ਰੁਸ ।

ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਧਨਾਸਰੀ, ਦੋ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਠੱਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀਆ 'ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ' ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਧਨਾਸਰੀ 'ਕਾਫੀ ਠਾਟ' ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੋਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਕ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ, ਤਿਵੇਂ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਫੀ ਤੋਂ ਭੋਰਵੀ, ਅਤੇ ਭੋਰਵੀ ਤੋਂ 'ਟੋਡੀ ਠਾਟ' ਦਾ ਮੁਲਤਾਨੀ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਦਾ ਗੰਧਾਰ ਕੋਮਲ ਤੋਂ ਤੀਵਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ 'ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ' ਦਾ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਾਕੀ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਪੂਰੀਆ ਅੰਗ। ਭਾਵ "ਨਰੁਗ, ਮਰੁਗ, ਮਧ ਮੰਗ, ਮਰੁਗ, ਰੁਸ" ਇਹ ਪੂਰੀਆ ਦਾ ਖਾਸ ਅੰਗ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਨਰੁਗ, ਮਰੁਗ, ਮੱਧ ਮੰਗ, ਮਰੁਗ ਰੁਸ" ਇਹੋ ਅੰਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਮੇਲ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉੱਤਰੀ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ 'ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ' ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਭਾਤਖੰਡੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਪਾ-ਰੁ' ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਖੜਜ-ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਖੜਦ-ਮੱਧਮ' ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। 'ਪਾ-ਰੁ' ਦਾ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ, ਨਾਲੋਂ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਤੇ ਕਦੇ ਨਿਯਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ 'ਪ-ਸ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਹੀ ਅਧਿਕ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀ ਪੂਰੀਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, ਪੂਰਵੀ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਗੰਧਾਰ-ਨਿਖਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਪੰਚਮ-ਖੜਜ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰਵੀ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਤੀਵਰ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ, ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਨੂੰ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਠਨਾਈ ਨਹੀਂ, ਥੋੜਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਚਲਣ "ਨਰੁਗਮੰਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧੁ, ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗ, ਮੰਗੁਗ, ਰੁਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਪ, ਮੰਗ, ਮੱਧੁਸ, ਜਾ ਗ—ਮੱਧੁਨਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਧਰ ਤੇ ਲੋਕ-ਪਿਆ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨਰੁਗ—ਮੰਗੁਗ, ਮੰਗਮੰਗੁਗ—ਮੰਗੁਗੁਸ— ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਰੁਗ, ਮੰਗੁਗ, ਪਮੱਧੁ (ਪ)—

ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ—ਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਪ— ਪ (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਪਮੱਧੁ (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਰੁਸ—।

੨. ਗ—ਰੁਸ, ਨਰੁਸ—ਨਰੁਗ ਮੰਗੁਗ, ਪਮੱਧੁਪ— ਨਧੁਪ, ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਰੁਸ— ਨਰੁਗਮੰਪ— ਪਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ— ਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਪ— ਧੁਪ, ਪਮੱਧੁਪ, ਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਨਰੁੰਨਧੁਪ— ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗੁਪ— ਰੁਸ।

੩. ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨਧੁਪ— ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ— (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ— ਗਰੁਮੰਗਪਮੱਧੁਪ— ਮੱਧੁਪਮੰਗ ਮੰਗੁਗ ਮੱਧੁੰਨਰੁੰਸੰਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ, ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਗਰੁਸ— ਮੱਧੁਮੰਗ— ਰੁੰਸ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਪਮੰਗਮੰਗੁਗ— ਪਧੁਪਮੰਗਮੰਗੁਗ— ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਧੁਪ—

੪ (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਗਰੁਸ— ਨਰੁਗਮੰਪ—।

੪. ਮੱਧੁਮੰਗਮੰਧੁੰਸ ਨਰੁੰਸੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਪ, ਮੱਧੁਮੰਗ ਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗਮੰਗੁਗ ਮੱਧੁੰਸ— ਨਰੁੰਨਧੁਪ— ਪ (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੰਗਮੰਧੁਪਮੰਗਮੰਗੁਗ— ਮੰਗਮੰਧੁਪ— ਨਰੁੰਗਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁ ਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗਮੰਧੁਮੰਗੁਗ— ਨਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਗ— ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਨਰੁੰਗਰੁੰਸ— ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੱਧੁੰਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗ— ਰੁਸ।

੫. ਨਰੁੰਸੰਨਧੁਪ— ਮੱਧੁਮੰਧੁੰਨਸੰਰੁੰਸ— ਗਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਸ— ਨਰੁੰਗ— ਮੰਗੁਗ— ਰੁੰਸ— ਪ— (ਪ) ਮੰਗਮੰ

ਗੁਗ, ਗਰੁੰਸ, ਨਰੁੰਨਧੁਪ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਪ (ਪ) ਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਮੱਧੁਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਗਰੁਸ— ਨਰੁਗਮੰਪ— ਮੱਧੁੰਨ ਰੁੰਗਮੰਗੁਗ— ਰੁੰਸੰਨਧੁਪ, ਨਰੁੰਨਧੁਪਮੰਗਮੰਗੁਗ, ਰੁਸ—।

ਨਰੁਗਰੁਸ— ਨਰੁਗਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨਧੁਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨ ਰੁੰਸ— ਨਧੁਪਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨਰੁੰਨਧੁਪਮੰਗੁਗ— ਮੱਧੁੰਨਸੰਰੁੰਨਧੁਮੰਗੁਗ ਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨ ਨਰੁੰਗਰੁੰਸੰਨਧੁਪਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨਰੁੰਗਮੰਗੁਗਰੁੰਸੰਨਧੁਪ ਮੰਗੁਗ, ਨਰੁਗਮੰਧੁੰਨਰੁੰਗਮੰਪ, ਮੰਗੁਗਰੁੰਸੰਨਧੁਪਮੰਗੁਗ— ਨਰੁਗਮੰਗੁਗ—।

ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧.	* ਜੀ ਅ ਕੀ	ਏ ਟ ਕੈ ਟ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੨.	* . . .	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੩.	ਮੱਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਮੱਧੁ	ਨਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮੱਧੁ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੪.	ਨਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਮੱਮ, ਧੁਪ ਮੱਧੁ, ਸੰਨ ਧੁਪ,	ਗਮੰ ਧੁਧੁ, ਮੱਧੁ ਨਨ, ਨਧੁ ਪਮੰ, ਧੁਪ ਮੰਗ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੫.	ਨਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਰੁਗ ਗੰਗੇ ਰੁੰਸ, ਰੁੰਗੇ ਮੰਮੰ	ਮੱਮੰ ਗਰੁ, ਗਮੰ ਪਪ ਗੰਰੁ, ਰੁੰਸੇ ਸੰਨ ਨਧੁ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੬.	ਨਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਮੰ, ਰੁਗ ਮੱਧੁ,	ਰੁੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਗਮੰ ਥੁਨ, ਮੱਧੁ ਨਰੁ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ

ਅੰਤਰਾ

	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੧.	* ਪੁ ਗ ਟਿਓ	ਜੈ ਟ ਤ ਸ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ	ਮੱਧੁ ਨਰੁ ਨਧੁ ਪਮੰ
੨.	* . . .	ਨਨ ਧੁਨ ਧੁਪ ਮੱਧੁ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੩.	ਸੰਸੇ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਪ,	ਧੁਧੁ ਪਮੰ, ਪਪ ਮੰਗ,	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੪.	* . . . ਰੁਸ, ਗੰਗੇ ਰੁੰਸ ਨਧੁ	ਪਮੰ ਗਰੁ ਸ, ਨਰੁ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੫.	ਗੰਗੇ ਰੁੰਸ, ਰੁੰਰੁ ਸੰਨ, ਨਰੁ ਗਮੰ, ਰਗ ਮੱਧੁ,	ਸਸ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਪ, ਗਮੰ ਧੁਨ, ਮੱਧੁ ਨਰੁ,	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ
੬.	ਮੰਮੰ ਗੰਮੰ ਮੰਗੇ ਰੁੰਸ, ਧੁਮੰ ਧੁਨ, ਧੁਨ ਰੁੰਨ	ਨਨ ਧੁਨ ਨਧੁ ਪਪ, ਰੁੰਗੇ, ਰੁੰਗੇ ਮੰਗੇ ਰੁੰਸ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਨ

੧. ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥
 ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥
 ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥
 ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਮੰਤਾਨੀ ॥
 ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦਿ੍ਰੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥
 ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥
 ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੋਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥
 ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੧)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩				X				੨			
ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਪ	—	ਪ	ਮੱ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	
ਸ	ਜੀ	ਅ	ਕੀ	ਏ	ੳ	ਕੇ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ਪਹਿ	ੳ	ਮਾੳ	ੳੳ	ੳ	ੳ	
ਸ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਗ	—	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	
ਸ	ਨੀ	ਅਵ	ਰ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰ	ਰ	ਹੇ	ੳ	ਬਹੁ	ਤੇ	ੳ	ਰੇ	ੳ	
—	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੱਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	
ੳ	ਰਿ	ੳ	ਨ	ਡਿ	ਲ	ਨ	ਹੀ	ਕੀੳ	ੳੳ	ਮੳ	ਤੳ	ਜਾੳ	ੳੳ	ੳ	ੳ	

ਸ
ਨੀ ਜੀਅ...

ਅੰਤਰਾ

ਮੱ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਜਿ	ਸ	ਕਾ	ਤ	ਨ	ਮ	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਭ	ਡਿ	ਜ	ਕਾ	ੳ
—	ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ੳ	ਸੰ	ੳ	ਈ	ਸੁ	ਘ	ਝ	ਸੁ	ਜਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨੀ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	—	ਗ	ਕੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੳ	ਰਿ	ਨ	ਹੀ	ਸੁ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ਦੁ	ਖ	ਸੁ	ਖ	ਮੰ	ੳ	ਰਾ	ੳ

੬੬

ਨ ਰੁ ਗ ਗ ਮ ਧੁ ਨ ਸ਼ ਧੁਨ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਪ ਗਮ ਧਮ ਗ ਰੁ
 ਤਉ S ਬਿ ਧ ਨੀ S ਕੀ ਖ ਟਾS SS SS SS ਨੀS SS S S

ਸ ਜੀਅ... ਨੋਟ— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾਂ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾਂ ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥
 ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥
 ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥
 ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥

SIKHBO (ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੭੬)

ਅਸਥਾਈ

ਨਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਗਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—
ਮਿਲ	ਜ	ਗ	ਦੀ	S	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਨ	ਕੀ	S	ਬ	ਰੀ	ਆ	S
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਗੁੰਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਢਿ	ਠੰ	ਕਾ	S	ਲ	ਇ	ਹ	ਦੇ	ਹS	S	ਸੰ	ਜ	ਰੀ	ਆ	S

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਧੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਭ	ਏ	ਕੀ	S	ਟ	ਪ	ਤੰ	S	ਗਾ	S
—	ਨ	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
S	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਗ	ਮੀ	S	ਨ	ਕੁ	ਰੰ	S	ਗਾ	S
—	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
S	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਪ	ਖੀ	S	ਸਰ	ਪ	ਰੰ	S	ਇਓ	S

— ਸ ਨ ਕੁ ਗ ਮ ਧੁ ਨ ਸੰ ਨ ਧੁ ਰੁੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮੰਗੁ ਰੁ
 5 ਕ ਈ ਜ ਨ ਮ ਮ ਹੈ 5 ਵ ਚ ਚਿ ਖ ਜ 5 ਇਓ 5

ਸ
 5 ਮਿਲ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੁਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੋਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥
 ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥
 ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥
 ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ, ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥
 ਦੀਨ ਦੋਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥
 (ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩								X				੨			
ਗ ਆ	ਰੁ 5	ਸ ਇਓ	— 5	ਸ ਨ ਏ	ਰੁ 5	ਗ ਕ	ਗਰੁ ਰ5	ਗ ਪ ਸਾ	— 5	— 5	— 5	ਮੰ 5	ਗ 5	ਪ ਜਾ	ਪਮੰ ਕਉ	
ਗ ਆ	ਰੁ 5	ਸ ਇਓ	— 5	ਸ ਨ ਏ	ਰੁ 5	ਗ ਕ	ਗਰੁ ਰ5	ਗ ਪ ਸਾ	— 5	— 5	— 5	ਮੰ 5	— 5	ਗ 5	— 5	
ਪ ਮੰ ਖਾ	— 5	ਪ ਨ	ਧੁ ਪਾ	ਸ ਮੰ 5	— 5	ਗ ਨ	— 5	ਗ ਮੰ ਆ	ਰੁ ਨ	ਗ ਨ	ਮੰ ਹੀ	ਗ ਖੁ	ਰੁ ਧਿ	ਸ ਆ	— 5	

ਕਾ	ਕਾ	ਗ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਗ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪਮ
ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਿ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕਾ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕਉ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਮ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਗ	ਸ	—
ਲ	ਵੈ	ਕ	ਨ	ਲਾ	ਕ	ਕ	ਨ	ਕਉ	ਕ	ਹੈ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ	ਕ
ਸ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਨ	ਪ	—	ਪ	—
ਨ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ
ਜਾ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ
ਪੁ	—	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਗ	—	ਸ	ਸ
ਮ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ
ਜਾ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ
ਸ	—	—	—	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਗ	ਨ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਨ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ
ਕਿ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ	ਕਉ

ੳ. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥
 ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ, ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟ ਕਮਾਣਾ ॥
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛਤਾਣਾ ॥੪॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥
 (ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੧)

ਅਸਥਾਈ

੦			ਸ	੩			X			੨
			ਜੀ	ਗਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਪ	—	—	ਪ
			ਵੀ	ਨਾS	S	ਵੀ	ਚਾ	S	S	ਰ
ਗ	—	—	ਮੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਪ
S	S	S,	ਦੇ	ਕੇ	S	ਤੇ	ਕੇS	S	S	ਦਿ
			ਰ							
ਗ	—	—	ਰ							
S	S	S	ਜੀ	ਵ...						

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ				ਧੁ									
ਪਪ	ਮੰ	—	ਗ	ਮੰ	—	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	—
ਹਮ	ਆ	S	ਦ	ਮੀ	S	ਹਾ	SS	ਦਿ	ਕ	S	ਦ	ਮੀ	S
ਸੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	—
ਮ	ਹ	ਲ	ਕ	ਮੁ	ਹ	ਰ	ਨ	ਜਾ	S	S	S	ਣਾ	S
ਮੰ	—	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	—	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗਰੁ	ਗ	ਰੁ
ਪ	S	ਨ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਵੀ	S	ਤਿ	ਸੈ	S	ਸS	ਰੇ	S
ਨਾ													ਸ
													ਵਹੁ
													S
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁਨ	ਗੁੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਗਮੰ	ਪਧੁ
ਜਾ	S	ਕੇ	S	ਜੀ	ਅ	S	ਪ	ਚਾS	SS	SS	SS	ਣਾS	SS

ਮੰਗ ਰੁਸ —
 SS SS S ਜੀਵ... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਯ ਲਯ)

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥
 ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥
 ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥
 ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੮੬)

ਅਸਥਾਈ

ੜ				X				੨				੦			
ਧੁਪ	ਮੱ	—	ਗ	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਗਮੰ	ਧੁਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਮੱਪ
ੜੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦ	ਸਿੜ	ਉੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੀ,	ਜਾੜ
ਧੁਪ	ਮੱ	—	ਗ	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਗਮੰ	ਧੁਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ੜੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦ	ਸਿੜ	ਉੜ	ਲਾ	ੜ	ਗੀ	ੜ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	ਧੁਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਪਮੰ	ਗਰੁ	ਸ	
ਦੁ	ੜ	ਖ	ਦ	ਰ	ਦ	ਭੁੜ	ਮ	ਤਾ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਭਾੜ	ੜੜ	ਗੀ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਜਾ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਸੰ	ਮੀ	ੜ	ਤ	ਸਾ	ਜ	ਨ	ਰੈ	ੜ	ਸ	ਮੀ	ਆ	ੜ
ਨ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਮੰਗ	ਰੁ	ਸ	
ਤਿ	ਸ	ਜ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ਕ	ਹੁ	ਕਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਕੜ	ਮੀ	ਆ	ਜਾ...	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੁਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰ ਪਰਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੨				੦				੩				X							
ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ
ਅ	ਬ	ਮੈ	SS	ਕਉ	S	ਨ	ਉ	ਪਾ	S	ਉ	SSSਕ	ਰਉ	S	S	S	ਰਉ	S	S	S
ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਅ	ਬ	ਮੈ	SS	ਕਉ	SS	ਨ	ਉ	ਪਾ	S	ਉ	SSSS	ਰਉ	S	S	S	ਰਉ	S	S	S
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਜਿ	ਹ	ਬਿ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—
ਭਉ	S	S	S	ਨਿ	S	ਧ	S	ਪਾ	S	ਰ	ਉ	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

੦				੩				X				੨			
ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਜ	ਨ	ਸ	ਪਾ	ਇ	S	ਕ	ਛ	ਭ	ਲ	S	ਨ	ਨ	ਕੀ	ਨ	S
ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਨ	—	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—
ਰਾ	S	ਛੇ	S	ਨ	—	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—
ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਮ	ਗ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਸ	ਨ	ਰ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—
ਯ	ਹ	ਜੀ	ਅ	ਸ	S	ਚ	ਧ	ਉ	S	ਉ	S	ਨ	ਰ	ਗ	ਪ

ਨੋਟ :—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਕੀ ਵਰਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਟਿਊਨ ਤੇ ਗਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਾਲ—ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ, ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਵਬੁ ॥
 ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥
 ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥
 ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥
 ਮਗਰ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੇ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥
 ਖੜੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥
 ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥
 ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੨)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧		੨		⊕		੧		੨	
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਸਾ	ੜ	ਰ,	ਕ	ਲ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਕ	ਲ
ਮ	ਗ	ਕ	ਮ	ਪੁ	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਅ	ਖੀ	ਚ	ਮੀ	ੜ	ਟਹਿ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਕ	ਪ	ਕ
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	—	ਪ	—	—
ਠ	ਗ	ਣ	ਕਉ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਚ	—	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਗ	ਪੁ	—	ਪੁ	ਮੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕਾ	ੜ	ਲ	ਮੰ	ੜ	ਗੀ	ੜੜ	ਜੋ	ੜ	ਕ	ੜ	ਨਾ
			ਨਾ				ਜੋ		ਕ		ਨਾ

ਸੰ	—	ਨ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	ਕੁੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਨਾ	ਠ	ਹੀ	ਸ	ਰ	ਕਾ	ਠ	ਢ	ਠ	ਠ	ਥ	ਠ	ਠ	ਥਾ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਕੁੰ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	—
ਨਿ	ਠ	ਟ	ਜ	ਠ	ਗ	ਭ	ਰਿ	ਠ	ਟ	ਹੰ	ਠ	ਏ	ਠ
ਧੁ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਗ	ਮੰ	ਪ	—	ਪ	ਕਲ ਮਹਿ...			
ਫੁ	ਠ	ਥ	ਤਾ	ਠ	ਇ	ਵ	ਜ	ਠ	ਗ				

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਸੁਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥
 ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਤਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੩॥
 ਮਨੁ ਅਜਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੪॥
 ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫॥
 (ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੬੬੫)

ਅਸਥਾਈ

X		੦		੨		੩		੦	
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	ਪ
ਮੰ	ਸ	ਠ	ਠ	ਥ	ਥ	ਸੋ	ਠ	ਠ	ਠ
ਦੇ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਠ	ਗ	—	—	—
ਮੰ	ਠ	ਵ	ਠਿ	ਆ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—	ਨ	—	—	ਗ
ਕੁ	ਰ	ਪ	ਚ	ਸਾ	ਠ	ਦ	ਠ	ਠ	ਵ
ਗ	—	ਮੰ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—
ਸੋ	ਠ	ਮ	ਨ	ਆ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ	ਗ	ਮੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਮ	ਠ	ਨ	ਮ	ਰੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਠ	ਕੁੰ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	—
ਧਾ	ਠ	ਮ	ਰ	ਜਾ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਕੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	ਪ
ਠ	ਠ	ਮ	ਨ	ਮੁ	ਠ	ਏ	ਠ	ਕੈ
ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—
ਸੇ	ਠ	ਹ	ਰੁ	ਧਾ	ਠ	ਇ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕਾਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਮੇਕ ਹੋਮ ਨ ਪੁਜਸਿ ਕੋਟਿ,
 ਹੋਮ ਜਗਿ ਭੋਗ ਨਈ ਬੇਦ ਪੂਜਾਚਾਰ ਹੈ ॥
 ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਧਯਾਤਮ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧ,
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮਾਦਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ॥
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਾਅੰਗੀਤ,
 ਸੁਰਸਰਿ ਦੇਵ ਸਥਲ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ॥
 ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੈ,
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੧੯੨॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਸੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਗੁ	ਮੁ	ਠ	ਪ
ਕੈ	ਨ	ਕੋ	ਸਿ
ਕੋ	ਠ	ਟਾ	ਠ
ਮੁ	ਠ	ਪੁ	ਪ
ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਸੰ	ਮੁ	ਖ	ਜਾ
ਗ	ਠ	ਸ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਕੈ

ਸ	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ
ਨ	ਦੀ	ਰ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ	ਨ	ਠ	ਠ
ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਨ	ਠ	ਨ	ਮ	ਸ	ਕ	ਰ	ਦ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	ਗ	ਸ	ਸ
ਮ	ਰ	ਸਿ	ਠ	ਖ	ਦੇ	ਕ	ਮ	ਠ	ਕ
ਸ	ਕ	ਗ	ਗ	ਸ	ਨ	ਗ	ਨ	ਧ	ਪ
ਨ	ਮ	ਨ	ਠ	ਪੁ	ਜ	ਸ	ਕ	ਠ	ਦ
ਮ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਪ	—
ਪ	ਮ	ਜ	ਠ	ਗ	ਠ	ਗ	ਨ	ਈ	ਠ
ਧ	ਧ	ਨ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ
ਠ	ਪੁ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਚਾ	ਰ	ਹੈ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ—'ਭਪਤਾਲ' ਦੀ ਨਾਮ ਦੁਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਕਥਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਦੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ। ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਔਂਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ।

੧੦. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦੁੱਤ ਲਯ)

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਰ	ਕ	ਰ	ਮ	ਧ
ਨ	ਠ	ਨ	ਕੋ	ਨ	ਸਿ
ਕ	ਠ	ਠ	ਟਾ	ਠ	ਥ
ਮ	ਧ	ਨ	ਠ	ਧ	ਪ
ਸ	ਗ	ਚ	ਸੰ	ਖ	ਜਾ
ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਪ
ਸਿ	ਦੀ	ਕੁ	ਰ	ਨ	ਨੈ
ਮ	ਧ	ਗ	ਕ	ਰ	ਸ
ਨ	ਠ	ਨ	ਕਾ	ਰ	ਦੈ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	—	ਮੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗੁ	ਰ	ੳ	ਸਿ	ੳ	ਖ	ਏ	ੳ	ਕ	ਮੰ	ੳ	ਕ
ਨ	ਪੁ	ੳ	ਨ	—	ਗੰ	ਗੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕੰ	ੳ	ਮ	ਨ	ੳ	ਪੁ	ਜ	ੳ	ੳ	ਕੰ	ੳ	ੳ
ਨ	—	—	ਨ	ਗੰ	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	—
ਸੰ	ੳ	ਸੰ	ਜ	ੳ	ਗ	ਭੰ	ੳ	ਗ	ਨ	ਈ	ੳ
ਗੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੰ	ਪੁ	ਮੰ	ਗ	—	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	—
ਬੰ	ੳ	ਦ	ਪੁ	ੳ	ਜਾ	ਚਾ	ੳ	ਚ	ਹੈ	ੳ	ੳ

—ਕਬਿੱਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਇਸੇ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਏ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਡੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸਰੂਪ ਤਾਹ,
 ਬੁੱਧਤਾ ਬਿਭੂਤ ਜਾਹ, ਸਿੱਧਤਾ ਸੁਭਾਇ ਹੈ ॥
 ਰਾਗ ਭੀ ਨ ਰੰਗ ਤਾਹਿ, ਰੂਪ ਭੀ ਨ ਰੇਖ ਜਾਹਿ,
 ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗ ਤਾਹਿ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥
 ਚਿੱਤ੍ਰ ਸੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਪਰਮਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ,
 ਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਬਿਭੂਤ ਕੇ ਉਪਾਉ ਹੈ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਹਨ ਕੋ ਸਾਹੁ ਹੈ,
 ਕਿ ਰਾਜਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਾਉ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ੪੭ ॥
 (ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

ਮੰ	ਗ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗੁ	ਰ	ੳ	ਪ	ਮੰ	ਪੁ	ਨ	ਗੁੰ	ਪੁ	ਪ	—	ਪ
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਕੰ	ੳ	ਮ	ਨ	ਗ	ੳ	ਸਾ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—	ਸ
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸੰ	ੳ	ਸੰ	ਜ	ਗ	ੳ	ਸਾ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—	ਸ
ਗੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੰ	ਪੁ	ਮੰ	ਗ	—	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	—
ਬੰ	ੳ	ਦ	ਪੁ	ੳ	ਜਾ	ਚਾ	ੳ	ਚ	ਹੈ	ੳ	ੳ

ਪੁ ਮੰ ਰਾ	ਧ ਠ	ਗ ਨ	ਸੰ ਨ	ਨ ਕੰ	ਧ ਠ	ਗੁੰ ਰਾ	ਨ ਠ	ਧ ਉ	ਪਮੰ ਹੈਠ	ਗਰੁ ਠਠ	ਸ ਠ
----------------	--------	--------	---------	---------	--------	-----------	--------	--------	------------	-----------	--------

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ ਮੰ ਆ	ਗ ਠ	ਗ ਠ	ਮੰ ਮਾ	ਧ ਠ	ਮੰ ਧ ਪੁ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਸੰ ਨ	ਗੁੰ ਜਾ	ਸੰ ਹਿ	— ਠ
ਨ ਸਿ	ਗੁੰ ਠ	ਗੁੰ ਠ	ਗੁੰ ਠ	ਗੁੰ ਠ	ਸੰ ਸ	ਨ ਕੁੰ	ਗੁੰ ਠ	ਨ ਪ	ਧ ਤਾ	ਪ ਹਿ	— ਠ
ਪੁ ਮੰ ਭ	— ਠ	ਧ ਠ	ਮੰ ਰਾ	ਰੁੰ ਠ	ਗ ਠ	ਪ ਕੁੰ	— ਠ	ਮੰ ਤ	ਧ ਜਾ	ਪ ਹਿ	— ਠ
ਪੁ ਮੰ ਸਿ	ਧ ਠ	ਨ ਠ	ਸੰਨ ਤਾਠ	ਧ ਠ	ਨ ਸੁੰ	ਗੁੰ ਠ	ਨ ਠ	ਧ ਉ	ਪਮੰ ਹੈਠ	ਗਰੁ ਠਠ	ਸ ਠ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੧੨. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਨੁਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੂਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥ ੩ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗਿ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥ ੪ ॥

(ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੧)

ਅਸਥਾਈ

ਗ ਮੰ ਸੰ	ਗ ਠ	ਧ ਮੰ ਤ	ਸੰ ਧ	ਪੁ ਮੰ ਗ	ਧ ਸੰ ਠ	— ਠ	ਨ ਠ	— ਠ	੨ ਧ ਠ	੦ ਮੰ ਪ ਰਾ	— ਠ	ਪ ਮ
ਪੁ ਮੰ ਰਿ	ਧ ਠ	ਮੰ ਠ	ਗ ਠ	ਮੰ ਸਾ	ਰੁੰ ਠ	— ਠ	ਗ ਠ	— ਠ	ਮੰ ਧ ਠ	ਮੰ ਠ	ਗ ਠ	ਗ ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ ਮੁ ਸ	ਮ ਨ	ਕ ਪ	ਮੁ ਪੁ ਸ	ਸੰ ਨੰ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਸੰ ਦ	ਨ ਠ	ਸੰ ਠ	— ਠ	ਸੰ ਮ
ਸ ਨ ਰੇ	— ਠ	ਗੰ ਸ	ਨ ਗੰ ਸ	ਗੰ ਮਾ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਮੁ ਠ	ਗੰ ਠ	ਗੰ ਠ	ਸੰ ਨਾ	— ਠ	— ਠ
ਨ ਸੇ	— ਠ	ਨ ਖ	ਪੁ ਨਾ	ਨ ਠ	ਗੰ ਗ	— ਠ	ਨ ਠ	— ਠ	ਪੁ ਕੰ	— ਠ	ਮੁ ਪ	— ਠ	— ਠ
ਪੁ ਨ ਮ	ਪੁ ਰ	ਪ ਮ	ਪ ਨ	ਪੁ ਮ ਜਾ	— ਠ	ਪੁ ਠ	ਮੁ ਠ	ਗ ਠ	ਮੁਰੁ ਠ	ਗ ਠ	ਗੁ ਨਾ	ਸ ਠ	— ਠ

ਨੋਟ—'ਧਮਾਰ ਤਾਲ' ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਕੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਟਿਯੂਨ ਡੇ ਗਾਓ ।

੧੩. ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਤ, ਤਾਲ—ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

X ਪ ਸੰ	— ਠ	੦ ਮੁ ਗ	ਗ ਸੰ	੨ ਮੁ ਗ	੩ ਗ ਕ	੪ ਗ ਰਾ	— ਠ	੦ — ਠ	ਗ ਮ
ਪੁ ਮੁ ਰਿ	ਠ ਠ	ਮੁ ਠ	ਗ ਠ	ਗ ਸਾ	ਗ ਠ	ਸ ਈ	— ਠ	— ਠ	— ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ ਗ ਸ	ਗ ਨ	ਮੁ ਕ	ਪੁ ਸ	ਸੰ ਨੰ	— ਠ	ਸੰ ਦ	— ਠ	— ਠ	ਸੰ ਮ
ਨ ਹੇ	— ਠ	ਗੰ ਸ	ਗੰ ਸ	ਗੰ ਮਾ	ਗੰ ਠ	ਸੰ ਨਾ	— ਠ	— ਠ	— ਠ

ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਫ਼ਕੀ ਇਸੇ ਟਿਕੂਨ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸ਼ੰਕੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

ਵਾਦੀ—ਪ | ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ - ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਗ-ਪ ਤੇ ਕੁ-ਨ' ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮੱਧ, ਨਸ, ਜਾਂ ਨਸ, ਗਪ, ਮੱਧੁਪ, ਨਸ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਕੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗ ਮੰਗ, ਪ, ਗ, ਰੁਸ।

ਪਕੜ—ਨਸ, ਗਪ, ਮੱਧੁਪ, ਨ, ਕੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਗ ਮੰਗ, ਪ, ਗ, ਰੁਸ।

ਜੈਤਸਰੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਠਿਨ ਵੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਜਯਸ੍ਰੀ, ਜਯੰਤਸ੍ਰੀ, ਜੰਤਾਸ੍ਰੀ, ਜੈਤ੍ਰਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਜੈਤਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜੈਤਸਰੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਮਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਮੰਨ ਕੇ ਧੈਵਤ ਤੀਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਮਤ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਮਤ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ, ਪਰ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਮਤ ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇੰਜ ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਚਾਰ ਮਤ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਦੂਜੇ ਮਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਮਤ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਭਾਵ, ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਜੈਤਸਰੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਨ ਲਾਉਣੀ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸਪਾਟ ਤਾਨ। ਇਸ ਲਈ ਖਯਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਵਲ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਕ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਦੋਵੇਂ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਉਹ ਜੈਤਸਰੀ ਨੂੰ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸੁੱਧ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਰਾਗ ਕਲਪਦਰੁਮਾਂਕਰੇ ਤੇ ਲੱਛਣ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਕੌਮਲ, ਗੰਧਾਰ, ਮੱਧਮ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ-ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਮਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੌਥਾ ਮਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਸੁੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਜੈਤਸਰੀ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜੈਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਮਿਸ਼ਟਣ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਜੈਤ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਹੈ। (੧) ਮੱਧਮ, ਸੰ, ਰੁਨ ਧੁਪ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ, ਅਤੇ (੨) ਸ, ਗ, ਪ, ਪਗ, ਰੁਸ ਇਹ ਜੈਤ ਅੰਗ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸ਼ਾਮ) ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਲਈ ਰਿਖਭ ਕੌਮਲ ਅਤੇ ਗੰਧਾਰ-ਮੱਧਮ ਦਾ ਤੀਵਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਧੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਸਵੇਰੇ) ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰਿਖਭ

ਕੇਸਲ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ ਗ, ਪ—ਮੱਧੁਪ, ਨ, ਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗ, ਮੱਗ, ਪ—ਗ, ਰੁ ਸ, ਜਾਂ ਨਸਗ, ਪ, ਮੱਗਪ, ਧੁਪ, ਨਹੁੰਨਪੁਪ, ਪਗਪ, ਮੱਗ, ਮੰਗ, ਰੁ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਪ, ਮੱਗ, ਪਨਸ, ਜਾਂ ਗ ਗ, ਮੰਪ, ਨਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਧਰੁਪਦ-ਧਮਾਰ ਤੇ ਖਯਾਲ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਮੱਧ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਸ
੧. ਸ—ਨਰੁਸ, ਨਸਗ, ਪ—ਮੰਗ, ਰੁਸ—ਸਗ, ਮੰਪ—ਮੰਗਪ, ਮੱਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਨ, ਰੁਨਪੁਪ ਪਨਸਗ, ਗਪਗ, ਮੰਗਪ, ਗ, ਰੁਸ— ।
 ੨. ਸਗਪ—ਮੰਧੁਪ, ਮੰਗ, ਧੁਮੰਗ, ਪਗ ਰੁਸ—ਨਸਗਰਮੰਗਪ—ਮੰਧੁਮੰਗ, ਪ—ਮੰਗਮੰਗਰੁਸ—ਸਗ, ਮੰਪ—ਪਗਪ, ਧੁਪ, ਮੰਧੁਪ, ਠਪੁਪ, ਮੰਗਮੰਗ, ਪਗਰੁਸ, ਗਪਗ, ਮੰਧੁਪ, ਧੁਪਮੰਪ ਗ,—ਮੰਪਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ।
 ੩. ਨਸਗ, ਮੰਧੁ—ਧੁਮੰਗਪ—ਮੰਪਨ, ਹੁੰਨਪੁਪ—ਮੰਗਪਮੰਧੁਪਨ, ਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗਪਮੰਗਪ—ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਗਮੰਪਨ, ਸ—ਨਰੁਸ—ਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਪਨ, ਪਨਸ—ਸੰਨਹੁੰਨਪੁਪ—ਪਗਪ—ਮੰਧੁਮੰਗਪ—ਮੰਗ, ਮੰਗਪਗ, ਰੁਸ— ।
 ੪. ਮੰਪ, ਧੁਮੰਗ, ਪ—(ਪ) ਮੰਗ, ਸਗ, ਨਸਗ, ਮੰਧੁਮੰਗਪ—ਮੰਗ, ਗਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਨਸਗਪ—ਨਨ ਧੁਪ, ਪਮੰਗ, ਧੁਮੰਗ, ਮੰਗਪਮੰਗ ਨਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗਪ, ਗ, ਰੁਸ—ਮੰਪਨ, ਨਸ—ਨਰੁਸ—ਸੰਗ—ਰੁਸ, ਨਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗਪਨ, ਪਨਸ—ਨਸਰੁਸ, ਗ—ਗਰੁਸ—ਹੁੰਨਪੁਪ, ਸ—ਰੁਸ (ਜ) ਨਪੁਪ, ਹੁੰਨਪੁਪ, ਪਨਪੁਪ, ਧੁਮੰਗ, ਪ—ਮੰਗ, ਗਨ—ਧੁਪ, ਮੰਗ, ਗ—ਧੁ ਮੰਗ, ਪਮੰਗ, ਰੁਸ— ।
 ੫. ਪ—ਮੰਧੁਪਸ—(ਸ) ਨਪੁਪ, ਮੰਪਨਸ—ਨਰੁਸਗ—ਮੰਗ, ਰੁਸ—ਨਸਗ, ਮੰਗ, ਪ—ਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ—ਨਰੁਸ, ਗ—ਮੰਗਰੁਸ, ਸਰੁਸ, ਗਰੁਸ, ਗਪਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਸਗਰੁਮੰਗਰੁਸ—ਨਸਰੁਸ ਗੰਗਰੁਸ—ਹੁੰਨਪੁਪ, ਪਮੰਗਪ, ਧੁਮੰਗਰੁਸ—ਸਗ, ਗਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਸੰਗ (ਪ) ਗ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗਪਗ, ਰੁਸ— ।
- ਨਰੁਸ, ਨਸਗਰੁਸ—ਨਸਗਮੰਗਰੁਸ, ਨਸਗਮੰਪਮੰਗਰੁਸ, ਨਸ ਗਮੰ ਪਪੁਪਮੰਗਰੁਸ, ਨਸਗਮੰਪ ਧੁਪਨਪੁਪ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਸਗਮੰਪਧੁਪਸ, ਸੰਨਪੁਪਮੰਗਰੁਸ, ਨਸ, ਗਪਨਸ ਨਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ—ਮੰਗ, ਪਮੰ ਧੁਪ, ਸ—ਪਨਸਰੁਸਨਪੁਪ, ਮੰਗਰੁਸ—ਨਸ ਗਗ ਪਪ ਨਨ ਸੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਹੁੰਨਪੁਪ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ।

ਜੋਤਸਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
੧.	* ਧੀ ਽ ਰਉ	ਸੁ ਨ ਧੀ ਽	ਨਸ ਗਮ ਪਧੁ ਮੰਪ	ਨਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ
੨.	* . . .	ਨਸ ਗਪ ਨਨ ਧੁਪ	ਮੰਪ ਨਸ ਰੁੰਨ ਧੁਪ	ਮੰਗ ਧੁਮ ਗਰੁ ਨਸ
੩.	ਨਸ ਗਮ ਗਰੁ, ਗਮ	ਪਧੁ ਪਮ, ਪਨ ਸਰੁੰ	ਸੰਨ, ਨਸ ਗਮ ਗਰੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ
੪.	* . . . ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਪ ਸਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਪ	ਨਸ ਰੁਸ ਗਗ ਰੁਸ ਸੰਨ ਰੁੰਸ ਗਰੁੰ ਸੰਨ	ਪ, ਮੰਪ ਧੁਪ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੫.	ਗਗ ਰੁਸ, ਪਪ ਗਰੁ ਰੁਸ, ਗਗ ਰੁੰਸ ਨਧੁ	ਗਗ ਰੁਸ, ਧੁਪ ਮੰਪ ਪਪ ਗਪ ਗਗ ਰੁਸ	ਗਪ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਨ ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸਰੁੰ	ਧੁਪ ਮੰਪ ਗਪ ਗਗ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ
੬.	* . . . ਨਨ ਧੁ, ਨ ਨਧੁ ਪਪ, ਮੰਪ ਨਸ ਰੁੰਰੁ ਨਧੁ ਗਗ ਰੁੰਗ ਗਰੁੰ ਸੰਸ, ਨਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਨਸ	ਗਗ ਰੁ, ਗ ਗਰੁ ਸਸ, ਮੰਪ ਨਨ ਧੁਪ, ਮੰਪ ਗਗ ਰੁੰਸ ਨਧੁ ਨਨ	ਮੰਮ ਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਨਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਧੁਪ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਗੁ ਰ ਪੁ	ਸਾ ਦ ਨਾ ਽	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸ
੨.	ਮੰਪ ਨਨ ਰੁੰਨ ਧੁਪ,	ਮੰਪ ਨਸ ਰੁੰਨ ਧੁਪ,	ਮੰਪ ਨਸ ਗਰੁੰ ਸੰਨ	ਧੁਪ, ਮੰਪ ਧੁਪ ਸ
੩.	* . . . ਨਸ ਨਸ, ਗਪ ਗਪ, ਧੁਪ ਧੁਪ, ਨਸ ਨਸ,	ਸਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਪ ਮੰਗ	ਨਨ ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ ਰੁਸ, ਗਮ ਪਨ ਸ
੪.	ਨਨ ਪ, ਨ ਨਪ ਨਨ ਗਰੁ ਨਸ, ਗਗ ਸ, ਗ	ਧੁਪ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਗ ਗੇਸ ਗਗ ਰੁੰਸ ਨਧੁ	ਰੁਸ, ਰੁੰਰੁ ਨਰੁ ਰੁ, ਨ ਪਮ ਗਮ ਗਰੁ ਨਸ,	ਰੁੰਰੁ ਨਧੁ ਪਮ ਗਮ ਗਮ ਪਧੁ ਮੰਪ ਸ
੫.	ਮੰਮ ਗ, ਮੰ ਮ ਗ ਰੁੰਸ, ਸੰਨ ਰੁੰਸ, ਗਰੁੰ ਸੰਨ ਸ, ਗੁ ਰ ਪੁ	ਨਨ ਧੁ, ਨ ਨਧੁ ਪਪ, ਧੁਪ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗਮ ਸਾ ਦ ਨਾ ਽	ਮੰਮ ਗ, ਮੰ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਪਧੁ ਮੰਪ ਸ, ਪਧੁ	ਨਸ ਗਰੁ, ਪਮ ਧੁਪ ਮੰਪ ਸ, ਪਧੁ ਮੰਪ
੬.	* . . . ਨਨ ਪਧੁ ਧੁ, ਮੰ ਪਪ ਰੁੰਰੁ ਸੰਸ, ਮੰਮ ਗਗ, ਗਮ ਮੰ, ਗ ਰੁਸ ਨਸ, ਪਪ ਮੰਮ ਗਗ ਰੁੰਰੁ	ਪਨ ਨ, ਨ ਸੰਸ ਸੰਗ ਰੁਰੁ ਸਸ, ਮੰਮ ਗਗ, ਸੰਸ ਨਨ ਧੁਧੁ ਪਪ	ਗ, ਸ ਰੁੰਰੁ ਨਸ ਸ, ਪ ਧੁਧੁ ਪਪ, ਸੰਸ ਨਨ ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸਸ

੧. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥
 ਜੇ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੁਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੁਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
—	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਪ	—
ੜ	ਧੀ	ੜ	ਰਉ	ਸੁ	ਨ	ਧੀ	ੜ	ਰਉ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਪ	—
ੜ	ਧੀ	ੜ	ਰਉ	ਸੁ	ਨ	ਧੀਉ	ੜੜ	ਰਉ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਉ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

				ਪ				ਨ							
—	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਗੁ	ਸ	—
ੜ	ਜੀ	ਅ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਸ	ਭ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ੜ
—	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗੁ	ਸ	ਸ	(ਸ)	—	ਸ	—	ਨ	ਗੁੰਨ	ਧੁ	ਪ
ੜ	ਨੀ	ੜ	ਰਉ	ਪ	ਖ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕਉ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਰਉ	ੜੜ	ੜ	ੜ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੩॥

(ਵਾਰ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੫)

ਅਸਥਾਈ

੩					X					੨					੦		ਸ	
ਸ	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਪ, ਨ	
ੳ	ਖ	ੳ	ਨ	ਸੁ	ਨ	ਨ	ਸੁ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਵ	ਨੋ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	
ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਰੁੰਨ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਪਠੁ	ਪਮ	ਗਰੁ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ				
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ੳ	ਦਿ	ਕੀੳ	ਐ	ੳ	ਸਾੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳ	ਚ	ਪੇਖਨ...		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ
ਪੁ	ੳ	ਰ	ਰ	ਰਿਓ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਬ	ੳ	ੳ	ਕੁ	ਸੈ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਗਮ	ਪਠੁ	ਪਮ	ਗਰੁ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ		
ਨਾ	ੳ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਰੇ	ਗ	ਰਾੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳ	ਚ	ਪੇਖਨ...

੩. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਕ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥
 ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥
 ਭੈ ਮਰਥੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥
 ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹਿਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਯਾਇਆ ॥
 ਘਟਿ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
 ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥
 (ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੭੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੩	X							੨	੦						
ਪ	ਗ	ਮੰਪਧੁ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਮੰ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—
ਹ	ਰਿ	ਜੳੳ	ਨ	ਸਿ	ਮ	ਰਹੁ	ੳ	ਹਿ	ਰ	ਦੈ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ੳ
ਮੰ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਜਨ	ਕਉ	ਅ	ਪ	ਦਾ	ੳ	ਨਿ	ਕ	ਟ	ਨ	ਆ	ੳ	ਵੈ	ੳ
ਨ	—	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ੳ	ਰ	ਨ	ਦਾ	ੳ	ਸ	ਕੇ	ਕਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ
ਪੂ	ੳ	ਰ	ਨ	ਦਾ	ੳ	ਸ	ਕੇ	ਕਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਧੁ	ਪ
ਕੋ	ੳ	ਟ	ਬਿ	ਘ	ਨ	ਬਿ	ਨ	ਸਹਿ	ੳ	ਹ	ਰਿ	ਸੇ	ੳ	ਵਾ
ਮੰ	ਪਮੰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਨਿ	ਹੳ	ਚ	ਲ	ਗੋ	ੳ	ਵਿ	ਦ	ਧਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਹ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋ ਕਹੁਤੇ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹੁਤੇ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥

ਬਰਨੁ, ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਂਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੰਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਪ	ਧੁ	ਗ	ਗ	ਸ
ਨ	ਮੰ	ਮੰ	ਰੁ	—
ਦੇ	ਦੁ	ਦੇ	ਗੋ	ੳ

ਨ	ਸ	ਗ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ
ਕ	ਹੀ	ਅਉ	ੳ	ਪ੍ਰਿ	ਅ	ਕ	ਹੀ	ਅਉ	ੳ,
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	—	—	—
ਬਿ	ਸ	ਮ	ਭ	ਈ	ੳ	ਮੈ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	—	—
ਬ	ਦੁ	ਬਿ	ਥ	ਸੁ	ਨ	ਤੇ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਗੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਕ	ਹੁ	ਸੁ	ਗ	ਗ	ਨ	ਸ	ਹੀ	ਅਉ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	—	—
ਕ	ਗ	ਕ	ਹ	ਸ	ਤੋ	ੳ	ਸ	ਭ	ੳ
ਨ	—	ਸ	ਗੁ	ਨ	—	ਗੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਬਾ	ੳ	ਹ	ਰ	ਬਾ	ੳ	ਹ	ਰ	ੳ	ੳ
ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ
ਕੋ	ੳ	ਕ	ਹ	ਤੋ	ੳ	ਸ	ਭ	ੳ	ੳ
ਪ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਨ	ੳ	ਅਉ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮਹੀ	ੳ								

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸ੍ਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਬਸਿ ਬਾਸ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨੀ,
ਆਨ ਦੁਮ ਦੂਰ ਭਏ ਬਾਸਨਾ ਕੈ ਬੋਹੈ ਹੈ ॥
ਦਾਦਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਜਾਨੈ ਨ ਕਮਲ ਗਤਿ,
ਮਕਰੰਦ ਕਰਿ ਮਧੁਕਰੁ ਹੀ ਬਿਮੋਹੈ ਹੈ ॥
ਸੂਰਸਰੀ ਬਿਖੈ ਬਗੁ ਜਾਨਿਓ ਨ ਮਰਮ ਕਛੁ,
ਆਵਤ ਹੈ ਜਾਤੀ ਜੰਤ੍ਰ ਜਾਤ੍ਰਾ ਹੇਤੁ ਸੋਹੈ ਹੈ ॥
ਨਿਕਟ ਬਸਤ ਮਮ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੀਨ,
ਦੂਰ ਹੀ ਦਿਸੰਤਰੁ ਉਰਿ ਅੰਤਰ ਲੈ ਪੋਹੈ ਹੈ ॥੬੩੯॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਸਕੰਧ ਦੂਜਾ)

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ	੦	੨	੩	੦		
	ਨ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	—
	ਕ	ਟ	ਬ	ਰ	ਮ	ਮ	ੳ
	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	—	—	ਸ
ਗ	ਉ	ਪ	ਦੇ	ੳ	ਸ	ਹੀ	ੳ
ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—
ਦੁ	ਹੀ	ਦਿ	ਸੰ	ਰ	ਰ	ਉ	ੳ
ਪ	ਨ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ	—
ਕ	ਰ	ਲੈ	ਪ	ਹੈ	ੳ	ਹੈ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਸ	—
ਗ	ਦ	ਨ	ਸ	ਮੀ	ੳ	ਪ	ਬ	ਸਿ	ੳ
ਚ	ਦ	ਨ	ਸ	ਮੀ	ੳ	ਪ	ਬ	ਸਿ	ੳ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	—
ਬਾ	ਸ	ਮ	ਹਿ	ਮਾ	ੳ	ਨ	ਜਾ	ਨੀ	ੳ
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਗ	—
ਆ	ਨ	ਦੁ	ਮ	ਦੁ	ੳ	ਰ	ਭ	ਏ	ੳ
ਪ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਬਾ	ਸ	ਨਾ	ਕੀ	ਥੀ	ਹੈ	ੳ	ਹੈ	ੳ	ੳ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੭. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਪੇਖੰਦਰੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥

ਅਦੁ ਨ ਲਹੰਦਰੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥

(ਵਾਰ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

ਅੰਤਰਾ

੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥
 ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥
 ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥
 ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੁਲੀਐ ॥
 ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਹੁ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥
 ਬਿਨਵੈਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਇ ਭਵਜਲ ਢੇਰਿਆ ॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਛੰਤ-ਪੰਨਾ ੭੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਕਾ	ਪ ਤੇ	ਸ ਠ	ਸ ਗ	ਸ ਨਉ	ਜ ਅ	ਸ ਸ	— ਠ	ਨ ਠ	ਰੁ ਖ	ਸ ਠ	— ਠ
ਨ ਅਵ	ਨ ਗ	ਰੁ ਣ	ਨ ਮ	ਧ ਠ	ਪ ਰਿ	ਪ ਆ	— ਠ	ਮੰਗ ਠ	ਮ ਠ	— ਠ	ਗ ਠ

ਨੋਟ :—ਛੰਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕੰਠੀਆਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

੯. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਾਲ—ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥
 ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕਠੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚੇਤੇਹੀਆ ॥
 ਹਿਕ ਦੂ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥
 ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
 ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰਿਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਹੀਆ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ਪ, ਛੰਤ—ਪੰਨਾ ੭੦੩)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਬਾਈ

⊕		੧	੨	⊕	੧	੨
ਨ ਸ ਯਾ	ਗ ਠ	ਗ ਰ	ਪ ਵ	— ਠ	ਪ ਪ੍ਰਿ	ਪ ਅ
ਮ ਮੂ	ਗ ਠ	ਗ ਕ	ਮ ਹੀ	— ਠ	— ਠ	ਮ ਨਾ
					ਮ ਜੇ	ਗ ਠ
					ਰ ਹੀ	ਸ ਆ
					— ਠ	— ਠ
					— ਠ	— ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਯਾ	ਮ ਗ	ਪ ਰ	ਸ ਵ	— ਠ	ਸ ਰਿ	ਸ ਕ	ਸ ਛੰ	ਸ ਰਿ	ਮੰਨ ਕਿ	ਰੁ ਚਾ	— ਠ	ਸ ਛੰ	— ਠ
ਗ ਹਉ	— ਠ	ਮ ਠ	ਗ ਕਿ	ਰੁ ਸ	ਸ ਚੇ	— ਠ	ਸ ਤੇ	— ਠ	ਰੁਸ ਹੀ	ਨ ਆ	ਧ ਠ	ਪ ਠ	— ਠ

ਨੋਟ :—ਛੰਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਕੰਠੀਆਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

੧੦. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨਾਥ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੋ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥
 ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥
 ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੋਂ ਨ ਪਤੁਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥
 ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਰਾਮੀ ॥੪॥
 ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੇ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥

(ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X		੨			੦		੬
		ਸ	ਗ	—	ਪ	ਮੰ	ਧ
		ਨੁ	ਸ	ਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ
		ਹੈ	ਸ	ਜੀ	ਨਾ	ਸ	ਥ
—	—	ਪ	ਮੰ	—	ਗ	ਰੁ	—
ੜ	ੜ	ਕ	ਫੁ	ਅ	ਜਾ	ਸ	ਸ
		—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਸ
			ਮ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਕੈ
—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	—	ਥ	ਥਿ	ਨਉ
			ਹਾ	ਸ	ਕਾ	ਕਾ	ਨਉ
ਮੰ	ਗ	ਰੁ					
ੜ	ੜ	ੜ					

ਅੰਤਰਾ

		ਮੰ		ਮੰ	ਸੰ		
		ਗ	ਗ	ਪ	ਨ	ਨ	—
		ਦੁ	ਮ	ਕ	ਅ	ਭ	ਸ
—	—	ਸੰ	ਨ	ਗੰ	ਗੰ	ਕੁੰ	—
ੜ	ੜ	ਜ	ਫ	ਫੁ	ਸੁਆ	ਸ	ਸ
			ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ਮ	ਅ	ਭ	ਸ
				ਕ			
				ਹੀ			

—	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—
ੳ	ੳ	ਕਲ	ਜੁ	ਗ	ਕੇ	ੳ	ਕਾ	ੳ	ੳ	ਮੀ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਸ	ਗ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਨ	ਸ	ਗ	—	—	—	—	—	—	—	—
			ਹੇ	ੳ	ਜੀ	ੳ							

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੧੧. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਕੇ ਗਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ,
ਕਹੂੰ ਨਿਤ ਕੇ ਨਚਯਾ, ਕਹੂੰ ਨਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਬਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਕੋਕ ਕੀ ਕਹਾਨੀ,
ਕਹੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੂੰ ਰਾਨੀ, ਕਹੂੰ ਨਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜਯਾ, ਕਹੂੰ ਧੇਨ ਚਰਯਾ,
ਕਹੂੰ ਲਾਖਨ ਲਵਯਾ, ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੋ ॥
ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ,
ਕਿ ਦਾਤਾ ਮਹਾ ਦਾਨ ਹੋ, ਕਿ ਨਿਦੋਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ॥੮॥੧੮॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X		੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	—	ਸ	ਗ	ਪ	—	ਪ
ਸ	ੳ	ਧ	ਤਾ	ਕੀ	ਸਾ	ਨ
ਸੁ	ੳ		ੳ	ਕੀ	ੳ	ਹੋ
ਮ	—	—	ਮ	ਮੱਗ	ਮ	ਗ
ਪ	ੳ	ੳ	ਤ	ਕੇ	ਪ੍ਰਾ	ੳ
ਸੰ	ੳ	ੳ	ਨ	ੳ	ਨ	ਹੋ
ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ
ਦਾ	ਗਾ	ੳ	ਮ	ਹਾ	ੳ	ਦਾ
				ਮ	ਮ	ਗ
ਸ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ
ਓ	ਖੀ	ੳ	ਨਿ	ਧੁ	ਕਾ	ੳ
				ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ											
ਪ	ਪ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੁ.	ਸ	—
ਕ	ਕ	₪	ਗੀ	₪	ਤ	ਕੈ	₪	ਗ	ਗੁ.	ਯਾ	₪
ਨ	ਸੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਕ	ਕ	₪	ਬੰ	₪	ਨ	ਕੈ	₪	ਬ	ਜ	ਯਾ	₪
ਨ	ਗੁ.	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਪ	—	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਪਪ
ਕ	ਕ	₪	ਨਿ	₪	ਤ	ਕੈ	₪	ਨ	ਚ	ਯਾ	ਕਹੂੰ
ਮੰ	ਗ	—	ਮੰ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਨ	ਚ	₪	ਧ	₪	ਅ	ਕਾ	₪	ਰ	ਹੋ	₪	₪

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।
 ਭਾਵ, ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਤਿਗੁਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ
 ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

੧੨. ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਕੈ ਹਾਥਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥

(ਵਾਰ ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੪)

ਅਸਥਾਈ

×																	
					੨		੦				੪						
ਪ	—	—	ਮੰ	—	ਗ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਗ	ਗ	—	ਮੰ	ਮੰਗ			
ਰਾ	₪	₪ਕਉ	ਧਿਆ	₪	₪	₪ਈ	ਐ	₪	₪,	ਸ	ਭ	₪	₪	ਮਨ			
ਨ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ								
ਜਾ	₪	₪	₪	₪	ਕੈ	₪	ਹਾ	₪	ਥ								

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮੰਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	-ਸ	ਗੁੰ	—	ਸ	—
ਰਾ	ੜ	ੜਮ	ਨਾ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ੜਚੀ	ਐ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	—	ਮੰ	ਮੰਗ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਨਿ	ਬ	ਹੈ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਬ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮਨ...

(ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ

ਵਾਦੀ - ਰੁ | ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ | ਸਮਾਂ—ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਧ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਹ ਰਾਗ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰੁ, ਗ ਮੰ ਧ, ਨ ਧ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧ, ਮੰ ਗ ਰੁ, ਸ ।

ਪਕੜ—ਧ, ਮੰ ਗ ਰੁ, ਗ ਮੰ ਗ ਰੁ, ਸ ।

ਮਾਰਵਾ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਵ, ਮਾਲੋਆ, ਮਾਲਵਾ, ਮਾਲਵਿਕਾ ਤੇ ਮਾਲਵੀ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਮਾਲਵ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਤਰੰਗਣੀ ਵਿਚ ਮਾਲਵ ਤੇ ਮਾਰੂ ਦੋ ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਮਾਲਵ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਧੁ-ਰੁ' ਮਾਲਵ ਗੱਭ ਮੇਲ (ਭੈਰਉ ਠਾਟ) ਵਿਚ ਅਤੇ ਮਾਰੂ ਨੂੰ 'ਨੁ-ਗੰ' ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਸੋ, ਮਾਰਵਾ (ਮਾਲਵ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ। ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਤੋਂ ਇਹ 'ਰੁ ਮੰ ਧੁ' ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ 'ਰੁ ਮੰ ਧ' ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਆਧੁਨਿਕ ਮਾਰਵਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਮਾਰਵਾ ਰਾਗ, ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਮਾਰਵਾ ਇਕ ਜਨਕ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀਆ, ਸੋਹਨੀ, ਬੈਰਾੜੀ, ਜੈਤ, ਸਾਜਗਿਰੀ ਆਦਿ ਜੱਨਕ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਧੰਵਰ ਹੈ। ਕਈ ਧੰਵਰ ਵਾਦੀ ਤੇ ਰਿਖਭ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਖਭ ਸੂਰ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਸ਼ਾਮ (ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ) ਹੈ।

ਮਾਰਵਾ, ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਸੋਹਨੀ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਰਾਗ ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—
 (੧) ਤਿੰਨੋਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। (੨) ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਭੀ ਇਕੋ ਹੈ।
 (੩) ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭੀ ਇਕੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਰਵਾ, ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਸੋਹਨੀ ਤਿੰਨੋਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਮਾਰਵਾ ਦਾ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ 'ਰੁ-ਧ' ਪੂਰੀਆ ਦਾ 'ਗ-ਨ' ਅਤੇ ਸੋਹਨੀ ਦਾ 'ਧ-ਗ' ਸੂਰ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਹਨ। ਨਾਲੇ ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਪੂਰੀਆ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹਨ ਉੱਥੇ ਸੋਹਨੀ ਉਤਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੂਰੀਆ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ, ਮਾਰਵਾ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸੋਹਨੀ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨੋਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਭੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪੂਰੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ, ਮਾਰਵਾ ਦੀ ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਸੋਹਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਚੰਚਲ ਤੇ ਮਧੁਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਣ ਭੀ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਮਾਰਵਾ (ਸ) ਨ੍ਧ—ਨ੍ਰੁ—ਗਮੰ ਗਰੁ, ਧ, ਮੰ ਗਰੁ, ਸ। ਪੂਰੀਆ (ਸ) ਨ੍ਧਨ—ਨ੍ਰੁਗ, ਮੰਗੁ, ਮੰਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁ ਸ।

ਸੋਹਨੀ—(ਸ) ਗ, ਮੱਧ, ਮੱਧਨ ਸੰਰੁੱਸ, ਨਧ ਨਧ, ਮੱਗਰੁਸ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਮਾਰਵਾ ਵਿਚ 'ਰੁ ਗ ਧ' ਪੂਰੀਆ ਵਿਚ 'ਗ ਮੱ ਨ' ਅਤੇ ਸੋਹਨੀ ਵਿਚ 'ਗ ਮੱ ਧ ਸ' ਸੁਰ ਪਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਮਾਰਵਾ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਨਿਖਾਦ' ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰਿਖਭ' ਸੁਰ ਵੱਡੇ ਕਰਕੇ ਲਾਈਏ ਹਨ । ਇਸ ਦਾ ਗਾਇਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੇ ਖੜੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । "ਧ, ਮੱਗਰੁ, ਗਮੱਗਰੁ", ਇਹ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਇਸ ਦੇ ਜੀਵ ਝੂਤ ਅੰਗ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਗ, ਮੱਧ, ਸੰ ਜਾ ਗ, ਮੱਧ ਮੱ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਖਯਾਲ ਘਟ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਪੂਰੀਆ, ਮਾਰਵਾ, ਬੰਗਾੜੀ, ਸੋਹਨੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ, ਉਸਤਾਦ ਅਮੀਰ ਖਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ — ਨਰੁਨਧ — ਮੱ ਧਸ — ਨਰੁ — ਗਰੁ, ਗਮੱਗਰੁ — ਸ — (ਸ) ਨਰੁਗਰੁ, ਗਮੱਧ, ਮੱਗਰੁ, ਗਰੁ, ਸ — ।
 ੨. ਨਰੁਨਧ — ਮੱਧਨਰੁ — ਗਰੁਨਧ — ਮੱਧਸ — ਨਰੁਗਰੁ — ਗ ਰੁ — ਗਮੱਗਰੁ — ਗਮੱਧ — ਧਮੱਗਰੁ, ਗਮੱ ਗਰੁ — ਨਰੁਨਧ — ਮੱਧਨਰੁ — ਗਰੁਸ — ।
 ੩. ਨਰੁਗ ਰੁ — ਗਮੱਗਰੁਨਧ, ਮੱਧਨਰੁ — ਸ, ਨਰੁਗਮੱਧ — ਮੱਧਮੱਗਰੁ — ਮੱਗਰੁ — ਧ, ਮੱਗਰੁ — ਸ, (ਸ) ਨਧਮੱਧਨਰੁ — ਗਮੱਧ ਨਧਮੱ, ਧਮੱਗ, ਮੱਗਰੁ, ਨਰੁਗਮੱਧ — ਨਧਮੱਗਰੁ, ਮੱਗਰੁਗਮੱਧ — ਨ ਧ ਰੁਨਧ — ਮੱਧ, ਨਧਮੱਗਰੁਗਮੱਧ, ਮੱਗਰੁ, ਗਮੱਗਰੁ — ਸ ।
 ੪. (ਸ) ਨਰੁਗਮੱਧ — ਮੱਗ, ਮੱਧਮੱ, ਸ — ਨਰੁਨਧ — ਨਧਮੱਗ, ਮੱਧਸ — ਨਧਨਰੁ — ਨਧ, ਮੱਧਸ — ਸੰਨਰੁਨਧ — ਮੱਧਨਰੁਨਧ — ਨ, ਰੁਨਧਮੱ, ਗਮੱਧਮੱਗਰੁ — ਧ, ਮੱਗਰੁ — ਗਮੱਗਮੱਧ, ਨਧਮੱਗ, ਮੱਗ ਧਮੱਨਧ — ਮੱਗਰੁ, ਰੁਗਮੱਧਨਧਮੱਗ, ਗਮੱਧਨ, ਰੁਨਧਮੱਗ, ਧ — ਮੱਗਰੁ, ਗਮੱਧਰੁ — ਮੱਗਰੁ, ਰੁਗਰੁ, ਨਰੁਨਧ — ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗ, ਰੁਗਮੱ, ਗਮੱਧ, ਮੱਧਨ, ਰੁਨਧ, ਨਧਮੱ, ਧਮੱਗ, ਮੱਗਰੁ, ਗਮੱਗਰੁ, ਸ — ।
 ੫. ਗ ਮੱਧਸ — ਨਰੁੱਸ — ਨਰੁਨਧ — ਮੱਧਮੱਸ — ਨਰੁ — ਗਰੁ — ਸ, ਨਧ, ਮੱਧਨਰੁਗਰੁ — ਸ, ਨਰੁਗ, ਮੱ ਧ ਰੁ — ਨਰੁਨਧ, ਮੱਧਨਰੁ — ਸ (ਸ) ਨਧ, ਰੁਨਧਮੱਗਰੁ — ਗਮੱਧਨਧ, ਸ — ਨਰੁ — ਨ, ਰੁਨਧਮੱਗਰੁ ।
 - ਰੁਗਮੱਧ, ਮੱ ਧ ਨਰੁ — ਨਨ ਧਧ ਮੱਗਰੁ ਗਮੱਧਰੁ — ਨਰੁਗਮੱਧ — ਮੱਗਰੁ, ਗਮੱਗਰੁ — ਨਰੁਗਮੱਧ — ਮੱਗਰੁਗਮੱਰੁ — ਨਰੁਸ — ।
- ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਮੱਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਨਧਮੱਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਮੱਧਮੱ ਧਮੱਗਰੁਸ — ਨਰੁਗਮੱਧਨਰੁਨਧਮੱਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਨਰੁਗਰੁੱਸ, ਨਧਮੱਗਰੁਸ — ਨਰੁਗਮੱਧਨਰੁਗਮੱ, ਮੱ ਗਰੁੱਸੰਨਧਮੱਗਰੁਸ — ।

ਮਾਰਵਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੩)

ਅਸਥਾਈ

	੦ * ਅ ਬ ਮੈ	੩ ਕ ਹਾ ਟ ਕ	× ਨਰੁ ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ	੨ ਧਮ ਗਰੁ ਮੰਗ ਰੁਸ
੧.				
੨.	ਨਰੁ ਗਮ ਗਰੁ, ਗਮ	ਧਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਧਨ	ਧਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਧਨ	ਰੁੰਨ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ
੩.	* . . . ਨਰੁ ਗਮ ਧਨ ਨ,ਧ ਨਨ, ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਰੁ ਗਮ ਧਧ ਮੰਗ, ਨਰੁ ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ	ਧਮ, ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ ਨਰੁ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ
੪.	* . . . ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ ਨਧ, ਮਧ ਨਰੁ ਗੰਗ ਰੁੰਨ,	ਨਰੁ ਗਮ ਧਧ ਮੰਗ, ਧਨ ਰੁੰਨ ਮੰਮ ਕਰੁ	ਰੁਗ ਮਧ ਨਨ ਧਮ, ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ
੫.	* . . . ਨਨ ਧ,ਨ ਨਧ ਨਨ	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਰੁਰੁ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ, ਰੁੰਨ	ਗਰੁ ਸਸ ਮੰਮ ਗ,ਮ ਸ,ਰੁ ਰੁੰਨ ਰੁੰਨ ਕਰੁ	ਮੰਗ ਮੰਮ ਗਰੁ ਸਸ, ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ
੬.	ਗਗ ਰੁਸ, ਮੰਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ ਨਧ	ਧਧ ਮੰਗ, ਨਨ ਧਮ, ਮੰਗ, ਰੁਗ ਮਧ ਨਨ	ਰੁੰਨ ਨਧ, ਗੰਗ ਰੁੰਨ, ਧਮ ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਮ	ਮੰਮ ਗਰੁ ਸੰਨ ਧਮ ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ ਨਸ

ਅੰਤਰਾ

	ਕ ਹ ਨਾ ਟ	ਨ ਕ ਯ ਹ	ਸੰਨ ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਰੁ ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ
੧.				
੨.	ਰੁੰਨ ਨਧ, ਨਨ ਧਮ,	ਧਧ ਮੰਗ, ਮੰਮ ਗਰੁ,	ਗਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗ,ਰ	ਗਮ, ਗਮ ਧ,ਮ ਧਮ
੩. ਰੁੰਨ ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ, ਰੁੰਨ ਨਧ, ਨਨ ਧਮ,	ਨਰੁ ਗਰੁ, ਗਮ ਧਮ, ਧਧ ਮੰਗ, ਮੰਮ ਗਰੁ,	ਧਨ ਰੁੰਨ, ਰੁੰਨ ਮੰਗ, ਗਗ ਰੁਸ, ਗਮ ਧਮ
੪.	ਮੰਮ ਗਮ ਗੰਗ ਰੁੰਨ, ਗੰਗ ਗਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਗ	ਰੁੰਗ ਰੁੰਨ, ਰੁੰਨ ਨਰੁ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗ,ਰੁ ਗਮ,	ਨਧ, ਨਨ ਧਨ ਧਮ, ਗਮ ਧ,ਮ ਧਨ, ਧਨ	ਧਧ ਮਧ ਮੰਗ, ਮੰਮ ਰੁੰਨ ਗੰਗ, ਰੁੰਨ ਸੰਨ
੫.	ਮੰਮ ਗੰਗ ਰੁੰਨ ਨਨ ਧਨ ਰੁੰਨ ਧਮ ਗਰੁ,	ਧਧ ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਰੁ ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ ਮੰਮ	ਨਰੁ ਗਰੁ, ਗਮ ਗਰੁ, ਕਰੁ ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ,	ਗਮ ਧਮ ਗਰੁ, ਗਮ ਨਰੁ ਗਮ ਧਨ ਰੁੰਨ
੬.	ਸੰਨ ਸੰਨ ਧਮ ਗਮ, ਨਗ ਰੁੰਨ, ਰੁੰਨ ਕਰੁ,	ਧਮ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ, ਰੁੰਨ ਗਰੁ, ਨਰੁ ਗਮ	ਸਮ ਗਰੁ, ਗਧ ਮੰਗ, ਧਨ ਰੁੰਗ ਮੰਮ ਗਰੁ	ਮੰਨ ਧਮ, ਧਰੁ ਨਧ, ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ

ਨ ਨ ਰੁ ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ ਸ ਧ ਮ — ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ
 ਬ ਹੁ ਝ ਨ ਭ ਵ ਜ ਲ ਪਾ ਟ ਟ ਟ ਟ ਟ ਟ ਟ ਟ ਟ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥
 ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾਧਨਾ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੈਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥
 ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥
 ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥
 ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਲੁੜੈਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਮਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੫)

SIKHBOOKS.LUB.COM ਅਸਥਾਈ

੪		×		੨		੦		ਗ ਮ ਸਿ	
ਗ	ਰੁ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਨ	ਗ
ਰੀ	ਚਾ	ਟ	ਮ	ਨਾ	ਟ	ਚ	ਰ	ਮ	ਮ
									ਸਿ
ਗ	ਰੁ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਨ	ਗ
ਰੀ	ਚਾ	ਟ	ਮ	ਨਾ	ਟ	ਚ	ਰ	ਮ	ਮ
									ਸਿ
ਸ	—	ਨ	—	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ
ਆ	ਟ	ਗੋ	ਟ	ਜ	ਮ	ਦ	ਲ	ਬਿ	ਖ
									ਮ
									ਘ
									ਘ
									ਘ

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਮ	ਧ	ਮੱਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਕੁੰ	—	ਸ	—
ਮ	ਅ	ਵ	ਰ	ਪੰ	ਠ	ਚ	ਹ	ਮ	ਏ	ਠ	ਕ	ਜ	ਨਾ	ਠ	ਠ
ਸ	ਨ	—	ਕੁੰ	—	ਕੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਗ	—
ਕਿਉ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਘ	ਰ	ਬਾ	ਠ	ਰ	ਮ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਗ	—	ਮ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ
ਮਾ	ਠ	ਰਹਿ	ਠ	ਲੂ	ਠ	ਠਹਿ	ਠ	ਨੀ	ਠ	ਤ	ਨੀ	ਠ	ਠ	ਕਿ	ਸ
ਸ	—	ਨ	—	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	
ਆ	ਠ	ਗੈ	ਠ	ਕ	ਰੀ	ਠ	ਪੁ	ਕਾ	ਠ	ਰ	ਜ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਜ)

ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥
 ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ਕੇ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥
 ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੦੦੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	—
*	ਧ	ਅ	ਬ	ਮੈ	ਕ	ਹਾ	ਠ	ਕ	ਚਉ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ
ਮ	ਧ	ਧ	ਮ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ਗ	ਲ	ਜ	ਨ	ਮ	ਬਿ	ਧਿ	ਅ	ਨ	ਸਿਉ	ਠ	ਠ	ਖੰ	ਠ	ਇਆ	ਠ
ਨੁ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਕੁੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਮ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ	
ਜਿ	ਮ	ਰਿਓ	ਠ	ਨਾ	ਠ	ਰਿ	ਕ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

੫. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥
 ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਮਾਈ ॥੧॥
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥
 ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥
 ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਂਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥
 ਘਰ ਘੁਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਭਉ ਖੋੜੀ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—
ਮੰਧ	ਰ	ਖ	ਮ	ਨ	ਕਾ	ਹੇ	ਨ	ਮ	ਰ	ਮਾ	ੜ	ਟਾ	ੜ
ਮੁੜ								ਸਹਿ					
ਨ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਉ	ਨ	ੜ	ਚ	ਲ	ਣਾ	ੜ	ਖ	ਸ	ਮ	ਭਾ	ੜ	ਣਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਧ	ਮੰਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਗ	—	ਸੰ	—
ਮੰ	ਲ	ੜ	ਮਾ	ਤ	ਪਿ	ਤਾੜ	ਪਿੰ	ਭ	ੜਕ	ਮਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ
ਸਿ													
ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਗੁੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ
ਸੰ	ਨ	ੜ	ਕ	ਰ	ਟੇ	ੜ	ਲੇ	ਖ	ੜਲਿ	ਖਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ
ਤਿ													
ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	—	ਗ	—
ਗੁੰ	ਖ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਕ	ੜ	ਜੋ	ਕ	ਵਡਿ	ਆ	ੜ	ਈ	ੜ
ਲਿ													
ਗੁ	ਨ	ਗ	ਮ	ਧ	—	—	ਮੰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਨ	ਲ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਸੁਰ	ਤ	ਗ	ਵਾ	ੜ	ਈ	ੜ
ਮਿ													

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਣਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਤਾਲ—ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥
 ਮੋਹਨੁ ਲਾਲ ਮੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਗਲੇ ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥
 ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥
 ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦					
ਨ	ਗ	ਧ	ਮ	—	੩	੦	—	੫	
ਮੋ	ਹ	ਲਾ	ਨ	੩	ਮ	੫	੩	੫	੫
ਨ	ਗ	ਧ	ਮ	—	੩	੦	—	੫	
ਦੁੰ	ਗ	ਧ	ਮ	—	੩	੦	—	੫	
ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਨ	੫	ਮ	ਨ	੫	—	੩
ਮ	ਗ	ਧ	ਮ	—	੩	੦	—	੫	
ਮੋ	ਹ	ਲਾ	ਨ	੩	ਮ	੫	੩	੫	੫

ਅੰਤਰਾ

ਮ	੦	੨	੩	੦					
ਗ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	
ਮੋ	ਠਾ	ਕੁਰ	ਅ	੩	ਤਿ)	ਭਾ	੩	ਰਾ	
ਨ	ਗ	ਧ	ਮ	—	੩	੦	—	੫	
ਮੋ	ਹਿ	ਸੇ	ਵ	ਕ	ਬੇ	ਚਾ	੩	ਰਾ	੩

ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਸਫਲ ਜਨੰਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ, ਸਫਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਅਲੋਈਐ ॥
 ਸਫਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਤਿ ਨਿਤ, ਜਿਹਥਾ ਸਫਲ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗੁਨ ਗੋਈਐ ॥
 ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨਮ, ਸਫਲ ਚਰਨ ਪਰਦਫਨਾ ਕੈ ਧੋਈਐ ॥
 ਸੰਗਮ ਸਫਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ, ਹਿਰਦਾ ਸਫਲ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਮੋਈਐ ॥੪੯੯॥
 (ਕਬਿੱਤ ਸਵਯੇ, ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

X	ਧ	੦	੨	੦	੦	੩	੪	
ਗਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ
ਸੰ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਧ
ਸ	ਗ	ਨ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
ਸੰ	ਗ	ਸ	ਤ	ਸ	ਹ	ਜ	ਘ	ਰ
ਨ	ਰ	—	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮਧ
ਹਿ	ਰ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਵ	ਲ	ਸ	ਗੁਰ
ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ
ਮ	ਤ	ਸ	ਕੈ	ਸ	ਮ	ਮ	ਈ	ਐ
								ਰੁੰ
								ਸ
								ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਸ	ਫ	ਸ	ਲ	ਸ	ਜ	ਨੇ	ਸ	ਮ	ਗੁੰ	ਰ	ਸ
ਨ	ਰੁੰ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਚ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਲਿ	ਸ	ਵ
ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਨ	ਧ	ਧ	—
ਸ	ਫ	ਸ	ਲ	ਸ	ਦਿ	ਸ	ਸ	ਟ	ਗੁੰ	ਰ	ਸ
ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁੰ	ਸ	—	—
ਵ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਅ	ਲ	ਸ	ਈ	ਐ	ਸ	ਸ

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਟਿਯੂਨ ਤੇ "ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰੂਪ ਹੋ" ਭੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੮. ਰਾਗ ਮਾਰਵਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਗ)

ਜਲ ਕੈ ਧਰਨਿ ਅਰੁ ਧਰਨਿ ਕੈ ਜੈਸੇ ਜਲੁ,
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੈ ਪਰਸਪਰ ਸੰਗਮੁ ਸਮਾਰਿ ਹੈ॥
ਜੈਸੇ ਜਲ ਸੀਰ ਕੇ ਤਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਲੀਅਤ,
ਬੋਰਤ ਨ ਕਾਸਟਹਿ ਜੁਲਾ ਮੈ ਨ ਜਾਰਿ ਹੈ॥
ਲੋਸਟ ਕੇ ਜੜਿ ਗੜਿ ਬੋਹਿਥ ਬਨਾਈਅਤ,
ਲੋਸਟਹਿ ਸਾਗਰ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੈ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ, ਜਨ ਕੈ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭੁ,
ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕੋ ਨ ਗੁਨ ਅਉਗੁਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ॥ ੩੮੧॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵਯੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ

ਅੰਤਰਾ

ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ
ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ	ਕੁ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਵਲੋਂ)

(ਮਾਰਵਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ

ਵਾਦੀ—ਗ ਸੰਵਾਦੀ—ਨ	ਠਾਣ—ਮਾਰਵਾ ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਨੌਂ ਵਜੇ ਰਾਤ ਤਕ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਨ-ਮੰ' ਤੇ ਗਮਧਗ, ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।
--------------------	-----------------------------	--

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨ, ਰੁ ਗ, ਮੰ ਧ ਨ ਰੁੰ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ, ਰੁੰ ਨ ਧਮੰ ਗ, ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ—ਨੁ ਰੁ ਗ, ਗਮਧਗ, ਮੰ ਰੁ ਗ, ਨੁ ਰੁ, ਸ ।

ਮਾਰਵਾ ਠਾਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਬਾਰਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਚਮ, ਭਟਿਆਰ, ਲਲਿਤ (ਤੀਵਰ ਪੈਵਤ) ਵਿਭਾਸ, ਭੰਖਾਰ ਤੇ ਸੋਹਨੀ ਸਵੇਰ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆ, ਮਾਰਵਾ, ਜੋਤ, ਮਾਲੀਗਉੜਾ, ਸਾਜਗਿਰੀ ਤੇ ਬੀਰਾੜੀ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ। ਸੰਧੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੈਰਉ, ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਮਾਰਵਾ ਠਾਣ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਸਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਠਾਣਾਂ ਤੋਂ ਸਵੇਰ-ਸ਼ਾਮ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਹਰ ਠਾਣ ਤੋਂ ਪੂਰਵਾਂਗ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰੀਆ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਣ ਮਾਰਵਾ, ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਸੱਤ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤਕ) ਹੈ। ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਮਾਰਵਾ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਸਥਾਨ ਦੇ ਭੇਦ ਕਾਰਣ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਨਿਸਬਤ ਮਾਰਵਾ ਦੇ ਪੂਰੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਧਿਕ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਭਾਵ, ਮਾਰਵਾ ਖੜੇ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਮੀਂਡ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਠੋਰਤਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪੂਰੀਆ ਵਿਚ ਮੀਂਡ, ਗਮਕ ਅਤੇ ਨੌਕਾਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਧਿਕ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉਸ ਵਿਚ ਕੰਮਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਪੂਰੀਆ ਦਾ ਛੇਤ੍ਰ ਮੁੱਢ ਸਪਤਕ ਦੇ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਮੱਧਮ ਤਕ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਰਵਾ ਅਕਸਰ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਕਿਤੇ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉੱਜ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ ਅਕਸਰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ

— ਪ —

ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—“ਸ, ਨ੍ਰਪਨ—ਮੰਗ, ਮੰਧਗ, ਮੰਧਨ, ਰੁਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੇ ਮੱਧਮ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤਿ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਲਖਣਤਾ ਪੈਂਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ

ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਚੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—'ਸੰ, ਨਰੁੰਸੰ, ਨ, ਰੁੰਨ ਮੰਗ, ਗਮਧਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਰੁੰਸ' ਇੰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੀਂਡ, ਗਮਕ ਤੇ ਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਿਲੰਬਿਤ ਤੇ ਮੱਧਯ ਲਯ ਦੇ ਖਯਾਲ ਅਕਸਰ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਗੀਆ, ਮਾਰਵਾ, ਸੌਹਨੀ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਤਾਨਪੂਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਰ ਨੂੰ ਨਿਖਾਏ ਸੁਰ ਤੇ ਮਿਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਵਰਜ ਤੇ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 'ਨ, ਸੰ ਸੰ, ਸ' ਇੰਜ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਤਾਨਪੂਰੇ ਦੀ ਧੁਨੀ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅੱਡੀ ਲਗਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ (ਸ) ਨਪਨ —ਰੁਸ, ਨ (ਸ) ਨਪਨ —ਮੰ, ਮੱਧਸ —ਨਪਨ —ਮੰਗ, ਮੱਧਰੁ —ਸ, ਨਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਰੁਸ।
੨. ਸ (ਸ) ਨਪਨ, ਮੱ —ਪਨ, ਮੱਧਨਰੁਸ, ਨ —ਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ, ਮੰ, ਧਗਮੰਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨ —ਰੁਗ, ਮੱਧਗਮੰਗ, ਨਰੁਮੰਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਰੁਸ, (ਸ) ਨਪਨ —ਮੰਗ, ਮੱਧਰੁ — ਸ —।
੩. ਨਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ —ਮੰ, ਧਗਮੰਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨ, ਨ (ਮ) ਧਗਮੰਗ, —ਨ — ਨ, ਮੰਗ, ਨਰੁਗ, ਮੱਧਗਮੰਗ, ਨਨਮੰਗ, ਨਰੁਗਮੰਨ ਮੰਮੰਗ, ਨ —ਰੁਸ — ਨਰੁਗ, ਮੰਨ — ਮੰਮੰਗ, ਨਰੁਗਮੰਧਨ, ਮੱਧਗਮੰਗਨ —ਰੁਸ, (ਸ) ਨਪਨ —ਮੱਧਰੁਸ, ਨਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਧਨਮੰਗ, ਗਮਧਗ, ਮੰਗ, ਨਰੁਸ।
੪. ਮੰ —ਮੱਧਸ — ਨਰੁੰਸ — (ਸੰ) ਨਧਨ — ਮੱਧਨਰੁੰ — ਰੁੰਸ, ਨਧਨ — ਰੁੰਨ, ਮੱਧਸ — ਸੰ (ਸੰ) ਨਧਨ, ਧਨਮੱਧਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਰੁਸ — ਗਮਧਨ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੱਧਸ — ਨਰੁੰਸ — ਨਸੰ, ਨਰੁੰਗ, ਨਰੁੰਸ, ਨਰੁੰਨ — ਮ — ਧਗ, ਮੰਗ, ਨਨਮੰ — ਗ, ਮੰਗ — ਨਰੁਸ, ਮੱਧਸ — ਨਸੰ, ਨਰੁੰਸ — ਨਰੁੰਗ, ਮੰ ਰੁੰਗ, ਨਰੁੰਸ, ਨ — ਮੱਧਗ, ਮੰਰੁਗ ਮੰਗ, ਨਰੁਸ —।
੫. ਗਮੰਨਮੱਧਸ — ਮੱਧਨ, (ਮੰ) ਗ, ਮੱਧਸ, ਨਰੁੰਸ, ਨਰੁੰਗ, ਮੰਰੁੰਗ, ਨਸੰਨਰੁੰਨ — (ਮੰ) ਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨਨਧਨਮੱਧਗਮੰਗ, ਨਰੁਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਮੱਧਗਮੰਗ, ਨਰੁਗ, ਨਰੁਸ — ਮੱਧਸ — ਨਰੁੰਸ, ਨਰੁੰਗ, ਮੰਗ, ਨਰੁੰਸ, ਗ — ਮੰ ਰੁੰਗ, ਨਰੁੰਸ, ਨਰੁੰਨ, ਮੰ — ਧਨ, (ਮੰ) ਗ, ਨਧਮੰਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨਧਨਮੱਧਗਮੰਗ, ਮੰਰੁਗ, ਪ — ਨਰੁਸ — ਨਰੁਗਮੱਧਗਮੱਧਨਰੁੰਸ — ਨਰੁੰਨ, ਮੱਧਮੰਨ, (ਮੰ) ਗ, ਮੱਧਸ, ਨਰੁੰਗ, ਮੰ ਰੁੰਗ, ਨਰੁੰਗ, ਨਰੁੰਸ, ਸੰਸੰਨਧਗਮੰਮੰਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਨ — (ਮੰ) ਗ, ਗਮਧਗਮੰਗ, ਮੰਰੁਗ, ਨਰੁਸ — ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਗਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਨਨਮੱਧਗਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਨਸੰ, ਨਮੱਧਗ ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਨਸੰ, ਰੁੰਸ ਨਧ ਨਮੱਧਗਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੱਧਨ ਨਰੁੰ ਗੰਗ ਰੁੰਸ ਮੱਧ ਨਨ ਧਮੰ ਗਮੰ ਧਗ ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰ ਧਨ, ਨਰੁੰਗਮੰ ਮੰਗਰੁੰਸ, ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰ ਧਨ ਨਰੁੰ ਗੰਗ ਸੰਨ ਧਨ ਧਮੰ ਫਮੰ ਧਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ।

ਪ੍ਰੀਤੀਆ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

੧.	੦ ਸਾ 5 ਜ ਨ	੩ ਭੈ 5 ਰੇ 5	× ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਨ ਮੰਧ	੨ ਨਨ ਧਮੰ ਗਰੁ ਸਸ
੨.	ਨਰੁ ਗਮੰ ਰੁਕ ਮੰਧ	ਮੰਗ, ਮੰਧ ਨਰੁ ਨਨ	ਮੰਧ ਮੰਗ ਰੁਕ ਮੰਧ	ਗਮੰ ਧਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੩.	ਨਰੁ ਗ,ਰੁ ਗਮੰ, ਗਮੰ	ਧ,ਮੰ ਧਨ, ਧਨ ਰੁੰ,ਨ	ਰੁੰ,ਨ, ਧਨ ਧ,ਮੰ ਧਮੰ,	ਗਮੰ ਗ,ਰੁ ਗਰੁ ਸ
੪.	* * ਨਰੁ ਫਮੰ ਗਮੰ ਧਨ ਰੁੰਨ ਧਨ	ਗ, ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਕ ਮੰਧ ਗਮੰ ਕ, ਨਰੁ	ਮੰਗ, ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਨ ਗਮੰ ਧਨ ਰੁੰਗ ਮੰਗੰ	ਮੰਧ ਗਮੰ ਗ, ਨਰੁ ਰੁੰਜੰ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ
੫.	* ਨਰੁ ਨਰੁ ਗਰੁ, ਧਨ ਧ,ਮੰ ਧਮੰ, ਗਮੰ	ਗਮੰ ਗਮੰ ਧਮੰ, ਧਨ ਗ,ਰੁ ਗਰੁ, ਨਰੁ ਨ,ਧ	ਧਨ ਰੁੰ,ਨ, ਰੁੰਗ ਰੁੰਗ ਨਧ, ਮੰਧ ਨਰੁ ਗਮੰ	ਮੰਗੰ, ਰੁੰਗ ਰੁੰ,ਨ ਰੁੰਨ ਨਰੁ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ
੬.	* * * * ਧਮੰ ਗਰੁ ਸ, ਮੰਮੰ ਨਰੁ ਫਮੰ, ਰੁਗ ਮੰਧ,	* * * * ਮੰਮੰ ਗ,ਮੰ ਗੰ,ਮੰ ਮੰਗੰ, ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ ਗਮੰ ਧਨ, ਮੰਧ ਨਰੁੰ	ਮੰਗ, ਮੰਮੰ ਗਰੁ ਸ, ਸੰਨ ਧਮੰ ਗਰੁ ਸ, ਧਨ ਰੁੰਗੰ, ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ	ਨਨ ਧ,ਨ ਨਧ, ਨਨ ਨਧ ਨਨ ਮੰਧ ਨਰੁ, ਸੰਨ ਧਮੰ ਗਰੁ ਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਨਾ 5 ਨ ਕ	ਸ ਰ ਟ ਤੁ	ਨਰੁੰ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਨ ਸੰ
੨.	ਨਰੁੰ ਫੰਫੰ ਰੁੰਜੰ, ਨਰੁੰ	ਨਧ ਮੰਧ ਨਰੁੰ ਨਧ	ਮੰਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਨ ਸੰ
੩.	ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ ਸੰਨ ਧਮੰ ਨਧ, ਮੰਧ ਨਨ ਮੰਗ	ਗਰੁ ਸਨ ਧਮੰ ਧਨ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਫਮੰ
੪.	ਗੰਫੰ ਰੁੰਜੰ ਰੁੰਰੁੰ ਨਧ, ਧਰੁੰ ਨਫੰ ਰੁੰਮੰ ਗਰੁੰ	ਨਨ ਧਮੰ, ਧਧ ਮੰਗ ਸੰਨ ਧਮੰ ਗਮੰ ਧਸੰ
੫.	ਰੁੰਫੰ ਰੁੰਗੰ ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ, ਗਮੰ ਗਮੰ ਧਧ ਮੰਗ,	ਨਰੁੰ ਨਰੁੰ ਫੰਗੰ ਰੁੰਨ, ਰੁਗ ਰੁਗ ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ	ਧਨ ਧਨ ਰੁੰਰੁੰ ਨਧ, ਨਰੁ ਗਮੰ ਧਨ ਰੁੰਫੰ	ਮੰਧ ਮੰਧ ਨਨ ਧਮੰ ਰੁੰਨ ਧਮੰ ਗਰੁ ਸ
੬. ਰੁਸ ਨਰੁ ਸ, ਸੰਨ ਧਨ ਮੰ, ਮੰਧ ਧਨ ਨਰੁੰ ਮੰਮੰ ਗਰੁੰ	ਸਮ ਫਮੰ ਰੁ, ਰੁਧ ਮੰਧ ਕ, ਗਮੰ ਫਮੰ ਸੰਨ ਧਮੰ ਗਰੁ ਸ

੧. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

(ਸਲੋਕ ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੧੮, ੯੯੯)

ਅਸਥਾਈ

੦																
ਗ	—	ਗ	ਗਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—
ਮ	ੳ	ਜ	ਨੳ	ਤੈ	ੳ	ਰੋ	ੳ	ਢ	ਰ	ੳ	ਨ	ਨ	ਕੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸਾ	ੳ															
੫	—	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਮ	ੳ	ਇ	ਰ	ਹਾ	ੳ	ਸ	ੳ	ਨ	ਧ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਰੇ	ੳ															

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਗ	ਗ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	—
ਮ	ੳ	ਨ	ਕ	ਮ	ਰ	ਣ	ਤੁੳ	ਹਾ	ੳ	ੳ	ਰੀ	ਆ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨਾ	ੳ															
ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—		
ਨ	ੳ	ਖਉ	ੳ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ਹ	ਜੁ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਖੰ	ੳੳ															

੨. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥

ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥

ਆਪਸ ਕਉ ਢੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗਮਾਤ ॥

ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥

ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥

ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥

ਰਾਮਨਾਮ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਮ	ਕ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਮਿ	ਟ	ਗ	ਈ	ਸ	ਗ	ਲੀ	ੜ	ਯਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੁਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥
 ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੁਲਤ ਮੇਹ ॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਚਿ੍ਰੁ ਤੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥
 (ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੦੬)

ਅਸਥਾਈ

		×				੨				੦							
ਗ	ਰੁ	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਗ
ਰੇ	ਮ	ੜ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਨਿ	ਚ	ਨਿ	ਤ	ਲੇ	ਚ	ੜ	ੜ	ਮ	ਮ
ਧ	ਮੁ	ਕ	ਮੁ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਗ	
ਜ	ਲ	ੜ	ਚ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਅ	ਗ	ੜ	ਨਿ	ਸਾ	ੜ	ਗ	ਕ	ਰ	
ਮੁ	ਧ	ਠ	ਠ	ਮ	ਧ	ਮੁ	ਕ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਗ	ਮ	
ਸੁ	ੜ	ੜ	ਖ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਦੇ	ਚ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਮ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਕ	ੜ	ਮੁ	ਸ	ੜ	ਮ	ਵਿ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਜਿ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਠ	ਧ	ਠ	—	ਧ	ਧ	ਠ	—	ਧ	—	ਕ	—	
ਸੇ	ੜ	ਹੈ	ਚ	ਦੇ	ੜ	ਖੇ	ਖੇ	ਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਮੱ	ਰੁ	ਗ	—	ਮੱ	—	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਪ	ੳ	ਘ	ੳ	ਮਿ	ੳੳ	ਕੁ	ਬਿ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ਸ	ਬ	ਨਿ	ਰਾ	ੳ
ਕ	ੳ	ਗ	ਮੱ	ਧਨ	ਕੁੰ	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਗ
ਖ	ੳ	ੳ	ੳ	ਭੇੳ	ਠ	ਏ	ੳ	ਨੇ	ਹ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮੱ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਪ੍ਰਭੀਆ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥
 ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ਵੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥
 ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥
 ਨਉਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥
 ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੧੮)

ਅਸਥਾਈ

ਬ				×				੨							੦			੧	੨
ਸ	ਨ	—	ਧ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਆ	
ਉ	ਜੀ	ੳ	ਕੁ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ਆ	ੳ	ਉ	ਹ	ਮਾ	ੳ	ਰੋ	ੳ				
ਕ	ਕ	ਮੱ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕ	—	ਮੱਧ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਆ		
ਖ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸ	ਵ	ਠ	ਸੁ	ਨਾ	ੳ	ੳੳ	ਵ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨ	ਸ	ਆ	

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	—	ਧ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੰਨ	ਰੁੰ	ਸ	—
ਮ	ਧ	ਆ	ੳ	ਵ	ਤ	ਮੇ	ਰਾੳ	ਮ	ਨ	ਤ	ਨ	ਰੳ	ਰਿ	ਆ	ੳ
ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਨ	ਨ	ਧ	—	ਗ
ਸ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਮ	ਸੰ	ਗ	ਗਾ	ੳ	ੳ	ਵ	ਨਾ	ੳ	ੳ
ਮ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ਤ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੳ	ਤੇ	ੳ	ਹਿ	ਰ	ਦੇ	ੳ	ਵਾ	ੳ	ਸੇ	ੳ
ਨ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ੳ
ਦੁ	ੳ	ਜਾ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਉ	ਮਿ	ਟਾ	ੳ	ੳ	ਵ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਅ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੇ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੇ ਧਰੁ ਰੇ ॥

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭੁ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੨੦)

ਅਸਥਾਈ

×	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਨ	ਮ	—	ਸ	ਸ	—	ਨਰੁ	ਗ	—	ਗਰੁ	ਸ	—			
ਨ	ਰ	ੳ	ੳ	ਚੇ	ਤ	ੳ	ੳ	ਤੇ	ੳ	ਡਰ	ਰੇ	ੳ			
ਗ	ਗ	—	ਮਧ	ਮਗ	—	ਗ	ਮਗ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ			
ਦੀ	ਨ	ੳ	ਇਆ	ਲੳ	ੳ	ਗਲ	ੳ	ਭੈ	ਭੈ	ਭੈ	ਜ	ਨ			
ਸ	ਸ	ਨਰੁੰ	ਨ	—	ਧਮ	ਨਨ	ਧਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੁਸ	—				
ਸਰ	ਨ	ੳ	ਹਿ	ੳ	ਤੁਮ	ਪਰ	ਰੇੳ	ੳ	ਪਰ	ਰੇੳ	ੳ				

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	-ਗ	ਧ	ਮੱ	ਮੱ	-ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੱ	ਦ	ੲਪੁ	ਰਾ	ਨ	ੲਜਾ	ੲ	ੲ	ਸ	ਗੁਨ	ਗਾ	ਵ	ਤ
ਬੇ												
ਨਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ	ਨ	-ਰੁੰ	ਨਧ	ਨਧ	ਮੰਗ	ਰੁਸ	
ਤਾੲ	ਕੰ	ੲ	ਨਾ	ਮ	ੲਹੀ	ਐ	ੲੲ	ਮੰੲ	ਧਰੲ	ਰੰੲ	ੲੲ	

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੁਇ
 ਦਿਬਿ ਜੋਤਿ ਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾੰਤ ਕੈ ॥
 ਸ਼ਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਗੁਰਮਤਿ,
 ਅਨਹਦ ਗੰਮਿ ਉਨਮਨੀ ਕੇ ਮਤਾਂਤ ਕੈ ॥
 ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਨੀ ਕੈ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ,
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਕੈ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਪਟ ਮਧੁਪ ਗਤਿ,
 ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਮਧੁ ਪਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿ ਕੈ ॥ੳ੩॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾ: ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	ਗ	ੳ	ਮੱ	ੲ	ੲ	ੳ	ੳ	ੳ	—
ਮੱ	ਰ	ਧ	ਕ	ਗ	ਮੱ	ਗ	ਰ	ੳ	ੲ
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ੲ	ਦ	ਲ	ੲ
ਨ	ਨ	ਪ	ਮੱ	ਧ	ਨ	ਰ	ਮੱ	ਗ	ੳ
ਸੰ	ਪ	ਟ	ਮ	ਧ	ਧ	ੲ	ਗ	ਰਿ	ੲ
ਨ	ਰ	ਗ	ਗ	ਮੱ	ਧ	ਮੱ	ਗ	ਮੱ	ਗ
ਸ	ਹ	ਜ	ਸ	ਮਾ	ੲ	ਧਿ	ਮ	ਧੁ	ੲ
ਮੱ	ਨ	ਮੱ	ਧ	ਮੱ	—	ਗ	ਰ	ੳ	—
ਨ	ਨ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਸ	ੲ	ਤ	ਕਾ	ੲ	ੲ
ਪਾ	ਨ								

ਮੰ	ਨ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ
ਨ	ਠ	ਠ	ਮ	ਰਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	ਗ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗ
ਅ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਕਬਿੱਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਇਸੇ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੯. ਰਾਗ ਪੂਰੀਆ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਸਚੁ ਖੰਡ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥
 ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ,
 ਪੂਜਾ ਫੁਲ ਫਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪਦ,
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਭਗਤਿ ਭਾਇ,
 ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥੧੨੫॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵਯੇ ਭਾ: ਗੁ: ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਨ	ਨ	ਨ	ਗ
ਸ	ਧ	ਰੁ	ਮੰ
ਸ	ਠ	ਠ	ਗ

ਮ ਦਾ	ਗ ਰ ਇ	ਕ ਕ	ਮੰਧ SS	ਮੰਗ ਭS	ਮੱ ਗ	ਗਰੁ ਰਿS	ਸ ਭਾ	— S	ਸ ਇ
ਸ ਨ ਕਾ	ਰੁ ਮ	ਗ ਨਿ	ਗ ਦ	ਮੱ S	ਧ ਕਾ	ਨ ਮ	ਰੁੰ ਧਾ	ਸੰ S	ਸੰ ਮ
ਨ ਪੂ	ਧ ਚ	ਨ ਨ	ਮੱ S	ਮੰਧ ਪੂS	ਮੱ ਗਾ	ਗ ਸ	ਰੁ ਹੈ	ਸ S	— S

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮੱ ਸ	ਗ ਹ	ਧ ਮੱ ਜ	— S	ਧ ਜ	ਸੰ ਮਾ	ਸੰ ਧਿ	ਰੁੰ ਸਾ	ਸੰ S	ਸੰ ਧ
ਨ ਸੰ ਸੰ	ਸੰ ਗ	ਨ ਤ	ਧ S	ਨ ਮੰ	ਧ ਮੱ ਸ	ਧਨ ਚS	ਧ ਮੱ ਖੰ	— S	ਗ ਭ
ਮੱ ਸ	ਰੁ ਤਿ	ਗ ਕੁ	— S	ਮੱ ਚ	ਨ ਪੂ	ਧਨ ਚS	ਧਮ ਨS	ਗਰੁ SS	ਸ S
ਸ ਨ ਬੁਹ	ਰੁ ਮ	ਗ ਕੰ	— S	ਮੰਧ ਨਿS	ਮੱ ਵਾ	ਗ ਸ	ਰੁ ਹੈ	ਸ S	— S

ਨੋਟ :—'ਭਪਤਾਲ' ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਨੂੰ ੭ ਨੰਬਰ 'ਸੁਲਫਾਕ' ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਤੇ ਵੀ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

੧੦. ਰਾਗ ਪੁਰੀਆ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਾਰੈ ਪਗਿ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਦੇਸ ਕੇਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥
ਪੂਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਔਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮ ਸੈ,
ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ, ਸੁਖ ਸਹਿਜ ਸਮਾਈਐ ॥
ਪੂਛਤਿ ਸੁਹਾਗਨਿ, ਹੈ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ,
ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥
ਗਾਏ ਸੁਨੈ ਆਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੁ,
ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋ ਠ ਕਮਾਈਐ ॥੪੩੯॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵਯੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਰਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਸਨ ਪੁਸ	ਨੁਪ ੩੩	ਕੁਨ ੩	ਪੁ ਮੁ ੩	ਗ ਪ ੩	ਪੁ ਸ ਕ ੩
ਸ ਨ ਮਾ	ਸ ੩	ਨ ਰ ੩	ਪ ਗ ੩	ਨ ਨ ੩	ਰੁ ਪਾ ੩
ਸ ਪ੍ਰੀ	ਨ ੩	ਗ ਤ ੩	ਗ ਮ ੩	ਗ ਕ ੩	ਮੁ ੩
ਧ ਮੁ ਬਾ	ਨ ੩	ਧ ਮੁ ੩	ਮੁ ਨ ੩	ਗ ਸੇ ੩	ਮੁ ਰੁ ਜਾ ੩
					ਸ ਨ ੩
					ਰੁ ੩
					ਸ ੩
					ਗ ੩
					ਸ ੩

ਅੰਤਰਾ

ਧ ਮੁ ਪੁ	ਗ ੩	ਧ ਮੁ ੩	ਧ ਸੁ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩
ਨ ਸੁ ੩	ਸੁ ੩	ਨ ੩	ਧ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩
ਧ ਮੁ ਕੋ	ਨ ੩	ਧ ਮੁ ੩	ਮੁ ੩	ਗ ੩	ਮੁ ੩	ਗ ੩	ਗੁ ੩	ਸ ੩	ਸ ੩
ਸ ਨ ਸ	ਨ ੩	ਧ ੩	ਧ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩

ਸੰਚਾਰੀ

ਨ ਸ ਪੁ	ਸ ੩	ਨ ੩	ਧ ੩	ਨ ੩	ਗੁ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩
ਮੁ ਕ	ਧ ੩	ਧ ੩	ਧ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਮੁ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩	ਗ ੩

ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	ਧ	ਸ	ਰ	ਕ	ਸ	ਸ
ਰਿ	ਈ	ਠ	ਕਿ	ਮੁ	ਭ	ਚਾ	ਠ	ਰ	ਕ	ਠ	ਤ
ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਠ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮ	ਗ	ਠ	ਸ
ਸਿ	ਹ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਲਾ	ਠ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅਭੰਗ

ਧ	ਗ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੁ	ਠ	ਮੁ	ਸੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮੀ	ਠ	ਠ
ਗੁ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	—	ਗ
ਪਾ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦ
ਨ	ਠ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ :—ਜਿਸ ਪੁਰਪਦ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਗ ਹੋਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸੰਚਾਰੀ-ਅਭੰਗ ਦੋਵੇਂ ਕੱਠੇ ਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਪਦ ਦੀ ਇਸ ਰੀਤ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛੇ ਨੰ: ੮ ਦੀ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਤੇ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦ ਆਵੇਗਾ।

(ਪੂਰੀਆ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ

ਵਾਦੀ—ਧ ਸੰਵਾਦੀ—ਗ	ਠਾਟ—ਮਾਰਵਾ ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਸਮਾਂ—ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ (ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਧ —ਗ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।
--------------------	-----------------------------	--

ਆਰੋਹ—ਸ ਗ, ਮੱ ਧ, ਨ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਰੁੰਸੰਨ ਧ, ਗ, ਮੱ ਧ ਮੱ ਗ, ਰੁ ਸ।

ਪਕੜ—ਸੰ, ਨਧ, ਨਧ, ਗ, ਮੱ ਧ ਨ ਸੰ ਰੁੰ ਸੰ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਜੈਸਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵੈਸਾ ਹੀ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੈ। ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਵਿਚ ਖੜਜ ਦਾ ਕੰਮ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸੋਹਨੀ ਵਿਚ ਤਾਰ ਖੜਜ ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੇ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਸੋਹਨੀ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਇਸ ਦਾ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ ਜਾਂ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ :—

੧. ਜਿਹੜੇ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਮਲ (ਸੁੱਧ) ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।
੨. ਜਿਹੜੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।
੩. ਜਿਹੜੇ ਕੇਵਲ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਵਾਲਾ ਸੋਹਨੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਾਇਕ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਪੂਰੀਆ, ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਸੋਹਨੀ, ਇਹ ਇਕੋ ਜਾਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਹਨ। ਪਰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਭੇਦ ਕਾਰਣ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆ-ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ, ਮਾਰਵਾ-ਮੱਧ ਅਤੇ ਸੋਹਨੀ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਖਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜੇ ਸਵੇਰੇ ਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੋਹਨੀ ਅਤੇ

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਰੀਆ। ਜਿਵੇਂ ਫੂਪਾਲੀ ਤੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ, ਸਹਾਨਾ ਤੇ ਸੁਖੜਈ, ਟੋਡੀ ਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਇਤਿਆਦਿ ਐਸੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੋਹਨੀ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਦਰਤਾ ਉਤਰ ਅੰਗ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਦ੍ਰ-ਸਪਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਕ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਜਿਵੇਂ "ਸ ਨਧ, ਮੰਧਨ ਸ, ਧਨਸਰੁਰੁਸ, ਸ ਗ, ਮੰਗਰੁਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੋਹਨੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ 'ਮੱਧ' ਤੇ 'ਤਾਰ' ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ "ਸ ਗ, ਮੰਧ ਨਸ, ਸਰੁੰਸਰੁੰਸ, ਨਧ, ਨਧ, ਗ, ਮੰਧਨਸਰੁੰਸ, ਸੰਗ, ਰੁੰਸ, ਨਧ, ਗ, ਮੰਧ, ਮੰਧਨਸਰੁੰਸ" ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਤਾਨ ਬਾਰਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸੋਹਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਚੰਚਲ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਦੇ ਖਯਾਲ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਮੱਧ ਤੇ ਦਰੁੰਤ ਲਯ ਦੇ ਛੋਟੇ ਖਯਾਲ, ਨੁਮਰੀ, ਦਾਦਨਾ, ਗਜ਼ਲ ਆਦਿ ਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਉਪਯੋਗੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਉਸਤਾਦ ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਖਾਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨੁਮਰੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸ, ਗ, ਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ), (ਸ)—ਨਧ, ਮੰ ਧ, ਨ, ਨ—ਧ ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਗ—ਮੰਧ, ਮੰਧਨ
 ਨ
 ਸਰੁੰ (ਸ)—ਨਧ, ਨਧਗ, ਗਮੰਧ, ਮੰਧਨਧਮੰਗ, ਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—।
੨. ਗਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—ਨ ਸੰਨਧ, ਮੰ ਧ ਨ—ਨਨਧਨ ਸੰਨਧਮੰਗ, ਧਗ, ਨਧਗ, ਗਮੰਧਗ, ਮੰ—ਗ,
 ਗ
 ਮੰਗਰੁਸ—ਸਗਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—ਮੰ ਧਸ—ਨਸ, ਧਨਸਰੁੰ (ਸ) ਨਸਰੁੰ ਰੁੰਸਨਸੰਧਨ, ਮੰਧਨਸੰ ਧਨ
 ਰੁੰ
 ਸੰਨਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਸਗ, ਮੰਧ, ਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—।
੩. ਨਸਰੁੰਨ (ਸ)—ਨਧਮੰ ਧਸ, (ਸ)—ਨਧ, ਮੰਧਨਸ, ਧਨ ਸੰਨਧ, ਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—ਨਧ, ਨਧ—
 ਨਮੰ, ਧਗ, ਗਮਧਨਸੰਨਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਗਮੰਧ, ਮੰਧਨ, ਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—ਗ, ਗਮੰਧਨਸਰੁੰ ਧਸ—
 ਨਧ, ਧਮੰ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸਗ, ਗਮੰਧਨਸ, ਸਰੁੰਸਰੁੰਨਸੰਨਧ, ਨਧਮੰਗ, ਗਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਸਗਮੰਧ,
 ਮੰਧਨਸਰੁੰ (ਸ)—।

੪. ਸੰਨ ਨਧਮੱਧਨਸੰ—ਰੁੰ (ਸੰ), ਮੱਧਨਸੰ, ਯਸੰ—ਮੰ, ਮੱਧਨਸੰਰੁੰ, ਰੁੰਸੰਨਸੰਨਧਨਧ, ਨਮੱਧਗ, ਮੱ ਧਸੰ—

ਸਰੁੰਸਰੁੰ ਨਸੰਨਧ, ਨ, ਗ ਮੱਧਨਸੰਰੁੰਧਸੰ— ਮੱਧਮੱਧਨਸੰਰੁੰਸੰਰੁੰਨਸੰ, ਰੁੰਰੁੰਸੰਨ (ਸੰ) ਨਧਨ—ਨਨਧਨ
ਸੰਨਧਮੱਗ, ਗਮੱਧਨ, ਮੱਧਨਸੰ, ਧਨਸੰਰੁੰ (ਸੰ)—ਸੰਗੰ, ਰੁੰਸੰ, ਨਧ, ਗਮੱਧਨਸੰਗੰਰੁੰਸੰ—ਰੁੰਰੁੰਸੰਨਸੰਨਧ
ਮੱਧਨਸੰ—ਨਧਨ ਸੰਨਧਮੰਗ, ਗਮੱਧਨਸੰਗੰ, ਮੰ ਗੰਰੁੰਸੰ ।

੫. ਸੰਨ ਨਧ, ਯਮੰ, ਮੰਗ, ਗਮੱਧਨਸੰਰੁੰਨਸੰ - ਸੰਰੁੰਨਮੱਧਨਮੱਧਨਸੰਰੁੰਸੰ— ਨਸੰਨਧ, ਮੱ ਧਸੰ— ਧਨਸੰਗੰ,

ਗੰਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਰੁੰਸੰਨਸੰਨਧਨ—ਧਨਸੰਰੁੰਨਸੰਨਧਮੰਗ, ਗਮੱਧਨਸੰਗੰ, ਮੰ ਗੰਰੁੰਸੰ— ਧਨਸੰਗੰਮੰ, ਗੰਰੁੰਸੰ—

ਗੰਗੰਰੁੰਸੰ— ਨਰੁੰਸੰ— (ਸੰ) ਨਧ, ਮੱਧਨਸੰਨਧ, ਨਧਮੰਗ, ਗਮੱਧਗ, ਮੰਗਰੁੰਸੰ, ਨਸਗਮੱਧਨਸੰਗੰਰੁੰਸੰ—

ਨਸੰਨਧ ਮੱ ਧ (ਸੰ)— ।

ਨਸਗਰੁੰਸੰ ਨਸਗਮੰਗਰੁੰਸੰ— ਨਸਗਮੱਧਮੰਗਰੁੰਸੰ— ਨਸਗਮੱਧਨਧਮੰਗਰੁੰਸੰ— ਨਸਗਮੱਧਨਸੰਨ
ਧਮੰਗਰੁੰਸੰ—ਨਸਗਮੱਧਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧਮੰ ਗਰੁੰਸੰ — ਨਸਗਮੱਧਨ ਸੰਗੰ ਰੁੰਸੰ ਨਨਧਮੰਗਰੁੰਸੰ— ਨਸਗਮੰ
ਧਨ ਸੰਗੰ ਮੰ ਗੰ ਰੁੰਸੰ ਨਨ ਧਮੰਗਰੁੰਸੰ— ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਸੋਹਨੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੪)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੫	੬
੧.	ਇ ਸ ਡ ਮ	ਨ ਕਉ ਡ ਬ	ਨਸ ਗਮੰ ਧਨ ਸੰਰੁੰ	ਸੰਨ ਯਮੰ ਗਰੁ ਸਸ	
੨.	ਗਮੰ ਧਨ ਸੰਗੰ ਰੁੰਸੰ	ਨਧ ਮੰਗ ਮੱਧ ਨਸੰ	ਨਨ ਯਮੰ ਗਰੁ ਸਸ	
੩.	ਨਸ ਗਮੰ ਧਧ ਮੱਧ	ਨਨ ਧ.੨ ਸੰਰੁੰ ਸੰਰੁੰ	ਨਸੰ ਧਨ ਸੰਗੰ ਰੁੰਸੰ	ਨਧ ਮੱਧ ਮੰਗ ਰੁੰਸੰ	
੪.	ਨਸ ਗਮੰ, ਸਗ ਮੱਧ,	
	ਗਮੰ ਧਨ, ਮੱਧ ਨਸੰ,	ਧਨ ਸੰਗੰ, ਮੰਗੰ ਰੁੰਸੰ,	ਗੰਰੁੰ ਸੰਨ, ਰੁੰਸੰ ਨਧ,	ਗਮੰ ਧਗ ਮੰਗ ਰੁੰਸੰ	
੫.	ਗਗ ਰੁਰੁ, ਮੰਮੰ ਗਗ,	ਧਧ ਮੰਮੰ, ਨਨ ਧਧ,	ਸੰਸੰ ਨਨ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਸੰ	ਗੰਗ ਰੁੰਰੁੰ ਮੰਮੰ ਗੰਗੰ	
	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਸੰ ਨਨ ਧਧ	ਮੰਮੰ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸਸ,	ਨਸ ਗਮੰ ਧਨ ਸੰਗੰ	ਰੁੰਸੰ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁੰਸੰ	
੬.	ਨਸ ਗਗ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਗ	
	ਮੰਮੰ ਗਰੁ, ਗਮੰ ਧਧ	ਮੰਗ, ਮੱਧ ਨਨ ਧਮੰ,	ਧਨ ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨਸੰ	ਗਗ ਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਗ ਮੰਮੰ	
	ਗੰਰੁੰ, ਨਸੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ,	ਧਨ ਸੰਸੰ ਨਧ, ਮੱਧ	ਨਨ ਧਮੰ, ਗਮੰ ਧਧ	ਮੰਗ, ਰੁੰਗ ਮੰਗ ਰੁੰਸੰ	

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਇ ਹੁ ਮ ਨ	ਫੂ ਟਾ ਗੁ ਰ	ਸੰਨ ਧਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ	ਧਸੰ ਨਧ ਮੱਗ ਰੁਸ
੨.	• • • •	ਸੰਨ ਧਨ ਸੰਗੰ ਰੁੰਮੰ	ਗੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧਮ ਗਰੁ	ਨਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰ
੩.	ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧਨ ਸੰਰੁੰ	ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧਨ ਸੰਨ	ਧਨ ਧਮ ਗਰੁ ਸ,	ਗਮ ਧਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰ
੪.	• • • •	• • • •	ਧਨ ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਮਧ	ਨਨ ਧਮ, ਗਮੋ ਧਧ
	ਮੰਗ, ਰੁਗ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਗਮ ਧਨ ਸੰਗੇ	ਮੰਮੋ ਗੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧਮ	ਗਮ ਧਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰ
੫.	• • • •	• • • •	ਨਸੰ ਰੁੰ, ਧ ਨਸੰ, ਮਧ	ਨ, ਗ ਮਧ, ਰੁਗ ਮੁੰ, ਸ
	ਰੁਗ, ਨਸ ਰੁ, ਧ ਨਸ,	ਸਗ ਗਮ ਮਧ ਧਨ	ਨਸੰ ਸੰਗੇ ਗੰਮੋ ਗੰਰੁੰ	ਸੰਨ ਧਮ ਧਨ ਸੰ
੬.	ਗਮੋ ਰੁੰਗੰ ਸੰਰੁੰ ਨਸੰ	ਧਨ ਮਧ ਗਮ ਰੁੰਗ	ਸਰੁ ਨਸ; ਨਰੁ ਸਗ	ਗੁੰ ਗਧ ਮੰਨ ਧਸੰ
	ਨਰੁੰ ਸੰਗੰ ਰੁੰਮੰ ਗੰਰੁੰ	ਸੰਨ ਧਮ ਗਮ ਧਨ	ਸੰ ਸ, ਗਮ ਧਨ	ਸੰ ਸ, ਗਮ ਧਨ
	ਸੰ, ਇਹੁ ਮ ਨ	ਫੂ ਟਾ ਗੁ ਰ	ਲੀਆ...	

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੇਰੇ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥
 ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਫਲੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ॥੧॥
 ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੇਰੇ ਉਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮ ਅਧਾਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

(ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੮੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਮੰ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ੜ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ਠੇ	ਮੀ	ੜ	ਰਾ	ੜ
—	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	—	ਮੰ	ਕ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਹਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਭੇ	ਰੀ	ਲਾ	ੜ	ਜ	ਜ	ਰ	ਹੈ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ
ੜ	ਹਰਿ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ	ਜ	ਮ	ਕ	ਫ	ਠ	ਕ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਮੰ	ਕ	ਕ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ
	ਠੇ	ੜ	ਰੈ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਨ	ਗਿ	ਦੁ	ਰਾ	ਜ	ਮਾ	ੜ	ਲ	ੜ
ਧ	ਨ	ਰੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—
ੜ	ਠੇ	ੜ	ਰੈ	ਕਾ	ੜ	ਜ	ਨ	ਬਿ	ਖੈ	ੜ	ਜੰ	ਜਾ	ੜ	ਲ	ੜ
—	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਕ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—
ੜ	ਇ	ੜ	ਟ	ਮੀ	ੜ	ਤ	ਜਾ	ੜ	ਣ	ਸ	ਭ	ਫ	ਠੇ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਗ	ਕ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—
ੜ	ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਐ	ਗਾ	ਠੇ	ੜ	ਠੇ	ਚ	ਠੇ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾਂ ਸਦ ਪੂਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੯੯-੫੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਨ	ਥ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਕ	ਮੰ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਜਾ	ੜ	ਜ	ਨ	ਠੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਚ	ਰ	ੜ	ਨ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	—	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਰੋ	ੜ	ਇ	ਥ	ਹਾਂ	ੜ	ਸ	ਦ	ਧੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਗ	ਗ	ਧ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	—	—	ਸ	ਨ	—
ਮ	ੳ	ਨ	ਕ	ਮ	ਰ	ਣ	ਤੁ	ਸ	ੳ	ੳ	ਰੀ	ਸ	ੳ
ਨਾ	ੳ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	ਣ	ਤੁ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ਰੀ	ਆ	ੳ
ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮਗ	ਰੁ
ਪੇ	ੳ	ਖਉ	ੳ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ਹ	ਧ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳੳ	ੳ
								ਜੂ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳੳ	ੳ
								ਜੂ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳੳ	ੳ

੩. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਤੋਂਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੰਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥

(ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੬੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨						
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਧਨ	ਸਨ	ਧ	ਮ	ਧ		
ਨ	ਦ	ਸ	ਕ	ਨ	ੳ	ਇ	ੳ	ਸ	ਡਿ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤੈ	ਤੈ	ਭੀ		
ਕ	ਦ	ਸ	ਕ	ਕ	ੳ	ਇ	ੳ	ਨ	ਡਿ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤੈ	ਤੈ	ਭੀ		
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	ਨ	—	ਸ	ਧ	—	ਧ	—	—		
ਨ	ਦ	ਸ	ਕ	ਨ	ੳ	ਇ	ੳ	ਸ	ਡਿ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤੈ	ਤੈ	ਭੀ		
ਕ	ਦ	ਸ	ਕ	ਕ	ੳ	ਇ	ੳ	ਨ	ਡਿ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤੈ	ਤੈ	ਭੀ		
—	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਧ		
ੳ	ਤੁ	ੳ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਮ	ਨ	ਭਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤੈ	ਤੈ	ਭੀ		

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਗ	ਧ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—
ਮ	ਲ	ਘ	ਮ	ਈ	ਤਿ	ਸ	ਮਿ	ਨ	ੳ	ਕੁ	ਵਿ	ਨ	ੳ	ਲੇ	ੳ
ਖ	ਲ	ਘ	ਮ	ਈ	ਤਿ	ਸ	ਮਿ	ਨ	ੳ	ਕੁ	ਵਿ	ਨ	ੳ	ਲੇ	ੳ
—	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	—	ਨ	ਧਨ	ਸਨ	—	ਸ	—
ੳ	ਜੀ	ਮਿ	ਲ	ਕੈ	ੳ	ੳ	ਛਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਤੋਂਡੀ...	

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਜ ਸੋਹਨੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਏਧੈ ਬਾਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਵੇਟੈ ॥੩॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਸੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥
 (ਬਸੰਤੁ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੭੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩			X			੨					
ਗ	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਨ	(ਸੰ)	—	—	—	ਨਸੰ	ਰੁਸੰ	ਨ	ਧ
ਮ	ਸ	—	ਮ	ਨ	ਕਉ	ਸ	ਬ	ਸੰ	—	—	—	ਤਸ	ਸਸ	ਕੀ	ਸ,
ਇ	ਸ	—	ਲ	ਧ	ਗੈ	—	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਮ	ਸ	—	ਲ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇ	ਸ	ਸ	—
ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—
ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਜ	ਲਿ	ਆ	ਸ	ਦੂ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਦੇ	ਸ	ਇ	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਧ	ਮ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਤਿ	ਨ	ਬ	ਸੰ	ਸ	ਤ	ਜੋ	—	ਸੰ	ਹ	ਰਿ	ਕੁ	ਣ	ਕਾ	ਕੰ	—
ਨ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	—
ਪੂ	ਸ	ਰੋ	ਭਾ	ਸ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤ	ਕ	ਰਾ	ਰਾ	ਇ	—

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਹੋ ਲਾਇ।

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ.	—	—	—	—	—	ਗ	—	ਗ	—	ਗ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ
ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮੁ	ਠ	ਖ	ਠ	ਅ	ਰਾ	ਠ	ਧ	ਠ	ਠ
ਨ.	—	—	ਨ	ਧ	—	ਸੰ.	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ
ਨ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦੁ	ਠ	ਖ	ਠ	ਅ	ਰਾ	ਠ	ਧ	ਠ	ਠ
ਸੰ.	—	—	ਨ	ਧ	—	ਨ	ਸੰ.	ਨ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮੰ	ਧ	—	ਨ
ਕੀ.	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਠ	ਠ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮੰ	ਧ	—	ਨ
ਰਾ.	ਰਾ	ਠ	ਲੋ	ਠ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮੰ	ਧ	—	ਨ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਧ	ਧ	ਗ	ਮੰ	ਧ	—	ਨ

—ਬਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਣਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ਪੜਿ ਪੁਰਾਨ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥
 ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ਕੋਉ ਨ ਜਾਗ ॥ ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ਅਰੁ ਅਕੂਰ ॥ ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ਧਰਿ ਲੰਕੂਰ ॥
 ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ ਕਲਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ॥੨॥
 ਜਾਗਤ ਸੰਵਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥
 ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜਿ ਰਾਮਨਾਮ ॥੩॥
 (ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੩)

ਅਸਥਾਈ

X	ਧ	ਠ	ਸੰ	੨	੩	੦	—	—
ਨ	ਠ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਗ	ਠ	ਠ
ਸ	ਠ	ਮ	ਦ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—
ਮੰ	ਠ	ਠ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਕੰ	ਠ	ਠ	ਨ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	—	ਰੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ
ਸੰ	ਠ	ਗ	ਹੀ	ਰੰ	ਠ	ਰ	ਠ	ਸੰ

ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਮੁ	ੜ	ਸ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ਖੰ	ਡਿਤ	ਜ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	—	—	—
ਪ	ੜ	ਕ	ਪੁ	ਰਾ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਗੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—
ਜੋ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਭੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ
ਜੋ	ੜ	ਗ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ

— ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਸੌਹਨੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬਜਥਾ ਵੰਤੈ ਬੈਦ ਰੂਪ, ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ,
ਗਾਹਕੈ ਬਿਪਾਰੀ ਹੋਇ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਉ ॥
ਨਾਰਿ ਭਰਤਾਰਿ ਬਿਧਿ, ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਰੂਪ,
ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ, ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੂਤ ਕਉ ॥
ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ, ਬੇਦ ਕੈ ਬੈਦ ਬੀਚਾਰ,
ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ, ਅਵਪੂਤ ਅਵਪੂਤ ਕਉ ॥
ਬਿਰਲੋ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ, ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ,
ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ, ਸਰਬੰਗ ਭੂਤ ਕਉ ॥੧੧੪॥

(ਕਬਿੱਤ ਸਵਯੇ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	ਧ	ਠ	ਧ	੨	ਗ	ਠ	ਧ	੩	ਠ	ਭ	—
ਨ	ਰ	ਲੋ	ੜ	ਮ	ਬਿ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—
ਬਿ	ਰ	ਲੋ	ੜ	ਮ	ਬਿ	ਬੋ	ੜ	ਕੀ	ਜ	ਨ	ੜ
ਨ	ਠ	—	ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ਧ	ਰ	ੜ	ਉ	ੜ	ਪ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਹੋ	ੜ	ਤ,

ਨ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਸ	ਸ	—
ਮਿ	ਲ	ੳ	ਤ	ੳ	ਸ	ਲਿ	ਲ	ੳ	ਗ	ਤਿ	ੳ
ਸ	ਗ	—	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—
ਸ	ਰ	ੳ	ਬੰ	ੳ	ਗ	ਭੁੰ	ੳ	ਤ	ਕਉ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰਗ	—	ਗ	ਧ	—	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਬਜ	ੳ	ਥਾ	ਫੰ	ੳ	ਥੰ	ਥੰ	ੳ	ਦ	ਰੁੰ	ੳ	ਪ
ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ
ਜਾ	ਚਿ	ੳ	ਕੁੰ	ੳ	ਦਾ	ਤਾ	ੳ	ਰ	ਗ	ਤਿ	ੳ
ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨ	ੳ	ਹ	ਕੰ	ੳ	ਚਿ	ਪਾ	ੳ	ਰੀ	ਰੋ	ੳ	ਦਿ
ਗਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਮੰ	ਗ	—
ਮਾ	ਤਾ	ੳ	ਪਿ	ਤਾ	ੳ	ਪੁੰ	ੳ	ਤ	ਕਉ	ੳ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੮. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਤਾਲ-ਚੋਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਪਰਮ ਪਿਆਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
 ਧਿਆਨੀ ਚੰਦ ਚਕੋਰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਵਰਸਾਈ ॥
 ਘਨਹਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਜਿਉ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸੁਣਿ ਪਾਇਲ ਪਾਈ ॥
 ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸਿ ਸੁਖ ਸੰਪੁਟ ਹੁਇ ਭਵਰੁ ਸਮਾਈ ॥
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਵਿਚਿ ਮੀਨ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਿ ਨ ਖੋਜ ਖੁਜਾਈ ॥
 ਅਪਿਓ ਪੀਅਣੁ ਨਿਝਰ ਝਰਣ ਅਜਰੁ ਜਰਣ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥
 ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲੰਘਿ ਕੈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥

(ਵਾਰਾਂ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਵਾਰ ਨੰ: ੧੧)

ਅਸਥਾਈ

X

੨	੦	੩	—	—	—
ਮੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਗ	ਰੁੰ	ਨ	—	—	—
ਵਾ	ਰੁੰ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

—	—	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮੰ	ਮੰ	ਨ	ਧ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਵ	ਭੀ	ਵ	ਭਿ	ਆ	ੳ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮੰ	ਗ	—	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਵ	ੳ	ਹਿ	ਗੁ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਵ	ਭੀ	ਵ	ਭਿ	ਆ	ੳ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	—											
ੳ	ੳ	ੳ...											

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	—	—	—	
ੳ	ੳ	ੳ	ਗ	ਪ	ਰ	ਮ	ਪਿ	ਆ	ੳ	ਗੁੰ	ਸ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਸੰ	—	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਸਾ	ੳ	ੳ	ਧ	ਸੰ	ੳ	ੳ	ਗ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮੰ	ਗ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਗ	ਗ	ਦ	ਸੁ	ਰ	ਭਿ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	—	—
ੳ	ੳ	ਅਨ	ਹ	ਦ	ਭਿ	ਵ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ੳ ੳ ੳ ਵਾਹਿਗੁਰੂ... ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਬਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਛੋਂ)

ੲ. ਰਾਗ ਸੋਹਨੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਏ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥
ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਡਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮ: ੲ, ਪੰਨਾ ੧੧੮੬)

ਅਸਥਾਈ

×	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੰ	ਗ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਪਾ	ੳ	ੳ	ਪੀ	ੳ	ੳ	ਗੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਐ	ੳ	ਮੀ	ੳ	ੳ	ੳ

ਨ	—	—	ਕੁੰ.	—	ਸੰ	ਨ	—	ਨਧ	ਨ	—	ਧ
ਸੰ	ਫ	ਫ	ਮ	ਫ	ਬ	ਸੰ	ਫ	ਫਫ	ਇ	ਫ	ਫ
ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਧ	ਨ	ਫ	ਫੰ	ਫ	ਫ	ਰ	ਲ	ਫ	ਕਾ	ਫ	ਫੰ
ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਨਸੰ	ਕੁੰਸੰ	—	ਨਧ	ਨ	ਧ	ਮੰਗ
ਨ	ਫ	ਫ	ਮੰ	ਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ	ਫਫ	ਇ	ਫ	ਫਫ
ਗ	ਫ	ਫ	ਹਿਓ	ਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ	ਫਫ	ਫ	ਫ	ਫਫ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	—	ਧ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰਨ	ਕੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਮੰ	ਫ	ਫ	ਮੰ	ਫ	ਫ	ਸੰ	ਫ	ਫਫ	ਗ	ਫ	ਮ
ਸੰ	ਸੰ	—	ਕੁੰ.	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਧ	—
ਅ	ਫ	ਫ	ਸੰ	ਫ	ਫ	ਨਿਆ	ਫ	ਫ	ਸ	ਫ	ਫ
ਨ	ਨ	—	ਕੁੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਕੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਧ	ਫ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਪ	ਰ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫਾ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਸੰਕੁੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨਧ	ਨ	ਧ	ਮੰਗ
ਫੀ	ਫ	ਫ	ਇ	ਫਫ	ਫ	ਫਾ	ਫ	ਫਫ	ਫ	ਫ	ਫਫ

ਨੋਟ :—ਪੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਠਾਅ ਢਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਦੀ ਲਯ-ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਹਾਈ ਲਾ ਕੇ ਸਮ (ਗੁਰ) ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੁਰਪਦ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨੰ: ੬ ਸੂਲਫਾਕ ਦੀ ਚੀਤ ਤੇ ਵੀ ਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਸੋਹਨੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ

ਵਾਦੀ—ਗ | ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ | ਸਮਾਂ (ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ) ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਰਾਤੀ
 ਸੰਵਾਦੀ—ਧ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਘੱਟ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਗ, ਮੰ ਧ, ਨਮ ਧ ਸੰ ।

ਨ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਧ, ਮੰ ਗ, ਸ ।

ਨ ਨ ਨ

ਪਕੜ—ਸੰ ਧ, ਮੰ ਧ ਸੰ, ਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ, ਸ ।

ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਸਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਾਗ-ਵਰਗ (ਰਾਗ-ਰਾਗਣੀ) ਪੱਧਰੀ ਵਿਚ ਭਰਤ ਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਰਮੁੱਖ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਹਿੰਡੋਲ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਿੰਡੋਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜਿਵੇਂ— ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਸੂਰ ਮੇਲ ਕਲਾਨਿਧੀ, ਚਤੁਰ ਦੰਡੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਸੰਗੀਤ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਓਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਮੇਲ (ਕਾਫੀ ਠਾਟ) ਜਾਂ ਭੈਰਵੀ ਮੇਲ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਆਧੁਨਿਕ ਮਾਲਕੋਂਸ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਪਰ ਸੰਗੀਤ 'ਰਾਗ ਵਿਵੇਖ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਹਿੰਡੋਲ ਨੂੰ 'ਸ਼ਸਤ ਮੇਲ' ਦਾ ਰਾਗ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੂਪ 'ਰੋ-ਪਾ' ਵਰਜਿਤ ਭੈਰਉ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਇੰਜ ਹਿੰਡੋਲ ਦਾ ਸਰੂਪ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਿੰਡੋਲ ਜਾਂ ਹਿੰਦੋਲ ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਵਾਦੀ ਪੈਂਦਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੈਂਦਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਭੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਭਾਵ, ਜੇ 'ਧਾ-ਗਾ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ 'ਗਾ-ਧਾ' ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਤੀ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸਾਡੇ 'ਰਾਗੀ-ਤਬਾਬੀ' ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਂਜ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਜਾਂ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਭੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਡੋਲ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀ ਪਰਿਵਰਤਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ 'ਸੰ-ਧ ਤੇ ਨ-ਮੰ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਵੱਕ੍ਰ ਤੇ ਘਟ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ, ਗ, ਮੰ ਧ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ, ਮਾਰਗ ਹਿੰਡੋਲ (ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਡੋਲ)

ਰਾਗ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ "ਸ ਗ, ਮ^ਨ ਧ, ਮ^ਨ ਧ ਸੰ, ਸੰਨ, ਰੁੰਨਧ, ਮੰਗ, ਪ-ਗ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਡੋਲ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ ਗ, ਮ^ਨ ਧ, ਮ^ਨ ਧ ਸੰ, ਸੰ ਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ ਸ" ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਿੰਡੋਲ ਇਕ ਕੁੰਡੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਧਰਪਦ-ਧਮਾਰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਰਾਗ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ^ਨ—ਪ, ਪਸ—ਸ—ਪ, ਮੱਪਸ—ਸਗ—ਮੰਮੰਗ, ਮੰਗ—ਸ, ਗਮੱਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਧਮੱਧਸ—
ਸ—ਗ—ਸ, ਸਗ—ਮੰਗ, ਮੱਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ।
੨. ਸਗਮੱਧ, ਧਮੰਗ, ਮੰਗ—ਸ, ਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਜਧ, ਧਧ ਮੱਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ—ਸ, ਸਗਮੱਧ—ਧਮੰਗ
ਮੰਗ—ਸ, ਗਮੱਧਮੰਗਮੰਗ, ਮੱਧ, ਮੰਗ—ਸ, ਧ—ਮੱਪਸ—ਗ—ਸ।
੩. ਸਗਮੱਧ, ਨਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਸਗਮੱਧ—ਧਮੰਗ, ਸਗ ਮੱਧਸ—ਧ, ਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਸਗ, ਮੱਧਸੰ,
ਸੰ—ਧ, ਧਮ—ਗਮੰਗ—ਸ, ਮੱਧਸੰ—ਧਮੰ, ਗਮੱਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਗਮੱਧ, ਧ, ਸੰ, ਗ—ਮੱਧਸੰ,
ਸੰਸੰ—ਧ, ਮੱਧਸੰ, ਮੰਨਧਮੰਗ, ਗਮੱਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ, ਸਗ—ਮੰਗ—ਸ, ਗਮੱਧ—ਮੱਧਮੰਗ—ਸ,
ਸਗਮੰਗਮੱਧਮੰਗਮੱਧਸੰ—ਧ, ਧ, ਸੰ—ਧ—ਮੰਗ—ਸ—।
੪. ਸਗਮੱਧਸੰ—ਮੱਧਸੰ—(ਸੰ) ਧ, ਧ, ਧ, ਮੱਧ, ਮੰਗ, ਮੱਧਸੰ—ਸੰ ਧ—ਮੱਧਸੰ—ਮੱਧਸੰ—ਸੰਗੰ—
ਸੰ, (ਸੰ) ਧ, ਮੱਧਨਮੱਧਸੰ—ਧਮੱਧਸੰ—ਗੰ—ਸੰ—ਧ, ਮੱਧਨਮੱਧਸੰ—ਸੰਗੰ—ਮੰਗੰ—ਸੰ, ਮੱਧਨਧ
ਮੰਗ, ਨਮੱਧਸੰ—ਧਮੱਧਸੰ—ਸੰਸੰਗੰ—ਸੰ, (ਸੰ) ਧ—ਮੱਧਸੰ—ਗਮੱਧਮੱਧਸੰ—ਧ—ਧ—ਸੰ, ਮੱਧਸੰ,
ਗਮੱਧਸੰ, ਸਗਮੱਧਸੰ—ਸਸ— ਗਗ ਮੰਮੰ ਧਧ ਸੰ—ਸੰ ਧ, ਗਮੱਧਮੰਗਮੰਗ—ਸ—।
੫. ਸਗਮੱਧਨਮੱਧਸੰ—ਗਗਮੱਧਸੰ—ਸੰਗੰ—ਮੰਗਮੰਗੰ—ਸੰ, ਧ, ਧਸੰ—ਸੰਗਮੰਗੰ—ਸੰ, ਸੰ, ਧ, ਮੰ,
ਗਮੱਧਸੰ—ਸੰਗੰ—ਮੰਗੰਗੰਸੰ, ਸੰਗੰ—ਸੰ, ਸ—ਸਗਮੱਧਨਮੱਧਸੰ—ਧਮੰਗਮੱਧਸੰ—ਮੱਧਸੰ, ਸੰਸੰਧਸੰ

ਸੰਧਮੱਧਸੰ—ਧਮੰਗਮੰਨਧਮੰਧਸੰ—ਛੰ—ਸੰ, ਸੰਗੰਮੰਛੰ—ਸੰ, ਸੰਸੰਧਮੰਗਮੰਧਸੰ—ਸੰਧਸੰ—ਮੰਮੰਗਮੰਧਸੰ
 ਸੰ
 —ਧਮੰਗਮੰਧਸੰ—ਮੰਧਸੰ, ਗੰ—ਸੰਧ—ਧਸੰ—ਨਧਮੰਧਸੰ— ।

ਸਗਸ, ਸਗਮੰਗਸ, ਸਗਮੰਧਮੰਗਸ, ਸਗਮੰਧਸੰਧਮੰਗਸ, ਸਗਮੰਧਸੰਛੰਸੰਧਮੰਗਸ, ਸਗਸ, ਗਮੰਗ,
 ਮੰਧਮੰ, ਧਨਧ, ਸੰਗੰਸੰ, ਗੰਮੰਗੰ, ਸੰਸੰ ਨਨ ਧਧ ਮੰਮੰ ਗਗ ਸ— ।

ਹਿੰਤੋਲ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯						
੧.	ਸਾ	ਧੋ	੨	ਇ	ਹੁ	ਤ	ਨ	੨	ਸਗ	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ
੨.	ਸਗ	ਮੰਧ	ਨਧ	ਮੰਧ	ਸੰਧ	ਸੰਗੰ	ਸੰਨ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ
੩.	ਸਗ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਮੰਗ	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਸੰ	ਛੰਛੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਧਧ	ਗਮੰ	ਗਸ
੪.	ਸਗ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਸੰਧ	ਨਮੰ	ਧਸੰ	ਛੰਛੰ
	ਮੰਗੰ	ਸੰਧ	ਨਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਧ	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਨਧ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ
੫.	ਸਸ	ਗਮੰ	ਗਸ,	ਗਮੰ	ਧਧ	ਮੰਧ	ਸਸ,	ਮੰਧ
	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਸ,	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਸੰ	ਗੰਗੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਧਧ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਗਸ
੬.	ਸਸ	ਧਨ	ਮੰਧ	ਸਸ,	ਸਸ	ਗਗ	ਸਸ,	ਸਸ
	ਗਗ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਸਸ,	ਸਸ	ਗਗ	ਮੰਮੰ	ਧਧ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਸਸ,	ਸਸ	ਛੰਛੰ	ਮੰਮੰ	ਧਧ	ਸੰਸੰ
	ਧਧ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਸਸ,	ਸਸ	ਗਗ	ਮੰਮੰ	ਧਧ	ਸੰਸੰ	ਛੰਛੰ	ਸੰਸੰ	ਧਧ	ਧਮੰ,	ਮੰਮੰ	ਗਗ,	ਗਗ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਕ	ਦੁ	ਨਾ	੨	ਨ	ਕ	੩	੪	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਸ	ਗਮੰ	ਧਨ	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ
੨.	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਧਧ	ਮੰਗ	ਮੰਮੰ	ਗਸ,	ਸਗ	ਜ,ਗ	ਮੰਗ,	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਸੰ-
੩.	ਧਧ	ਮੰਧ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਸੰਸੰ	ਧਸੰ	ਸੰਧ	ਮੰਧ	ਛੰਛੰ	ਸੰਗੰ	ਛੰਛੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਸੰ
੪.	ਗੰਗੰ	ਸੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਧਧ	ਮੰਧ	ਮੰਮੰ	ਗਸ	ਸਗ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਮੰਧ	ਨਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਸੰ
੫.	ਸੰਸੰ	ਧ,ਸੰ	ਸੰਧ,	ਮੰਧ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ,	ਗੰਗੰ	ਸੰ,ਗੰ	ਛੰਛੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ
	ਮੰਮੰ	ਗੰ,ਮੰ	ਮੰਗੰ	ਸੰਸੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ,	ਸਗ	ਮੰਧ	ਸੰ-	ਸਗ	ਮੰਧ	ਸੰ-	ਸਗ	ਮੰਧ	ਸੰ-
੬.	ਸੰਨ	ਧਮੰ	ਧਨ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ	ਗੰਗੰ	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਧਨ	ਧਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ
	ਮੰਮੰ	ਛੰਛੰ	ਨਧ	ਮੰਧ	ਗਮੰ	ਧਮੰ	ਗਮੰ	ਗਸ	ਸਗ	ਸੰ-	ਗਮੰ	ਗੰ-	ਮਧ	ਮੰ-	ਨਧ	ਸੰ-

੧. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥

ਯਾ ਭੀਰਰਿ ਜੋ ਰਾਮ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੇ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥

ਸੀਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥ ੧ ॥

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਦੇਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੧੮੬)

ਅਸਥਾਈ

੦																						
ਸੰ	ਧ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਸਮ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—							
ਸਾ	ਧ	ੳ	ਇ	ਦੁ	ਰ	ਨ	ੳ	ਮਿ	ਰਿ	ਆੳ	ੳ	ਜਾ	ੳ	ਨਉ	ੳ							
ਸ	—	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	(ਸ)	ਸ	ਨਧ	ਨਮ	ਧ							
ਯਾ	ੳ	ਭੀ	ੳ	ਰ	ਰ	ਜੋ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ਫ	ਸ	ਤੳ	ਹੋੳ	ੳ							
ਮ	—	ਗ	—	ਮ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—							
ਸਾ	ੳ	ਏ	ੳ	ਤਾ	ੳ	ਹਿ	ਪ	ਛਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨੋ	ੳ							

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਮਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
ਇ	ਦੁ	ਜ	ਗ	ਹੈ	ੳ	ਸੀ	ੳੳ	ਪ	ਰ	ਸੁ	ਪ	ਨੋ	ੳ	ਕੀ	ੳ
ਸ	ਗ	ਕ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	—	(ਸ)	—	—	—	—	ਧ	ਸਮ	ਧ
ਏ	ੳ	ਖ	ਕ	ਹਾ	ੳ	ਐ	ੳ	ਛਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨੋੳ	ੳ

—ਸਥਰ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਹੋ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਤਨਾ ਦੇਖੇ ਸਭ ਕੇ ਰਤਨ ਪਾਰਖੂ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝੈ ਵਿਰਲੋਈ ॥
 ਗੁਰਸਿਖ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਮਾਲ ਪਰੋਈ ॥
 ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਚਾ ਹੋਈ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਿਵਾਣੈ ਸੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਸਹਜਿ ਘਰੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਜਾਣੁ ਜਾਣੋਈ ॥
 ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ (ਵਾਰ ੧੫, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

੩	ਸ	ਸ	ਧ	ਧ	×	ਨ	ਧ	੨	੦
—	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਮ	—
੩	ਗ	ਰ	ਚੇ	ਲਾ	੩	ਚੇ	੩	ਲਾ	੩
—	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਮ	—
੩	ਗ	ਰ	ਚੇ	ਲਾ	੩	ਚੇ	੩	ਲਾ	੩

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	—	ਗ	—	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
੩	ਗ	ਰ	ਤ	ਨਾ	੩	ਥੇ	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
—	ਗ	ਮ	ਧ	ਗ	ਗ	ਸ	—	ਧ	ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗ	ਸ
੩	ਗ	ਮ	ਧ	ਗ	ਗ	ਸ	—	ਧ	ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗ	ਸ
੩	ਗ	ਮ	ਧ	ਗ	ਗ	ਸ	—	ਧ	ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗ	ਸ

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ॥ ਜੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥
 ਇਤੀ ਮੰਤਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰ ॥ ੩ ॥
 (ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	ਧ	ਸ	੩	×	੨
—	ਧ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	—
੦	ਸ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	—
—	ਧ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	—
੦	ਸ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	—
—	ਧ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	—

ਸ	ਗ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ
ਕੀ	ਆ	ਹ	ਹ	ਭ	ਸੀ	ਗਾ	ਸੰ	ਧ	ਧ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ
ਇ	ਕੀ	ਮੰ	ਭ	ਨ	ਸ	ਮਾ	ਵ	ਈ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਕੰ	ਸੰ	(ਸੰ)	ਨ	ਧ
ਜੰ	ਗ	ਗ	ਲ	ਪ	ਹਿ	ਰਾ	ਹਾ	ਧ	ਸੰ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

(ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥
ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥
ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥
ਜਹਾ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਹਥਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤੁ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥ ੨ ॥
ਅਗਨ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥
ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨਿ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥

(ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
ਸੰ	ਨ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ
ਕ	ਹੁ	ੳ	ਪੰ	ਡਿ	ਤ	ਸੂ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ਕਵ	ਠ	ਠਾ	ੳ	ਉ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	—	ਗ	—	ਧ	—	ਧ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	—	ਸ	—	ਨ	—	ਧ	ਧ	ਮ	ਠ	ਮ	ਧ	ਸ	—	—	—	—
ਜੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਮ	ਠ	ਠ
ਆ	ਠ	ਵਹਿ	ਠ	ਜੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜਾ	ਠ	ਹਿ	ਠ	ਧ	—	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਧ	ਸ	—	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਠ	ਸ	—	—	—
ਜੂ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮ	ਰਹਿ	ਠ	ਅ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਸ	—	—	—

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਠੁਕੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਾਲ—ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥
 ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਭ ਖੋਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
 ਜੋ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਚੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥
 ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੪)

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ	ਠ	੨	੩	੦	ਧ	੦	ਧ
ਸ	ਸ	ਸ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਮ	ਠ
ਕ	ਹੁ	ਰੇ	ਪ	ਠਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਠ	ਮਧ	ਮ	ਠ	—	ਸ	ਸ	—
ਠ	ਠ	ਕੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਠ	—	ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਹਿ	ਠ	ਕ	ਠ

ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਮ	ਧ
ਨ	ਮ	ਮ	ਤ	ਖ	ਸ	ਏ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਕ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਕ	ਰ	ਮ	ਵਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਹਿ	ਸ	ਸ
ਗ	ਰ	ਭ	ਵਾ	ਸ	ਸ	ਮ	ਹਿ	ਸ	ਸ
ਨ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	—	ਨ	ਧ	ਮ	ਕ
ਭ	ਲ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਕੀ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸੰ	ਮ	ਮ	ਕੰ	ਮ	ਕੰ	ਸੰ	—	—
ਬ	ਹ	ਮ	ਬਿ	ਸ	ਸ	ਦ	ਠ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਮ	ਧ	ਧ
ਸ	ਭ	ਉ	ਭ	ਪਾ	ਸ	ਤੀ	ਸ	ਸ	ਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਡੰਕਾ ਕੀ ਧਮਕ ਸੁਨ ਧਰਨ ਡਗਮਗ ਭਈ, ਡਰਪੇ ਗਿਰੇਸ ਧੁਨ ਸੁਨ ਨਗਾਰੇ।

ਡਰਪੇ ਸੁਰੇਸ ਸੁ ਮਹੇਸ ਥਰਹਰ ਭਏ, ਸੁਵਨ ਸੁਨਿ ਬਿਧਿ ਤਜੇ ਬੇਦ ਚਾਰੇ।

ਖੰਡ ਨਵਦੀਪ, ਸਤਿ ਸਪਤ ਸਾਗਰ ਡਰੇ, ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਰਹਰ ਪੁਕਾਰੇ।

ਛੁਟੇ ਤੁਪਕ ਤੀਰ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰ ਹਰਿ ਧਰਿਧੀਰ, ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਭਿ ਅਰਿ ਸੰਘਾਰੇ।

(ਕ੍ਰਿਤ ਸ: ਜੋਗਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ)

ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਤੀਖਣੀ ਆਸਰਾਤ,
ਇਕਾਂ ਦੇ ਸਾਧਿਕ ਨੇਨ.

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦	੦	੦	੦	੦	੦
				ਧ	ਮ	ਭ	ਧ	ਮ	ਧ
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਮ	ਮ
ਕਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕੀ	ਧ	ਮ	ਕ,	ਸੁ	ਠ
ਕ	ਕ	ਕ	ਮ	ਮ	ਕ	ਕ	ਸ	ਸ	—
ਧ	ਠ	ਠ	ਭ	ਕ	ਮ	ਕ	ਭ	ਈ	ਸ

ਸ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ
ਡ	ਚ	ਪੇ	ੳ	ਗਿ	ਰੇ	ੳ	ਸ	ਪੁ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਭੰਕਾ...	
ਸੁ	ਨ	ਨ	ਗਾ	ੳ	ਰੇ	ੳ	ੳ		

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਡ	ਚ	ਪੇ	ੳ	ਸੁ	ਰੇ	ੳ	ਸ	ਸੁ	ਮ
ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਕੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਹੇ	ੳ	ਸ	ਬ	ਚ	ਹ	ਰ	ਭ	ਏ	ੳ
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁ	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਨ	ਬਿ	ਧਿੳ	ਤ	ਜੇ	ੳ
ਸੰ	—	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਮੰ	ਗ		
ਥੇ	ੳ	ਥ	ਥਾ	ੳ	ਰੇ	ੳ	ੳ	ਭੰਕਾ...	

ਸੰਚਾਰੀ ਅਭੇਗ

ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਧ	ਧ
ਖੰ	ੳ	ਡ	ਨ	ਫ	ਈ	ੳ	ਪ	ਸ	ਰਿ
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	—	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	—
ਸ	ਪ	ਤ	ਸਾ	ੳ	ਗ	ਰ	ਡ	ਕੇ	ੳ
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਪ	ਤ	ਪਾ	ੳ	ਤਾ	ੳ	ਲ	ਥ	ਰ
ਗ	ਗ	ਗ	ਮੰ	—	ਕ	ਸ	—	—	—
ਹ	ਚ	ਪ	ਕਾ	ੳ	ਰੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮੰ	ਕ	ਮੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਕੁ	—	ਕੇ	ੳ	ਤ	ਪ	ਕ	ਈ	ਰ	ਜੇ
ਕੁ	ੳ	ਨੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਕੰ	ਕੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਕਿੰ	ੳ	ਥ	ਹ	ਰਿ	ਧ	ਰ	ਧੀ	ੳ	ਰ

ਮ	—	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ
ਗ	ੜ	ਬਿ	ਦ	ਦ	ਸਿ	ੜ	ਘ	ਸ	ਭ
ਗੋ	ੜ								
ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਮ	ਗ		
ਅ	ਰਿ	ਸ	ਘਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਡੰਕਾ ..	

ਨੋਟ :—ਇਸ 'ਨੁਮਰੀ' ਦੀ ਰਚਨਾ ਭਾਈ ਜੰਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾਹਰ ਸਨ। ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ ਤੇ ਵਜੜੀ (ਤੰਤੀ ਸਾਜ਼) ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਅਲਮਸਤ' ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

੭. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਜ)

ਦਮਕ ਦੇ ਦੋਖ ਦੁਖ ਅਪਜਸ ਲੈ ਅਸਾਧ ਲੋਕ,
 ਪਰਲੋਕ ਮੁਖ ਸਿਆਮਤਾ ਲਗਾਵਹੀ ॥
 ਚੋਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰ ਮਦਪਾਨੀ ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੈ,
 ਕਲਹ ਕਲੇਸ ਭੇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਕਉ ਧਾਵਹੀ ॥
 ਮਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨ ਹਾਨਿ ਕਾਨਿ ਮੈ ਕਨੋਡੀ ਸਭਾ,
 ਨਾਕ ਕਾਨ ਖੰਡ ਡੰਡ ਹੋਤ ਨ ਲਜਾਵਹੀ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ,
 ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕਿਉ ਨ ਚਲ ਆਵਹੀ ॥ ੩੨੪ ॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਸ
ਸ	ਬ	ੜ	ਨਿ	ਠ	ਦਾ
ਧ					
ਮ	ਮ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ
ਦਾ	ਇ	ਕ	ਸੰ	ਗ	ਠ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁ	ਰ	ਧ	ਖ	ਸਾ	ਧੂ
ਸ	—	ਸ	ਧ	ਗ	ਸ
ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਸ
ਕਿਉ	ਨ	ਚ	ਲਿ	ਆ	ਵ

ਮੰ	ਗ	ਗ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗ	ਮ	ਕ	ਦੋ	ਸ	ਸ	ਦੋ	ਸ	ਖ	ਦੁ	ਖ	ਅਪ
ਨ	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਮੰ	—	ਗ
ਜ	ਸ	ਸ	ਲੋ	ਸ	ਅ	ਸਾ	ਸ	ਧ	ਲੋ	ਸ	ਕ,
ਗੰ	ਗੰ	—	ਮੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—	—
ਪ	ਰ	ਸ	ਲੋ	ਸ	ਕ	ਮੁ	ਖ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਗ	ਮੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਸ	—	—
ਸਿਆ	ਸ	ਮ	ਤਾ	ਸ	ਲ	ਜਾ	ਸ	ਵ	ਹੀ	ਸ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਾਜ)

ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥
ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੋ ਕਰਮ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥
ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿਯੋ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫਟਸਿ ਰੀ ॥ ੧ ॥
ਬਿਸੁ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸੁਮੀ ਤਾ ਚੇਰੇ ਸੁਆਰਥੀ, ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥ ੨ ॥
ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ॥
ਤੀਤਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਮਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ੩ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਸੀਅ ਧੋਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ, ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ੪ ॥
ਦਾਧੀ ਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ, ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੰਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥
ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥ ੫ ॥
ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੋਹਣਿ, ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥
ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ੬ ॥

(ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਭ: ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੫)

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੦			੩		
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	—	ਨ	ਮੰ
ਨਾ	ੜ	ਰਾ	ਇ	ਣ	ਨਿ	ੜ	ਦ	ੜ
ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਕਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ਭੂ	ਲੀ	ਗ	ਵਾ	ੜ
ਸ	—	ਗ	—	ਗ	ਮੰ	—	ਧ	ਮੰ
ਦੁ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ੜ	ਤ	ਸੁ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	—
ਥਾ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਕ	ਰ	ਮ	ਰੀ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	—	ਧ						
ਗ	ੜ	ਮੰ	ਧ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ੜ	ਕਰਾ	ੜ	ੜ	ਮਸ	ਤਕ	ਬ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨਮ	—
ਸੁਰ	ਸ	ਰੀ	ਇ	ਸ	ਨਾ	ਨ	ਰੋੜ	ੜ
ਸਸ	ਗਗ	ਸ	ਗ	ਮੰਮ	ਗ	ਸਸ	ਗਗ	ਮੰਮ
ਕੁਲ	ਜਨ	ਮ	ਧੋ	ਮਿਲਿ	ਯੋ	ਸਾਰ	ਗਪਾ	ੜਨ
ਸੰਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ	ਸੰ	-ਸੰ	ਸੰਸ	ਧਮ
ਕਰ	ਮ	ਕ	ਰ	ੜਕ	ਲੋ	ੜਕ	ਮਫੀ	ੜਕ

ਨੋਟ :- ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ 'ਦਰੁੱਤ ਲਯ' ਤਾਲ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਹਿੰਡੋਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥
 ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥
 ਸਿਧ ਮਨੁਖੁ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥
 ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖੁ ਦੰਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥ ੭ ॥

(ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੮)

ਅਸਰਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭
			ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ
ਸ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਮੁ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਦਿ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਸ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਨੀ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਮੁ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਠਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਧ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਗਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਗ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਦਿ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਸੰ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਖੰ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਸੰ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਧ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਧ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਗ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਧ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਧਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮

ਨੋਟ:—ਪੂਰਪਦ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ ਟਿਯੂਨ ਨੰ: ੫ ਉਤੇ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

(ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ

ਵਾਦੀ—ਤਾਰ ਸਪ: ਸੰ
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ

ਠਾਟੇ—ਮਾਰਵਾ
ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ

ਸਮਾਂ—ਬਸੰਤ ਰੂਤ ਜਾਂ (ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ)
ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਸ-ਮ, ਤੇ ਮੱ-ਨ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ
ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।

ਆਰੰਭ—ਸ ਗ, ਮੱਧ, ਨਮੱਧ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ, ਰੁਸ।

ਪਕੜ—ਮੱਧ ਸੰ, ਨਧਨਮੱਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ—ਸ, ਸਮ—ਮੰਮ ਮੰਮਗ, ਨਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ।

ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਪਾਟੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਰੂਪ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਹੀ-ਲਲਿਤ, ਗਉੜੀ-ਸੋਰਠ, ਤਿਲੰਗ-ਕਾਫੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ-ਬਿਭਾਸ ਅਤੇ ਬਸੰਤ-ਹਿੰਡੋਲ ਆਦਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਫ਼ਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟੇ ਦੇ ਬਸੰਤ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਸੰਬੰਧੀ ਹੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦਾ ਖੜਜ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਹੈ। ਕਈ ਗੁਣੀ 'ਧ-ਗ' ਨੂੰ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਸੰਤ ਰੂਤ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ, ਪੂਰੀਆ ਤੇ ਲਲਿਤ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਯਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਪੂਰਵਾਗ ਵਿਚ ਪੂਰੀਆ, ਉਤ੍ਰਾਗ ਵਿਚ ਹਿੰਡੋਲ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਲਿਤ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ' ਇਹ ਬਸੰਤ ਦਾ ਸਰੂਪ 'ਮੰਗਰੁਸ, ਰੁਸਨ'

ਇਹ ਪੂਰੀਆ 'ਸੰ ਧ, ਨਮੱਧ' ਇਹ ਹਿੰਡੋਲ ਅਤੇ 'ਸ ਮ—ਮੰਮ, ਮੰਮਗ' ਇਹ ਲਲਿਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਗਾਇਕ ਮਾਲਤੀ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ। 'ਸ ਗ, ਮੱਧ ਸੰ, ਨਰੁੰਨਧ, ਮੰਗ, ਸਮ—ਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ' ਮਾਲਤੀ

ਬਸੰਤ ਅਤੇ "ਸ ਗ, ਮੱਧ ਮੱਧ ਸੰ, ਨਧਨ ਮੱਧ, ਮੰਗ—ਸ, ਸਮ—ਮੰਮ ਮੰਮਗ, ਨਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ"। ਇਹ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਹੈ। ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਵੇਂ 'ਮੱਧਮ' ਵਾਲਾ ਸੋਹਨੀ ਅਤੇ ਕਰਣਾਟਕੀ ਬਸੰਤ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਖੜਜ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਜਿਵੇਂ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਸੰਤ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਹੀ ਅਧਿਕ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ ^ਨ ਧ—ਮੱਧਸ—ਸਗ, ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਧਨ ਮੱਧਸ—ਰੁਸ—ਸਗ, ਮੱਧ ਮੱਗ, ਮੱਗ, ਰੁਸ—।
੨. ਸ—ਮ, ਮੰਮ ਮੰਮੰਗ, ਨਧ, ਗਮੱਧਗ, ਮੱਗਰੁਸ, ਸਗ, ਮੱਧਨ ਮੱਧਸ—ਨਧ, ਮੰਨਧ, ਮੰਗ, ਮੰਗ ਸ, ਸਧ, ਨਮੱ, ਧਸ—ਸਮ—ਮੰਮੰਗ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੰਨਧ, ਨਧਮੱ, ਧਮੰਗ, ਮੱਗਰੁਸ—।
੩. ਸਗਮੱਧ, ਨਧਮੰਗਮੰਗ, ਰੁਸ—ਗਮੱਧਨਮੱਧਸ—ਰੁਸ—ਸੱਧ, ਮੱਧਸ—ਸੱਧਨਮੱਧ ਸ—ਨਧਨਮੱਧਮੰਗ, ਗਮੱਧਗ, ਮੰਗ—ਸ, ਨਸਮ—ਗਮਮੰਮੰਗ, ਮੱਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਮੱਧਸ—ਧਮੱ, ਗਮੱਧਗਮੰਗਰੁਸ—
ਨ ਨ ਨ
ਗਮੱ ਧ ਧਸ—ਸ ਧ, ਮੰਨਧ, ਮੰਗ—ਸ।
੪. ਸਗਮੱਧਸ—ਧ ਧਸ—(ਸ) ਧ, ਮੱਧਸ—ਗਮੱਧਸ—ਨਧਨਮੱਧਸ—ਸੰਗ—ਸ, (ਸ) ਧ—ਰੁੰਨਧ, ਨਧਮੱ, ਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਗਮੱਧ, ਮੱਧਸ—ਧ ਧਸੰਗ—ਮੰਗ, (ਸ) - ਨਧਮੱਧਸ—ਨਧਨਮੱਧਸ—
ਨ ਨ ਨ
ਧ, ਮੰਗ, ਸਗ, ਗਮੱ, ਮੱਧ, ਧਸ—ਧ ਧਸੰਗ—ਮੰਗਮੰਗ—ਸ (ਸ) ਧ—ਨਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—
ਸਮ—ਮਨਧ, ਨਮੱਧਸ—।
੫. ਮੱਧਸ—ਗਮੱਧਸ—ਸ, ਗਮੱਧਮੱਧਨਮੱਧਸ—ਰੁਸ—ਸਰੁੰਨਸ ਧਨ ਮੱਧ ਗਮੰਗਸ—ਗਮੱਧਨਧਸ—
ਸੰਗ—ਮੰਗਰੁੰਸ—ਸੰਨਧਨਸ—ਨਧਮੱਧਗਮੰਗਰੁਸ—ਸਗ, ਗਮੱ, ਮੱਧ, ਧਸ, ਸੰਗ—ਮੰਗਮੰਗ
ਰੁੰਸ—ਨਧ, ਨਰੁੰਨਧਮੰਗ, ਮੰਗਰੁਸ—ਗਮੱਧ, ਮੱਧਨਮੱਧਸ—ਸੰਸੰਨਧਧ ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਸ—ਸਮ—
ਮ ਮ ਮ
ਮ ਮ ਮਗ—ਨਧ, ਧਮੱ, ਮੰਗ, ਰੁਸ—।

ਨਸ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਸ ਮਮ ਗਗ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗਮੱ ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਨ ਧਮੰ ਗਗ ਰੁਸ, ਸੰਸ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗੰਗ ਰੁੰਸ, ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ ਸਗ, ਮੱਧ, ਨਮੱਧਸ—।

ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	X	੨
੧.	ਮਿ ਹ ਰ ਵਾ	ੜ ਨ ਮ ਧ	ਗਮ ਧਨ ਮਧ ਸੰਸ	ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੨.	• • • •	ਸਗ ਮੱਧ ਨਧ ਮਧ	ਸੰਸ ਗਰੁੰ ਸੰਨ ਮਧ	ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੩.	ਸਗ ਮੰਗ ਮਧ ਮੰਗ	ਮੱਧ ਨਧ ਮਧ ਸੰਸ	ਗਮੋ ਗਰੁੰ ਸੰਨ ਧਮ	ਗਮ ਧਮ ਗਰੁ ਸਸ
੪.	• • • • ਰੁਸ, ਨਸ ਮਮ ਮੰਮ	ਸਗ ਮੰਗ ਮੱਧ ਮੱਧ ਗਮੋ ਨਧ ਮਧ ਸੰ,	ਸੰਧ ਨਮ ਧਸ ਗੰਗ ਨਧ ਮਧ ਨ, ਧਮ	ਰੁਸ ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਗਮ ਧ, ਮੰਗ ਰੁਸ
੫.	• • • • ਮੰਗ ਰੁੰਸ ਨਨ ਧਮ	ਮੰਮ ਗਮ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗਗ ਰੁਸ, ਸਮ ਮੰਮ	ਨਨ ਧ,ਨ ਨਧ ਮੰਮ ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰਸ	ਗਗ ਰੁਸ; ਮੰਮ ਗੰ,ਮ ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ
੬.	ਸਨ ਪੁਨ ਮੱਧ ਸਸ ਨਧ ਮੱਧ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਮਮ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-	ਗਮੋ ਧਧ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗੰਗੋ ਰੁੰਸ, ਨਨ ਧਮ,	ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰਸ ਧਧ ਮੰਗ, ਮੰਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਤੀ ੜ ਰ ਬ	ਸਿ ੜਮ ਰਿ ਤ	ਮਧ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ	ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-
੨.	• • • •	ਨਨ ਧਮ ਧਧ ਮੰਗ	ਮੰਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-
੩.	ਮੰਮ ਗਮ ਧਧ ਮਧ	ਸੰਸ ਧਸ ਗੰਗੋ ਸੰਗ	ਮੰਗੋ ਰੁੰਸ ਨਧ ਮਧ	ਮੰਗ ਰੁਸ, ਗਮੋ ਧਸ
੪.	• • • • ਗਰੁ ਗਗ ਮੰਗ ਰੁਸ	• • • • ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-	ਗੰਗੋ ਮੰਗੋ ਰੁੰਸ, ਧਧ ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-	ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਮ ਧਮ ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-
੫.	ਸੰਸ ਧ,ਸੰ ਸੰਧ ਸੰਸ, ਗਗ ਰੁਸ, ਮੰਮ ਗਰੁ,	ਨਧ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ, ਧਧ ਮੰਗ, ਨਨ ਧਮ,	ਗੰਗੋ ਸੰ,ਗ ਗਸ, ਗੰਗੋ ਸੰਸੋ ਨਧ, ਗੰਗੋ ਰੁੰਸ	ਰੁੰਸੋ ਨਧ ਮੰਗ ਰੁਸ ਨਧ ਮਧ ਗਮੋ ਧਸ
੬.	ਸੰਨ ਧਨ ਮਧ ਸੰਸ, ਮੰਮ ਨਨ, ਧਧ ਰੁੰਰੁ ਮਮ ਮੰਮ ਗਮੋ ਧਨ	ਨਧ ਮਧ ਗਮੋ ਧਧ, ਸੰਸ ਗੰਗੋ, ਮੰਮੋ ਗੰਗੋ ਮਧ ਸੰ ਸ, ਗਮੋ	ਮੰਗੋ ਸਗ ਨਸ ਗਗ, ਰੁੰਰੁ ਸੰਸੋ ਨਨ ਧਧ ਧਨ ਮਧ ਸੰ ਸ,	ਸਸ ਮੰਮੋ, ਗਗ ਧਧ ਮੰਮੋ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸਸ ਗਮੋ ਧਨ ਮਧ ਸੰ-

੧. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥
 ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥
 ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਨਾ ਸਾਬੁਰ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
 ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕੁੰਟਵਾਰੀ ॥
 ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥
 ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥ ੫ ॥
 ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸੱਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥
 ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੭ ॥
 ਤੰਰਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾਂ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥ ੮ ॥

(ਰਾਗ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੯੦)

ਅਸਥਾਈ

੦													੨				
੧	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	੩	ਸੰ	ਨ	ਧ	×	ਨ	—	ਗੁੰ	ਨ	੨	ਮੰ	—	ਨ	—
ਮਿ	ਹ	ਰ	ਵਾ	੪	੪	ਨ	ਮ	ਧ	ਸੂ	੪	ਦ	ਨ	੩	ਮਾ	੪	ਧੀ	੪
੧	—	ਗ	—	੫	ਮੰ	ਮੰ	ਧ	ਮੰਧ	ਸੰ	—	—	—	੪	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਧ
ਐ	੪	ਸੀ	੪	੬	ਸ	ਕ	ਤ	ਰੁ੪	ਮਾ	੪	੪	੪	੫	ਰੀ	੪	੪	੪

ਅੰਤਰਾ

੧	—	ਗ	ਗ	੧	—	ਧ	ਧ	੨	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	੩	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਨਉ	੪	ਸ	੪	੨	ਮੰ	੪	੪	੩	ਤੀ	੪	ਨ	ਚਾ	੪	੪	ਠ	ਕ	੪

ਸੰ ਮ	ਗੰ ਹ	ਗੰ ਲ	ਮੰ ਰ	ਗੰ ਚ	— ਠ	ਸੰ ਰ	ਸੰ ਬ	(ਸੰ) ਹ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਨ ਲੀ	— ਠ	ਧ ਠ	— ਠ
ਮੰ ਚ	— ਠ	ਗੰ ਰੇ	— ਠ	ਮੰ ਦੀ	ਨ ਠ	ਧ ਵੇ	— ਠ	ਮੰ ਚਹੁ	ਗੰ ਠ	ਮੰ ਹ	ਗੰ ਬ	ਗੰ ਦੀ	ਸੰ ਠ	ਸੰ ਏ	— ਠ
ਨ ਸ	— ਠ	ਮ ਕਾ	— ਠ	ਮ ਏ	— ਠ	ਮ ਕਾ	ਮੰਮ ਠ	ਗੰ ਵਾ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਧ ਮੰ	— ਠ	ਧ ਠ	ਮੰਧ ਠ
ਏ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਏ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਵਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ ਮੱਧਜ (ਲਯ)

ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥

ਕਛ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਪਾਉ ॥

ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥

ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥ ੨ ॥

ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥

(ਬਸੰਤ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੧-੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				ਬ				×			੨					ਧ ਸੰ ਕ ਹਾ
ਧ ਵੁ	ਮੰ ਠਿਓ	ਗੰ ਰੇ	ਗੰ ਵੁ	ਮੰ ਠੇ	ਧਨ ਲੋਠ	ਮੰ ਠ	ਧ ਠ	ਧ ਠ	ਸੰ ਲਾ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਨ ਗ	ਧ ਠ	ਮੰ ਕ	ਧ ਠ
ਸੰ ਬਿ	ਗੰ ਗ	ਗੰ ਰਿਓ	ਮੰ ਠ	ਗੰ ਨਾ	ਸੰ ਠ	ਸੰ ਹਿ	ਸੰ ਨ	ਨ ਅ	ਧ ਜ	ਧ ਹੁ	ਸੰ ਜਾ	ਨ ਠ	ਧ ਠ			ਕਹਾ...

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਧ	—	ਧ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
ਸ	ਮ	ਸੁ	ਪ	ਨੈ	ਠ	ਕੈ	ਠ	ਇ	ਹੁ	ਜ	ਗ	ਜਾ	ਠ	ਨ	ਠ
ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਚੁ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	ਨ
ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ਠ	ਛਿ	ਨ	ਮੈ	ਠ	ਸਾ	ਠ	ਚੀ	ਮਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਹਾ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡਲ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਹੁਰਤੀ ਵਬੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥
ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਉ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥
ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੋਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮੁ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥
ਜੇ ਘਰਿ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ੩ ॥

(ਬਸੰਤੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੭੧)

ਅਸਥਾਈ

X									੦								
	੨									੩							
									ਧ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧ	
									ਮੋ	ਰੋ	ਠ	ਸਾ	ਹਿ	ਬਾ	ਠ	ਹਉ	
ਸ	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਧ	ਮ		
ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮਠ	ਠ	ਠ	
ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	ਨ	ਸ	ਗ	—	—	ਮ	ਧ	ਨ	ਸ	—		
ਛਾ	ਠ	ਟੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਪੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਮ	ਠ	ਠ	
—	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	—	ਮ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧ		
ਠ	ਠ	ਠ	ਲਾ	ਟੀ	ਮੋ	ਰੋ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸਾ	ਹਿ	ਬਾ	ਠ	ਹਉ	

ਅੰਤਰਾ

						ਮ ਸਾ	ਧ ਠ	ਧ ਦੁ	ਨ ਰ	— ਠ	ਸ ਤੀ	— ਠ	ਸ ਵ	ਕੁੰ ਠ	ਸ ਠ
ਸ ਠ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	— ਠ	ਸ ਠ	ਸ ਠ	ਸ ਕਿ	ਸ ਠ	— ਠ	ਨ ਸਾ	— ਠ	ਸ ਠ	— ਠ	ਕੁੰ ਠ
ਸ ਠ	— ਠ	ਨ ਠ	— ਠ	ਧ ਠ	— ਠ	ਨ ਪੰ	ਸ ਠ	ਨ ਵ	ਧ ਠ	ਧ ਕ	ਮ ਕੈ	ਧ ਠ	ਨ ਠ	ਸ ਠ	— ਠ
ਸ ਠ	— ਠ	— ਠ	ਨ ਵ	ਸ ਖੇ	ਨ ਮੇ	ਧ ਰੇ	— ਠ	ਮ ਠ	— ਠ	ਗ ਠ	ਗ ਸਾ	ਗ ਹਿ	ਮ ਠ	— ਠ	ਧ ਹਉ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਨੇ-ਬਸੀਨੇ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਜਿੰਘ ਗਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਹਨੀ ਅੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੪. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥
ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪਤੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੧ ॥
ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥
ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੇ ਪਾਇਆ ॥
ਚੇਦ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥
ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥ ੩ ॥
ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥
ਪ੍ਰਣਵੰਤ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ੪ ॥

(ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੧੭੧)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧		੨		⊕		੧		੨		
		ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਧ
		ਪੰ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ਹੁ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ਮੰ
		ਨਰੁੰ	ਡਿ	ਤਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ਹੁ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ਮੰ
		ਡਿ	ਡਿ	ਤਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ਹੁ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ਮੰ
		ਨ	ਡਿ	ਤਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ਹੁ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ਮੰ
		ਗ	ਫ	ਮੰ	ਧ	ਗ	ਮੰ	ਫ	ਰੁ	ਸ	—	—
		ਕਿਨ	ਫਿ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ਤੀ	ੜ	ਸੁਆਮੀ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	—	ਗ	ਧ	—	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗ	ੜ	ਜਾ	ਥਾ	ੜ	ਲ	ਕ	ਨ	ਗ	ਗੀ	ਕਾ	ੜ	ਚੀ
ਰਾ	ੜ	ਜਾ	ਥਾ	ੜ	ਲ	ਕ	ਨ	ਗ	ਗੀ	ਕਾ	ੜ	ਚੀ
ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਕੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧ
ਦੁ	ੜ	ਟਾ	ਨਾ	ੜ	ਲ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰੰ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਦੁ	ਇ	ਮਾ	ਈ	ੜ	ਦੁ	ਇ	ਥਾ	ੜ	ਪਾ	ਪ	ਤੀ	ਅਹਿ
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮੰ	ਮ	ਗ	—	ਧ
ਪੰ	ਡਿ	ਤ	ਕ	ਰਹੁ	ੜ	ਬੀ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਰੰ	ੜ	ਮੰ
												ਧ
												ਸੁਆਮੀ

—ਬਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਤਾਲ-ਸੁਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਾਰਿ ਬੇਦਿ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬਾ ॥੧॥
 ਸੰਕਰ ਮਉਲਿਓ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥

(ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੬੩)

ਅਸਥਾਈ

×	ਸੰ	੦	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਠ	ਧ	੦	੧
ਰਾ	ਜਾ	ਰਾ	ਮ	ਨ	ਠ	ਨ	ਠ	ਮੱ	ਧ
				ਮਉ	ਠ	ਠ	ਲਿਆ	ਠ	ਠ
ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਮੰ	ਗ	—	ਸ	—	ਸ
ਗ	ਨ	ਠ	ਤ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ
ਅ									
ਧ	ਮੰ	ਧ	—	ਸ	—	—	ਸ	—	—
ਮੰ	ਹ	ਏ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਠ	ਤਹ	ਠ	ਠ
ਜ									
ਮੰ	ਗ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਧ
ਗ	ਹਿ	ਆ	ਸ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਇ
ਰ									

ਅੰਤਰਾ

ਨ	—	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਨ	—	ਧ	—
ਸ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਧ	ਰ	ਤੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮਉ									
ਮੰਗ	—	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਮਉ	ਠ	ਲਿਆ	ਅ	ਕਾ	ਠ	ਸ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਠ	ਸੰ	—	—	—
ਘ	ਟ	ਘ	ਟ	ਮਉ	ਠ	ਲਿਆ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	ਮੰ
ਆ	ਤ	ਮ	ਪੁ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਜ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਬੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥

• ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਜ ਪਰੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁਪਤਿ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥

(ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੧੭੮)

ਅਸਥਾਈ

X	—	੦	੨	੦	੩	੪				
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ
ਮਾ	ੜ	ਧੋ	ਸਾ	ਜਨ	ਦੇ	ਹੁ	ਮਿ	ਲਾ	ੜ	ਇ
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਕਕ	ਸ	ਸ	ਨ	ਮ	ਧ	—	ਸ
ਦੇ	ਖ	ਤ	ਦੜ	ਰ	ਸ	ਪਾ	ਪ	ਸਭ	ਨਾ	ੜ
										ਸਹਿ
ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ
ਪ	ਵਿ	ਤ੍ਰ	ਪ	ਰਮ	ਪਦ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
										ਇ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਰ	ਭ	ਨ	ਕੋ	ਨ
										ਤੀ
ਗ	ਕ	ਮ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਕ	ਤ	ੜ	ਮ	ਦ	ਰ	ਏ	ਕ	ਲੁ	ਕਾ	ੜ
										ਸ
ਮੰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸਤਿ	ਕੁ	ਚ	ਮਿ	ਠੈ	ਤ	ਖੋ	ੜ	ਜੀ	ਐ	ੜ
										ਮਿਲ
ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ
ਜੋ	ੜ	ਤੀ	ਜੋ	ਤ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ
										ੜ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਝਪਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥ ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ ਗੁੰਬਿੰਦੇ ॥ ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਧ ਬੀਠਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠਲਾ ॥੨॥
 ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥
 ਨਾਮਾ ਕਰੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠਲਾ ॥੪॥
 (ਬਸੰਤ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੯੬)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩		
ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	—
ਸੰ	ਸਾ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਦੇ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਮੰ	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	—
ਤਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦੇ	ਸ	ਸ
ਸ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮੰ	—	ਮ
ਰਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਲੈ	ਬਾ	ਪ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਮੰ	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	—
ਬੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਠ	ਲਾ	ਦੇ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	—	ਧ	—	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਗ	ਸ	ਭ	ਸ	ਲ	ਰ	ਰ	ਅ	ਸ	ਤਿ
ਲੰ	—	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਨ	ਮੰ	ਗ
ਨ	ਸ	ਝ	ਸ	ਰ	ਬਾ	ਸ	ਝ	ਸ	ਸ
ਨੀ	—	ਗੰ	—	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	—
ਝ	ਸ	ਇਆ	ਸ	ਸ	ਝ	ਝ	ਬੈ	ਸ	ਸ
ਕਾ	—	ਮੰ	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	—	—
ਮੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਵਾ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਮੰ	—	ਨ	ਧ	ਮੰ	ਗ	—	—
ਕੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜ	ਵਾ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਸ

ਨੋਟ :— ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਹੂਸੂਦਨ ਮਾਥੋ" ਨੰ: ੧ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਵੀ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ 'ਭਪਤਾਲ' ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੮. ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ, ਜੋਤਾਲ ਤੇ ਸੂਲਫਾਕ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮੂਲ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰਮਨੀ ॥੧॥

ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥

(ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੮੬)

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ		—	ਨ	ਧ	੨	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	੩	ਧ	ਮ	੪	ਕ	ਸ
	ਪਿ	ਤਾ	ੜ	ਪਾ	ਰ		ਬ	ਮ	ਪ੍ਰ	ਭ		ਧ	ਨੀ		ੜ	ੜ
	ਨ	ਧਮ	ਧਧ	ਸ	—	ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ	੩	ਗ	ਨੀ	—	ਸ	—
	ਮ	ਹਿੜ	ਨਿਸ	ਤਾ	ੜ	ਚ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	੩	ਗ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ—ਸੂਲਫਾਕ (ਜੋਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X	੦		੨	੩	੦
ਮ	—	ਮ	ਧ	ਸੰ	—
ਕ	ੜ	ਲ	ਨ	ਬੁ	ੜ
ਮੂ	ੜ			ੜ	ੜ
ਗ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	—
ਆ	ੜ	ਪ	ਨ	ਸੂ	ੜ
ਗ	ਗ	ਮ	ਨ	ਧ	ਮ
ਭ	ਰ	ਮ	ਭੁ	ਲਾ	ੜ
ਮ	ਮ	—	ਮ	—	ਮ
ਅ	ਹੰ	ੜ	ਮ	ਨੀ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਰੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।
(ਸ਼ਬਦ ਲੀਤ ਕਰਤਾ ਵੇਖੋ)

(ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ

ਵਾਦੀ—ਮ ਸੰਵਾਦੀ ਸ	ਠਾਟ—ਕਲਿਆਨ ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ (ਨੌਂ ਦਸ ਵਜੇ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - ਗੰਧਾਰ ਅਲਪ ਅਤੇ ਸ— ਮ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ।
--------------------	----------------------------	---

ਨ

ਆਰੋਹ—ਸ ਰਸ, ਮ - ਪ, ਧ ਸੰ ।

ਗ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨ ਧ ਪ, ਮੱਧਧਮ, ਮਰ, ਸ ।

ਮ

ਪਕੜ - ਸਮ - ਮਪ, ਮੱਧਧਮ, ਮ—ਸਰ, ਸ ।

ਕੇਦਾਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਸਾਧਾਰਣ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੇ ਕੇਦਾਰ, ਕੇਦਾਰਾ, ਕੇਦਾਰੀ ਤੇ ਕੇਦਾਰੋ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ ਉਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕਰਾਭਰਣ ਮੌਲ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਹਮੀਰ, ਕਾਮੋਦ, ਫਾਇਆਨਟ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਹੀ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਗਤਾਚਾਰੀਯ ਪੰਡਿਤ ਫਿਰੋਝਫਰਾਮ ਜੀ (ਪੂਨਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਰਤੀ-ਸੁਰ ਸ਼ਿਖਸ਼ਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਕੇਦਾਰਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਤੇ ਸੁੱਧ ਠਾਟ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਂ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਕੇਦਾਰਾ ਠਾਟ ਤੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਤਿੰਨ ਠਾਟਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :—

- ਕੇਦਾਰਾ ਜਨਕ ਠਾਟ—(ਨੌਂ ਸੁਰ) ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਮੱ, ਪ, ਧ, ਨ, ਨ ।
- ਖਮਾਜ—(ਅੱਠ ਸੁਰ) ਸ, ਰ, ਗ, ਮ ਪ, ਧ, ਨ, ਨ-।
- ਬਿਲਾਵਲ—(ਸੱਤ ਸੁਰ) ਸ, ਰ, ਗ, ਮ, ਪ, ਧ ਨ ।
- ਕਲਿਆਨ—(ਸੱਤ ਸੁਰ) ਸ, ਰ, ਗ, ਮੱ, ਪ, ਧ, ਨ ।

ਇੰਜ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਠਾਟ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੇਦਾਰਾ, ਹੁਣ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫੇਰ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਕਰਾਭਰਣ ਮੌਲ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ) ਤੋਂ ਕਲਿਆਨ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੰਗ ਹੈ। ਸੋ, ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਕਲਿਆਨ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਗਾ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਗੁਪਤ ਰਹੇਗਾ। ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਪੰਚਮ ਦੇ ਨਾਲ

ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲੋਂ-
 ਨਾਲ ਭੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਸ਼ਲ ਗਾਇਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। "ਸਮ—ਮਪ—ਮੱਪ (ਪ)
 ਮੱਮ—ਗਪ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰਸ, ਸਮ, ਮਪ, ਮੱਪਧਮ; ਜਾਂ ਸਮ—
 ਮ, ਗਪ—ਮੱਪਧਮ—ਮ—ਸਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ 'ਰੇ-ਗਾ'
 ਵਰਜ ਹੋਣ ਨਾਲ 'ਸ, ਮ—ਮ—ਗਪ' ਇੰਜ ਵਾਚ-ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਲਗਦੀ ਹੈ।
 ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ "ਪਧਮੱਪਸ— ਜਾਂ ਪਧਪਸ— ਧ, ਧਨੁਧਪ, ਮੱਪਧਮ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਮੀਰ, ਕਾਮੋਦ, ਕੇਦਾਰਾ ਤੇ ਛਾਇਆਨਟ ਆਦਿ ਸਮ-ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸੁਚੇਤ ਚਿੰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰੋਹ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ ਸਮੁਦਾਇ ਇਹ ਹਨ :—

- (੧) ਹਮੀਰ—ਸਰਸ, ਗਮ ਧ, ਨਧ, ਸੰ, ਨਧ, ਪ, ਮੱਪ ਧਪ ਗ, ਮਰ, ਸ।
- (੨) ਕਾਮੋਦ—ਸ, ਰਪ, ਪਧ, ਪ, ਗਮਪ, ਗਮ ਰਸ।
- (੩) ਕੇਦਾਰਾ—ਸਮ, ਮਪ, ਮੱਪਧਪ—ਮ, ਮ—ਸਰ, ਸ।
- (੪) ਛਾਇਆਨਟ—ਧ, ਪ—ਰ, ਗਮਪ, ਗ, ਮਰ, ਸ, ਸ—ਧ ਪ੍ਰ ਰ, ਰਗਮਪਗ, ਮਰ, ਸ।
- (੫) ਬ੍ਰਜਮ ਕਲਿਆਨ—ਸ, ਰ, ਮੱਪ, ਪਧਪ, ਮੱਪਧਪ, ਮ—ਰ, ਨਸ, ਰਮੱਪ, ਗਮਰ, ਨਸ।
- (੬) ਗੌਡ ਸਾਰੰਗ—ਸ, ਗਰਮਗ, ਪ, ਮੱਪ, ਧਪ, ਮਗ, ਰਗਰਮਗ, ਪ—ਰ, ਸ।

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਕੇਦਾਰਾ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ
 ੨੩ਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ ਨ ਗ ਨ ਨ ਗ ਚ
 ਸ, ਰ—ਸ, ਸਮ—ਮਪ, (ਪ) ਮ—ਮਰ, ਸ—ਸ ਚ—ਪ, ਪਸ—ਸਰ, ਸਮ—ਮ—ਪ ਪਮ—
 ਪ, (ਮ) ਸਰ, ਸ —

੨. ਨ ਸ ਗ ਚ ਮ ਮ ਪ ਗ ਗ ਸ
 ਸ ਮ, ਮ (ਮ)—ਗਪ—ਮ ਪ, ਪ—ਮ ਚ—ਪ—ਮ, ਮਪ, ਮੰਪਧਮ, ਮਪ, ਧਮ, ਮ, ਰ—ਸ,
 ਨ ਨ ਪ ਗ
 ਸਰ ਸਮ—ਮ—ਗਪ—ਸਰ, ਸ—ਸਮ—ਗਪ, ਮੰਪਧਮੰਪਧ—ਮ ਮਰ, ਸ ।

੩. ਨ ਪ ਚ ਗ ਸ
 ਸਰਸਮ—ਗਪ, ਮੰਪਧਨੁਧ, ਮੰ ਪਮ—ਮਪ, ਸਮਗਪ, ਮੰਪਧਨੁਧ, ਮੰਪਧਮ—(ਮ) ਰਸ, ਸਮ—
 ਗ ਨ ਨ ਗ ਨ
 ਮਪ—ਧਮ—ਗਪ, ਸਰ ਸਮ—ਗਪ, ਮੰਪ, ਧਮੰਪਮ—ਮਗਪ, ਮੰਪਧ, ਧਮੰਪ ਸ—ਧਪ, ਧਮ,
 ਸ ਸੰ ਮ ਗ
 (ਮ)—ਰ, ਸ—ਸਮ—ਗਪ, ਮੰਧ—ਪ, ਮੰਪਧਨਸੰ ਧ—ਪ, ਧਨੁਧ ਮੰਪ, ਧਪ ਮ—ਮ, ਗਪ—
 ਧਮ—ਸਰ, ਸ — ।

੪. ਮ ਪ ਪ ਚ ਸ ਚ
 ਪ—ਧ—ਧਮ, ਮ, ਗਪ—ਧਨੁਧ ਮੰ ਪਮ—ਸਰਸ, ਮਗਪਮੰਧਸੰ—ਧ—ਮੰਪ—ਮੰਮੰਪ—
 (ਪ) ਮ—ਮ, ਗਪ, ਮੰਪਧ—ਪਮ—ਸਮ, ਗਪ—ਧਪਸੰ—(ਸ) ਨਧ—ਪ, ਮੰਪਧਮ—ਧ—
 ਗ ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਪਧਮ—ਮਪ—ਪਧਮੰਪ—ਧ—ਧਨੁਧ, ਮੰਪ ਧ, ਪਸੰ—ਸੰਰ—ਸੰ—(ਸ) ਧ—ਧਨੁਧ,
 ਨ ਨ
 ਪਮੰਧਮ—ਸਮ—ਗਪ—ਮੰਧ—ਪਸੰ—ਧ ਧਸੰ, ਰੰਸੰ—(ਸ) ਧ—ਪ, ਮੰਪਧਨੁਧ, ਮੰਪਧਮ—
 ਗ,
 ਮ ਸਰ—ਸ— ।

੫. ਮੰਪਧ—ਮ, ਮਪ, ਮੰਪਧਨੁਧ, ਮੰਪਧਮੰਪਸੰ—ਸੰ ਧ—ਪ, ਧਮ—ਮ—ਸ, ਮਗਪਮੰਧ ਧਸੰ—
 ਨ ਗ ਨ ਨ
 (ਸੰ) ਧ, ਧਨੁਧ, ਪਮੰਧਮ, ਮਪਸੰ—ਧਮੰਪਸੰ, ਸੰਰੰਸੰ—ਧਨਸੰਰੰਸੰ ਧ—ਪ, ਮੰਪਧਮ—(ਮ)
 ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ
 ਗਪ, ਧਪਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ—(ਸੰ) ਧਨਸੰਰੰਸੰ—ਸੰ ਧਪ, ਸੰ—ਧਮੰਪਸੰ—ਸੰਰੰਸੰ—ਸਮੰ—(ਮ) ਸੰਰੰਸੰ—
 ਨ ਗ
 ਧ—ਪ, ਪਮੰਧਮ—ਮ—ਸਰਸ— ।

ਸਰਸ, ਸਸ ਮਮ ਰਰਸ—ਸਸ ਮਮ ਪਪ ਧਪ ਮਮ ਪਪ ਮਮ ਰਸ—ਸਸ ਮਮ ਪਪ ਧਪ ਸੰਸ
 ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਸਸ ਮਮ ਪਪ ਧਪ ਪਪ ਸੰਸ ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਮੰਮੰ ਰੰਰੰ ਧਪ ਮੰਪਧਨੁ ਧਪ ਮਮ ਰਸ, ਨਸਮ,
 ਸਰਸ— ।

ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯						
੧.	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤ	ਨਾ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
੨.	ਨੁਸ	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ	ਧਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
੩.	ਮੱਪ	ਧ,ਮੱ	ਪਧ,	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ,	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
੪.	ਸਸ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ;	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ
	ਰਸ	ਧਨ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਧਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
੫.	ਨੁਸ	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ	ਧਨ
	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
੬.	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮੱਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮੱਪ	ਨਧ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮੱਪ
	ਨਧ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮੱਪ	ਨਧ	ਸੰਰ	ਸਮੰ	ਰਸੰ	ਨਸੰ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਪ੍ਰਭ	ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਰ	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਪ	ਮਮ
੨.	ਧਨ	ਸੰ,ਧ	ਨਸੰ	ਧਨ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ
੩.	ਸੰਸੰ	ਮੰਮੰ	ਰੰਰੰ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਮਗ	ਪਮੱ	ਧਪ
੪.	ਮੱਪ	ਧਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਸਸ	ਸ,ਮ
	ਮਮ	ਪਪ	ਪ,ਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪ,ਸੰ	ਮੰਮੰ	ਰੰਰੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਮਮ	ਰਸ	ਸਮ	ਗਪ	ਮੱਧ	ਪਸੰ
੫.	ਸਰ	ਰ,ਸ	ਰਰ	ਸਸ	ਮਪ	ਪ,ਮ	ਪਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਸੰਰੰ	ਰੰ,ਸੰ	ਰੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਮ	ਰਸ
	ਮੱਪ	ਪੰ,ਮੰ	ਪੰਪੰ,	ਮੰਮੰ	ਰੰਰੰ	ਨਸੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਮਮ	ਰਸ,	ਸਰ	ਸਮ	ਗਪ	ਮੱਧ	ਪਨ	ਧਸੰ
੬.	ਮੰਮੰ	ਰੰ,ਮੰ	ਮੰਰੰ	ਸੰਸੰ,	ਧਧ	ਪ,ਧ	ਧਪ	ਮੱਪ,	ਮਮ	ਰ,ਮ	ਮਰ	ਸਸ,	ਸਸ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ
	ਪਪ	ਸੰਸੰ	ਰੰਰੰ	ਸੰਸੰ	ਮੰਮੰ	ਰੰਰੰ	ਨਸੰ	ਧਪ	ਮੱਪ	ਸੰ,	ਧਪ	ਮੱਪ	ਸੰ,	ਧਪ	ਮੱਪ	ਸੰ

੨. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ।

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦													੨				
•	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
•	ਸ	ਰ	ਨੀ	ਆ	ਧ	ਠ	ਡ	ਢ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	—	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਧ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਮ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਮ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਲਾ	—	ਗੀ	—	ਧਪ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਨਾ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਲਾ	—	ਗੀ	—	ਧਪ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਨ	—	ਸ	ਮਗ	—	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਪ	—	—	—
ਸ	—	ਮ	ਗ	—	ਕਉ	ਹ	ਰਿ	ਦਾ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	—
ਮਾ	—	ਗ	ਨ	—	ਕਉ	ਹ	ਰਿ	ਦਾ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ													ਨ				
ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੁ	ਖ	ਦਾ	—	ਈ	—	ਪ੍ਰ	—	ਰ	ਨ	ਪ	ਰ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	—
ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਧ	—	ਮ	—	—	—
ਸ	—	ਧ	—	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	—	ਰਾ	—	ਖਰੁ	—	ਮਾ	—	ਮ	—	—	—
ਕ	—	ਰ	—	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	—	ਰਾ	—	ਖਰੁ	—	ਮਾ	—	ਮ	—	—	—
ਗ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	(ਪ)	—	ਮ	—	ਧ	ਪ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਮ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਏ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਰ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਸ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਹ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਰਿ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਗੁ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਨ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਨ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਨ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—
ਨ	—	ਮ	ਪ੍ਰੀ	—	ਤ	ਸਾ	—	ਧੂ	—	ਸੰ	ਗ	ਸੁਆ	—	ਮੀ	—	—	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ ਫਿਰਾਵਉ ॥
 ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ ਚੁਆਵਉ ॥ ੧ ॥
 ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥
 ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਉ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥
 ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥ ੨ ॥
 ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥
 ਉਲਟ ਚਲੰਤੇ ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਖੋਂਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×			੨				
		ਮ	੩	ਮਗ	੫	—	੫	੪	—	—	—	—	ਨੁ	੪	੫
		ਬ	ਲਹੁ	ਲਹੁ	ਭਈ	੬	ਆ	ਰਾ	੬	੬	੬	੬	ਮ	ਕੀ	੬
ਮ	—	—	ਮ	ਮਗ	੫	—	੫	ਗ	—	—	੪	—	—	—	—
੬	੬	੬	ਰਾ	ਮ੬	ਕੀ	੬	ਦੁ	ਮ	੬	੬	੬	੬	ਈ	੬	੬
ਸ		ਨੁ	—	ਸ	—	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	੫	੫	੫	੫
੪	—	ਪੁ	—	ਸੰ	੬	੬	੬	ਸ	ਦਾ	ਮ	੬੬	ਦੁ	ਰ	ਲ	ਭ
ਪੀ	੬	ਵਹੁ	੬	ਸੰ	੬	੬	੬	ਸ	ਦਾ	ਮ	੬੬	ਦੁ	ਰ	ਲ	ਭ
੪	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	—	—	ਨ	—	—	—
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—	ਧ	—	—	—
ਸ	੬	ਜੋ	੬	ਪਿਆ	੬	ਸ	ਬੁ	ਝਾ	੬	੬	੬	ਈ	੬	੬	੬
ਮ	—	—													
੬	੬	੬													

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	੫	੫	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਪ	—	੫	੫	ਵਾ	੬	੪	ਗ	ਵਾ	੬	੪	੬	—	ਵ	ਮ	੪
ਈ	੬	ਕ	ਲ	ਵਾ	੬	੪	ਗ	ਵਾ	੬	੪	੬	—	ਵ	ਮ	੪

ਸ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਮ	—
ਉ	ਲ	ਣ	ੜ	ਪ	ਵ	ਨ	ਵਿ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ਉ	ੜ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਧ	ਮ	—
ਮ	ਨ	ਮ	ਤੜ	ਵਾ	ੜ	ਰ	ਮ	ੜ	ਰ	ਸ	ਰ	ਭਾ	ੜ	ਠੀ	ੜ
ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਨ	—	—	—	ਨ	—	ਪ	—
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਧ	—	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਧ	—	ੜ	—
ਅ	ੜ	ਮਿ	ਤ	ਧਾ	ੜ	ਰ	ਦੁ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	—													
ੜ	ੜ	ੜ	ਬੱਲਹੁ	—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।											

੫. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੋਹਾ ॥ ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਨਿ ਚਿਰਿ, ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨ ॥ ੧੫ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਚਲਤ, ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੇ ਸੋਕ ॥
 ਹੈ ਹੈ ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ, ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰ ਲੋਕ ॥ ੧੬ ॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ, ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਮ	ਪ	ਪ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
	ਪ	ਗ	ਬ	ਪਧ	ਨਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ
	ਭ	ਗ	ਬ	ਹਾੜ	ੜੜ	ਦ	ਰ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਰ	ਸ	ਧਨ	ਸਰ	ਸਨ	ਧਨੁ
ੜ	ਕ	ਕੀ	ਨੜ	ਕਿ	ਨ	ਦੁ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ਨ	ਯੋ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

ਧਪ
 ੜੜ—ਭੋਗ...

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਠੀ	ਕ	ਰ	ਢ	ੜ	ਰ	ਦਿ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ੜ	ੜ

—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਪੁ	ਰ	ਕੀ	ੜ	ਓ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ
—	ਪ							ਗ	—	—	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਮੰ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ੜ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਭੇ	ਗ	ਬ	ਹਾ	ੜ	ਦ	ਰ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰਨ	ਧਨੁ
ੜ	ਕ	ਰੀ	ਨੜ	ਕਿ	ਨ	ਹੂ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ਨ	ਚਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ

੧੫
ੜੜ ਰੇਗ... —ਦੋਹਾ: ਤੇਗਥਾਣੂ ਕੇ ਚਲਤ — ਅੰਤਰੇ ਤੈ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਟਨੇ ਮੇਂ ਆਜ ਕੈਸੇ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ॥

ਦੁਸ਼ਟ ਦਮਨ ਦੀਨਨ ਰਕਸ਼ਕ ਕਲਗੀਧਰ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੀਨੋ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਅਸਥਾਈ ॥ ਸੁਰਮੁਨੀ ਦੇਵ ਗੰਧੂਵ ਰਿਖੀਸੂਰ, ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸਭ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥

ਬਰਨ ਬਰਨ ਪਟ ਪਹਿਰ ਨਾਰੀ ਸਭ, ਮਿਲ ਕੇ ਆਈਂ ਦੇਤ ਵਧਾਈ,

ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਕੇ ਦੁਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਛਨਨਨ ਨਨਨਨ ਕੀ ਛਨਕਾਰ ਸੁਨਿ, ਬਾਜੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਰਲੀ ਕੀ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ॥

ਆਜ ਉਮਕਿਓ ਹੀਓ 'ਮਸਤਾਨਾ' ਮੇਰੇ, ਰਾਖੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਪਨੇ ਦੁਵਾਰ ॥ ੨ ॥

ਨੋਟ :— ਇਸ ਨੁਮਰੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ ਅਤੇ ਤਬਲਾ-ਵਾਦਕ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਜੱਧ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਮਸਤਾਨਾ' ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਿਆ ਦਾਫ਼ਾ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਸਨ ।

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				੫	
																	ਆ
—	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮੰਪ	ਮੰਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ		
ੜ	ਜ	ਕੀ	ੜ	ਸੰ	ਮੰੜ	ੜਗ	ਲ	ਚਾ	ੜ	ਰ	ਪ	ਟ	ਨੈ	ਮੋ	ਆ		
—	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮੰਪ	ਮੰਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ		
ੜ	ਜ	ਕੀ	ੜ	ਸੰ	ਮੰੜ	ੜਗ	ਲ	ਚਾ	ਰ	ਦੁਸ਼	ਟ	ਦ	ਮ	ਨ	ਦੀ		

ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ
ਨ	ਨ	ਰਕ	ਸ	ਕ	ਕ	ਲ	ਗੀ	ਧ	ਰ,	ਗੁ	ਰੂ	ਗੋ	ਸ	ਕਿੰ	ਦ
ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	ਪਮ	ਧਪ	ਮ	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ
ਸਿੰ	ਘ	ਜੀ	ਲੀ	ਨੰਨ	ਨ	ਅਸ	ਵਸ	ਤਾ	ਸ	ਰ	ਪ	ਟ	ਨੇ	ਮੰ	ਆਜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਸ	ਰ	ਮੁ	ਨੀ	ਦੇ	ਸ	ਵ	ਗੰ	ਧ	ਰ	ਬ	ਰਿ	ਖੀ	ਸ	ਸੁ	ਰੁ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਬ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਪ
ਜੀ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਸ	ਭ	ਕ	ਰ	ਨ	ਮ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਰ
ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਬ	ਰ	ਨ	ਬ	ਰ	ਨ	ਪ	ਟ	ਪ	ਹਿ	ਰ	ਨਾ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਭ
ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ
ਮਿ	ਲ	ਕੇ	ਆ	ਸ	ਪੀ	ਦੇ	ਰ	ਵ	ਧਾ	ਸ	ਈ	ਮਾ	ਸ	ਤਾ	ਸ
ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	—	ਮੰਪ	ਥਪ	ਮ	—	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ
ਕੁ	ਜ	ਰੀ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਕੇਸ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਰ	ਪ	ਟ	ਨੇ	ਮੰ	ਆਜ

ਸੰਚਾਰੀ—ਅਭੰਗ

੦	੩	×				੨									
ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪ	
ਛ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਕੀ	ਛ	ਨ	ਕਾ	ਕਾ	ਸ	ਰ	ਸੁ	ਨਿ	
ਪਮ	ਧਪ	ਮ	ਮਗ	ਧ	ਧ	ਨੁਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧਪ	ਮ	ਮ	
ਬਾਸ	ਸ	ਜੀ	ਮਿਤ	ਦੰ	ਸ	ਗ	ਮੁ	ਰ	ਲੀ	ਕੀ	ਮ	ਰੁ	ਰੁ	ਨਿ,	
ਸ	ਮਗ	ਪ,	ਮੰਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ,	ਰਨੁ	-ਰ	ਸ	ਪ	-ਧ	-ਨ	ਸੰ
ਧਨ	ਸਰੰ	-ਨ	-ਸੰ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮੰਪ	ਧਪ	ਮ,	ਰਮ	-ਰ	ਮ-	ਰਨੁ	-ਰ	ਸ	•
ਪ-ਪ	ਪਨ	ਧਨ	ਸੰਸੰ	ਸੰ-ਸੰ	ਧਨ	ਰੰਸੰ	-ਸੰ	ਪ-ਪ	ਪਨ	ਧਨ	ਸੰ-	ਸੰਸੰ	ਧਨ	ਰੰਸੰ	-ਸੰ

ਆਸਜ ਉਮਕਿਓ ਟਹੀ ਇਓ | ਮਸ ਤਾਸ ਨਾਮੇ ਟਰੇ | ਆਸਜ ਉਮਕਿਓ ਟਹੀ ਓ | ਮਸ ਤਾਸ ਨਾਮੇ ਟਰੇ

ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	—	—	ਮ
ਹੀ	ਲਉ	ਗ	ਸੁ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਸੰ
ਮਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	ਮ
ਤਹੁ	ਬ	ਨ	ਜਿਆ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਗੀ	ਬਿ	ਦ	ਕਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਐ
ਮਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	ਮ
ਸੀ	ਖੰ	ਪ	ਰ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਠ	ਨਾ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਟਿਯੂਨ ਹੈ, ਸੁੰਦਰ ਬੰਦਿਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੋਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੮. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀਐ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥
ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥ ੧ ॥
ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਭੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਪ	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮਗ	ਪ	ਮੰ	ਧ	ਪ
ਚ	ਰਿ	ਕੇ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਕੰ	ਠ	ਮਨ	ਚਾ	ਠਠ	ਉ	ਠ
ਮ									ਰ				
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਖ	ਮ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ਕ	ਰ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਠ	ਸ	ਤ	ਸੰ	ਗ	ਮਿ	ਲਾ	ਠ	ਵਹੁ	ਠ
ਨ													
ਸ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮ	—	ਮ	—
ਭੁ	ਮ	ਠਠ	ਏ	ਠ	ਵਹੁ	ਠਠ	ਅ	ਪ	ਨੰ	ਨਾ	ਠ	ਉ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ			ਪ		ਨ		ਨ		ਨ		ਰੰ	ਸੰ	—
ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਠ
ਕ	ਰਉ	ਸੇ	ਵਾ	ਠ	ਜ	ਤ	ਪੁਰ	ਖ	ਪਿ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ

ਨ	ਥ	ਠ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਥ	ਪਮੰ	ਧਪ	ਮ	—
ਜ	ਠ	ਸੁਨੀ	ਐ	ਠ	ਤ	ਤ	ਮ	ਨ	ਰਰ	ਸਾਠ	ਠਠ	ਉ	ਠ
ਗ	—	ਮਗ	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਮੰ	ਥ	ਪ	ਮ	ਸ	ਰ	ਸ
ਮ	ਠ	ਰੀਠ	ਠ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਸ	ਦਾ	ਘ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ
ਵਾ	ਠ	ਰੀਠ	ਠ	ਠ	ਰੀ	ਠ	ਸ	ਦਾ	ਘ	ਮਾ	ਠ	ਈ	ਠ
ਨ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪਮੰ	ਧ	ਪ	ਧਨ	ਸਰੰ	ਸੰਨ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਸ	ਵ	ਨਠ	ਅ	ਨੁਠ	ਪ	ਠ	ਠੇਠ	ਠਠ	ਰੇਠ	ਠਾ	ਠ	ਉ	ਠ
ਕ	ਵ	ਨਠ	ਅ	ਨੁਠ	ਪ	ਠ	ਠੇਠ	ਠਠ	ਰੇਠ	ਠਾ	ਠ	ਉ	ਠ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥

ਗੁਨ ਗੁੰਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਹੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨ ॥ ੧ ॥

ਸਤਿਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੧)

ਅਸਥਾਈ

X	ਘੰ	ਠ	—	੨	ਪ	ਮ	ਮ	੩	ਠ	ਪ	—	ਪ
ਪ	ਸਠ	ਠਾ	ਠ	ਪ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਮਠ	ਪ	ਠ	ਠ	ਪ
ਰ	ਸਠ	ਠਾ	ਠ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਬਠ	ਖਾ	ਠ	ਠ	ਨ
ਪ	ਘੰ	ਠ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਰਸ	ਰ	—	ਠ	ਠ
ਰ	ਸਠ	ਠਾ	ਠ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ਮ	ਬਠ	ਖਾ	ਠ	ਠ	ਨ
ਨਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੁਠ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਲ	ਉ	ਚਾ	ਰਠ	ਦਿ	ਨ	ਠ	ਠ	ਨਿ
ਸੰ	—	ਠ	—	ਸੰ	ਠ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਘੰ	ਧਪ	ਮ	—
ਠ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਕ	ਲ	ਮ	ਠ	ਲ	ਰਾਠ	ਠਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ਤਿਆ	ਗ	ਚ	ਲ	ਨਾ	ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ੜ	ਪ	ਤ
ਸ	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ
ਧ	ੜ	ਲ	ੜ	ਸ	ਰ	ਪ	ੜ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਨ
ਕਾ	—	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਪ
ਸ	ਸ	ਪ	—	ਮ	ਹ	ਦੁ	ਰ	ਤੜ	ਆ	ੜ	ਸਾ
ਮਿ	ਬ	ਨ	ੜ	ਮ	ਹ	ਦੁ	ਰ	ਤੜ	ਆ	ੜ	ਸਾ
ਸ	—	ਧ	—	ਸ	ਰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪਮ	ਧਪ	ਮ
ਝ	ੜ	ਨ	ੜ	ਸ	ਰ	ਪ	ੜ	ਰ	ਜਾੜ	ੜੜ	ਨ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਭੇ ਲਾਓ।

੧੦. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ,
 ਮਹੇਸ ਗੰਗ ਧਾਨ ਕਉ ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੀਨ ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ,
 ਔਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈ ਅਪਾਰ,
 ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ॥
 ਹਾਥੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਲ ਪਾਛੈ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ,
 ਚੀਟੀ ਕੀ ਚਿੰਘਾਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤੁ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ੨੫੬ ॥

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪	੫
—	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ੜ	ਕੀ	ਕਾ	ਰ	ਪ	ਲ	ਪਾ
ਮ	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਧਪ	ਮ	ਮ
ਪ	ਚੁ	ੜ	ਤੜ	ੜੜ	ਤਾ	ਹਿ

—	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਧਪ	ਮ	—	ਮਗ	ਪ	ਪ
ੜ	ਕੀ	ੜ	ਚਿੰ	ਘਾ	ੜ	ੜੜ	ਰ	ੜ	ਪਹਿ	ਲਾਂ	ਹੀ
—	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਰ	ਸ	—	—	—	—
ੜ	ਸੁ	ਨੀ	ੜ	ਅ	ੜ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਹਾਥੀ	ਕੀ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਲੁ	ਵ	ਦੁ	ੜ	ੜ	ਵ	ਤਾ	ਨ	ਕੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੁ
ਸੰ	ੜ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਪ
ਰੰ	ਸ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਨ	ਵਾ	ੜ	ਨ	ਕੈ	ੜ	ਮ	ਮ
ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ	—	ਮਗ	ਮਗ
ਹੰ	ੜ	ਸ	ਸ	ਗੰ	ਭ	ਧਾ	ੜ	ਨ	ਕਉ	ੜ	ਅੜ	ਅੜ
ਪ	ਪ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਨ.	ਸ	ਸ
ਭੰ	ਸ	ੜੜ	ਕ	ਹੀ	ੜ	ਅ	ਤ	ਹੀ	ੜ	ਹਾ	ਥੀ...	ਥੀ...

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਮਲ ਮਤਿ,
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੈ ਦਿਬਿ ਜੋਤਿ,
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ॥
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪਦ,
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ।
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਕਿ ਹੁਇ,
 ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਰਾਸ ਹੈ ॥ ੬੨ ॥
 (ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, ਨੰ: ੨੮ ॥ ੬੨ ॥)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩
ਪ ਧ ਸ	ਪ ਮ ਦ	— ਸ ਮਗ ਸੁ	ਪ ਰ ਪ ਤਿ ਸ ਲਿ — ਸ ਸੰ ਵ
ਸੰ ਪ੍ਰ	ਧ ਮ ਰ	— ਸ ਰ ਸ	ਨ ਸੰ ਰ ਸ ਨ ਕ ਧ ਹੁ ਧ ਸ
ਗ ਮ ਸ	ਮ ਥ ਦ	— ਸ ਪ ਸੁ	ਨ ਮ ਰ ਮ ਰਿ ਲਿ ਸ ਰ ਸ ਵ
ਗ ਮ ਬਿ	ਮ ਪ ਮ	— ਸ ਮ ਪ ਕਿ	ਧ ਧ ਪ ਪ ਠ ਠ ਸ ਧ ਪ ਪ ਮ ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ ਪ ਸ	ਪ ਥ ਥ	— ਸ ਥ ਸੁ	ਨ ਸੰ ਰ	ਨ ਸੰ ਅ	ਰੰ ਧ ਪ ਸ	ਸੰ ਵ ਮ ਤਿ
ਸੰ ਧ ਗ	ਧ ਹ ਨ	— ਸ ਰ ਥਿ	ਸੰ ਮ ਲ	ਨ ਲ ਮ	ਧ ਮ ਧ ਪ ਸ	ਮ ਤਿ
ਸੁੰ ਸ	ਮ ਥ ਦ	— ਸ ਧ ਪ ਸੁ	ਮ ਰ ਰ	ਸ ਤਿ ਰ	ਰ ਕੁ ਧ ਸ	ਸ ਰ
ਗ ਮ ਗਿਆ	ਮ ਪ ਕ	— ਸ ਪ ਪ	ਧ ਗ	ਧ ਸ	ਮ ਧ ਪ ਪ ਸ	ਮ ਸ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੂਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੧੨. ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ, ਚਾਰਤਾਲ, ਪੜਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ਦੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥

(ਕੇਦਾਰ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੨੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪	੫
		ਨ	ਮ	ਮ-ਗ	ਪ	ਭ
		ਧ	ਹ	ਰਿSS	ਬਿ	ਠ
ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਮ	ਪ	—
ਜ	ਠ	ਠ	ਮ	ਸ,	ਠ	ਪ
				ਅ.	ਕਾ	ਠ
ਮ	—	ਰ	ਸ	—		
ਰ	ਠ	ਥ	ਰ	ਠ		

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	—	ਧ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	—
ਪ	ਠ	ਜ	ਠ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਲ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਠ	—	ਸੰ	ਠ	—	ਪ
ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਗ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
					ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਮ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ	—	—	ਠ	—	ਠ
ਮਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪਹਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਠ	ਠ	ਪ					
ਖਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਹਰਿ	ਠ	ਠ		

ਤਾਲ-ਰੂਪਕ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨
ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਗੰ
ਧ	ਨ	ਜੋ	ਥ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੈ	ਸੁ	ਖ	ਭੁ	ਗ	ਵੈ
ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	—
ਸੰ	ਗ	ਨ	ਨਿ	ਥ	ਹ	ਤ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਭ	ਸ	ਸ

ਸੂਲਟਾਕ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X		o		੨		੩		o	
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	—
ਸਿ	ਗ	ਕਿ	ਸS	ਨਾ	ਸ	ਦੇ	ਖ	ਸ	ਸ
ਮ	ਪ	ਧ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	ਪ	—	—
ਰ	ਚਿ	ਓ	ਸ	ਥਾ	ਸ	ਵ	ਰ	ਸ	ਸ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	—
ਦੁ	ਮ	ਛਾ	ਸS	ਦਿਆ	ਸ	ਰੰ	ਗ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸ—ਦੁਬਾਰਾ—ਦੁਮ ਛਾਇਆ
ਗ	—	ਰ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਪ
ਮ	ਸ	ਸ	ਕੁ	ਹ	ਰਿ	ਸS	ਬਿ	ਸ	ਨ ਜਨਮ—ਅਸਥਾਈ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

o				੩		X		੨						
*	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ			
*	ਮ	ਸ	ਨ	ਮੰ	ਹ	ਸ	ਮ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਦ			
*	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ			
*	ਕਾ	ਮ	ਲੋ	ਸ	ਧ	ਕੋ	ਸ	ਖਾ	ਸ	ਸ	ਸ			
*	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਸ			
*	ਕ	ਰ	ਗਹਿ	ਲੋ	ਹੁ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਜ	ਨਾ	ਸ			
											ਥ	ਰ	ਸ	—
												ਕ	ਕਉ	ਸ

*	ਸ	ਸ	ਮਗ	ਪ	—	ਧਨ	ਸਰੰ	ਨ	—	—	—	ਸੰ	—	ਪ	—
*	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉੜ	ਹੰ	ੜ	ਤੜ	ਜੜ	ਹਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ
—	—	—	ਮ	ਮਗ	ਧ	—	ਪ	×							
*	*	*	ਹ	ਰਿੜ	ਬਿ	ੜ	ਨ	ਜਨਮ—	ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਮ ਕਰੋ।						

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਰੂਪਕ-ਤਿੰਨਤਾਲ' ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ 'ਪੜਤਾਲ' ਦਾ ਰੂਪ ਦਿਤਾ ਹੈ। —ਕਰਤਾ

(ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਸੌਰਠ

ਵਾਦੀ—ਰ	ਠਾਟ—ਖਮਾਜ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਧ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰੰ-ਨੁ, ਤੇ ਧ-ਮ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਮ
ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ, ਮ ਪ, ਨ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮ, ਰ, ਸ ।

ਪਕੜ—ਮ ਪ ਨ, ਸੰ, ਰੰ—ਨੁਧਪ, ਧ—ਮ, ਮ ਰ, ਨ, ਸ ।

ਸੌਰਠ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਤ ਰਾਗ ਹੈ । ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਸੌਰਠ ਨੂੰ ਕਾਬੰਜੀ ਮੇਲ (ਖਮਾਜ ਠਾਟ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ । ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਤੇ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਰਿਖਭ ਧੈਵਤ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਭਾਵ, ਸੌਰਠ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁਰ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਅਜੇ ਭੀ ਸੌਰਠ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਅਧਾਰਤ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪਸੰਦ ਸੌਰਠ ਰਾਗ ਨੂੰ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਪਰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਰਾਗ ਅਧਿਕ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸੌਰਠ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਿਆ ਹੈ । ਜਾਂ ਇੰਝ ਕਹਿ ਲਵੋ ਕਿ ਸੌਰਠ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਤ ਸਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੌਰਠ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਸੌਰਠ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਤੇ ਸੰਵਾਦ ਧੈਵਤ ਜਾਂ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ (ਨੌਂ ਵਜੇ ਵਜੇ) ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਭੀ ਗੰਧਾਰ ਅਲਪ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਰਿਖਭ ਤੇ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਮੀਂਡ ਨਾਲ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਦਾ ਸਪੱਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਧੈਵਤ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੇ ਥੋੜਾ ਰੁਕ ਕੇ ਫਿਰ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਰਿਖਭ ਤਕ ਮੀਂਡ

ਲਾਈਦੀ ਹੈ । “^ਮਸ, ^ਰਰ, ^ਮਪ ਧ, ^ਮਮ, ^ਮਰ, ਜਾਂ ^ਮਪ ਨ, ^{ਸੰ}—^ਪ, ^ਧਧ ^ਮ, ^ਮਰ, ^ਨ, ^ਸ” ਇਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ “^ਮਸ, ^ਰਰ, ^ਮਪ, ^ਥ, ^ਮ, ^ਰ, ਜਾਂ ^ਮਪਨ, ^{ਸੰ}—^ਪਨਸੰਰ—^{ਨੁ}ਧਪ, ^ਧਧ ^ਮ,

^ਮਰ, ^ਨ, ^ਸ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਦੇਸ਼ ਰਾਗ ਦਾ ਸੁਰ-ਰੂਪ “^ਮਸ, ^ਰਰ, ^ਮਗਰ, ^ਮਪ, ^{ਨੁ}ਧਪ, ^ਮਪਨ,

ਰ
ਸੰ-ਨੁਧਪ, ਮਗਰ, ਗਸ" ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਸੰਰਠ, ਦੇਸ, ਬਰਵਾ ਤੇ ਜੋਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਰਿਖਭ ਸੁਰ ਤੇ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਦੀ ਮੀਂਡ ਲਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ, ਨਾਲੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਰਿਖਭ ਆਪਣੇ ਸੁੱਧ ਥਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਇਹੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ-ਰੂਪ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਕਲਾ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਰਠ ਤੇ ਦੇਸ ਸਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ 'ਦੇਸ-ਸੰਰਠ' ਰਾਗ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਲੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਭੀਰ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਦੇ ਖਯਾਲ ਅਧਿਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸੰਰਠ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨੁਧ ਰ—ਮਪ, ਮ—ਰ, ਨੁ, ਸ—ਰਨੁਧਪ—ਮਪਨੁ, ਸ—ਸ ਰ, ਮਪਧ—ਮ, ਰ, ਸ—।

੨. ਸ, ਰ, ਮਪ, ਧਪਧ ਮ, ਰ, ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਧ—ਮ, ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—ਸ ਰਮਪ—ਧ ਮ, ਰਮਪ, ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—।

੨. ਸ, ਰਨੁਧਪ, ਧਮੁ ਰ, ਮਪਨੁ, ਸ—ਰਮਪਧਮਰ, ਨੁ, ਧਪ, ਮਪਨੁ, ਸ—ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਰ—ਨੁ ਧਪ, ਧਪਧ ਮ, ਰ—ਮਪਨ, ਸ—ਪ, ਧ ਮ, ਰ, ਨੁ, ਸ—ਰਮਪਨ, ਸ—ਪਨਸੰਰ—ਨੁ ਧਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਰਨੁਧਪ ਧ ਮ, ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—।

੪. ਮਪਨ, ਸ—ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨੁਧਪ ਮਪਨੁ, ਸ—ਰਮਪਨ, ਸ—ਨਸੰ, ਪਨਸੰ, ਮਪਨ, ਸ—ਰ ਨੁ ਧਪ, ਮਪਨਸੰਰ—ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—ਰ ਮ ਰ, ਮਪਧ ਮ ਰ, ਮਪਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਮਪਨ, ਨੁਧਪਧਮ, ਰ, ਮਪਨ, ਸ—ਪਨਸੰਰ—ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—ਮਪਨ, ਸ—(ਸ) ਪ, ਮਪਨ ਸੰਰ—ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਰ ਨੁਧਪ ਧਪਧਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—।

੫. ਮਪਧ, ਰਮਪਨ—ਸ, ਪਨਸਰੰ—ਰੰ, ਨਸੰ— (ਸੰ) ਪ, ਧ ਮ ਰ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਰੰ ਮੰ ਰੰ, ਸੰ—ਨਸੰਰੰ
 ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨੁ, ਸ—ਰਮਪਨ, ਸੰ—ਨਸੰ, ਪਨਸੰ, ਮਪਨਸੰ ਰੰਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਮਪਨਸੰਰੰ—
 ਮੰ, ਸੰ, ਨਸੰ—ਰੰਨੁਧਪ, ਧਮਰ, ਰੰ—ਨੁਧਪ, ਮਪਧ, ਮ ਰ, ਨੁ ਸ—ਰ, ਮ, ਪ, ਨ, ਸੰ—ਰੰ ਨੁਧਪ,
 ਮਪਨ, ਸੰ—ਰੰ, ਮਪੰ, ਰੰ, ਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਧ ਮ ਰ, ਸੰ—ਪ, ਧ ਮ ਰ, ਨ, ਸ— ।
 ਸਰਸ, ਰਮ ਰ, ਸ, ਰਮਪਪ ਮਮ ਰਰ ਸਸ, ਰਮਪਧਧਧਧਮਮ ਰਸ ਮਪਨਨਸਸੰਨੁਨੁ ਧਪ
 ਧਮਰਰ ਸਸ—ਮਮਪਪਨਨਸਸੰ ਰੰਰੰਨੁਨੁਧਪ, ਧਧ ਮਮ ਰਰ ਸਸ—ਮਪਨਨਸਸੰ ਰੰਮੰਰੰਰੰਸੰਰੰਨੁਨੁਧਪ,
 ਧਧ ਮਮ ਰਰਸ— ।

ਸੋਰਠ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਨੋਟ :—ਸੋਰਠ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ ਲਗ-ਭਗ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਉੱਚ ਸਮਝਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਆਲਾਪ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਰਾਗੀਂ ਤਾਂ ਡਿੰਨ-ਡਿੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਨਾਂ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ ।

SIKHBOOKCLUB.COM ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੫	੨
				ਮ ਨ ਕੀ
੧.	ਮ ਨ ਗੀ ਸ	ਨੁਸ ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਮਨ ਕੀ...
੨.	ਨੁਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ	ਮਪ ਨਸੰ ਰੰਮੰ ਗਰੰ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਮਨ ਕੀ...
੩.	ਸੰਨੁ ਧਪ, ਨਸੰ ਰੰਸੰ	ਨੁਧ, ਸਰੰ ਮੰਗੰ ਰੰਸ	ਰਸ, ਰਮ ਪਮ ਗਰ, ਨੁਧ ਪਮ ਗਰ ਸ-	ਮਪ ਨੁਧ ਪਮ, ਪਨ ਮਨ ਕੀ...
੪.	ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ, ਸੰਸੰ ਨੁਧ,	ਨੁਸ ਰਮ ਪਨੁ ਧਪ ਨੁਨੁ ਧਪ, ਧਧ ਪਮ,	ਮਪ ਨਸੰ ਰੰਗੁ ਰੰਸੰ ਪੰਪ ਮਰ, ਮਗ ਰਸ	ਰੰਮੰ ਗਰੰ, ਗੁੰਗੁ ਰੰਸੰ ਮਨ ਕੀ...
੫.	ਸਰ ਮਮ ਗਰ, ਰਮ ਮੰਮੰ ਗਰੰ, ਸੰਨੁ ਧਪ,	ਪਪ ਮਗ, ਮਪ ਨੁਨੁ ਨੁਧ ਪਮ, ਧਪ ਮਗ,	ਧਪ, ਪਨ ਸੰਸੰ ਨੁਧ, ਪਮ ਗਰ ਮਗ ਰਸ	ਨਸੰ ਰੰਰੰ ਸੰਨੁ ਸੰਰੰ ਮਨ ਕੀ...
੬.	ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਰਸ, ਰੰਰੰ ਸੰ, ਰੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ,	ਧਧ ਪ, ਧ ਧਪ ਮਪ, ਧਧ ਪ, ਧ ਧਪ ਮਪ,	ਰੰਰੰ ਸੰ, ਰੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ ਮਮ ਗ, ਮ ਮਗ ਰਸ	ਰਰ ਸ, ਰ ਰਸ ਨਸ, ਸੰਮੰ ਗ, ਮੰ ਮਗ ਰੰਸੰ, ਮਨ ਕੀ...

ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	
ਚ	ੜ	ਟੀ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਲ	ਗੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਨ ਕੀ...

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਦਾ	ੜ	ਰਾ		ਮੀ	ੜ	ਤ	ਪੂ	ੜ	ਤ	ਰ	ਥ	ਸੰ	ੜ	ਪ	ਰ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	—	ਧਪ	ਧ	ਪ	—
ੜ	ਧ	ਨ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਸ	ਭੜ	ਮ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਪ	—
ਅ	ਵ	ਰ	ਸ	ਗੜ	ਲ	ਮਿ	ਥਿ	ਆ	ੜ	ਏ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨਉ	ੜ
ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ				
ਭ	ਜ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਕੋ	ੜੜ	ਸ	ਹੀ	ੜ	ੜ				ਮਨ ਕੀ...

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥
 ਨਾਮ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥
 ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਨ ਦੇਖੁ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥
 ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡ ਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥
 ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਨਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੈ ਲੈ ਚਲੁ ॥
 ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥ ੩ ॥
 ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥
 ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੫੬੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਪ	ਸ	ਨ	ਸ	
੫	ਧ	ਖ	ਮ	ਰ	ਖ	ਨ	ਰ	ਮ	ਸ	ਨ	—	ਜੋ	ਸ	ਨ	ਰ	
—	ਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	
੬	ਸੁ	ਖ	ਸ	ਨੇ	ਹੁ	ਅ	ਰ	ਭੈ	ਸ	ਨ	ਹੀ	ਜਾ	ਸ	ਕੈ	ਸ	
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਸ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਧ	ਪ	ਜੋ	ਨਰ...			
ਕਾਂ	ਸ	ਚ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਕੈ	ਸ	ਮਾਸ	ਸਸ	ਨੈਸ	ਸ					

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—
—	ਨ	ਹ	ਨਿ	ਦਿਆ	ਸ	ਨ	ਹ	ਉ	ਸਸ	ਤ	ਤ	ਜਾ	ਸ	ਕੈ	ਸ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
੬	ਠ	ਠ	ਮ	ਹੁ	ਸ	ਅ	ਠਿ	ਮਾ	ਸ	ਸਸ	ਸਸ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਰ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—
੬	ਹਰ	ਖ	ਸ	ਸ	ਕ	ਕੇ	ਸ	ਰ	ਰ	ਹੀ	ਸ	ਆ	ਸ	ਰਉ	ਸ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਧ	ਪ	ਜੋ	ਨਰ...		
੬	ਨਾ	ਹਿ	ਮਾ	ਸ	ਨ	ਅ	ਪ	ਮਾਸ	ਸਸ	ਨਾਸ	ਸ				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਨੋਟ :—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 'ਭਾਨਮਤੀ ਤਾਲ' ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੇਕਰ ਅਕੋਂ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਦੀ ਇਹ ਟਿਯੂਨ ਗਾਓ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੫. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਗ)

ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਢੰਦੋਲੇ ॥
 ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਮਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥
 ਹਰਿ ਜੋਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥
 ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥

(ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੪੨)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਮ	ਰ	ਸ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸ	ਰ	ਠ	ਤਾ	ੜ	ਮ	ਸੁ	ਹਾ	ੜ	ੜਵ	ਣੀ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ
ਸ	—	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	—	—	ਮ	—	ਸ	—
ਜਾ	ੜ	ਹਰਿ	ਨਾੜ	ੜ	ਮ	ੜਢੇ	ਢੇ	ੜ	ੜੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	—	ਪ
ਪੁਰ	ਖ	ਸਮ	ਨਾ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜਪ	ਣਾ	ੜ	ੜ	ਕੁਰ
ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	—	—	ਮਰ	—	ਸ	—
ਮ	ਤੀ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਥੇ	ੜ	ੜੜ	ਲੇੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਡੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਸ੍ਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥

ਆਜ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤਿ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤ ਅਉਸਰ ਬੀਤਿ ॥੨॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

⊕		⊕						⊕		⊕				
		੧	੨		੧	੨	੩			੪	੫	੬		
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਧ	-ਪ	ਮ	—	ਗਰ	ਸ
ਰ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸਿਉ	ਸ	ਕ	ਰ	ਪ੍ਰੀਤ	ਸ	ਤ	ਰੇ	ਸ	ਮਸ	ਨ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਧ	-ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
ਰ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸਿਉ	ਸ	ਕ	ਰ	ਪ੍ਰੀਤ	ਸ	ਤ	ਤ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਨਸ
ਸੁ	ਵ	ਨ	ਗੋ	ਗੋ	ਸ	ਬਿੰ	ਦ	ਗੁ	ਨ	ਸੁ	ਨਉ	ਸ	ਸ	ਅਰ
ਰੰ	ਗਾ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਧ	—	-ਪ	ਮ	—	ਗਰ	ਸ
		ਸ	ਉ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਸ	ਗੀ	ਸ	ਤਸ;	ਰੇ	ਸ	ਮਸ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਕਰ	ਸਾ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸ	ਗ	ਰ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਮਾ	ਸ	ਰੋ	ਸ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਧ	-ਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਰੋ	ਸ	ਚਿੰ	ਪ	ਰਿ	ਤ	ਪੁ	ਨੀ	ਨੀ	ਸ	ਤ,	ਰੇ	ਸ	ਮਸ	ਨਸ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ,
 ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਆਜ ਮੋਰੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥
 ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ,
 ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥
 ਸੋਭਤ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੇ ਅੰਕਮਾਲ,
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ ਹੂੰ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਸਬਦ ਸੁਨ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰ ਗਈ,
 ਭਈ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ ॥ ੭੦੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

੦											
ਨ	—	੩	੪	×	੦	੨	੦		੨		
ਸ	—	ਸਰੰ	ਸਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਆ	ੜ	ਜੜ	ਮੌੜ	ੜੜ	ਰੇ	ਆੜ	ੜ	ਜ	ਮ	ੜ	ਰੇ
ਮ	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—
ਰ	—	ਜ	ਮੰ	ੜ	ਰੇ	ਆੜ	ੜ	ਏ	ਰੈ	ੜ	ੜ
ਆ	ੜ									ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸ
ਸੁ	ਪ	ੜ	ਨ	ੜ	ਚ	ਰਿ	ੜ	ਕੁ	ਚਿ	ੜ	ਕੁ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁਪ	ਪ	ਪ
ਬਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ੜ	ਬ	ਨੇੜ	ੜੜ	ਬੜ	ਚਿੜ	ੜ	ਕੁ
ਪ	ਰੰ	—	ਗਰੰ	ਮੰ	ਗਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਪਾ	ਵ	ੜ	ਨੜ	ੜ	ਪੜ	ਵਿ	ੜ	ਕੁ	ਮਿ	ੜ	ਕੁ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁਪ	ਪ	—
ਆ	ੜ	ਜ	ਮੰ	ੜ	ਰੇ	ਆ	ੜ	ਏੜ	ਰੈੜ	ੜ	ੜ ਆਜ ਮੋਰੇ...

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਸੌਰਠ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਪੁਭ ਜੁ ਤੇ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਨੀਲਕੰਠ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਲਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
 ਮਾਧਵ ਮਹਾਜੋਤਿ ਮਧਮਰਦਨ ਮਾਨਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥
 ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦ੍ਰਾਬਿਨ ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ ਕਾਲ ਤੈ ਦਰਸ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਨਾਸਨਕਾਰੀ ॥੨॥
 ਧਨਰਪਾਨ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ ਧਰਾਧਰ ਅਨਬਿਕਾਰ ਅਸਿਧਾਰੀ ॥
 ਹੋ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੩॥
 (ਰਾਗੁ ਸੌਰਠਿ ਪਾ: ੧੦ (੯੪੦))

ਅਸਥਾਈ

੦		੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਮ	ਪ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	—	—	—
ਪੂ	ਭ	ਸੂ	ਸ	ਸ	ਤੈ	ਸ	ਕ	ਹ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗਰ	—	ਸ	—	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਰ	—	—	—
ਲਾ	ਸ	ਜ	ਸ	ਹ	ਮਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰ	—	—	—	—	ਸ	—	ਰ	—	—	—	—
*	*	*	*	*	ਨੀ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰ	—	ਰ	—	ਰ	ਮ	—	ਮ	—	—	—	—
ਕੰ	ਸ	ਠ	ਸ	ਨ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਸ	—	ਸ	—	—	ਮ	—	—	—	ਮ
ਚ	—	ਦਿ	ਸ	ਣ	ਨੀ	ਸ	ਲ	ਸ	ਸ	ਸ	ਬ
ਕਾ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	ਪ	—	—	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਬ	ਨ	ਵਾ	ਰੀ	ਸ	ਬ	ਬ	ਨ
ਪ	—	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	ਰੀ	—	—	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਮ	—	—
ਵਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਤੈ	ਸ	ਕ	ਹ	ਸ	ਸ	ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ...

ਅੰਤਰਾ

X	ਸ	ਰ	—	੨	ਰ	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
ਸ	ਰ	ਮ	ਸ	ਸ	ਪ	ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	ਮ	—	—	ਮ	ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸੁਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	—	ਮ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰ	—	ਵ	—	—	ਨ	ਪੁ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪਾ	ਸ	ਵ	ਸ	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਰ	—	—	—	—	—	—	—
ਦਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	—	ਮ	—	—	ਮ	ਪ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਵ	ਮ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਨ	—	—	—	—	—	—	—
ਜੋ	ਸ	ਤ	ਸ	ਸ	ਧ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	—	ਨ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਮੁ	ਕੰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	ਨ	—	—	ਪ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨੁ	—	ਗੀ	—	—	ਧ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਸ	ਗੀ	ਸ	ਸ	ਮੁ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਛੱ	ਸ	ਕ	ਹ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ .. —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਹੈ ।

੯. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਾਲ-ਭਾਨੁਮਤੀ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਅਸਥਾਈ

X			੨			੩			੪		
	ਮਪ	ਨ	-ਜੰ	ਸੰਰੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਪਧ	ਮ,ਗਰ	ਸੁ,ਸ		
	ਦੁ	ਖ	ੜਨ	ਗੀੜ	ਮਾ	ਨੈੜ	ਜੌੜ	ਨ,ਰੜ	ਦੁੜਖ		
ਮਗਰ —	ਸ	ਰ	-ਰ	ਰਰ	-ਰ	ਸਰ	ਮ	-ਮ	-ਗ		
ਮੈੜੜ	ੜ,	ਸੁ	ੜਸ	ਨੇਹੁ	ੜਅ	ੜਰ	ਭੈ	ੜਨ	ੜਹੀ		
	ਮ					ਸੰ					
ਰ	ਸ	ਰ	ਮਮ	ਪ	ਨ	ਸੰਰੰ	ਨੁ,ਧਪ	ਪਧ	ਮ,ਗਰ	ਸੁ,ਸ	
ਜਾ	ਕੈ	ਕੰ	ਚਨ	ਮਾ	ਟੀ	ਮਾੜ	ਨੈੜੜ	ਜੌੜ	ਨ,ਰੜ	ਦੁੜਖ	ਮੈ

ਅੰਤਰਾ

	ਮਮ	-ਪ	ਨ-	ਸੰਸੰ	ਨਸੰ	ਸੰ-	ਨਨ	ਸੰਸੰ	ਸੰਰੰ	
	ਨਰ	ੜਨਿ	ੜੜ	ਦਿਆ	ੜਨ	ਹੜ	ਉੜਸ	ਤਤ	ਜਾੜ	
ਸੰ						ਸੰ				
ਨੁ	ਧਪ	ਮਰ	ਮਮ	ਪ-	ਨਨ	ਸੰਰੰ	ਨੁ,ਧਪ	ਪਧ		
ਕੈ	ੜੜ,	ਲੜ	ਭਮੋ	ਹਿੜ	ਅਭਿ	ਮਾੜ	ਨਾੜੜ	ਜੌੜ	ਨਰ	ਦੁਖ ..

ਨੋਟ :—ਭਾਨੁਮਤੀ ਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ-ਅੰਤਰਾ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਵਿਚ ਗਾਓ, ਜੋ ਨੰ: ੪ ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ।

੧੦. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਜੈਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਬੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬਿਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥

ਗੁਰ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਨਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥

(ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੫੩)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੩	੪	
	ਮ				ਪ	ਨ
ਸਸ	ਰ- ਮ-	ਪ- ਨ-	ਨਸਰੰਸ	ਨੁਪਪ	ਪਧ	ਮ
ਕੁਰ	ਸS ਚੋS	ਬS ਧਾS	ਥੋS S	ਹੁS S	ਰਖ	ਵਾ
						ਲੋ
						ਕੁਰ
ਰ						
ਮ	ਰ					
ਦਿ	ਭੇ	ਕੁਰ...				

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਪ						
ਮ- ਪਪ	ਨ- ਨ-	ਸ- ਸ-	ਪਪ	ਨਨ	ਸ-	ਸਰੰ	
ਪੁS ਰਨ	ਹੋS ਈS	ਅS ਸS	ਕੁਰ	ਚਰ	ਨੀS	ਮਨ	

ਸੰ
ਨੁ ਧਪਮਗਰ
ਰ ਡੇS S S S ਕੁਰ ਸਚੇ .. —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਵੀ ਅੰਤਰੇ ਭੇ ਲਾਓ ।

੧੧. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਾਲ-ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਮੱਧਮ ਲਗ)

ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਆਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥
(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੧੪੨੫)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੩		੪	
ਮ		ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	੦
ਰ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਠ	—
ਸੋ	S	ਰ	ਠ	ਸੋ	S	ਪੀ	S
							S
ਸੰ			ਪ	ਗ			
ਨੁ	ਧਪ	ਪਧ	ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	ਪ
S	S S	ਕS	ਬ	ਰੁ	ਨ	ਫੀ	S
							ਕਾS
							S
							ਮ
							ਰ
							ਹੋ
							—
							S
							ਸ
							ਇ
							—
							S

ਅੰਤਰਾ

ਪ							
ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ
ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਰਾ	ਮ	ਨਾ	ਮ
							ਕੁ
							ਨ
							ਗਾ
							Sਈ
							ਅਰਿ
							S

—	—	ਸਰੰ	ਸੰ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ੳ	ੳ	ਦੳ	ਰ	ਗੳ	ਹ	ਨਿ	ਰ	ਮੳ	ਲ	ਸੰ	ੳ	ਇ	ੳ

ਨੋਟ :—ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਕੁਨ, ਤਿਕੁਨ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਤਿਹਾਈ ਸਹਿਰ ਗੁਰ (ਸਮ) ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਲਯ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵਧਦਾ ਹੈ

੧੨. ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਤਾਲ-ਧਮਾਰ, ਪੜਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਬਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥

(ਸੋਰਠ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੬੫੦)

ਅਸਥਾਈ

X				੨		੦			੩		ਸ	
											ਨਸ	
											ਹਮ	
ਮ	—	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧਪ	ਧਪ	ਧਪ	ਮ	—	ਸਸ
ਦਾ	ੳ	ਦੀ	ਹ	ਰਿ	ਪੂ	ਭ	ਖੳ	ਸੳ	ਸਸੳ	ਕੇ	ੳੳ	ੳ, ਨਿਤ
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	—	ਸ
ਗਾ	ੳ	ਵਹ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਛੰੳ	ੳੳ	ੳੳ	ਤਾ	ੳੳ	ੳੳੳੳ, ਹਮ

ਅੰਤਰਾ—ਤਾਲ-ਸੁਲਫਾਕ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਕੁਨ ਲਯ)

X		੦		੨		੩		੦	
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨ	ਕ	ਰਹ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	—
ਹ	ਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਣਹ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
								ਤਿ	ਜ

ਨ ਸੰ ਨੁ ਧਪ ਧਪ ਧ ਮ ਗਰ ਨ ਸ
 ਕ ਵ ਲਾ ਡ ਡ ਕੰ ਡ ਡ ਤਾ ਡ ਡ ਹ ਮ ਢਾਢੀ :—ਅਸਥਾਈ

ਸੰਚਾਰੀ—ਇਕਤਾਲਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੰਗੁਨ)

X	੦	੨	੦	੩	੪	ਸਸ ਹਰਿ
ਰ ਦਾ	ਰ ਤਾ	ਰ ਸਭ	ਮ ਜਗ	ਪ ਤ	ਪ ਭਿ	ਧਪ ਖਾ ਡ
ਮ ਮੰ	— ਡ	ਪ ਗ	ਪ ਤ	ਨ ਜ	ਨ ਨ	ਸੰ ਜੰ ਡ
ਗ ਦੇ	— ਡ	ਗੰ ਵਹੁ	ਗੰ ਦਾ	ਮ ਡਨ	ਗੰ ਦ ਡ	ਸੰ ਨ ਦਿਆ ਡ
ਸੰ ਪਾ	— ਡ	ਨ ਥ	ਧ ਰ	ਪ ਕਿਰ	ਪ ਮ	ਧਪ ਜੰ ਡ
						ਧ ਡ
						ਮ ਗਰ ਡ ਡ
						ਨ ਹ
						ਸ ਮ—ਢਾਢੀ ਹਰਿ...

ਅਭੋਗ—ਤਿੰਨਤਾਲ(ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

X	੨	੦	੩
* ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ
* ਮ	—	ਨ	—
ਜ	ਮ ਨ	ਨ ਕ	ਸੰ ਮ
— ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ
੧ ਮ	—	ਨ	—
੧ ਜ	ਮ ਨ	ਨ ਕ	ਸੰ ਮ
— ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ
੧ ਗ	ਸੰ ਡ ਡ	ਮ ਖ ਧ	ਧ ਵੰ ਡ
			ਧ ਡ
			ਮ ਗਰ ਡ ਡ
			ਨ ਹ
			ਸ ਮ—ਢਾਢੀ ...

ਨੋਟ :—ਧੜਤਾਲ, ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਘਟੋ-ਘਟ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਤੁਕ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ। (ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਸੋਰਠ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ

ਵਾਦੀ — ਰ ਠਾਟ ਖਮਾਜ | ਸਮਾ—ਰਾਤੀ' ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ।
 ਸੰਵਾਦੀ — ਪ | ਜਾਤੀ—ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼ — ਮੰਦ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਰਿਖਭ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ— ਨ, ਸ, ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਨੁ ਧ ਪੁ ਰ, ਗ ਮ ਪ ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮ, ਰ ਗੁ ਰ ਸ ।

ਪਕੜ—ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਨੁ ਧ ਪੁ ਰ, ।

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਇਸ ਦੇ ਜਯਾਵੰਤੀ, ਜਯੰਤੀ, ਜੈਜੈਵੰਤੀ ਅਤੇ ਵੈਜਯੰਤੀ ਆਦਿ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗ ਭੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਇਹ ਰਾਗ ਸੌਰਠ, ਗੰਢ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਰਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਗ ਸੌਰਠ ਜਾਂ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਗੰਬਰ ਦੀ ਸਿਸ਼ਯ ਪੁਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਤਾਨਸੇਨ ਘਰਾਨੇ ਦੇ ਗਾਇਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦੇ ਗਾਇਕ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਨੂੰ ਸੌਰਠ ਅੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਹਨ। ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ ਤੋਂ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਇਸ ਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ 'ਮ ਧ ਨ ਸ'

ਇਹ ਰੂਪ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਵਰੋਹ ਸੌਰਠ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ "ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਰ"

ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ "ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਨੁ ਸ ਧ ਨੁ ਰ" ਇਹ ਸੁਰ ਜੋੜ ਕੇ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਕ ਭਾਵੇਂ ਸੌਰਠ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਵੇ ਜਾਂ ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ 'ਰ ਗੁ ਰ ਸ, ਨੁ ਸ ਧ ਨੁ ਰ' ਇਹ ਸੁਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਲਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ ਸੱਚ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੩. ਪੁ — ਰ — ਗਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਮਪਨੁਧਪਧਗਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਨੁਧਪਧਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਧਨੁਧਪਧਗਮਰਗਮ
 ਸ ਗ ਮ ਮ ਮ
 ਪਧਗਮਰਗੁਰ, ਨਸ — ਰਨਸਧਨੁਰ — ਰਗ, ਗਮ, ਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਧਨੁਧਪਗਮਰਗੁਰ, ਨਸ — ਰਨਸ
 ਧਨੁਰ, ਨੁ — ਪ — ਪ — ਰ ਰਗੁਰ, ਗਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਧਗ — ਮਰਗੁਰ, ਨੁਧਪਧਗ — ਮਪਗ, ਮਰਗੁਰ,
 ਨੁਧਪਧਗ, ਮਰਗੁਰ, ਨਸਰਗਮਪਧਗ, ਮਰਗੁਰਸ — ਰਨਸਧਨੁਰ — ।

੪. ਮਪਨ — ਸ, ਨਸ, (ਸ) ਨੁਧਪਧਗਮਰਗੁਰ, ਮਪਨ — ਸ, ਰਨੁਧਪ — ਰ — ਨੁਧਪਧਗ, ਮਰਗੁਰ, ਮਪ
 ਨਸ, ਪਧਮਪਸ — ਰਨਸ, (ਸ) ਧਨੁਰ, ਰਗੁਰ, ਰਗੁਰੰਨ, ਸਰੰਨਸਧਨੁਰ — ਗਮਰਗੁਰ — ਨੁਧਪ —
 ਪਰ — ਨਸ, ਮਪਨਸ, ਰਨੁਧਪਧਗ — ਮਰਗੁਰ, ਰਗੁਰੰਨਸ — ਰਨਸ ਧਨੁਰ — ਨਸ, (ਸ) ਨੁਧਪਧਗ
 ਮਰਗੁਰ, ਰਮਪਨਸਰੰਨਸ, ਰਗ, ਗਮ — ਗ, ਰਗੁਰੰਸ — ਰਨਸਧਨੁਰ ਗਮਰਗੁਰ, ਗ ਮਪਗਮਰਗੁਰ,
 ਰਨੁਧਪਮਗਰਗੁਰ, ਨਸ ।

੫. ਸਪਨ — ਸ, ਪਧਮਪਸ — ਰਨਸ — ਧਨੁਰ — ਨਸ, ਰਗੁਰੰਸ, ਰਨਸਧਨੁਰ — ਗਮਰਗੁਰ ਗਮਪਗਮਰ
 ਗੁਰ, ਰ — ਨੁਧਪ — ਰ — ਨਸ, ਮਪਨਸ, ਨੁਧਪਮਗਮਰਗੁਰ, ਨਸ — ਮਪਨਸਰਗੁਰੰਸ — ਰਗਮਗੁਰੰ
 ਗੁਰੰਸ, (ਸ) ਧਨੁਰ — ਨਸ — ਰਨੁਧਪਧਗਮਰਗੁਰ, ਨਸਰਮਪਧਮਪਸ — ਰਨਸ, ਧਨੁਰ, ਰਗਮਗੁਰੰ
 ਗੁਰ, ਗਮਪਗਮਰਗੁਰ, ਨਸਰ — ਸ ਨੁਧਪਮਗਮਰਗੁਰ, ਮਪਨਸਰਗੁਰੰ, ਰਨਸਧਨੁਰ — ਨਸ — ।

ਨਸਰਗੁਰਸ, ਨਸਰਗਮਗਰਗੁਰਸ, ਨਸਰਗਮਪਗਮਰਗੁਰਸ, ਨਸਰਮਪਧਮਪਗਮਰਗੁਰਸ, ਨਸ
 ਰਮਨੁਧਪਧ ਗਮਰਗੁਰਸ, ਨਸਰਗਮਪਨਸ ਨੁਧਪਮਗਮਰਗੁਰਸ, ਮਪਨਸਰਗੁਰੰਸ ਨੁਧਪਮਗਮਰਗੁਰਸ —
 ਰਨਸਧਨੁਰ — ਨਸ — ।

ਜੋੜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯				
੧.	ਬੀ	ਤ	ਜੈ	ਹੈ	ਬੀ	ਤ	ਜੈ	ਹੈ	੪	੫	੬	੭	੮	੯
੨.	ਰਗ	ਮਪ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ	ਰਸ
੩.	ਮਪ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਧ,	ਸਨੁ	ਧਪ,	ਨੁਧ	ਪਮ,	ਧਪ	ਮਗ,	ਰਗ	ਮਪ	ਨੁਧ	ਪਮ
੪.	ਰਰ	ਸ,ਰ	ਰਸ	ਨੁਸ,	ਧਧ	ਪ,ਧ
੫.	ਰੰਗ	ਸੰਗ	ਰੰਗ	ਨਸ,	ਮੰਗ	ਗੰਗ	ਮੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਪਮ	ਰਗ	ਮਪ	ਰਸ
੬.	ਸਰ	ਸਸ,	ਰਗ	ਰਗ,	ਗਮ	ਗਗ,	ਮਪ	ਮਮ,	ਪਧ	ਪਪ,
੭.	ਸੰਗ	ਸੰਗ,	ਰੰਗ	ਰੰਗ,	ਪੰਗ	ਗੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਸੰਗ	ਨੁਨੁ	ਧਧ	ਪਪ	ਮਮ	ਗਮ
੮.	ਨਸ	ਰਗ	ਰਸ,	ਨੁਸ	ਰਗ	ਮਗ
੯.	ਨਸ	ਰਗ	ਮਪ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਗ	ਮਪ	ਨੁਧ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਨੁਸ
੧੦.	ਨਸ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਗ	ਮਪ	ਨਸ	ਰੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਰਾ	ਮ	ਭਗ	ਤ	ਹੀ	ਏ	ਆ	ਨ	ਨਸ	ਧਨੁ	ਰੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ
੨.	ਨਸ	ਰਗ	ਰੰਗ	ਨਸ	ਰੰਗ	ਮੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਰਗ	ਰਸ
੩.	ਨਸ	ਧਨੁ	ਰੰਗ	ਸੰਗ	ਧਨੁ	ਰੰਗ	ਸੰਗ	ਧਨੁ	ਸੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਰਗ	ਮਮ	ਰਗ	ਰਸ
੪.	ਨਸ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਨਸ	ਰੰਗ	ਮੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ
੫.	ਨਸ	ਰੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਪਨ	ਸੰਗ	ਧਪ	ਗਮ	ਰਗ	ਮਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਮਪ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,
੬.	ਸੰਗ	ਧਪ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਰੰਗ	ਸੰਗ	ਧਪ	ਮਪ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,
੭.	ਪੰਗ	ਗੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਨਸ	ਧਨੁ	ਰੰਗ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਰਗ	ਰਸ,	ਮਪ	ਨਸ	ਰੰਗ	ਰੰਗ
੮.	ਗਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨਸ	ਪਨ	ਸੰਗ	ਧਨੁ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਰੰਗ	ਨਸ	ਨੁਧ	ਨੁਧ,	ਪਧ	ਪ,ਮ
੯.	ਪਮ,	ਗਮ	ਗ,ਰ	ਗੁਰ,	ਸਰ	ਨਸ	ਰਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਸੰ	ਪਧ	ਮਪ	ਸੰ,	ਪਧ	ਮਪ	ਸੰ

੧. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਗ)

ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜ ਰੇ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ॥
 ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈ ਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥
 ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨ ਜਗ ਮੈ ਬਿਰਾਜ ਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੫੨)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩						×				੨			
ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸਨੁ	ਸ	ਧੁ	ਨੁ	ਗ	ਰ	ਗ	ਮਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ
ਬੀ	ਤ	ਜੈ	ਹੈ	ਬੀਤ	ਤ	ਜੈ	ਹੈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਅਤ	ਕਾ	ਤਜ	ਰੇਤ	ਤ
ਸ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਨੁਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਰ	ਰ	ਗਰ	ਗ	ਮ	ਪ
ਨਿ	ਸ	ਦਿ	ਨ	ਸੁਨ	ਕੈਪੁ	ਰਾ	ਨ	ਸਮ	ਝਤ	ਨ	ਹ	ਰੇਤ	ਅ	ਜਾ	ਨ
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ
ਕਾ	ਲ	ਤਉ	ਪਤ	ਹੁ	ਚਿਓ	ਆ	ਨ	ਕ	ਹਾ	ਜੈ	ਹੈ	ਭਾ	ਤਜ	ਰੇਤ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨਸ	ਰਗੁੰ	ਰੰ	ਸ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸ	ਸ
ਅਸ	ਥਿ	ਰ	ਜੈ	ਮਾ	ਨਿਓ	ਦੇ	ਹ	ਸੰਤ	ਤਉ	ਤੇ	ਰਉ	ਹੋਇ	ਹੈਤ	ਖੇ	ਹ
ਪ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰ	—
ਕਿਉ	ਨ	ਹਰਿ	ਕੈ	ਨਾਤ	ਮ	ਲੇ	ਹ	ਮੂ	ਰ	ਖ	ਨਿ	ਲਾ	ਤਜ	ਰੇ	ਤ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਓ ।

ਨੋਟ—ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਟਿਊਨ ਨੰ: ੭ ਤੇ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਔਗੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ।

੩. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ (ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਅੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥

ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ॥

ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਨ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੩)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
	ਗੁਰ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਰ	ਨ	ਧ
	ਗਰ	ਤ	ਪ	ਰ	ਤ	ਗ	ਹਿ	ਲੇ	ੜ	ਹੁ	ਅੰ	ਗੁ	ਰੀ	ਆ	ੜ	ੜ
—	ਰਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰਗ	ਰ	ਰ
ੜ,	ਭੁਜ	ਬ	ਲ	ਬੀ	ੜ	ਰ	ਬ	ਹ	ਮ	ਸੁ	ਖ	ਸਾ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ

ਸ
ੜ ਗਰਤ...

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ
	ਸ੍ਰਵ	ਨ	ਨ	ਸੁ	ਰ	ਤ	ੜ	ਨੈ	ੜ	ਨ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਨ	ਹੀ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁਧ	ਪਧ	ਗ	ਮ	ਰਗ	ਮਪ	ਗ	ਗ	ਰਗ	ਰ
ੜ,	ਆ	ਰ	ਤ	ਦੁਆ	ੜ	ਰੜ	ੜੜ	ਰ	ਟ	ਤੜ	ਪਿੰ	ਗੁ	ਰੀ	ਆ	ੜ

ਸ
ੜ ਗਰਤ... ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਚੌਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ ।

ੳ. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ (ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਸੁਣਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
ਗ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	(ਸ)	ਧ	ਨੁ	ਗ	—	ਰ	ਰ	ਰਗ	ਮਖ	ਗ	ਮ
ਰ	ਭ	ਜੀ	ਉ	ਖ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਕ	ਰ	ਪਿਆ	ੜੜ	ਰੇ	ੜ
ਪ੍ਰ															
ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧਨੁ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗੁ	ਰ	ਸ
ਮ	ਰੇ	ੜ	ਭ	ਲੇੜ	ੜੜ	ਹ	ਮ	ਥਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ
ਬ															

ਅੰਤਰਾ

ਮ				ਸੰ				ਸੰ				ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਗ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਸੁ	ਣਹੁ	ੜ	ਬਿ	ਨੰ	ੜ	ਡੀ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ਕੁ	ਰ	ਮੇੜ	ੜੜ	ਰੇ	ੜ
ਨ	ਸੰ	ਰੰਗੰ	ਮੰਗੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗੁ	ਰ	ਸ
ਜੀ	ਅ	ੜੜ	ਜੈੜ	ੜ	ਤ	ਤੇ	ਰੇ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੇੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ (ਬਾਗੋਸ਼੍ਰੀ ਅੰਗ), ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਅਗਨਿ ਜਰਤ ਜਲ ਬੁਢਤ ਸਰਪ ਗ੍ਰਸਹਿ, ਸਸਤੁ ਅਨੇਕ ਰੋਮ ਰੋਮ ਕਰਿ ਘਾਤ ਹੈ ॥

ਬਿਰਥਾ ਅਨੇਕ ਅਪਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਗਤਿ, ਗ੍ਰੀਖਮ ਔਜੀਤ ਬਰਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਪ੍ਰਾਤ ਹੈ ॥

ਗੋ ਦ੍ਰਿਜ ਬਧੂ ਬਿਸ੍ਰਾਸ ਬੰਸ ਬਧਿ ਕੋਟਿ ਹਤਯਾ, ਤ੍ਰਿਸੁਨਾ ਅਨੇਕ ਦੁਖ ਦੋਖ ਬਸਿ ਗਾਤ ਹੈ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋਰਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਸੋਧਿ, ਪੀਯ ਕੇ ਬਿਛੋਰਿ ਪਲ ਏਕ ਨ ਪੁਜਾਤ ਹੈ ॥੫੩੨॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨				
			ਗਰ	ਗ	ਸ	—	ਨ੍ਰਧ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—
			ਪੀੜ	ਯ	ਕੇ	ੜ	ਬਿੜ	ਛੇ	ਹ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਸ	ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਗੁ	
*	*	ਪ	ਲ	ਏ	ਕ	ਨ	ਪੁ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	
ਰ	—	—														
ੜ	ੜ	ੜ														

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ
ਅ	ਗ	ਠ	ਜ	ਰ	ਤ	ਜ	ਲ	ਬੁ	ਡ	ਤ	ਸ	ਰ	ਪ	ਗੁ	ਸਹਿ
ਗੰ															
ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗੁ
ਸ	ੜਸ	ਤੁ	ਅ	ਨੇੜ	ਕੜ	ਰੇ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਕ	ਰ	ਘਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	—	—													
ਹੈ	ੜ	ੜ	ਪੀਯ...	ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਲੀ ਤੁਕ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।											

੬. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ (ਬਾਗੋਸ਼ੀ ਅੰਗ), ਇਕਤਾਲਾ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥
 ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗ ॥
 ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੁਠੇ ਸੁਖ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥
 ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤ ॥
 ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥

(ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੫੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਗ	ਗੁ	ਰ ਸ	ਨੁ ਸ	ਨੁ ਰਸ	ਧੁ ਪੁ
ਰ	ੜ	ਸਿ ਮ	ਰ ਰਾ	ੜ ਸ	ਪੁ ਮ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਗ	ਰ	ਰ ਸ
ਪੁ	ਰ	ਗ	ਪ	ਗ	ਰ ਸ
ਦਿ	ੜ	ਭੇ	ਰੈ	ਕਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਨੁ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਤਿਆ	ੜ	ਗ
ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਗ
ਸੰ	ਭ	ਜੂੜ	ੜੜ	ਕੀ	ੜ	ਰ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਗ	ਗ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਜ	ਗ	ਤ	ਸੂ	ੜ	ਖ	ਮਾ	ੜ	ਨੜ	ਮਿ	ਥਿ	ਆ
ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਮ	ੜ	ਠੋਂ	ਸ	ੜ	ਭ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਜ	ਹੈ	ੜ
ਝ	ੜ	ਠੋਂ	ਸ	ੜ	ਭ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਜ	ਹੈ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਚਰੁੱਤ ਲਯ)

ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜ ਰੇ ॥

ਨੋਟ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਗ	—	ਗ ਮਪ	ਮ	ਗ	ਰ ਗੁ
ਰ	ੜ	ਜੈੜ	ਹੈ	ੜ	ਰ ਸ
ਬੀ	ੜ	ਜੈੜ	ਹੈ	ੜ	ਤ ਜੈ
ਗ	ਗ	—	ਮ	ਨੁ	ਧਪ
ਰ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਅੜ
ਜ	ਨ	ੜ	ਮ	ੜ	ਅੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ਼	ਸ਼	ਨ	ਸ਼	—	ਸ਼
ਨਿ	ੜ	ਸ	ਦਿ	ਨ	ੜ	ਸੁਨ	ਕੈ	ਪੁ	ਰਾ	ੜ	ਨ
ਨ	ਨ	ਨ	ਸ਼	ਸ਼	—	ਨ	ਸ਼	ਰਸ਼	ਨੁ	ਧ	ਧ
ਸਮ	ਝ	ਤ	ਨ	ਹ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਅੜ	ਜਾ	ੜ	ਨ
ਗ਼	—	ਗ਼	ਗ਼	ਗ਼	ਰ	ਸ਼	ਨ	ਰਸ਼	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਰ	—	ਗ਼	ਰ	ਗ਼	ਰ	ਸ਼	ਨ	ਰਸ਼	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਕਾ	ੜ	ਲ	ਤਉ	ੜ	ਪ	ਹੁ	ੜ	ਚਿਓ	ਆ	ੜ	ਨ
ਮ	ਗ਼	—	ਮ	ਨੁ	ਧਪ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਕ	ਹਾ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਹੈੜ	ਭਾ	ੜ	ਜ	ਰੇ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਨੈਹਰ ਕੁਆਰਿ ਕੰਨਿਆਂ ਲਾਡਲੀ ਕੈ ਮਾਨੀਅਤ,
 ਬਿਆਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨਨ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ॥
 ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ,
 ਕਹੀਐ ਸਪੁਤੁ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕੈ ਆਨੀਐ ॥
 ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਪਰ ਦਲ ਮੈ ਅਕੇਲੇ ਜਾਇ,
 ਜੀਤਿ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰੇ ਸੁਭਟ ਬਖਾਨੀਐ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰੁ,
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਪਤਿਚਾਨੀਐ ॥੮੪॥੧੧੮॥

(ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੭	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
ਗ਼	ਰ	ਗ਼	ਗ਼	ਪ	ਮ	ਗ਼	ਗੁ	ਸ	ਸ	
ਰ	ਨ	ਸੜ	ੜ	ਜ	ਨ	ਮੜ	ਪਾ	ੜ	ਇ	
ਮਾ										
ਸ	ਗ਼	ਗ਼	ਗ਼	ਰਸ	ਰ	ਨੁ	ਧ	ਪੁ	ਪ	
ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਰਸ	ਰ	ਨੁ	ਧ	ਪੁ	ਪ	
ਚ	ਰ	ਨ	ੜ	ਸੜ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ੜ	ਰ	

ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਸ
ਸਾ	ਧ	ਰ	ਠ	ਗ	ਮਿ	ਲੈ	ਗੁ	ਠ	ਰ
ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗਰ	ਗ	ਸ	—
ਦੁਆ	ਰ	ਪ	ਹਿ	ਠ	ਚਾ	ਨੀਠ	ਐ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਸ
ਨੈ	ਹ	ਰ	ਠ	ਕੁ	ਆ	ਰੀ	ਕੰ	ਠ	ਨਿਆ
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰਗੁ	ਰੰਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਨ	ਡਿ	ਲੀ	ਠਠ	ਕੈਠ	ਸਾ	ਨੀ	ਅ	ਠ	ਤ
ਗ	ਰ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ
ਮ	ਠ	ਹੇ	ਠ	ਸਸੁ	ਰਾ	ਰ	ਜਾ	ਠ	ਇ
ਬਿਆ	ਠ	ਧ	ਧ	ਪ	ਸੰਨੁ	ਧ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ
ਸੰ	ਨੁ	ਨਠ	ਠਠ	ਕੈ	ਮਾਠ	ਨੀਠ	ਐਠ	ਠਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਠੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥
 ਇਹ ਜਗ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨ ॥
 ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਵੇਰੀ ॥੧॥
 ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮ ਲੀਨ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨ
 ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰਿ ॥
 ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥

(ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੫੨)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੨	o	੩	੪
ਕ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ
ਰ	—	ਮ	ਠ	ਰ	ਗੁ
ਰੇ	ਠ	ਮ	ਠ	ਕਉ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	—
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਤ

ਰ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਗੁ	ਰੁਨੁ
ਗ	ਤ	ੜ	ਚੋ	ਇ	ਹੈ	ਤੇੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ੜੜੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਇ	ਹ	ੜ	ਜ	ਗ	ਮੈ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ
ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਪ	ਪ
ਸੋ	ੜ	ੜ	ਤਉ	ੜ	ਨਹੀ	ਸੁ	ਨਿ	ਓ	ਕਾ	ੜ	ਨ

ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

ਪ	ਪ	—	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਪ
ਥਿ	ਥਿ	ੜ	ਅੜ	ਨ	ਸਿਓ	ਅ	ਰਿੜ	ਲੁ	ਭਾ	ੜ	ਨ
ਮ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਮਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਗੁ	ਰਸ
ਮ	ਤ	ੜ	ਨਾ	ਹਿ	ਨ	ਫੇੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ੜੜ — ਅਸਥਾਈ ਚਾਰ:

ਰੂਪਕ (ਚਾਰ: ਤਿਗੁਨ ਲਯ)

⊕	—	—	੧	ਪ	੨	⊕	—	੧	—	੨	—
ਮ	ੜ	ੜ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ੜ
ਮਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ਸ	ਕੋ	ੜ	ਜ	ਨ	ਮ	ਲੀ	ੜ
ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਜਿ	ੜ	ਮ	ਰ	ਨ	ਨ	ਹ	ਨਿ	ਮ	ਖੜ	ਕੀ	ੜ

ਇਕਤਾਲਾ (ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

×	—	—	੨	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	ਗ	ਗ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ
ਗ	ਗ	ਰਾ	ੜ	ਸੁ	ੜ	ਖ	ਭ	ਇਓ	ੜ	ਦੀ	ਗੁ
ਦਾ	ਰਾ	ਰਾ	ੜ	ਸੁ	ੜ	ਖ	ਭ	ਇਓ	ੜ	ਦੀ	ਗੁ
ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨਸੰ	ਰ	ਸੰ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਰਸ
ਪ	ਗੁ	ੜ	ਖ	ਰੀ	ੜ	ਥੋੜ	ੜ	ੜ	ਰੀੜ	ੜੜ	ੜੜੜ — ਅਸਥਾਈ ਚਾਰ:

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚਾਰ: ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

×	—	—	—	੨	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ੜ	ਪੁ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ੜ	ਪੁ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ੜ	ਪੁ

ਸ ਸ ਨੁ — ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਧ ਗ ਮ ਰ ਗੁ ਰ —
 ਸੁ ਪ S S ਨS S ਜਿ ਉ ਜ ਗ S ਪ ਸਾ S ਰ S

ਇਕਤਾਲਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ)

X	ਗ	ਰ	ਸਿ	ਨ	ਮਾ	੦	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਪ
	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਨ	ਇਆ		ਰ	ਰ	ਤ	ਨਹਿ	ਕਿਉ	S	ਮੁ	ਰਾ	S	ਰ
	ਨ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	—	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਰਸ	
	ਸਾ	ਇਆ	S	ਜਾ	S	ਕੀ	ਚੇS	S	S	S	ਰੀS	S	S	S	S	S

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਜਾਂ ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਲਯ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
 ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਲਯ—ਦੁਗੁਨ, ਤਿਗੁਨ ਜਾਂ
 ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੧੦. ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ, 'ਗੁਲਦਸਤਾ', ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥
 ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥
 ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇਹੈ ਏਕ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥
 ਬਿਖਿਆ ਬਿਖ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥

(ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੧੩੫੨)

																ਅਸਥਾਈ										
																੨	੦					੩				
																		ਗ	ਰ	ਰਾ	ਸ			ਸ		
																		ਰ	(ਸ)	—	ਧਨੁ					
																		ਰਾ	ਮ	S	ਭਜ					
ਗ						ਗ	ਮ	ਗ					ਸ			ਸ										
ਰ	—	ਗਰ	ਰਗ	ਮਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰਗੁ	ਭਸ												
ਰਾ	S	SS	ਮS	SS	ਭ	S	ਜ	S	S,	S	S	S	ਜS	ਨS												
																		ਸ					ਸ			
																		ਰ	(ਸ)	—	ਧਨੁ					
ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧਪ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗਮ	ਰਗੁ	ਰ	ਰ	(ਸ)	—	ਧਨੁ												
ਮ	S	S	ਜਿ	ਰਾ	S	S	ਢ	ਹੈS	SS	S	ਰਾ	ਮ	S	ਭਗ	—ਰਾਮ...											

ਅੰਤਰਾ-ਰਾਗ ਦੇਸ, ਇਕਤਾਲਾ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੰਗੂਨ)

X	੦	੨	੦	੩	੪	
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	
ਕ	ਕ	ਹਾ	ਬਾ	ਰ	ਬਾ	ਰ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਧਪ
ਸਮ	ਝ	ਤ	ਨਹ	ੜ	ੜ	ਕਿਉ
				ਧ	ਮ	ਗਰ
				ਗ	ਗ	ਵਾ
				ੜ	ੜ	ੜ

ਰ—ਦੁਬਾਰਾ ਗਾਓ...

ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ

ਪ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗਰ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬਿਨ	ਸ	ਤ	ਨ	ਲ	ਗੈ	ਨੁ	ਬਾ	ਰ
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧਪ	ਧ	ਮ	ਗਰ	ਗ
ਰ	ਰੇ	ਸ	ਮ	ਗਾ	ੜ	ਤ	ਹੈ	ੜ
ਉ								
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ੜ	ਜ	ਰਾ	ੜ	ੜ

ਜ—ਅਗੋਂ ਅਸ:ਧਮਾਰ

ਰਾਗ ਖਮਾਜ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੰਗੂਨ ਲਗ)

X	੨	੦	੩
ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ
ਭਾ	ਦੇ	ਹ	ੜ
ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਮ
ਨਾ	ਲੋਰ	ੜ	ੜ

ਮ
ਗ
ਸਗ

ਮ ਪਧਨ ਸੰ ਨ
ਲ ਭਰੜ ੜ ਮ

ਧ ਧ ਧ ਧ
ੜ ਚਿੰ ਦ ਕੋ

ਨ
ਸੰ

ਨੁ ਪ ਗ ਮ
ੜ ਭਾ ੜ ਰ

ਰਾਗ ਤਿਲੋਗ

ਗ	ਸ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ
ਸੰ	ਗ	ਰੋ	ਭੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ
ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਗ	ਸ	(ਸ)	ਨੁ	ਨੁ
ਜਾ	ੜ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਗ

—ਅਸ: ਧਮਾਰ

ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੀ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਧਮਾਰ ਦੀ ਦੁਗੁਨ)

		੧		੨				੧		੨	
ਪ	ਪ	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਸ	—	—	ਸ
ਗ	ਆ	ੜ	ਥਿੜ	ੜ	ਖ	ੜ	ਜਿਓ	ੜ	ਥਿ	ਸਾ	ੜ
ਬਿਖਿ	ਆ	ੜ	ਥਿੜ	ੜ	ਖ	ੜ	ਜਿਓ	ੜ	ਥਿ	ਸਾ	ੜ
ਪ	ਸ	—	ਧ	—	ਪ	—	ਪ	—	ਗ	—	ਸ
ਪ੍ਰਭ	ਨੁ	ੜ	ਜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਗ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਸ
ਕੋ	ਕੋ	ੜ	ਜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਗ	ੜ	ਧਾ	ੜ	ਸ
							ਹੀ	ਏ	ੜ	ਧਾ	ੜ
											ਰ ਦੁਬਾਰਾ

ਰਾਗ ਰਾਗੋਸ਼ੁਰੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਰੂਪਕ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਜਾਂ ਧਮਾਰ ਦੀ ਚੌਗੁਨ)

		੨									
ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰ
ਗ											
ਮ	ਧ	—	ਸ	—	ਨੁ	ਧ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—
ਅਉ	ਸ	ੜ	ਰ	ੜ	ਥਿ	ਹਾ	ੜ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ੜ — ਦੁਬਾਰਾ
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਧ	ਨੁ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ੜ	ਜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ੜ	ਜ — ਅਸ: ਧਮਾਰ

ਨੋਟ—ਪੜਤਾਲ ਜਾਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਦੋ ਵਾਰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਸਕੇ। ਇਸ ਗੁਲਦਸਤੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਖਮਾਜ ਨਾਟ ਦੇ ਹੀ ਲਏ ਹਨ।

(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

—ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ—

ਰਾਗ ਤਿਲਕਕਾਮੋਦ

ਵਾਦੀ—ਸ	ਠਾਟ—ਖਮਾਜ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰ ਪ, ਧ ਮ, ਤੇ ਗ ਸ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ—ਪ ਨ ਸ ਰ ਗ ਸ, ਰ ਮ ਪ ਧ, ਮ ਪ, ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨੁਧ ਪ ਮ ਗ, ਸ ਰ ਗ ਸ, ਜਾਂ ਸ ਪ, ਧ ਮ ਗ, ਸ ਰ ਗ ਸ ।

ਪਕੜ—ਪ ਨ, ਸ ਰ ਗ, ਸ; ਰ ਪ ਮ ਗ, ਸ ਰ ਗ, ਸ ਨ ।

ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਗ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ । ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਦੇਸ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ । ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਵੱਖ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ । ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਖੜਜ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਪਰ ਕਈ ਗੁਣੀ ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭੀ ਅਵਰੋਹ ਕਰਨ

ਸਮੇਂ ਵਕ੍ਰ ਰੂਪ ਵਿਚ : ਜਿਵੇਂ 'ਸ ਪ, ਨੁ ਧ ਪ, ਧ ਮ ਗ' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਟਿਕ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਸੁਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਕਸਰ ਗਾਉਣ-ਬਜਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਾਨਾਂ ਇਸੇ ਸੁਰ ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ—ਪ ਨ ਸ ਰ ਗ, ਸ - ਰ ਪ ਮ ਗ, ਸ ਰ ਗ, ਸ ਨ, ਜਾਂ ਪ ਨ ਸ ਰ, ਨ ਸ, ਗ ਰ ਗ ਮ, ਰ ਪ ਮ ਗ, ਸ ਨ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਨਿਖਾਦ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਸ ਵਿਚ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਭਾਵ, ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ "ਪ ਨ ਸ ਰ ਗ, ਸ; ਰ ਪ ਮ ਗ, ਸ ਨ" ਸੁਰ ਸਮੂਹ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਗ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ—"ਮ ਪ ਧ ਮ ਪ ਨ—ਸ । ਪ, ਮ ਰ ਮ ਪ ਨ—ਸ ਜਾਂ ਧ ਧ ਪ, ਮ ਰ ਮ ਪ ਨ—ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜ ਹਨ, ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਪੰਚਮ ਦੀ ਵਕ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਅਕਸਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸ—ਪ, ਧ ਮ ਗ, ਇੰਜ ਖੜਜ ਤੋਂ ਪੰਚਮ ਤਕ ਇਕ ਲੰਬੀ ਮੀਂਡ ਲਾਈਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਰ ਪ, ਧ ਮ, ਤੇ ਗ ਸ, ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ

ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੇਸ ਤੇ ਸੋਰਠ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਹ ਰਾਗ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਵਕੂ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਭਿੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਤਿਲਕਕਾਮੋਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨੋਹਰ ਰਾਗ ਹੈ । ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸੂਰ-ਰੂਪ ਵਕੂ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਕੁਝ ਕਠਿਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਰਾਗ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਉਂਜ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਖਿਆਲ, ਟੱਪਾ, ਠਮਰੀ, ਗੀਤ-ਗਜ਼ਲ ਆਦਿ ਅਧਿਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਦੇਸ ਅਤੇ ਬਿਹਾਗ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸਾਤਮਕ ਰਾਗ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨੜ, (ਸ) ਨ, ਪ ਨ ਸ, ਪਨਸਰਗ, ਸ, ਰ ਮਗ, ਸਰਗ —ਰ, ਸਨ, ਸ—ਸਰਗ ਸਰਗ, ਰਸਨ,
ਪਨਸ—ਪਨਸਰਗ ਸਰਗ—ਰਸਨ, ਪਨਸ— ।
੨. ਸਰਗ, ਸ—ਰਪਮਗਰਗ —ਰਸਨ, ਸ—ਸਨਪਨ, ਸਰਗਸਰਗ—ਸਨ, ਸ—ਸਰਦਸ ਰਮ— ਗ,
ਰਗ—ਸਨ, ਸਪਨਸਰਗ, ਸਰਪਮਗਰਗ —ਸਨ, ਸ—ਪਨਸਰਗ, ਸਰਮਗਰਗ—ਰਸਨ, ਪਧਸਪਨ,
ਸਰਗਸ— ।
੩. ਨ, ਸ ਰ ਮਪ—ਮ (ਪ) ਮਗ, ਸਰਗਸਰਪਮਗ, ਸਰਗਸਰਮਪਯ ਮਗ, ਸਰਪਮਗ, ਸਰਮਗ, ਸਰਗ
ਰਗ—ਸਨ, ਸ—ਧਧਪਮਪਨਸਰਗ, ਸਰਪਮਗਰਗ —ਸ । ਸਰਗ, ਸ ਰ ਮਪ —ਪਪਮਗਸਰਗ—
ਰਸਨ, ਨਸਰਮਪ, ਧ ਮਪ—ਪਨਸਰਗ, ਸ ਰ ਮਪ—ਧਧਮਪਧ—ਮਗ, ਸ ਰ ਮਪ, ਮਧਧਮਪ,
ਮ
ਰਮਧਮਪਧਮਗ, ਸਰਗ ਸ ।
੪. ਮ ਪਨ—ਸ, ਨਸ—(ਸ)—ਪ, ਧਮ ਪਨਸ—ਨਸ, ਪਨਸਰਨਸ—ਪ, —ਧਮਗ, ਸਰਮਧਮ,
ਪਨ—ਸ, ਮਪਨ—ਸ, ਮਧਧਮ ਪਨ—ਸ—ਨਸ, ਧਧਮਪਨਸਰਨਸ, ਨਸਰਨਸ—(ਸ)—ਪ,
ਧਮਗ, ਸਰਗ, ਸ—ਸਰਮਧਮਪਨ—ਸ, (ਸ)—ਪ, ਮਰਮਪਨ—ਸ, ਨਸ, (ਸ) ਨ, ਪਧਮਪਸ,
(ਸ)—ਪ, ਧਮਗ, ਸਰਗ ਸਰਗ—ਸ, ਨਸਰਮਧਮਪਨਸਰਨਸ— ।

੫. ਪਧਮਪ, ਰਮਪਨ—ਸ—ਰੰਗ—(ਸ)—ਨਸਰੰਨਸ—ਪ, ਧਮ ਪਸ—ਪਨਸਰੰਗ, ਸ ਰੰਮੰਗ,
 ਸਰੰਗ—ਸ, ਨਸਰੰਨ, ਸ—ਪ, ਧਮਪਸ—ਪਧਮਪਸ—ਪ, ਧਮਗ, ਸਰਮਪਧਮਪਸ—ਧਧਪ,
 ਮ
 ਰਮਪਨ—ਸ—ਨਸ—ਪ, ਪਧਮ ਪਸ ਰੰਨ, ਸਰੰਗ, ਸਰੰਪੰਮੰਗ, ਸਰੰਗ—ਸ, ਪਨਸਰੰਸ—ਪ, ਧਮਗ,
 ਗ
 ਸਰਮਪਗਸ ਰਗ—ਸ, ਨ—ਪ, ਪਨਸਰਗ ਸਰਮਪਧਮਪਨਸਰੰਨਸ—ਪ, ਧਮਗ, ਸਰਗ ਸਨ,
 ਸ—।

ਪਨਸਰੰਨਸ, ਪਨਸਰਗ ਸਰਗਸ—ਨਪਨਸਰਪਮਗ ਸਰਗਸ—ਨਸਰਮਪਮਗਰਸਰਗਸ—
 ਨਸਰਮਪਧਮਗ, ਸਰਗਸ, ਨਸਰਮਪਸ—ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਸਰਗਸ—ਸਰ ਮਪ ਨਸ ਰੰਸ ਪਧ ਮਗ
 ਸਰਗਸ—ਨਸਰਮਪਨਸਰੰਗਸ—ਪਧ ਮਪ ਨੁਧ ਪਮਗ, ਸਰਗਸ—ਨਸਰਮਪਨਸਰੰ ਪੰਮੰਗੰਗੰਗੰ—
 ਪਧ ਮਗ, ਸਰਗਸ—।

ਤਿਲਕਕਾਮੋਦ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੨
੧.	ਹ ਮ ਰਾ ਸ	ਭ ਰ ਮ ਗ	ਪਨ ਸਰ ਗਸ ਰਪ	ਮਗ ਸਰ ਗਸ ਨਸ
੨.	.	ਨਸ ਰਮ ਪਧ ਮਪ	ਨਸ ਰੰਸ ਪਧ ਰਮ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੩.	ਨਸ ਰਮ ਪਧ ਮਪ	ਨਸ ਪਨ ਸਰੰ ਨਸ	ਪਸ ਪਮ ਗਰ ਨਸ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਨਸ
੪.	.	.	ਸਰ ਮਪ ਧਧ ਪਮ	ਮਪ ਨਸ ਰੰਰ ਸੰਨੁ
	ਪਨ ਸਰੰ ਗੰਗ ਰੰਸ,	ਪਨ ਸਰੰ ਨਸ ਪਧ	ਮਪ ਨਸ ਪਧ ਪਮ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੫.	.	.	ਪਨ ਸਰ ਗਸ, ਰਮ	ਪਧ ਮਪ ਨਸ ਰੰਸ
	ਪਧ ਮਗ ਸਰ ਗਸ,	ਨਸ ਰਮ ਪਧ ਮਪ	ਨਸ ਰੰਗ ਸਰੰ ਨਸ	ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੬.	.	.	ਪਨ ਸਰ ਗਰ ਗਸ,	ਰਪ ਮਗ ਸਰ ਗਸ,
	ਰਮ ਪਧ ਪਮ ਗਰ	ਗਸ, ਰਮ ਪਧ ਮਪ	ਨਸ ਪਧ ਪਮ ਗਰ	ਗਸ, ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ
	ਨਸ ਪਧ ਪਮ ਗਰ	ਗਸ, ਰਮ ਪਨ ਸਰੰ	ਗਰੰ ਗੰਸ ਨਸ ਰੰਸ	ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਗੁਰ ਕਿੰ ਚ ਤ	ਕਿ ਰ ਪਾ S	ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨ ਸੰਸੰ	ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਨਸ
੨.	ਰਮ ਪਧ ਮਪ ਨਸੰ	ਰੰਸੰ ਗਰੰ ਗਰੰ ਨਸੰ	ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ
੩.	ਰਮ ਪਧ ਮਪ ਨਸੰ,	ਪਨ ਸਰੰ ਗਰੰ ਨਸੰ	ਰੰਪੰ ਮਗੰ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਪਧ ਪਮ ਗਰ ਨਸ
੪.	ਧਧ ਪਮ ਗਰ ਗਸ,	ਰਮ ਪਧ ਮਪ ਨਸੰ
	ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨੁ ਧਪ	ਮਗ ਰਸ, ਰਮ ਪਧ	ਮਪ ਸੰ, ਪਧ ਮਪ	ਸੰ, ਪਧ ਮਪ ਸੰ
੫.	ਪਨ ਸਰੰ ਗਰੰ ਪੰਮੰ	ਗਰੰ ਗਰੰ ਪਨ ਸਰੰ	ਸੰਨੁ ਧਪ ਧਧ ਪਮ	ਗਰ ਗਸ, ਨਸ ਰਰ,
	ਸਰ ਮਮ, ਰਮ ਪਪ,	ਮਪ ਨਨ, ਪਨ ਸੰਸੰ,	ਪਧ ਮਪ ਸੰ, ਪਧ	ਮਪ ਸੰ, ਪਧ ਮਪ
੬.	ਪਨੁ ਸਰ ਨ, ਗਰ	ਮਗ ਸ, ਰਮ ਪਧ
	ਮ, ਪਨ ਸਰੰ ਨ,	ਗਰੰ ਮਗੰ ਸੰ, ਰੰਪੰ	ਮਗੰ ਸਰੰ ਗਰੰ ਨਸੰ	ਰੰਸੰ ਮਪ ਨਸੰ ਰੰਰੰ
	ਸੰਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਨਸ, ਸਰ ਮਪ ਸੰ	ਸ, ਸਰ ਮਪ ਸੰ	ਸ, ਸਰ ਮਪ ਸੰ

SIKHBOOKCLUB.COM

੧. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ਪੇਖਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਉਰ ਨ ਦੇਖਾ ॥
 ਨੈਨ ਰਹੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਅਬ ਬੋਗਲ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ਰਹਾ ਤੁੰ ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ ਸਭ ਖਲਕ ਤਮਾਜੇ ਆਈ ॥
 ਬਾਜੀਗਰ ਸ੍ਰਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ਅਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ, ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
ਗ	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗਰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਗਰ	ਗ	ਨ	ਸ
ਹ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਭ	ਰੜ	ਮ	ਗ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ਭਉ	ਭਾੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ
ਮ					ਪ					ਧ					ਰ
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਧ	ਧ	(ਮ)	ਮ	ਗਰ	ਗ	ਨ	ਸ
ਜ	ੜ	ਬ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨਾ	ਮ	ਚਿ	ਤ	ਲਾੜ	ੜ	ਗਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ					ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਨ	—	ਸ	—
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਲ	ੜ	ਚ	ਨ	ਪੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ
→ ਨੈ	ੜ	ਨ	ਰ	ਹੇ	ੜ	ਰੋ	ਗ	ਗ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਪ	ਧ	(ਮ)	—	ਗਰ	ਗ	ਸ	—	
ਹਉ	ਹਰਿ	ਬਿ	ਨ	ਗ	ੜ	ਰ	ਨ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਖਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ ←
ਅਬ	ਬੈ	ਗ	ਲ	ਕਹ	ੜ	ਨ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰਧਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਟਲ ਭਇਓ ਧੂਮ ਜਾਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਅਹੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਫੂਟਾ ॥
ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥ ੨ ॥
ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗੁ ਸੌਰਨਿ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੨)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
ਰਮ	ਪਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਪ	ਰ	ਗ	—	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਨ	—
ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੀ	੩	ਸ	ਰ	ਨ	ਭਿ	ਚਾ	੩	ਰੋ	੩	ਮ	ਸ	ਨ	੩
ਪਨ	ਸਰ	ਰ	—	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	ਸਰ	ਗ	ਸ	—
ਪ੍ਰਭ	ਭ	ਕੀ	੩	ਸ	ਰ	ਨ	ਭਿ	ਚਾ	੩	੩	੩	ਰੋ	੩	੩	੩
ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਰ	—
ਜਿ	ਹ	ਸਿ	ਮ	ਚ	ਤ	ਗ	ਨ	ਕਾ	੩	ਸੀ	੩	ਊ	ਧ	ਗ	੩
ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	—	ਸ	—	ਪ	ਧ	ਮ	—
ਤਾ	੩	ਕੋ	੩	ਜ	ਸ	ਉ	ਰ	ਧਾ	੩	੩	੩	੩	੩	ਰੋ	੩

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ
ਅ	ਟ	ਲ	ਭ	ਇ	੩	ਯੂ	ਅ	ਜਾ	੩	ਕੋ	੩	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਨ
ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਧ	ਧ	ਪ	—	—	ਗ	ਸਰ	ਗ	ਰ	—
ਅ	ਰ	ਨਿ	ਰ	ਭੈ	੩	ਪ	ਦ	ਪਾ	੩	੩	੩	੩੩	੩	ਇਆ	੩
ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਮ	—	ਗ	—	ਰ	—
ਦੁ	ਖ	ਹ	ਰ	ਚਾ	੩	ਇ	ਹ	ਭਿ	ਧਿ	ਕੋ	੩	ਸੁਆ	੩	ਮੀ	੩
—	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਮਪ	ਨਸ	ਰਗ	ਗਰ	ਸ	ਪ	ਮਗ	ਰਸ
੩	ਭੈ	੩	ਕਾ	ਹੇ	੩	ਭਿ	ਸ	ਰਾ	੩੩	੩੩	੩੩	ਇਆ	੩	੩੩	੩੩

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫
ਰ				ਨੁ	ਸ	ਨ	ਨੁ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	(ਸ)	—		
ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਪੂ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	—	ਰੇ	ਸ	ਨਾ	ਨਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ
ਸ	ਓ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	—	ਰੇ	ਸ	ਨਾ	ਨਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ
ਮ	ਗ				ਗ														
ਰ	ਰਪ	ਮ	ਗਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	(ਸ)	—				
ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਸ	—	ਰੇ	ਸ	ਨਾ	ਨਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸ	ਸ	ਪ	ਧ	(ਮ)	—	ਗ	ਰਸ				
ਪਾ	ਸ	ਰ	ਥੁ	ਹ	ਮ	ਜ	ਪ	ਸ	ਦਾ	ਸ	ਨਿ	ਹਾ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ	ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਪ		ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	—				
ਮ	ਮ	ਮ	—	ਪ	—	ਅ	ਪ	ਨੀ	—	ਕ	ਲ	ਧਾ	ਸ	ਰੀ	—				
ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਸ	ਰੈ	ਸ	ਅ	ਪ	ਨੀ	—	ਕ	ਲ	ਧਾ	ਸ	ਰੀ	—				
ਧ																			
ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਧ	ਧ	(ਮ)	—	ਗ	ਸ				
ਸ	ਭ	ਨ	ਨ	ਉ	ਪ	ਜੀ	ਸ	ਦ	ਸ	ਸ	ਧ	ਇਆ	—	ਲ	ਲ				
ਪ																			
ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਪ	—	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ				
ਆ	ਸ	ਪੇ	ਸ	ਰੰ	ਸ	ਲ	ਵ	ਭਾ	—	ਈ	—	ਕੀ	ਮ	ਨੀ	—				
ਮ																			
ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸ	ਸ	ਭ	ਧ	(ਮ)	—	ਗਰ	ਗ	(ਸ)	—				
ਭੁ	ਸ	ਲ	ਖੇ	ਸ	ਮ	ਸ	ਭ	ਭ	ਸ	ਸ	—	ਇਆ	ਸ	ਲ	ਲ				

—ਬਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੪. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥
ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥
ਅਬ ਦੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਉਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥
ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥
ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੧)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩					×					੨		
ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਰ	ਮ	ਗ	—	(ਸ)	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਧ
ਮ	ਢ	ਨ	ਕਤ	ਹੁ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ਬ
ਦੁ																
ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਰਮ	ਪਨ	ਸ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਸ			
ਬਿ	ਦ	ਭੇ	ੜ	ਟੇ	ੜ	ਗੁੜ	ੜੜ	ਰ	ਗੋ	ਸਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਅਬ:		

ਅੰਤਰਾ

ਪ				ਨ				ਸ				ਨ		
ਮ	ਮ	ਪ	—	ਚਹੁ	ੜ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਮਿ	ਲ	ਪ	ੜ	ਰਹੁ	ੜ	ਨ	ਗੀ	ਸ	ਹ	ਸਾ	ਚੁ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਗ	ਗ	ਰ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	ਧ	ਧ
ਸਿ	ਕ	ਦਾ	ੜ	ਰਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਹ	ਪ	ਤੀ	ਆ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ
ਉ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ਝੇ	ੜ	ੜ

ਗੰ	ਰੰ					ਧ	ਪ						
ਰਾ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਸ	ਪ	ਧ
ਰਾ	ੜ	ਜ	ਠ	ਰਾ	ੜ	ਬੋ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਅ	ਬ

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਹਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥
 ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥
 ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥
 ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਬਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥
 ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥

(ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੪੮)

ਅਸਥਾਈ

×					○					×					○				
ਸ	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	-ਰ	ਸ	—	ਨ	ਰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	
ਗ	ੜ	ਕ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਰਾ	ੜੜ	ਮ	ੜ	ਰਾ	ੜੜ	ੜ,	ਜਾ				
ਸ	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	-ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	
ਗ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ਰਾ	ੜੜ	ਮ	ੜ	*	*	*	*				
—	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪਮ	ਗਰ	ਰਪ	(ਮ)	—	ਗਰ	ਗ	ਸ	ਸਨ				
*	ਰਾ	ਜਨ	ਕਿਉ	ਸੰ	ੜ	ਦਿਆ	ੜੜ	ਨੀੜ	ਦਫ	ਰ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ					ਪ					—					—				
ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਲ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
ਮਾ	ੜ	ਦਿਆ	ਝੂ	ੜ	ਠ	ਰੁ	ਦ	ਠ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	
—	ਪ	ਨ	ਨਸੰ	(ਸੰ)	—	ਧ	ਪਮ	ਗਰ	ਰਪ	(ਮ)	—	ਗਰ	ਗ	ਸ	ਸਨ				
ੜ	ਕੇ	ਤੇ	ਬਿਲ	ਲਾ	ੜ	ਹੀ	ੜੜ	ਰਾੜ	ੜੜ	ਮ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾ			

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਦਾਦਰਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ)

ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥
 ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ਹਉ ਸੂਅਟਾ ਤੋਰ ॥
 ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਮੋਰ ॥ ੨ ॥
 ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥
 ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਤੋਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੋਲਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥

(ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੩)

ਅੰਸਥਾਈ

X	ਨ	ਪੁ ਜਲ	ਨ ਕੀ	੦	੦	X	ਰ	ਗਸ ਜਾS	—	-ਸ Sਦਿ	੦	੦	ਸ ਰ	—
				ਸ ਪਿਆ	ਸਗ ਸS						ਰਗ Sਨ	ਸ ਮਾS		
ਨ	ਪੁ S	ਮੁ ਜਲ	ਨ ਕੀ	੦	੦	X	ਰ	ਗਸ ਜਾS	—	-ਸ Sਦਿ	੦	੦	ਸ ਰ	—
				ਸ ਪਿਆ	ਸਗ ਸS						ਰਗ Sਨ	ਸ ਮਾS		
ਪਧ ਅਗ	ਪਮ ਨਉ	ਗ ਠੀ	ਗ ਠੀ	੦	੦	X	ਰ	ਗਪ ਨS	ਗਰ ਜਾS	-ਰ Sਦਿ	੦	੦	ਸ ਰ	—
				ਸਰ ਅਧਿ	ਮ ਕਾ						-ਮ Sਦਿ	ਮ ਜਾS		
ਸਨ ਇਨ	ਸ ਰ ਜਾ	— S	— S	੦	੦	X	ਰ	ਪੁ ਦਿ	ਮੁ ਜਲ	ਨ ਕੀ.....	੦	੦	ਸ ਰ	—
				— S	— S						— S	— S		

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ ਕੁੰ	ਪਪ ਜਲ	ਪਮ ਨਿਧਿ	ਰਮ ਰਉ	ਪਧ SS	— S	ਪਧ ਜਲ	ਪਮ ਕਾS	ਰ ਗਸ ਮੀS	੦	੦	ਸ ਰ	—
									ਮ ਠ	S		
ਪਪ ਜਲ	ਮਗ ਮਹਿ	ਰਸ ਰS	ਰਗ ਹਉ	— S	-ਸ Sਜ	ਸਰ ਲਹਿ	ਰਸ ਬਿਨ	ਨਧੁ ਖੀS	੦	੦	ਸ ਰ	—
									ਨ ਠ	S		

ਨਸ ਕੁੰਡ	ਨਧ ਪਿੰ	ਨਰ ਜਰ	ਰ ਹਉ	— S	— S	ਗ ਸੁਅ	ਗਰ ਟਾS	ਰਪ ਤੋS	ਮ ਰ	— S	ਮਪ ਜS
ਨ ਮ	ਸੰ ਮੰ	ਰੰਨ ਜਾS	ਸੰ ਰ	— S	—ਪ Sਕ	ਪਧ ਹਾS	ਪਮ ਕਰੰ	ਰ ਮੋS	ਰ ਮ	— S	— S
ਗਪ ਨS	ਮ ਗਰ ਜਾS	—ਰ Sਇ	ਰਗੁ ਨS	ਗਸ ਜਾS	— S	ਸਨ ਇਨ	ਸ ਰ ਜਾ	— S	— S	— S	— S

ਨ
ਪ. ਯੁਪ ਨ
ਇ ਜਲ ਕੀ..... ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੂੰ ਬੈਠਵੀਂ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਓ । ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਚਾਲ ਥੱਠੀ ਟੋਚੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਰੀਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜੈਸੇ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸੁਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੯)

ਅਸਥਾਈ

×				○				×				○
ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਸ	
ਪ	ਗੁ	ਨ	ਕਹ	ਤੇ	S	ਕਹ	ਨ	ਨ	ਜਾ	S	ਈ	
ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਗ	ਸ	
ਜੋ	ਸੋ	S	ਕੁੰ	ਕੋ	S	ਕੀ	ਮਿ	ਠਿ	ਆS	SS	ਈ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਐ	ਸਾ	ਠ	ਨਾ	ਮ	ਰ	ਤਨ	ਨਿ	ਰ	ਮੰ	ਲ	ਕ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ
ਪੁੰ	ਨ	ਪ	ਦਾ	ਰ	ਥ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਦਿਆ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਮੰ	ਪੁੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਅਨਿ	ਕ	ਜ	ਤਨ	ਕ	ਰ	ਹਿਰ	ਦੈ	ਠ	ਰਾ	ਖਿਆ	ਠ
ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਸ
ਰਤ	ਨ	ਨ	ਛ	ਪੈ	ਛ	ਪਾ	ਠ	ਠ	ਦਿਆ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਪੂਰਨ ਸਰਦ ਸਸਿ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਿ ਕਹੈ, ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਬਰ ਬੈਸੰਤਰ ਕੀ ਊਕ ਹੈ ॥
 ਅਗਨਿ ਅਗਨ ਤਨ ਮਧਿ ਚਿਨਗਾਰੀ ਛਾਡੈ, ਬਿਰਹ ਉਸਾਸ ਮਾਨੋ ਫੰਨਗ ਕੀ ਫੂਕ ਹੈ ॥
 ਪਰਸਤ ਪਾਵਕ ਪਖਾਨ ਫੂਟ ਟੂਟ ਜਾਤ, ਛਾਤੀ ਅਤਿ ਬਰਜਨ ਹੁਇ ਦੋਇ ਟੂਕ ਹੈ ॥
 ਪੀਅ ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ ਭਾਰੀ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਭਏ, ਜਨਮ ਲਜਾਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਚਿਤ ਚੂਕ ਹੈ ॥੫੭੩॥
 (ਕਬਿੱਤ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਨ	੦	੨	੩	੦
ਪ	ਪ	ਸ	ਗ	ਸ
ਪੁੰ	ਰ	ਸ	ਠ	ਸਿ
ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਸ
ਸ	ਕ	ਸੰ	ਰ	ਕ
ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਧ
ਰ	ਫੇ	ਨੈ	ਸੰ	ਠ
ਮੈ	ਜਾ	ਠ	ਠ	ਠ

ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਨ
ਸੰ	ਤ	ਰ	ਕੀ	ਉ	ਠ	ਕ	ਹੈ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਮ	ਗ	ਨਿ	ਅ	ਰੰ	ਰੰ	ਠ	ਤ	ਨ	ਠ
ਅ				ਗ	ਨ	ਠ			
ਗੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਧਿ	ਪੰ	ਨ	ਗਾ	ਠ	ਰੀ	ਠਾ	ਠੈ	ਠ
ਨ				ਪ	—	ਰ	ਰ	ਰ	—
ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਮ	ਠ	ਗ	ਗ	ਸ	ਠ
ਕਿ	ਰਹ	ਠ	ਉ	ਸਾ	ਠ	ਸ	ਮਾ	ਠੋ	ਠ
ਮ				ਮ	ਗ	ਰਗ	ਰ	—	ਨ
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ	ਠ	ਠ
ਠ	ਨ	ਗ	ਕੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਹੈ	ਠ	ਠ

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

੯. ਰਾਗ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਕੀਨੇ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਮ ਨਿਰੁਦਮ ਉਕਤਿ ਹੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਹੁਇ ਦੁਬਿਧਾ ਭਰਮ ਖੋਏ, ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੋ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ॥
ਦਰਸਨ ਪਰਸਤ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਕਿਤ, ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਹੈ ॥
ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰਪਨ, ਚਿਤ੍ਰ ਮੈਂ ਚਿਤੇਰਾ ਕੋ ਬਸੇਰਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ॥੨੯੨॥
(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸੰ					ਰ
ਨ	(ਸੰ)	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਸ
ਚ	ਚ	ਨਾਠ	ਚ	ਰਿ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਨ		ਮ			ਠ
ਪ੍ਰ	ਕੁ	ਚ	ਧ	ਠ	ਠ
ਬਿ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	(ਸ)
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਰ	ਰ	—	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਮ	ਕੁ	ੜ	ਮ	ੜ	ਚਿ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ਕੋੜ	ੜ	ਬ
ਨ	ਸੋ	ਪ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਰ	ਗ	ਰ	—
ਸੋ	ਰਾ	ੜ	ਸੜ	ੜ	ਤਿ	ਸ	ੜ	ਤਿ	ਰੈ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਮ	ਰ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ਖ	ਸੁ	ਖ	ੜ	ਵ	ਲ	ੜ
ਗੰ	ਗੰ	ਪੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਫੰ	ਗੰ	(ਸੰ)	—	ਸੰ
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਨਿ	ਹ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਨੈ
ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਧ	ਪ
ਕੁ	ਰ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ਖ	ਉ	ਦ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨਿ
ਮ	ਗ	ਰ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਗ	(ਸ)	—	—
ਰ	ਦ	ੜ	ਮ	ੜ	ਉ	ਕ	ਤਿ	ੜ	ਰੈ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ :—ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਕਬਿੱਤ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ ਝਪਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੇ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਗਾਉਗੇ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦ ਤੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

੧੦, 'ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ' ਝਪਤਾਲ (ਇਹ ਕਬਿੱਤ ਗੀਤ ਨੰ: ੯ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਸ	ਸ	ਗ	ਗ
ਨ	ਨ	ਰ	ਚਿ
ਰ	ਨਾ	ਰਿ	ਰ
ਚ	ੜ	ਚ	ਕੁ
ਗ	ਰ	ਰ	ਗ
ਰ	ਪ	ਸ	ਰ
ਬਿ	ਮ	ਬ	ਕੁ
ਚਿ	ੜ	ਚਿ	ਪ
ਰ	ਰ	ਪ	ਪ
ਮ	ਮ	ਚਿ	ਧ
ਚਿ	ਮੈ	ਤੇ	ਕੋ
	ੜ	ਰਾ	ੜ

ਮ	ਗਰ	ਪ	ਮ	ਗਰ	ਨ	ਗ	ਰ	—
ਸੇ	ਰਾੳ	ਸ	ੳ	ਤੳ	ਸ	ਰ	ਸ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ
ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ੳ	ਖ	ਸੁ	ਖ	ਵ	ੳ	ਲ
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨ	ਮ	ਰੰ	ਹ	ੳ	ਕਾ	ਮ	ਕੀ	ੳ	ਠੈ
ਕਾ		ਨਿ							
ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਸ	ਗ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਪ	ਰ	ਮ	ੳ	ਖ	ਰ	ਗ	ਸ	ੳ	ਨਿ
ਗੁ		ਮੁ	ੳ		ਉ	ਦ	ਮ		
ਸੁ	ਪ	ਪ	ਨ	ਗ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਸ
ਸੰ	ਧ	ਮ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਸ	ੳ	ੳ
ਕੁ	ਸੰ	ਧ	ਕ	ਤਿ	ਰ	ਹੈ	ੳ	ੳ	
	ਦ	ਮ	ੳ	ਉੳ					

SIKHBOOKCLUB.COM

-ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ-

ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ

ਵਾਦੀ — ਗ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਲ ।
 ਸੰਵਾਦੀ - ਨ | ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਸ਼ੰਕਰਾ ਰਾਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨੇ ਹਨ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਪ, ਨ ਧ, ਸ ।

ੴ

ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨਪ, ਨਧ, ਸੰਨ, ਪ ਗ ਪ ਗ, ਰਸ ।

ੴ ਪ ਪ ਰ ੴ

ਪਕੜ ਸ, ਨ—ਪ, ਨਧ ਸੰਨ, ਪ, ਗਪ, ਗ,—ਸ ।

ਸ਼ੰਕਰਾ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਲਗ-ਭਗ ਸਭੀ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਸ਼ੰਕਰਾ ਤੇ ਸ਼ੰਕਰਾਭਰਣ ਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਗ ਮੰਨਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ । ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੰਕਰਾ-ਸ਼ੰਕਰਾਭਰਣ ਦਾ ਸੰਛਿਪਤ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਗੋਂ ਅਜ-ਕਲ ਜਿਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਬਿਲਾਵਲ ਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੰਕਰਾਭਰਣ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਪਰ ਸ਼ੰਕਰਾ (੧) ਓਡਵ, (੨) ਖਾਡਵ ਅਤੇ (੩) ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ ।

ਜਾਤੀ ਭੇਦ ਕਾਰਣ ਸ਼ੰਕਰਾ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਧਰੁਪਦ ਗਾਇਕ ਅਕਸਰ ਰਿਖਭ ਤੇ ਮੱਧਮ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਓਡਵ-ਓਡਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੰਕਰਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਉਸ ਦਾ

ੴ

ਸੂਰ-ਰੂਪ—ਸ ਗ, ਪ, ਨਧ, ਸ । ਸ, ਨ, ਧਪ, ਨਧ, ਸੰਨ, ਪ, ਗ ਪ ਗ, ਸ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ । ਖਯਾਲ ਗਾਇਕ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸ਼ੰਕਰਾ ਅਧਿਕ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਸ਼ੰਕਰੇ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਸੂਰ ਦੁਰਬਲ ਜਾਂ ਅਕਸਰ ਛੱਡਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ, ਮਾਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ੴ ਪ ਪ ਰ ੴ

ਜਿਵੇਂ—ਪਗ, ਗ ਪ ਗ, ਰਸ, ਗ ਪ, ਗ—ਸ । ਇੰਜ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਰਿਖਭ ਦਾ ਕਣ ਲਾ ਕੇ ਮੀਂਡ ਰਾਹੀਂ

ੴ

ਖੜਜ ਤੇ ਆਈਦਾ ਹੈ । ਉਕ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ “ਸੰਨ, ਧਪ, ਨਧ, ਸੰਨ, ਪ” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗਾਇਕ ਮੱਧਮ ਸਪਤਕ ਦੇ ਪੰਚਮ ਨੂੰ ਤਾਰ ਖੜਜ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ

ੴ

ਪ, ਨਧ ਸ, ਜਾਂ ਪ ਸ, ਪਨਸ, ਕਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨ, ਪ ਗ, ਗਪ, ਗ—ਸ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਹਾਗ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਏ ਮੱਧਮ ਖੜਜ ਨਾਲ ਆ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ।

ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸ਼ੰਕਰਾ ਅਕਸਰ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਥੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਬੰਗਾਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਸ਼ੰਕਰੇ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਤਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਮੱਧਮ ਛੱਡਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। 'ਸੰਗੀਤ ਸਾਰ' ਨਾਮ ਦੇ ਬੰਗਾਲੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸ਼ੰਕਰੇ ਦਾ ਇਹੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ—

ਨ

ਪ ਪ ਗ ਪ, ਮੰਪਗ, ਰਗ, ਰਸ, ਪ੍ਰਨਪ, ਸ—ਸਗਪ, ਮੰਪਨ, ਸੰ—ਰੰਗਰੰ, ਪੰਮੰਪੰਗ, ਰੰਗਰੰਸੰ, ਧਨ ਧਪ, ਨਧ ਸੰਨ, ਪ ਗ ਪ, ਮੰਪਗ, ਰਗ, ਰਸ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਸ਼ੰਕਰੇ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਦੀ ਥਾਂ ਕਲਿਆਣ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਉੱਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਜਾਤੀ ਭੇਦ ਹੈ। ਭਾਵ, ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ। ਪਰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਅੰਗ-ਭੇਦ ਤੋਂ ਵੀ ਸ਼ੰਕਰੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ ਮੰਨਦੇ ਹਨ :—(੧) ਸ਼ੰਕਰਾ ਅਰਨ, (੨) ਸ਼ੰਕਰਾ ਬਰਨ ਅਤੇ (੩) ਸ਼ੰਕਰਾ ਕਰਨ।

ਸ਼ੰਕਰਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਯਮਨ ਦਾ ਅੰਗ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ੰਕਰਾ ਅਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸ ਗਰਪ—ਗਰਸ, ਪ (ਪ) ਸੰ, ਸੰ ਨਧਨ, (ਪ) ਧਨਸੰ, ਰੰਮੰਗਰੰਗੰਸੰ, (ਪ) ਨਧਸੰਨ, ਧਪ, ਗ ਪ ਗ, ਰਸ।

ਸ਼ੰਕਰਾ ਬਰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ੰਕਰੇ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਅੰਗ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਬਣੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ—

ਸ ਪ
ਗ—ਸ, ਨ ਨਪ—ਨਸ, ਗ, ਮਨ, (ਪ) ਮਗ, ਗਮਪਧ, ਗਪ—ਰਸ, ਨਧਸੰ, (ਸ) ਨਧਨ, (ਪ) ਗਪਗ—
ਰਸ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੰਕਰੇ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਕਲਿਆਣ ਅੰਗ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਸ਼ੰਕਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਵੇਗੀ,

ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੰ ਨ ਪ, ਨਧਸੰਨ, ਪ—ਗ, ਪ—ਰਗ, ਰਸ ਸਰਸਗ, ਰਸ, ਨਸਗ—ਪ, ਪਨਧਸੰ, ਨਰੰ—
ਸ, ਸੰ ਧ, ਸੰ—ਸੰਰੰਗੰ—ਰੰਸੰ, (ਪ) ਨਧਸੰਨ, ਗਪ, ਮੰਪਧਪ, ਗਪਗ, ਰਸ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਂਜ

ਜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ (੧) ਨ, ਧਪ ਨ ਧ ਸੰਨ, ਅਤੇ (੨) ਗਪ, ਗ—ਸ, ਇਹ ਦੋ ਸੁਰ-ਸਮੂਹ ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਣ ਹਨ। ਭਾਵ, ਰਾਗ ਦੇ ਬਾਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜੇ ਕਿਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜੋੜ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੰਕਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ।

ਸ਼ੰਕਰਾ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ (ਨੌਂ-ਦਸ ਵਜੇ) ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਧੰਵਤ ਦੁਰਬਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚ ਸ, ਗ, ਪ, ਅਤੇ ਨ, ਇਹ ਚਾਰ ਸੁਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਰਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਖੀਰ ਰਸਾਤਮਕ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਤ-ਵਿਸਤਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਗ, ਰਸ, ਸਗ, ਗ—ਰਸ, ਗਪ—ਗ—ਸ, ਸਗ—ਗਰਪਗ—ਸ, ਨ੍ਰਪਨ੍ਰਪ—ਨ੍ਰਪਸ, ਸਨ੍ਰਪ—ਨ੍ਰਪਸ—।

੨. ਸਗ ਗਰਪਗ—ਪ (ਪ) ਗ—ਸ, ਗਰਪਗ, ਪਧਪ (ਪ) ਗ ਰਸ—ਸ ਗਪ—ਨ ਪ ਗ—ਪ ਗਪ ਨਧਸੰਨ—ਨ ਪ ਗ—ਰਗਰਸ—ਗ, ਪ ਨਧਸੰਨ—ਪ, ਗਪਗ, ਰਸ—।

੩. ਸਗ—ਗਰਪਗ ਪ (ਪ) ਗ—ਸ, ਨ੍ਰਪਸਨ—ਪ, ਨਧਸੰਨ ਪ, ਧਪ ਗਪਗ—ਸ, ਸ ਗ—ਗਰਪਗ—ਪ, ਨਧਸੰਨ—ਗਪਗ ਸ, ਗਪ—ਨਧਸੰ—ਨਧਨਪ—ਨਧਸੰਨਰਸੰ—ਨਧਨਪਗਪ ਗ—ਸ ਗਪਨਧਸੰ—ਨਧਸੰਨ—ਪ, ਗਪਗ—ਰਸ।

੪. ਸ—ਗਪ, ਨਧਸੰਨ—ਪਗਪ, ਪਧਪਗਪ, ਨਧਨਪ, ਨਧਸੰਨਧਪ, ਗਪਧਪਗ—ਰਸ, ਸ—ਪ—ਸ, ਸਪਗ—ਸ, ਗਰਪਗ, ਗਪਨਧਸੰ—ਸਰੰਸੰ—ਪਨਧਸੰ, ਪਸੰ, ਪਨਸਰੰਸੰ—ਸਗੰ—ਸੰ, ਨਧਸੰਨ, ਧਪ (ਪ) ਗ, ਸਗਪਨਸੰ—ਨਧਨਪ, ਗਪ ਗ—ਸ—।

੫. ਪ—ਸੰ, ਸਰੰਸੰ—ਸਗੰ—ਸੰ, ਨਸੰ (ਸੰ) ਨ—ਪ, ਨਧਸੰਨ—(ਪ) ਗਪ, ਗਰਸ—ਗਪਨਨਸੰਨ—ਸੰ, (ਪ)—ਸੰ, ਸਗੰ—ਸੰ—ਨ, (ਪ) ਗਪਧਪਸੰ—ਨਧਸੰ, ਪਧਪਸੰ ਪਨਸੰ, ਨਸੰਗੰ, ਗਪੰ ਗ—ਸੰ—ਸੇਠੰ ਗਰੰਪਗ—ਸੰ, ਗਪੰਗ—ਸੰ, ਨ (ਪ) ਪਨਧਸੰਨ ਪ, ਗਪਗ—ਰਸ—ਗਪਨਧਸੰ—ਪਧਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਸੰ—ਸਗੰ—ਗਪੰਗ ਰੰਸੰ, ਨਧਸੰਨ—ਪ, ਗਪਨਧਨਪ, ਗ ਪ ਗ—ਸ।

ਸ਼ਿਕਰਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੨
੧.	ਕ ਰ ਆ ਙ	ਸਾ ਙ ਆ ਙ	ਸਗ ਪਨ ਧਸ ਨਧ	ਧਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ
੨.	• • • •	ਨਪੁ ਨਸ ਗਪ ਨਧ	ਸਗੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਸੰਨ	ਧਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ
੩.	ਸਨੁ ਧਨੁ ਸਗ ਪਨ	ਧਸੰ ਗਪੰ ਗਰੰ ਸੰਨ	ਸਗੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਸੰਨ	ਧਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ
੪.	• • • •	• • • •	• • • •	ਸਗ ਪਨ ਧਪ, ਗਪ
	ਨਧ ਸੰਨ ਧਪ, ਗਪ	ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਪ,	ਗਪ ਨਸੰ ਗਰੰ ਸੰਨ	ਧਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ
੫.	• • • •	• • • •	ਨਸੁ ਰਗ, ਸਗ ਪਪ,	ਗਪ ਨਨ, ਪਨ ਸੰਸੰ
	ਨਸੁ ਗੰਗੰ ਸੰਗੰ ਪੰਪੰ	ਗੰਗੰ ਰੰਰੰ ਸੰਸੰ ਨਨ	ਧਧ ਪਪ ਗਪ ਨਧ	ਸੰਨ ਧਪ ਗਰ ਸਸ
੬.	ਸਸ ਗਗ ਰਸ, ਗਗ	ਪਪ ਗਰ, ਪਪ ਨਨ	ਧਪ, ਨਨ ਸੰਸੰ ਨਧ;	ਸੰਸੰ ਗੰਗੰ ਰੰਸੰ —
	ਸੰਰੰ ਨਸੰ ਧਨੁ ਪਧ	ਗਪ ਰਗ ਸਰ ਨਸੁ	ਗਪ ਨਸੰ ਗਰੰ ਸੰਨ	ਧਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਨੈ ਙ ਨ ਸੰ	ਤੋ ਖੇ ਪੁ ਭ	ਸੰਨ ਧਪ ਗਪ ਗਰ	ਸਸ ਗਪ ਨਧ ਸੰਨ
੨.	• • • •	ਪਨ ਸੰਗ ਰੰਸੰ ਨਧ	ਪਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ	ਗਪ ਨਧ ਸੰਨ ਰੰਸੰ
੩.	ਸੰਰੰ ਸੰਨ ਧਪ, ਗਪ	ਨਸੰ ਗਰੰ ਸੰਨ ਧਪ,	ਗਪ ਨਨ ਧਪ, ਗਰ	ਸਸ ਗਪ ਨਧ ਸੰਨ
੪.	• • • •	• • • •	• • • •	ਨਨ ਧਪ ਗਪ ਨਙ
	ਨਨ ਧਪ ਗਪ ਨਧ	ਸੰਨ ਧਪ ਗਪ ਨਙ	ਨਨ ਧਪ ਗਪ ਨਸੰ	ਰੰਸੰ ਨਧ ਗਪ ਨਙ
੫.	• • • •	• • • •	ਪਪ ਗ, ਪ ਪਗ, ਪਪ	ਗਰ ਸਸ, ਨਨ ਪ, ਨ
	ਨਪ, ਨਨ ਧਪ ਗਪ	ਗਰ ਸਸ, ਗੰਗ ਰੰ, ਗੰ	ਗਰੰ ਗੰਗ ਰੰਸੰ ਨਸੰ	ਨਪ ਗਪ ਗਰ ਸਸ
੬.	ਨਸੁ ਗਗ ਙਗ, ਸਗ	ਪਪ ਙਪ, ਗਪ ਨਨ	ਙਨ, ਪਨ ਸੰਸੰ ਙਸੰ	ਸੰਗੰ ਰੰ, ਸੰ ਰੰਸੰ, ਨਧ
	ਨਧ ਨਪ, ਪਧ ਪ, ਗ	ਪਗ, ਰਗ ਰ, ਸ ਰਸ,	ਗਪ ਨਧ ਸੰ, ਗਪ	ਨਧ ਸੰ, ਗਪ ਨਧ

੧. ਰਾਗ ਸ਼ੈਕਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥
 ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥
 ਤੁਮੁ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਸੋਰੈ ਆਗਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਚਾਰਉ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥
 ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨					
ਨ		ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	—	ਪ	ਧ				ਗ	ਪ	ਗ	—	ਸ	ਸ
ਕ	ਰ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੳ	ਆ	ੳ	ਇਓ	ੳ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮਾ	ੳ	ਗ	ਨ		
ਨ		ਨ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਗ	ਪ	ਗ	—	ਸ	ਸ	
ਕ	ਮ	ਪ੍ਰ	ੳ	ਖ	ਤ	ਸੋ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਮੈ	ਰੈ	ਆ	ੳੳ	ਗ	ਨ		

ਅੰਤਰਾ

		ਪ															
ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨਧ	ਸੰ	ਨ		
ਤ	ਨ	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ੳੳ	ਜ	ਭ	ਅ	ਪੳ	ਨਾ	ੳ		
ਪ						ਧ		ਪ		ਪ				ਰ			
ਕ	ਗ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਗ	ਸ	—		
	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਮ	ਤ	ਜਿ	ਤ	ਚ	ਰਿ	ਚ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਨਾ	ੳ		

੩. ਰਾਗ ਸੰਕਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਰ ਜੀਵੇ ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩		
												ਨ	੫	
												ਸੰ	ਨ	੫
												ਸ	ਚ	੬
												੫	੫	੫
(੫)	—	—	—	ਗ	—	ਨ	੫	ਸੰ	ਨ	—	੫	੫	ਗ	—
੫	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
੫	—	—	—	੫	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬

ਅੰਤਰਾ

੦														
੫	੫	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	(ਸੰ)	—
੬	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	੬	ਮ	ਜ	੫	ਤ	ਨ	੬	੬	ਜੀ	੬
*	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	੫	੬	ਨ	—
*	ਮ	ਰ	ਖੁਆ	੬	੬	ਸਾ	੬	ਕ	ਤ	ਨ	੬	੬	ਥੀ	੬
੫	—	—	ਨ											
੬	੬	੬	੬											

ਰਬ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਰਾ ਖਾਲੀ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ ।

੪. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹੇ ਰਵਿ, ਹੇ ਸਸਿ, ਹੇ ਕਰਣਾਨਿਧ, ਮੇਰੀ ਅਥੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
 ਔਰ ਨ ਮਾਂਗਤ ਹਉ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ, ਚਾਹਤ ਹੋ ਚਿਤ ਮੈ ਸੋਈ ਕੀਜੈ ॥
 ਸਸਤ੍ਰਨ ਸੋ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ, ਜੂਝ ਮਰੋ ਤਉ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ ॥
 ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਯਾਮ ਇਹੈ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥੧੯੦੮॥

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸਵੈਯਾ (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ))

ਅਸਥਾਈ

੦				੩			੪			੫		੬		
—	ਨ	ਧ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਪ
ੜ	ਠ	ਰੀ	ਅ	ਥੈ	ੜ	ਥਿ	ਠ	ਤੀ	ੜ	ਸੁ	ਨ	ਗ	ਲੀ	ੜ
—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਸ
ੜ	ਹੇ	ਰ	ਵਿ	ਹੇ	ੜ	ਸ	ਸਿ	ਹੇ	ੜ	ਕ	ਰ	ਲਾ	ੜੜ	ਨਿ
													ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ੜ	ਐ	ਰ	ਠ	ਮਾ	ੜ	ਗ	ਤ	ਹਉ	ੜ	ਤੁ	ਮ	ਤੇ	ੜ	ਕ
—	ਸ	ਗ	ਗ	ਪ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨਧ	ਧ
ੜ	ਚਾ	ਹ	ਭ	ਹੇ	ੜ	ਚਿ	ਤ	ਸੇ	ੜ	ਸ	ਈ	ਕੀ	ੜ	ਜੈ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗ ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥
 ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥੨॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥
 ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥
 (ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੩)

ਅਸਥਾਈ

				x				੨				੦				
੩																ਨ
	ਧ	ਨ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਧਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਸ	ਸ	ਜਿ
	ਮ	ਰ	ੳ	ਮ	ਨਾ	ੳ	ਰਾੳ	ਮ	ਨਾ	ੳ	ਮ	ਚਿ	ਤਾ	ੳ	ਰੇ,	ਬ
	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਸ		
	ਸ	ਰ	ਹੇ	ਹਿਰ	ਦੈ	ੳ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਆ	ੳ	ਰੇ.	ਜਿ...

ਅੰਤਰਾ

				ਨ				ਨ				ਨ				
ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਸੰ	—	
ਭੂ	ੳ	ਲੇ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ਰ	ਗ	ਜਿ	ਨਹਿ	ੳ	ਬ	ਤਾ	ੳ	ਇਆ	ੳ	
ਸੰ	—	ਪੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	ਧਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਨ	
ਗੰ	ੳ	ਸਾ	ੳ	ਗੁ	ਰ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ੳ	ਗੀ	ੳੳ	ਪਾ	ੳ	ਇਆ,	ਜਿ...	

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥

ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿਓ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
			ਨ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਨ	—	—	ਸ	ਨ	ਧ	—	
—	—	—	ਮੇ	ਠ	ਲ	ਠ	ਲ	ਏ	ਠ	ਠ	ਸ	ਠ	ਧ	ਪ	—
ੜ	ੜ	ੜ		ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
	ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ੜ	ਜ	ਬ	ਤੇ	ਸ	ਰ	ਨ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ਆ	ੜ	ਏ	ੜ
	ਪ			ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਨ	—	—	ਸ				
ੜ	ਗ	ਪ	ਪ	ਦੇ	ੜ	ਖ	ਗ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆਪਹਿ...			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ			ਪ			ਨ	ਨ							
	ਗ	ਪ	ਪ	ਸ	—	ਸ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—
	ਤਜ	ਅ	ਭਿ	ਮਾ	ੜਨ	ਅ	ਰ	ਚਿ	ੜ	ਤ	ਭਿ	ਸਾ	ੜ	ਰੀ	ੜ
—	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਨ	—	—	—	ਨਧ	ਨ	ਧ	—
ੜ	ਸਾ	ੜ	ਧਹ	ਸ	ਰ	ਨ	ਗ	ਹੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ
	ਗ	ਗ	ਰ	ਗ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ
ੜ	ਜਪ	ਜ	ਪ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ਰੋ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਰ	ਮ

ਪ ਗ ਪ ਪ ਨ ਧ ਨ ਸ ਨ — — ਸ
 ਟ ਤ ਨ ਤੇ ਰੋ ਟ ਗ ਖ ਏ ਟ ਟ ਟ ਆਪਹਿ...

— ਥਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਸ਼ੋਕਰਾ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਦਾਮਨੀ ਪ੍ਰਾਸਨਿ ਸੁ ਛਬਿ ਨਿਵਾਸਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸਨਿ ਗੁੜੁ ਗਭੈ ॥

ਰਕਤਾਸੁਰ ਆਚਨ ਜੁਧ ਪ੍ਰਮਾਚਨ ਨਿਦੈ ਨਰਾਚਨ ਧਰਮ ਬ੍ਰਿਤੇ ॥

ਸ੍ਰੋਣੰਤ ਅਚਿੰਤੀ ਅਨਲ ਬਿਵੰਤੀ ਜੋਗ ਜਯੰਤੀ ਖੜਗ ਧਰੇ ॥

ਜੈ ਜੈ ਹੋਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਧਰਮ ਕਰੇ ॥੫॥੨੧॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ, ਦੀਰਘ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦ)

ਅਸਥਾਈ

×	○	੨	੩	੦
ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ	ਧ	ਪ
ਨ	ਜੈ	ਚੋ	ਪ	—
ਜੈ	ਜੈ	ਨ	ਸੀ	ਟ
ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਮਹਿ
ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—
ਖਾ	ਸੁ	ਰ	ਰ	ਟ
ਟ	ਟ	ਮ	ਦ	ਟ
ਸ	ਪ	ਸ	ਸ	—
ਪਾ	ਪ	ਬਿ	ਨ	ਟ
ਟ	ਟ	ਨਾ	ਟ	ਟ
ਪ	ਸੰ	ਗੰਗੰ	ਧ	ਗ
ਧ	ਮ	ਕ	ਟ	ਟ
		ਰੇ	ਟ	ਟ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਪ	ਮ	ਨੀ	ਪੂ	ਹਾ	ਸ	ਨਿ	ਟ	ਟ	ਸੁ
ਦਾ	ਮ	ਨੀ	ਪੂ	ਹਾ	ਸ	ਨਿ	ਟ	ਟ	ਸੁ
ਛ.	ਗੰ	—	ਪੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਛ.	ਬਿ	ਟ	ਨਿ	ਵਾ	ਸ	ਨਿ	ਟ	ਟ	ਟ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	—
ਸ੍ਰਿ	ਟ	ਟੀ	ਪ੍ਰ	ਕਾ	ਸ	ਨਿ	ਟ	ਟ	ਟ

ਪ ਨ ਸ ਗ ਰ ਸ ਨ ਧ ਪ ਗ ਪ
 ਗੁ ਠ ਝ ਗਠ ਠ ਠ ਠ ਠ ਠ ਠ ਠ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਸ਼ਿਕਰਾ, ਇਕਤਾਲਾ(ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤੂੰ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੇਰੀ ਸੁਤਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਤਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥

(ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੬੩)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਨਸੰ	ਰਸੰ	ਨਧ	ਠ	ਠ
ਨ	ਰੇਠ	ਠਠ	ਪੁਠ	ਠ	ਠ
ਮੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਧ	ਗ	ਪ	ਰ	ਗ	ਸ
ਪ	ਮ	ਅ	ਧਾ	ਠ	ਰਾ
ਨਾ	ਸ	ਗ	ਪ	ਗ	ਨ
ਸ	ਲ	ਸੁ	ਠ	ਜੀ	ਵਾ
ਸੁ	ਗਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ
ਨਾ	ਠਠ	ਮ	ਠ	ਮਾ	ਰਾ

ਅੰਤਰਾਂ

ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਗੁ	ਵ	ਭ	ਦਾ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾ
ਗੰ	ਪੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਅੰ	ਰ	ਰ	ਜਾ	ਮੀ	ਮੀ	ਮੀ	ਮੀ	ਮੀ	ਮੀ
ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਮ	ਹਿ	ਰ	ਵਿ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	—	—
ਪ	ੜ	ਰ	ਨ	ਪ	ਭ	ਸ	ੜ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੲ. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਧਰੈ ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ,
ਕਬਹੁ ਕ ਕਉ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥
ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੇ,
ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ ਨ ਤਜਾਤ ਕਥਿਲਾਸ ਕਉ ॥
ਜਾ ਕੇ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ,
ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥
ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ,
ਨਾਮ ਕੀ ਬਛਾਈ ਦਈ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥ ੫ ॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਿਲੇ ਚੌਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

ਸੰ.	੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯
ਸੰ.	ਸੰ.	ਨ	ਪ	—	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਸ
ਨ	ੜ	ਮੁ	ਨਿ	ੜ	ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ਧ	ਰੇ	ੜ
ਜਾ	ਕਉ	ਨ	ਪ	—	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਗ	ਸ
ਸ	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਸਰ	ਸ	ਸ	—
ਫਿ	ਰ	ਤ	ੜ	ਸ	ਗ	ਲ	ੜੜ	ਜੁ	ਗ	ੜ
ਨ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ਕ	ਬ	ਹੂ	ੜ	ਕ	ਕੇ	ਉ	ੜ	ਪਾ	ਟੈ	ੜ
ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਗਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	ਪ
ਆ	ਤ	ਮ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਗਾ	ੜ	ਸ	ਕਉ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ
ਬੰ	ੜ	ਦ	ਥਾ	ੜ	ਲੀ	ਸ	ਹਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ਥਿ
ਗੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਸੰ	ਨ	—
ਚੰ	ਚ	ੜ	ਜ	ਸ	ੜ	ਗਾ	ਵੈ	ੜ	ਜਾ	ਕੇ	ੜ

ਸੰ	ਗੰ	—	ਪੰ	ਗੰ	ਪੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਸਿ	ਵ	ਠ	ਮੁ	ਨਿ	ਠ	ਗ	ਹਿ	ਠ	ਨ	ਠ	ਠ
	ਧ										
ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	—
ਜਾ	ਠ	ਤ	ਕ	ਠ	ਭਿ	ਲਾ	ਠ	ਸ	ਕਉ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੦. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨ ਕੇ ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨ ਕੇ
 ਮਹੇਸ ਗੰਗ ਧਾਨ ਕੇ ਅਭੇਸ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥
 ਰੰਗ ਮੈਂ ਰੰਗੀਨ ਰਾਗ ਰੂਪ ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਔਰ ਕਾਹੂ ਪੈ ਨ ਦੀਨ ਸਾਧ ਅਧੀਨ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ॥
 ਪਾਈਐ ਨ ਪਾਰ ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਮੈਂ ਅਪਾਰ
 ਸਰਬ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਉਦਾਰ ਹੈਂ ਅਪਾਰ ਕਹੀਅਤ ਹੈਂ ॥
 ਹਾਥੀ ਕੀ ਚਿੰਪਾਰ ਪਲ ਪਾਛੇ ਪਹੁਚਤ ਤਾਹਿ
 ਚੀਟੀ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸੁਨੀਅਤ ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ੨੫੬ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩		
ਨ		ਧ		ਪ		ਭ		
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	ਪ	ਸੰ	ਨ
ਰਾ	ਈ	ਕੀ	ਠ	ਚਿੰ	ਘਾ	ਰ	ਪ	ਲ
		ਠ	ਠ	ਠ				ਠ
ਧ		ਪ		ਪ				
ਪ	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	—
ਪਾ	ਛੇ	ਪਹੁ	ਠ	ਠ	ਚ	ਤ	ਤਾ	ਠ
								ਸ
ਸ	ਪ੍ਰ	ਸ	—	ਸ	ਗ	ਪ	ਗ	—
ਚੀ	ਟੀ	ਕੀ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਕਾ	ਠ	ਰ	ਠ
								ਪਹਿ
ਸ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ				
ਲੇ	ਹੀ	ਸੁ	ਨੀ	ਠ	ਅ	ਰ	ਠ	ਠ
								ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ
ਦ	ਵ	ਦੇ	ੳ	ਵ	ਰਾ	ਨ	ਕ	ੳ	ਸੁ
ਸ	ਸ	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	—	ਸ
ਰੇ	ਸ	ਦਾ	ੳ	ਨ	ਵਾ	ਨ	ਕ	ੳ	ਮ
ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਕ	ਗ	ਸ	—	ਸ
ਪੁ	ਸ	ਗ	ੳ	ਗ	ਯ	ਨ	ਕ	ੳ	ਅ
ਰੇ	ਸ	ਗ	ੳ	ਗ	ਯ	ਨ	ਕ	ੳ	ਅ
ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	ਗ	ਗ	—	ਸ
ਭੇ	ਸ	ਕ	ਹੀ	ੳ	ਅ	ਤ	ਹੈ	ੳ	ੳ

ਨੋਟ—ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੰ: ੯ ਤੇ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਗਾਓ।

੧੧. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਨੋਟ—ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ, ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੰ: ੫ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

x	੨				੩				ੳ	ਨ	ਪ	ਸੰ			
	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਨਧ	ਰੰ	—					ਨ	ਧਪ	ਗ
ਨ	ਪ	ਪ	ਗ	—	ਪ	ਨਧ	ਰੰ	—	ਨ	ਧਪ	ਗ	ਗ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਨਾ	ੳਰਾ	ੳਮ	ਨਾ	ੳ	ਮ	ਚਿੳ	ਭਾ	ੳ	ਰੇ	ੳੳ,	ਬ	ਸ	—	ਪਪ	ਗਪ
ਰਗ	ਰ	ਸਸ	ਪ	ਗ	ਗ	ਪ	ਨ	ਧ	ਸੰ	ਧਪ	ਗ	ਗ	—	ਪਪ	ਗਪ
ਦੈੳ	ੳਗੁ	ੳਰ	ਢ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਆ	ੳ	ਰੇੳ	ੳੳ	—	—	—	ਰਹੇ	ਹਿਰ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	-ਸੰ	-ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨਧ	ਨਰੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਗ	-ਪ	ਨਧ
ਮਾ	ਠਰ	ਠਗ	ਜਿ	ਨਹਿ	ਠ	ਥ	ਰਾਠ	ਠਠ	ਦਿਆ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠਠ
ਗੰ	ਠ				ਧ			ਨ							
ਗੁੰ	ਗੰਸੰ	-ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰਨ	ਧਪ					
ਗੁ	ਰਵ	ਠਡ	ਠਾ	ਠ	ਗੀ	ਠ	ਪਾ	ਠ	ਦਿਆ	ਠਠ					ਸਿਮਰ...

ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਸ਼ੰਕਰਾ, ਖਟ-ਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਨੋਟ :— ਇਹ 'ਛੰਡ' ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਨੰ: ੭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦	੪	੫	੬	੦
ਨ	ਸੰ	ਠ	ਨ ਧਪ	ਪ ਨਧ	ਸੰ ਨ	ਪ ਗ	ਗ ਸ	— ਸ
ਸੰ	ਜੈ	ਠ	ਹੈ ਠਠ	ਸੀ ਮਹਿ	ਖਾ ਠ	ਸੁ ਰ	ਰ ਦ	ਠ ਨ
ਸ		ਸ ਪ			ਸ	ਧ		
ਪ	ਸ	ਪ	ਪ ਗ	ਪ ਗ	ਸ ਸ	ਸੰ ਨ	ਪ ਗ	ਪ ਗ
ਪਾ	ਪ	ਠ	ਬਿ ਨਾ	ਠ ਸ	ਠ ਨ	ਧ ਰ	ਮ ਠ	ਕ ਰੇ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨਧ	ਸੰ	ਨ	—
ਦਾ	ਮ	ਨੀ	ਠ	ਪੂ	ਹਾ	ਸ	ਨਿ	ਠ	ਸੁ	ਛ	ਬਿ	ਨਿ	ਵਾ	ਸਠ	ਨਿ	ਠ	ਠ
ਨ				ਗੰ	ਛੰ	ਗਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ		ਧ					
ਸੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਪੰ	ਛੰ	ਗਰੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਗ	ਗਪ	ਗ	—	ਸ
ਸਿ	ਠਸ	ਟਿ	ਠ	ਪੂ	ਕਾ	ਸਠ	ਨਿ	ਠ	ਠ	ਗੁ	ਠ	ਛ	ਠ	ਗਠ	ਗ	ਠ	ਠ

ਖਟ-ਤਾਲ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰੇ ਦੀ ਠਾਅ, ਦੁਗੁਨ ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਸੂਲਫਾਕ ਦੀ ਚਗੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੰਦ ਤੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ।

(ਸ਼ੰਕਰਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਵਾਦੀ—ਕ	ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ	ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਨ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਹਾਂ ਨਿਖਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ।

ਆਰੋਹ—ਨ ਸ ਫ, ਮ ਪ ਨ, ਸੰ ।

ਅਵਰੋ—ਸੰਨ, ਧਪ, ਧਨੁਧ ਪ ਮ ਫ, ਰਸ ।

ਪ —

ਪਕੜ—ਸਗ, ਮਪ, ਧਨੁਧਪ, ਧ ਗਮਗ—ਸ ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗੜਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬਿਹਾਗ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਿਹਾਗੜਾ ਰਾਗ ਬਣੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਾਗ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝੋ ।" ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਾਗ ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੰਨਣ-ਯੋਗ ਨਹੀਂ । ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਿਹੰਗ, ਬਿਹੰਗੜ, ਬਿਹਾਗਰਾ ਜਾਂ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ । ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗ੍ਰੰਥ 'ਸੰਗੀਤ ਸਾਰ' ਹੈ । ਉਸ ਵਿਚ ਬਿਹਾਗ ਤੇ ਬਿਹੰਗੜਾ ਦੋ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਤਾਏ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬਿਹਾਗ, ਯਹ ਰਾਗ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਮੋਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਸ ਕੀ ਉਤਪੱਤੀ ਬਿਹਾਗੜਾ ਸੇ ਹੁਈ ਹੈ, ਬਿਹਾਗ ਮੇਂ ਨਿਖਾਦ ਗ੍ਰਹ ਸੁਰ ਹੈ ਗੰਧਾਰ ਵਾਦੀ ਹੈ ਔਰ ਰਿਖਭ ਪੈਵਤ ਵਿਵਾਦੀ ਸੁਰ ਹੈ, ਤੋਂ ਭੀ ਅਵਰੋਹ ਮੇਂ ਚਤੁਰਤਾ ਸੇ 'ਰੋ ਧਾ' ਸੁਰ ਲਭਾਨੇ ਕਾ ਪਰਿਣਾਮ ਬੁਰਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀ ਪੜਤਾ । ਬਿਹਾਗ ਕਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਬਿਹਾਗ ਜਾਂ ਬਿਹਗਰੀ ਹੈ ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਸੰਗੀਤ ਪਾਰਿਜਾਤ, ਰਾਗ ਵਿਵੇਚ, ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ ਆਦਿ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਬਿਹਾਗੜਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ।

ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਹਾਗੜਾ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਹਾਗ, ਦੇਵ ਬਿਹਾਗ, ਪਟ ਬਿਹਾਗ, ਨਟ ਬਿਹਾਗ, ਮਾਰੂ ਬਿਹਾਗ ਆਦਿ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਸਰਲ ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ ਹੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਅਧਿਕ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਬਿਹਾਗੜਾ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਬਿਲਾਵਲ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਹਨ, ਇਕ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਦੋ ਨਿਖਾਦਾਂ ਵਾਲਾ ਬਿਹਾਗੜਾ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਇਸੇ ਬਿਹਾਗੜੇ ਵਿਚ ਬਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅੱਜ-ਕੱਲ ਬਿਹਾਗੜਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਭੀ ਬਿਹਾਗੜੇ ਦੀ ਬਾ ਅਕਸਰ ਬਿਹਾਗ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸੁਣੀਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਆਪ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਬਿਹਾਗੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ "ਸ ਨ - ਪ, ਸ, ਧਨੁਪ, ਜਾਂ ਗਮਪ, ਧ ਨੁਪ" ਇੰਜ ਕੌਮਲ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ 'ਰਿਖਭ-ਧੈਵਰ' ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਵੇਰ ਗਾਇਕ "ਸ ਗ, ਗਮ ਗ, ਮਪਨ, ਧਨਸ" ਇੰਜ ਛਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ "ਗਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮੰਧ ਗਮਗ" ਇੰਜ ਭੀ ਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਲੀ ਰਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਤੇ ਠਹਿਰਾਉ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਗੜਾ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਸ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸੱਤਵਾਂ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ - (ਸ) ਨ - ਪ, ਪਨੁਸ - ਸਗ ਗਮਗ - ਰਸ - ਨੁਸਗਮ - ਗਮਗ - ਸ - ।
੨. ਸ ਗਮਪ ਗਮ, ਗ - ਰਸ, (ਸ) ਨਪੁਪ, ਗਮਪਨ, ਸ - ਸਗਮਪ, ਗਮ, ਗ - ਸ, ਗਮਪ, ਧਨੁਪ ਪਮਗ, ਗਮਪਗਮਗ - ਰਸ ।
੩. ਸ - ਨੁਸਗਮ, ਪ - ਧਨੁਪ ਗਮਗ ਰਸ - ਨੁਸਰਨੁਸਗ - ਗ ਮਗ, ਗਮਪ, ਧ ਨੁਪ ਪ, ਧ ਗਮਗ - ਰਸ - ਗਮਪਨ - ਸ, ਸੰਨ - ਪ, ਧਨੁਪਮ, ਗਮਪਮਗ - ਰਸ, ਗਮਧਨੁਪਮਗ - ਸ, ਗਮਪਨ, ਸ - (ਸ) ਧ ਨੁਪ, ਮੰਧਗਮਗ - ਰਸ - ।
੪. ਗਮਪ, ਗਮਪਨ - ਸ - ਨਸ, ਧ ਨੁਪ, ਗਮਪਨ, ਸ - ਪਨਸਰੰਸ - (ਸ) ਨ, ਧਪ ਧਨੁਪਧ ਗਮ, ਪਨ - ਸ, ਗਮਪਨ, ਸ - ਸੰਗ - ਨਸੰਨ - ਪ, ਧਨੁਪਗਮਗ - ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਨਸ - (ਸ) ਨ, ਧਪ, ਗਮਪ ਨੁਪਮਗ, ਨਸ - ਪਨੁਸਗ - ਗਮਪਨੁਪ, ਮੰਧ ਗਮ, ਪਮਗ, ਰਸ - ।

੫. ਗਮਪਨ—ਸੰ, ਨਸੰ—ਨ—ਪ, ਗਮਪਗਮਪਨ—ਸੰ, (ਸੰ) ਨ, ਪਨ, ਨਸੰ—ਸੰਗੰ—ਗੰ—ਸੰ,
 ਨਸੰਗੰਮੰਗੰ—ਸੰ, ਪਨਸੰਰੰਨਸੰਨ, ਧਪ, ਧਨੁਧਪਗਮਗ, ਗਮਪਨ, ਸੰ— ਨਸੰਗੰ—ਰੰਸੰ, (ਸੰ) ਨ, ਨਪ.
 ਪ ਸੰ ਰੰ, ਗਮਪਨ, ਨਸੰ— ਸੰਗੰਮੰ ਗੰ—ਸੰ ਪਨਸੰ, ਨਸੰਗੰ, ਗੰਮੰਗੰ ਰੰਸੰ— (ਸੰ) ਨ, ਧਪ, ਧਨੁਧਪਮਗ,
 ਗਮਪਮਗ— ਰਸ— ।

ਨੁਸਗਰਸ, ਨੁਸਗਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਮਪਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਪਧਪਗਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਮਪਧਨੁਧਪ
 ਗਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਮਪਨਸੰਨਧਪ, ਧਨੁਧਪਗਮਗਰਸ, ਨੁਸਗਮਪਨਸੰਰੰਨਧਪਧਨੁਧਪਗਮਗਰਸ, ਨੁਸਗ
 ਮਪਨਸੰਗੰ, ਗੰਮੰਗੰਰੰਸੰਨਧਪ ਧਨੁਧਪਧਗਮਗਰਸ ।

ਬਿਹਾਰਤਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯						
੧.	ਅ	ਤਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਨ	੨	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
੨.	.	.	.	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਰ	ਨੁਸ	
੩.	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨੁ	ਧਪ,	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧਪ,	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
੪.	ਸਰ	ਨੁਸ	ਗਗ	ਰਸ,	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਗ	
	ਰਸ,	ਗਮ	ਪਧ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਗ	ਰਸ,	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਗਗ	ਰਸ
੫.	ਨੁਸ	ਗਮ	ਗਰ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਰ,	
	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਧ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਰ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਰ,	ਨੁਸ	ਗਮ
	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਰ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਗੰ	ਰੰਸੰ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
੬.	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗ,	ਗਮ	ਗ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਧ	ਨੁਧ	ਪਮ	ਗਮ	ਯ,	ਗਮ	ਗ,
	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਨ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਯ,	ਗਮ	ਗ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ
	ਗਮ	ਯ,	ਗਮ	ਯ,	ਨੁਸ	ਗਮ	ਪਨ	ਸੰਰੰ	ਰੰਸੰ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਗਮ	ਗ,	ਗਮ	ਗ,	ਰਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਗਿਆ S ਨ	ਅੰ S ਜ ਨ	ਸੰਨ ਧਪ ਮਗ ਰਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ
੨.	• • • •	ਪਨ ਸਰੰ ਸੰਨ ਧਪ	ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ,	ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ
੩.	ਨਰੰ ਸੰਨ ਧਪ ਗਮ	ਪਨ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ ਧਨੁ	ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਨਸ	ਗਮ ਪਨ ਸਰੰ ਸੰ
੪.	• • • • ਧਪ, ਪਨ ਸੰਗੰ ਮੰਗੰ	ਸੰਨ ਧਨੁ ਠਪ, ਪਨ ਰੰਸੰ ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ	ਸਰੰ ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ, ਰਸ, ਨਸ ਗ, ਸ ਗਮ.	ਪਨ ਸੰਗੰ ਰੰਸੰ ਧਨੁ ਗਮ ਪ, ਮ ਪਨ ਪਨ
੫	ਸੰ, ਗਿਆ • • ਧ, ਧਪ ਮਗ, ਪ, ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮ ਗਰ	ਗੰ, ਕਰੰ ਸੰਨ, ਰੰ, ਪਮ ਗਰ, ਨਸ ਗਰ ਸ, ਨਸ ਗਮ, ਸਗ	ਰੰਸੰ ਨਧ, ਸੰ, ਸੰਨ ਮਗ ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਮਪ, ਗਮ ਪਨ, ਮਪ	ਧਪ, ਨੁ, ਨੁਧ ਪਮ, ਸੰਨ ਰੰਸੰ ਗਰੰ ਮੰਗੰ ਨਸੰ, ਪਨ ਸਰੰ ਸੰ
੬.	ਪਨ ਸੰ, ਪ ਨਸੰ, ਪਨ ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ, ਸੰਸੰ ਨਧ, ਨੁਨੁ ਧਪ	ਸੰਨ ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਨਸ ਰਸ, ਗਮ ਪਮ, ਧਧ ਪਮ, ਪਪ ਮਗ,	ਰਸ, ਨਸੰ ਰੰਨ ਸਰੰ, ਪਧ ਨੁਧ, ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਮਮ ਗਰ, ਗਗ ਰਸ,	ਨਸੰ ਰੰਸੰ ਨਧ ਪਮ ਗੰਗੰ ਰੰਸੰ, ਰੰਰੰ ਸੰਨ ਨਸ ਗਮ ਪਨ ਸੰ

੧. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
 ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ ਪੈ ਸੀਤ ਜੈਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥

(ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੭੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ				੩				X				੨			
	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਪ	ਧ	
	ਅ	ਤਿ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ	ਮੰ	ਸ	ਸ	ਹ	ਨਾ	ਸ	ਘ	ਟ	
ਪਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਗਰ	ਸਨੁ	ਸ	
ਸੰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਅ	ਧਾ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਠਾ	ਸ	ਸ	

ਸ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ
ਮ,	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਸ	ਫ	ਭਾ	ਫ	ਲਾ	ਫ	ਲ	ਕੰ	ਪਾ	ਫ	ਲ	ਫ
ਧਨ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਭ	ਮ	ਗਮ	ਪਠ	ਪ	ਮ	ਗਮ	ਭਚ	ਸਨ	ਸ
ਦਿਆ	ਫ	ਫ	ਲ	ਕੀ	ਅਪ	ਰ	ਅ	ਪਾਫ	ਫਫ	ਰਾ	ਫ	ਰਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ
ਸ															
ਮ	ਅਤਿ...														

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ.	ਸ.	—	ਬ	ਸ
ਮ	ਪਾ	ਲ	ਦ	ਦਿਆ	ਫ	ਲ	ਕੰ	ਬਿੰ	ਫ	ਫ	ਦ	ਫਾ	ਫ	ਲ	ਨ
ਕੰ	ਧ	ਨ	—	ਨ	—	ਧ	ਨ	ਸ	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਧਧ	—
ਫ	ਮਿ	ਲਹੁ	ਫ	ਕੰ	ਫ	ਫ	ਨਿ	ਮਾ	ਫ	ਫ	ਠੀ	ਫਾ	ਫ	ਫਫ	ਫ
ਫ	ਗੁ.	—	ਮੰ	ਕੰ	ਕੰ	ਰਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਧ	ਨ	ਧਪ	ਪ
ਫ	ਨੈ	ਫ	ਨ	ਤ	ਫ	ਸਫ	ਨ	ਫ	ਦ	ਫ	ਸ	ਪ	ਫ	ਫਫ	ਫ
ਪ	ਗ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪਮ	ਗਫ	ਸਨ	ਸ
ਨਹ	ਨੀ	ਫ	ਦ	ਰੈ	ਫ	ਠਿ	ਵਿ	ਹਾ	ਫ	ਫ	ਠੀ	ਆਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਫ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ। ਫੰਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥
 ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੭)

ਅਸਥਾਈ

੦								੧	X			੨			
੧	ਧ	ਧ	ਪ	ਕ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—	ਨਸ	ਰਸ	ਨ	ਸ
	ਹ	ਰਿ	ਕੀ	ਕ	ਰਿ	ਨ	ਹਿ	ਕ	ੜ	ਉ	ੜ	ਜਾੜ	ੜੜ	ਨੈ	ੜ
—	੧	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

ਅੰਤਰਾ

੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	੧	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	੧	੧	—	੧	—
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

— ਸ ਗ ਮ | ਪ — ਨ ਨ | ਸ — ਨ ਪ | ਧਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ
 5 ਯ ਹ ਤਾ | ਕੋ 5 ਬਿ ਵ | ਹਾ 5 5 5 | ਰੇ 5 55 55 55

ਧ
 — ਨੁ ਧ
 5 ਹ ਰਿ ਕੀਆ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਚਰਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗਤਾ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਕ੍ਰੁਣ ਭਨਾ ॥
 ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੈਜੈਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗਤਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੪੩)

SIKHBOKCLUB.COM ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪				੨			
	ਸਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਧਨੁ	ਧਨੁ
	ਪ੍ਰਗ	ਟੇ	ਗੁ	ਪਾ	5	ਲ	ਗੋ	ਬਿੰ	5	5	ਦ	ਲਾ	5	ਲ5	ਨ5
ਧ															
ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	—	ਮ	ਗ	—	ਰਸ	—
5	ਕ	ਵ	ਨ	ਰ	ਸ5	ਨਾ	5	ਕੁ	ਲ	5	ਭ	ਨਾ	5	55	5
—	ਨੁਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ	ਕ	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
5,	ਸਫ	ਲਾ	ਸੁ	ਦਿ	ਨ	ਸ	5	ਰੈ	5	ਟੇ	ਸੁ	ਹਾ	5	ਵੀ	5
—	ਮ	ਕ	ਮ	ਪ	—	ਧਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧਪ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
5	ਅ	ਨ	ਦ	ਮੰ	5	ਗ5	ਲ	ਰ	ਸ	5	ਘ5	ਨਾ5	55	55	55
—															
5															

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਕ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਨ	—	—	—	ਸ	—	ਸ	—
ਸ	ਸ	ਕ	ਨ	ਕ	ਸ	ਪ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਕ	ਕ	ਮ	ਰ	—	ਰ	—	ਸ	—	—	ਸ	ਧ	—	ਧ	—
ਸ	ਹ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ਸ	ਦਿਆ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਪ	ਕ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਦਿ	ਕ	ਪੁ	ਨੀ	ਸ	ਮ	ਨ	ਸਾ	ਸ	ਸ	ਰਿ	ਆ	ਸ	ਈ	ਸ
—	ਕ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਰ
ਸ	ਚ	ਰ	ਭ	ਛਾ	ਸ	ਦਿਆ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ

— ਥਾਕੀ ਝੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਕ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਗ)

ਵਧ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
 ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥
 ਪਗ ਧੁਰਿ ਬਾਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
 ਬਿਨਵੈਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥
 (ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੪੪)

ਅਸਥਾਈ

੦																
ਮ	ਕ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਸ	ਪ	—	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	
ਸੁ	ਖ	ਸ	ਰੈ	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਏ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਕਿ	ਅ	

੨੫੨

—	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ
ੜ	ੜ	ੜ	ਪੁੰ	ੜ	ਮੜ	ੜ	ਲ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਖ	ੜ
ਸ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	ਮ	ਸ
ਦੁ	ਖ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਦ	ੜ	ਕੀ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਮ
ਪਨ	ਸੰ	—	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—		
ਸਉ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਪ	ਗਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ		

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	ਗ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਪੂ	ਰ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਫਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ	ਗ
ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	ਗ	ਮ
ਦਾ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਚਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ
ਪਧ	—	—	ਧ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—	—	—	ਵ	ਸੁ
ਮੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਬੈ	ਰਾ	ਗ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ, ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ, ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥
ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ, ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
ਪ	—	ਥ	ਪ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਗਮ	ਰਗ	—	—	ਗ	ਗ	ਮ
ਸੀ	ੜ	ੜ	ਐ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਲਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ਲ	ਦੁ	ੜ
ਪ	ਮ	—	ਗ	—	ਰ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	ਨ	ਸ
ਥਿ	ਨ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ੜ	ਕ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ:	ਦੁ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਠ	ਨ	—	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ
ਥਿ	ਠ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਨ	ੜ	ਕ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਐ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਗ	ੜ	ਨਿ	ਵਾ	ੜ	ਜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ਸੰ
ਬ	—	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਧਨ	—	—	—	—	—	ਰੰ	—
ਸੰ	ੜ	ੜ	ਮੇ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਮਾ	ੜ
ਆ	—	—	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	—	—	ਧ	ਪ	—	—
ਰੰ	ੜ	ੜ	ਛ	ੜ	ਤੁ	ੜ	ਧ	ਧ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਐਸੀ...	ਐਸੀ...
ਥੈ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ :—ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ, ਸੀਨੇ-ਬਸੀਨੇ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ—“ਐਸੀ ਮੇਰੇ ਲਾਲ, ਹਾ ਜੀ ਮੇਰੇ” ਇਤਿਆਦਿ (ਸ਼ਬਦ) ਬੰਦਿਸ਼ ਦੀ ਲਯ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

੬. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਬੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ, ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧ ॥

(ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੫੪੮)

ਅਸਥਾਈ

੦													੨			
ਮ ਗ ਸੰ ਸੰ	ਗ ਵਾ S	ਮ S	ਪ ਤੇ	— S	ਨ ਸੁ	— S	ਸੰ ਖ	ਸੰ ਨ ਪਾ	— S	ਧਪ SS	ਪ ਈ	ਪ ਐ	— S	ਨ ਸ ਗੁ	ਸ ਚ	
ਸੰ ਥਾਨ ਥਾ	— S	ਧ S	ਪ ਮ ਸੁ	— S	ਗਮ ਖS	ਪ S	ਮ ਨ	ਗ ਭਾ	— S	ਰਸ SS	— S	— S	— S	ਸ ਲ		

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਗ ਕੈ	— S	ਮ ਸ	ਪ ਥ	ਪ ਦ	ਨ ਮ	— S	ਨ ਨ	ਸੰ ਭੇ	— S	— S	ਸੰ ਦੀ	ਸੰ ਐ	— S,	ਪ ਨ ਸ	ਪ ਕੁ ਰ
ਧ S	ਪ S	— S	ਪ ਵ	ਪ ਸੈ	ਪ ਮ ਹ	ਪ S	ਮ ਰਿ	ਗ ਨਾ	— S	ਰਸ SS	— S	— S	— S	ਸ ਲ	ਪ ਨ ਦਾ

—ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਵੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੭. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੇਬਿਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ (ਇਹ ਸਬਦ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

੧	੨	⊕	੧	੨	⊕
ਗਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਮ
ਹਰਿ	ਕੀ	ਗ	ਕੰ	ਉੜ	ਜਾ
	੩੩੩	੩੩	੩	੩	—
		੩	੩	੩	੩
ਗ	ਮ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਸੰ
ਮ	ਮ	ਨ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ
ਜੰ	ਕੀ	ਤ	ਪ	ਚ	ਅ
	੩	੩	੩	੩	੩
ਪ	ਧ	ਗਸ	ਹਰਿ	ਗਾ	ਧ
ਲੋ	੩	ਆ੩	ਕੀ...	ਭੇ	ਬਦੁ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ
ਛਿ	ਨ	ਮੰ	੩੩	ਰਾ	ਉ	੩	ਸੰ	ਕ	ਕਉ	ਕ	ਰ	ਈ
				ਗਮ	(ਮ)	ਮ	ਨ	—	ਕੰ	ਰੰਗਮੰ	ਗੰ	ਰੰ
ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਕਰ	ਭਾ	ਕੇ,	ਸੰ	੩	ਭੇ	੩੩੩	ਭ	ਰੰ
ਰਾ	ਉ	ਕੰ	ਕ	ਕਰ	ਭਾ	ਕੇ,	ਰੀ	੩	ਭੇ	੩੩੩	ਭ	੩
ਸੰ	ਠ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗਮ	ਗਸ	ਰ
ਭ	ਠੇ	੩	ਸ੩	ਖ	ਨਾ	ਵੈ	ਯਰ	ਰਾ	ਕਉ	ਬਿਵ	ਹਾ੩	੩

ਨੋਟ :—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕੁਝੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਰੀਤ ਨੰ: ੨ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਚਲੰਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਕੇ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਤੇ ਅਨੰਦ ਆਵੇਗਾ ।

੮. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਤਾਲ—ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥
 ਸਰਨਿ ਤੇਤੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥
 ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥ ੧ ॥

(ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੫ ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੫੪੭)

ਅਸਥਾਈ

X			o		X		o	
ਸ	ਗ	-ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
ਸੁ	ਨਹੁ	ਠਬਿ	ਪਠ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ
			ਨੰ	ਤੰ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	—	ਮ	ਗ	-ਰ	ਸ	—	—	ਸ
ਪ	ਠ	ਮੀ	ਮੇ	ਠਠ	ਰੇ	ਠ	ਠ	ਮ
ਸੁਆ	ਠ					ਠ	ਠ	ਮ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ
ਕੰ	ਟਿ	ਅਪ	ਰਾ	ਧ	ਠਠ	ਰੇ	ਠ	ਮ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ
ਨੁ	ਠ	ਰੇ	ਚੇ	ਠ	ਗ	—	ਠ	ਸ
ਭੀ	ਠ	ਰੇ	ਚੇ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਮਪ	ਮਗ	-ਮ	ਪ	ਨ	—	ਨਸੰ	ਸੰ	—
ਦੁਖ	ਹਰ	ਠਨ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਠ	ਕਰ	ਨ	ਠ
ਪ	ਨ	-ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨਸੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਕ	ਲ	ਠਕ	ਲੇ	ਠ	ਸਹ	ਠੰ	ਠ	ਜ
ਰੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	—	ਨਨ	ਸੰ	ਰਸੰ
ਸਰ	ਨ	ਠ	ਠੇ	ਗੀ	ਠ	ਰਖ	ਲੇ	ਚੁ
ਪ	ਗ	ਮ	ਪਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ
ਸ	ਚ	ਬ	ਮੈ	ਠ	ਨਿ	ਗ	ਮ	ਜ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥

ਆਪੇ ਹਸੈ ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਬਲੁ ਬੰਮਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥

ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪਿ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥

(ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚੌਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੩)

ਅਸਰਾਈ

X	—	੦	੨	੩	੦	—	—
ਸ	—	ਗ	ਮ	ਮ	ਧ	—	—
ਵਾ	ੜ	ਹੁ	ੜ	ਹੁ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਗ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਧ	ਪ
ਥ	ਠਾ	ੜ	ਕ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	—
ਆ	ੜ	ਪੇ	ੜ	ਹ	ਸੈ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਸ	—	—
ਆ	ਪ	ਮ	ੜ	ਚਿ	ਰ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ਆ	ੜ	ਪੇ	ੜ	ਚੇ	ੜ	ਦ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ
ੜ	ਰ	ਪ	ਰ	ਨੁ	ੜ	ਸਾ	ੜ
				ਗਾ	ੜ	ਸਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਆ	ੜ	ਪੇ	ੜ	ਜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ
ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਥੇ	ੜ	ਥ	ਲ	ਥੇ	ੜ	ਮ	ਨ	ੜ	ੜ
ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਆ	ੜ	ਪੇ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਲ
				ਹਰਿ	ਗਾ	ੳ	ਉ	ਮੰ	ਗ	ਲ
ਸੰ	ਸੰ	—	ਨਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਨਿ	ਰ	ੳ	ਸਖੀ	ਏ	ੳ	ੳ	ਗ	ਦੁ	ਖ	ਨ
									ਸੰ	
ਨ	ਧ	ਪ	ਪਧ	ਨ	ਨ	ਧਪ	ਪ	ਧ	ਪਧ	ਸੰ
ਵਿਆ	ੳ	ਪ	ਏੳ	ੳ	ਗੁਰ	ਚੳ	ਰ	ਨ	ਲਾ	ੳ
										ਧ
ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧਨ	ਨ
ਦਿ	ਨ	ਸ	ਭਾ	ਸ	ਗੈ	ਆ	ਪ	ਣਾ	ਪਿਰ	ਜਾ
										ਧ
ਪਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਗ	ਸ	—	ਗ	—
ਏੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮੰ	ਭ	ਆ	ੳ	ੳ	ਕ	ੳ
										ਮ
ਧ	ਪਮੰ	ਪ	—	—	—					
ਸੁ	ਣਿੳ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ					

— ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :—ਇਸ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਵਿਚ 'ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ' ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ 'ਪੰਚਮ' ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ।
ਇਹ ਬੰਦਿਸ਼ ਵੀ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ।

੧੧. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ,
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ,
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ,
ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ,
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥

(ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ੪ ਫੰਤ, ਪੰਨਾ ਪੜ੯-੪੦)

ਅਸਥਾਈ

X		੨		੦		੩			
		ਸ ਸ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	—	ਨ ਨ
		ਸ ਸ	ੳ	ਰ	ਸ	ਨ	ੳ	ੳ	ਧ ਨ
ਸੰ	ਸੰ	—							ਸੰ
ਧ	ਨ	ੳ	ਧ	ਪ	ਧ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ
ਹੈ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮ	ਰੀ	ਜਿੰ	ਦੁ	ਈ	ਏ
									—
ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਨ	ਨ	—	ਪੁ
ੳ	ੳ	ੳ, ਗੁਣ	ਗ	ੳ	ੳ	ਹ	ਰਿ	ੳ	ਪੁ
									ਫ
ਸ	—	—	ਸ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—
*	*	*	ਏ	ੳ	ਗ	ਰ	ੳ	ੳ	ਧ
					ਕੇ	ੳ	ੳ	ੳ	—
					ਰੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮ	ਗ	—	ਰ	—	ਮ	ਮ			
ੳ	ੳ	ੳ	ਸ	ੳ	ਗ	ਸ...			
			ਸ	ੳ	ਰ				

ਅੰਤਰਾ

		ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ
		ਤੇ	ਸੁ	ਵ	ਨ	ਭ	ਠ	ੳ	ੳ	ਸੰ	ਭ	ਠੀ	ਕ
ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਸੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਮੰ
ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮੇ	ਰੀ	ੳ	ਜਿੰ	ੳ	ਦੁ	ਈ
ਹਿ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ							
ਗੰ	—	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਧ	—	ਪ	—
ਏ	ੳ	ਹਿ	ਸੰ	ਰ	ਤ	ਨੳ	ਧ	ਨੁ	—	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
			ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨੳ	ਸੁ	ਣਹਿ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	ਪਧ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਗ	—	—	ਗ	—	ਰ	ਸ
ੳ	ੳ	ਹਿ	ਗ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ	ੳ	ੳ
			ਤੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਸ	—	ਮ	ਮ							
*	*	*	ਸ	ੳ	ਗ	ਸ...							
			ਸ	ੳ	ਰ								

—ਛੱਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਛਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਜੈਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨਾ (ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

X											੨											੩											੪	ਗਮ ਅS	ਰਕ ਤਿS
	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਪ	ਨ											
ਪਧਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	ਨ											
ਪ੍ਰੀਤਮ	ਤ	ਮ	ਮ	ਨ	ਨ	ਮ	ਹ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਘਟਿ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਘਟਿ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਘਟਿ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਪ	ਨ											
ਸ	—	ਗ	ਮ	ਮਪ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ											
ਨਾ	S	ਪ੍ਰਾ	S	ਨਅ	ਧਾ	ਧਾ	S	ਰਾ	S	ਰਾS	SM	SM	SM	SM	ਰਾS	SM	ਰਾS	SM	ਰਾS	SM	ਰਾS	SM	ਰਾS	SM											

ਅੰਤਰਾ

ਗ											੨											੩											੪	ਗਮ ਅS	ਰਕ ਤਿS
ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧਨ	ਸ									
ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਸੰ	ਭਾ	ਲਾ	ਲ	ਗੋ	ਪਾ	ਲਦ	ਇਆ	ਲ	ਕੀ	ਲਦ	ਇਆ	ਲ	ਕੀ	ਲਦ	ਇਆ	ਲ	ਕੀ	ਲਦ	ਇਆ	ਲ	ਕੀ	ਲਦ	ਇਆ									
ਗ	ਗ	ਰਗਮ	ਗ	ਰ	ਨ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਪਧ	ਮਪ	ਮਪ	ਮਪ	ਪਧ	ਮਪ									
ਅ	ਪ	ਰS	S	ਅ	ਪਾ	S	ਰਾ	S	ਰਾS	SM	SM	SM	ਰਾS	SM	SM	SM	ਰਾS	SM	SM	SM	ਰਾS	SM	SM	SM	ਰਾS	SM									

ਨੋਟ :— ਛੰਤ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਓ, ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਨੰ: ੧ ਤੇ ਲਿਖੀ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣੋ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਜੈਤਾਲ ਦਾ ਠੇਕਾ—ਪੀ ਤਿਰਕੜ ਪੀ ਪੀ ਧਾ | ਤਿ ਟ ਕੱਤ ਪੀ | ਧਾ ਧਾਠੇ | ਨੱਤਾ ਤਿਰਕੜ
X ੨ ੩ ੪

੧੨. ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਪੜਤਾਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਕੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥
 ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥
 ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥
 ਬਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥
 (ਬਿਹਾਗੜਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੩੭)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					X					੨			
*	ਧ	ਧ	ਪ		ਗ	ਮ	ਧ	ਪ		ਗ	ਮ	—	—		ਗ	—	ਰਸ	—
*	ਕੁਊ	ਠ	ਮੈਂ		ਹ	ਠਿ	ਹ	ਰਿ		ਕ	ਰੀ	ਠ	ਠ		ਆ	ਠ	ਠਠ	ਠ
—	ਸ	—	—		ਨ	ਪ	ਨ	ਨ		ਸ	ਸ	ਗ	—		ਮ	—	—	—
ਠ	ਤਉ	ਠ	ਠ		ਸੁ	ਖ	ਸ	ਹ		ਜ	ਰੀ	ਠ	ਠ		ਆ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ)

X			੦			੨			੦			੩		
ਪ	ਪ		ਗ	ਮ		ਪ	ਨ		ਸ	—	—		ਸ	
ਦੁ	ਤ		ਨ	ਸੰ		ਠ	ਰੀ		ਆ	ਠ	ਠ		ਠੁਇ	
ਗ	ਗ		ਗ	ਮ		ਗ	ਰ		ਸ	—	—		—	
ਅ	ਗ		ਨਿ	ਬ		ਸ	ਰੀ		ਆ	ਠ	ਠ		ਠ	
ਨ	ਨ		ਸ	ਨ		ਧ	ਪ		ਨ	ਧ	ਪ		—	
ਅ	ਨਿ		ਕ	ਉ		ਪ	ਰੀ		ਆ	ਠ	ਠ		ਠ	
੨	ਮ		ਪ	ਧ		ਸੰ	ਨ		ਧ	ਪ	ਮ		ਪ	X
ਕੁ	ਤ		ਠ	ਮੈਂ		ਹ	ਰਿ		ਠ	ਠ	ਹ		ਰਿ	ਕਰੀ...ਤਿੰਨਤਾਲ—ਅਸ:

ਇਕਤਾਲ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗਨ ਲਯ)

X			੦			੨			੦			੩			੪
ਸ	ਸ		—	ਨ		—	ਨ		ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	
ਮਿ	ਠ		ਠ	ਨ		ਠ	ਮੈਂ		ਹ	ਰੀ	ਠ	ਆ	ਠ	ਠ	
ਨ	ਗ		—	ਮ		—	—		ਗਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—	
ਅ	ਨ		ਠ	ਕਉ		ਠ	ਠ		ਮੈਂਠ	ਰੀ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	
ਸ	ਸ		ਮ	—		ਗ	ਮ		ਪ	ਧ	ਨ	ਧ	ਪ	—	
ਵਿ	ਚ		ਘੁ	ਠ		ਮ	ਨ		ਘਿ	ਰੀ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ	

ਤਾਲ-ਚੌਰਲ (ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲਯ ਵਿਚ)

X			੨			੦			੩		
*	*	*	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—
*	*	*	ਸ	ਗ	ਲ	ਬ	ਟ	ਰੀ	ਠ	ਆ	ਠ
									ਠ	ਠ	ਠ

—	—	—	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਭਿ	ਖ	ਇ	ਕ	ਤ	ਰੀ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ
—	—	ਪ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	—	—	—
ੜ	ੜ	ਬਹੁ	ਬੰ	ੜ	ਧਹਿ	ੜ	ਪ	ਰੀ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ
ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਧ	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਤਿਉ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਿ

×

ਕਰੀ...ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ—

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਦੁਕੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

੦	ਪ	ਗ	ਮ	ੳ	—	ਨ	ਨ	×	—	—	ੲ	—	—
	ਭਿ	ੜ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ਧ	ਸ	ਫ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ
—	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਪ
ੜ	ਜ	ਹ	ੜ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨ	ਹ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ
—	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	—	—	ਗ	ਰ
ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	ਨ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਧ	ਨੁ
ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	ਨ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ
—	ਪ				ਪ			ਗ					
ੜ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ					
	ਤਉ	ੜ	ਸੰ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਕਰੀ	..ਅਸਥਾਈ ਤਿੰਨਤਾਲ—ਬਰਾਬਰ ਲਯ				

ਨੋਟ:—ਪੜਤਾਲ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਾਲ ਦੀ ਲਯ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਲਯ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਾਕੀ ਤਾਲਾਂ ਨਾਅ, ਦੁਕੁਨ, ਤਿਕੁਨ ਆਦਿ ਲਯਾਂ ਵਿਚ ਵੱਜਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਬਿਹਾਗੜਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਅਤੀ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕ ਗੀਤ ਭੀ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ 'ਵਡਹੰਸ' ਤੇ 'ਵਡਹੰਸ ਸਾਰੰਗ' ਨੂੰ ਇਕੋ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਡਹੰਸ' ਅਤੇ 'ਵਡਹੰਸ ਸਾਰੰਗ' ਦੋ ਭਿੰਨ ਰਾਗ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ 'ਵਡਹੰਸ ਸਾਰੰਗ' ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:—

(੧) ਠਾਟ ਕਾਡੀ, ਜਾਤੀ-ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ, ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ। ਸੂਰ ਰੂਪ "ਨੁਨੁਪ, ਮਪਨੁਪ, ਮ, ਰਸ, ਰਮ, ਮਪ, ਨੁਨੁਪਮਰ, ਸ—ਰਮ, ਰਮਪ, ਨ, ਸ, ਸਰੰਸੰਨੁ, ਮਪ, ਨੁਨੁਪਮਰਸ।" ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਧੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੋਮਲ ਉਤੇ ਬੰਨ੍ਹਾ ਠਹਿਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(੨) ਠਾਟ ਖਮਾਜ, ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ। ਸਰੂਪ "ਸ, ਰਮਪ, ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪਮਰ, ਨਸ—ਰਮਪ, ਮਪ, ਨੁਪ, ਮਰਰ, ਸ, ਨੁਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪਨਸ, ਰਮਮ, ਪ, ਨੁਪ, ਨੁਨੁਪ, ਮਰ, ਨਸ।" ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸਰੂਪ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਵਡਹੰਸ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵ ਵਿਚ ਤਿਲਕ ਕਾਮੋਦ, ਮੱਧਜ ਵਿਚ ਦੇਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਭਾਗ ਵਿਚ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—

ਨੁ ਮ ਪ ਸ
 "ਪਨਸ, ਰਪਮਗ—ਸ" ਤਿਲਕਕਾਮੋਦ। "ਰਮਪ, ਮਪਧ ਮਗਰਨ, ਸ" ਦੇਸ ਅਤੇ "ਨਸਰੰਸੰਨੁਪ" ਸਾਰੰਗ। ਇਹ ਰਾਗ ਮੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਮੱਧਜ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਖਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਜ ਵੀ ਵਡਹੰਸ ਪੂਰਵਾਰ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਮੰਦ੍ਰ-ਮੱਧਜ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ

ਨੁ ਮ ਮ
 ਚਲਣ "ਸ, ਪਨਸ, ਰਮਗ—ਸ, ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪਨਸ, ਰਮਪ, ਮਪਧਪਮਗ, ਰਨ, ਸ—, ਰਪਮਗ, ਸਰਮਪ,

ਮਗਰਨ, ਪਨਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਮਪਨ, ਸ, ਜਾ ਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਨਸੰਨੁਪ ਧਪਮਗ, ਰਨ, ਸ" ਇੰਜ ਮੱਧਜ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੇ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਗੰਧਾਰ ਸੁਰ ਪ੍ਰਬਤ ਤੇ ਰਿਖਭ ਦੂਰਬਲ ਰਹੇਗਾ।

ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ 'ਅਠਾਹਤੀਆਂ' ਦੇ ਵੈਰਾਗਮਈ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਗ ਸੀ, ਪਰ ੨੨ ਸਾੜੇਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

੧. ਸ—ਨਸਰਮਗ, ਸਨ, ਪੁਨਸ—ਪੁਨਸਰਪਮਗ, ਰਨ, ਪੁਨਸ, ਨਸਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪੁਨਸ— ।

੨. ਸ (ਸ) ਨੁਪ, ਪੁਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪੁਨਸ, ਰਨਸਨੁਪ, ਮੁਪੁਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪੁਨਸਰਮਗ, ਰਨ, ਸ—ਰਮਪ

ਮ
—ਮਪ, ਰਮਪ, ਧਪਮਗ, ਨਸਮਗ, ਰਨ, ਪੁਨਸ ਰਮਗਰਨ, ਸ— ।

੩. ਸ—(ਸ) ਨ, ਪੁਨਸ, ਮੁਪਨ, ਪੁਨਸ, ਨਸਰਮਗ, ਸਰਪਮਗ—ਰਨ, ਸ—ਨੁਸਰ, ਸਰਮ, ਰਮਪ,

ਮ
ਮਪਧਮਪਮਗ—ਸ, ਰਮਪ, ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਮਪਧਮਗਰਨ, ਪੁਨਸਰਮਗ, ਸਰਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਨੁਨੁਪ,
ਮਪਧਪ, ਮੁਪਨ, ਪੁਨਸਰਨੁਸ, ਰਪਮਗ, ਰਨ, ਸ— ।

੪. ਸ—ਨਸਰਮਪ—ਮਪ, ਮਪਧਪ, ਨੁਪ, ਧਪਮ, ਪਮਗ, ਮਗਰ ਸਰਨ, ਨੁਸਰਮਗਰਨ, ਸ—ਨੁਸ,

ਪੁਨਸ, ਮੁਪੁਨਸ, ਨਸ, ਸਰ, ਰਮ, ਮਪ, ਧਪਮਗਸ, ਰਮਪ, ਨੁਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਨੁਪ, ਮਪਧਮਪਗ—ਸ,
ਮ
ਰਮਪ, ਨੁਸਰਮਪ, ਪ, ਨੁਸਰਮਪਧਮਗਰਨ, ਪੁਨਸ— ।

੫. ਰਮਪ, ਮਪ, ਮਪਧਪ, ਨੁਨੁਪ, ਮਪਧਮਪਮਗ, ਸਰਨਸਨੁਪ, ਪੁਨ, ਪੁਨਸ—ਨਸਰਪਮਗ, ਸਰਨਸ,

ਮ
ਰਮਪ, ਮਪ, ਰਮਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਨਸ, ਰਸ, ਨੁਪ, ਮਪਨ, ਸ—ਨਸਰੇਨਸ, ਨੁਪ, ਮਪਧਮਗ—ਸ,
ਮ
ਰਮਪ, ਧਪ, ਪਮ ਮਗ, ਰਨ, ਸ—ਪੁਨਸ ਨੁਸਰਸ, ਰਮਗਰਨੁਸ, ਰਮਪਮਗਰਨੁਸ, ਰਮਪਧਮਗਰ
ਨੁਸ, ਰਮਪਨੁਪ, ਧਪਮਗਰਨੁਸ, ਮਪਨਸ, ਰੇਨਸਨੁਪ, ਧਪਮਗਰਨੁਸ । ਰਪਮਗ, ਰਨ, ਸ— ।

ਵਡਹੀਸ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦	੦
	ਜ	ਪ	ਮ	ਨ	ਮੋ	ਠ	ਕੇ	ਕੂ	ਏ	ਠ	ਕੋ	ਠ	ਕ
੧.	ਸਰ	ਮਪ	ਨਸ	ਨੁਪ	ਮਪ
੨.	ਨਸ	ਰਮ	ਪਨੁ	ਮਪ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਧਪ
੩.	ਪਨੁ	ਸਰ	ਨਸ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਪ,	ਮਪ
੪.	ਨਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਨਸ	ਰਮ
	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਗਰ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਨੁਪ
੫.	ਪਨੁ	ਸਪ	ਨਸ	ਪਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਮਗ	ਰਸ,	ਮਪ
	ਨਸ	ਨੁਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰੇ,ਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨੁਪ	ਧਪ
੬.	ਪਨੁ	ਨੁਪ	ਨੁਠ	ਪਨੁ	ਸਰ
	ਨਸ,	ਮਪ	ਪਮ	ਪਧ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ,	ਰਸ,	ਨਸ	ਸ,ਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਰਸ
	ਚਸ,	ਨਸ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਪ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਨ	ਸ-	ਨੁਪ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—
	ਮ	ਮ	ਰਾ	ਠ	ਕੀ	ਠ	ਮ	ਲ	ਉ	ਠ	ਠ	ਤ	ਰੰ	ਠਠ	ਠ	ਠ
੧.	ਨਸ	ਨੁਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ,	ਰਮ	ਪਨ	ਸ-
੨.	ਪਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਨ	ਸ-
੩.	ਮਪ	ਨਸ	ਪਨ	ਸਰ	ਨਸ	ਰਮ	ਗਰ	ਨਸ	ਨੁਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ,	ਨਸ	ਰਮ	ਪਨ	ਸ-
੪.	ਨਸ	ਰਸ	ਨੁਪ,	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ,	ਨਸ	ਰਸ
	ਨੁਪ,	ਮਪ	ਨਸ,	ਪਨ	ਸਰ,	ਨਸ	ਰਮ,	ਸਰ	ਮਪ,	ਮਪ	ਨਸ,	ਪਨ	ਸਰ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਸ-
੫.	ਨਸ	ਰ,ਨੁ	ਸਰ	ਨਸ,	ਮਪ	ਧ,ਮ	ਪਧ	ਮਪ,	ਨਸ	ਰ,ਨ	ਧਰ	ਨਸ	ਰੰ	ਸੰਨ,	ਸੰਸ	ਨੁਪ,
	ਧਪ	ਪਮ,	ਪਪ	ਮਗ,	ਮਮ	ਗਰ,	ਗਗ	ਰਸ	ਨਸ	ਰਮ,	ਸਰ	ਮਪ,	ਰਮ	ਪਨ,	ਮਪ	ਨਸ
੬.	ਸਰ	ਰਸ	ਰਰ	ਸਰ,	ਨਸ	ਸ,ਨ	ਸੰਸ	ਨਸ,	ਪਨੁ	ਨੁਪ,	ਨੁਨੁ	ਪਨੁ,	ਮਪ	ਧ,ਮ	ਪਧ	ਮਪ,
	ਸਰ	ਰ,ਸ	ਰਰ	ਸਰ,	ਨੁਸ	ਸ,ਨੁ	ਸੰਸ	ਨੁਸ,	ਨੁਸ	ਰਰ,	ਸਰ	ਮਮ,	ਰਮ	ਪਪ,	ਮਪ	ਨਨ,
	ਪਨ	ਸੰਸ,	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਸ,	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ	ਸ,	ਨਸ	ਰੰਸ	ਨੁਪ	ਮਪ

੧. ਰਾਜ ਵਡਹੰਸ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੇ ਮਨੁ ਅਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੈ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਿਧਾ ਕੈ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥
 ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
 ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥
 ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥
 ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥

(ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੫੫੮)

ਅਸਥਾਈ

੨					੦					੩					X	
ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਕ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ
ਸ	ਸ	ਨ	ਪ	ਪ	ਸ	ਧ	ਪ	ਏ	ਠ	ਕ	ਕ	ਨ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਸ
ਜ	ਪ	ਮ	ਨ	ਮੇ	ਠ	ਰੇ	ਤੂ	ਏ	ਠ	ਕ	ਕ	ਨ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਸ
ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਪ	ਨ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਸ	ਰਿ	ਗੁ	ਰ	ਦੀ	ਆ	ਮੰ	ਕਉ	ਏ	ਠ	ਨ	ਨਿ	ਪ	ਧਾਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—
ਮ	ਨ	ਮੈ	ਠ	ਲੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸ	ਠ	ਕਿ	ਛ	ਮੈ	ਠ	ਲਾ	ਠ
ਸ	ਨ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ
ਤ	ਨ	ਧੰ	ਠ	ਤੈ	ਠ	ਮ	ਨ	ਹ	ਠ	ਠ	ਠ	ਨ	ਰੈ	ਠ	ਦਿ
ਸ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—
ਇ	ਠ	ਰ	ਠ	ਜ	ਗ	ਤ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਲਾ	ਠਠ	ਇਆ
ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਮੰ	ਗੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰਨ	ਰੰਸੰ	ਨ	ਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ਠ	ਬੁ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕੋਠ	ਠਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠਠ	ਠਠ	ਠਠ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥
 ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੇਵਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕਰਬਾਣੇ ॥
 ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਹੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੇ ॥
 ਜੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੂੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥
 ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੂੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥
 ਨਾ ਮੁਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥
 ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥
 ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥
 ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥
 ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥
 ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੈ ॥
 ਮੈ ਰੋਵੇਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾਂ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥
 ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥
 ਸੁਪਨੇ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
 ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥
 ਆਉ ਸੁਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥
 ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥
 ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥

(ਵਡਹੰਸ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੫੫੭)

ਅਸਥਾਈ

	੩								੪				੨			
	੩				੪				੫		੬		੭		੮	
	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦
ਨ	—	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	—	ਗ	—	ਰ	—	ਨੁ	—	—
ਸ	ੜ	ੜ	ਰੁ	ਲ	ਝ	ੜ	ਣ	ਲਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪੁ	—	—
ਗ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਭੇ	—	—
ਘ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਙ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਚ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਛ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਠ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਡ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਢ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਣ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੴ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਮ	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਪ
ਮੁ	ਧ	ਕ	ਟਾ	ੜ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ਜੇ	ਵ	ਛਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ਨਿ
ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—	—	—	ਪ	—
ਲਾ	ਭੀ	ੜ	ਲ	ੜ	ਭੜ	ੜ	ਲੁ	ਭਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਭਾ	ੜ
ਸ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਲੇ	ੜ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਵ	ੜ	ਣ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ...	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਰ	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਪ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ
ਦਰ	ਸ	ਨ	ਵਿ	ੜ	ਟਹੁ	ੜ	ੜ	ਖ	ਨੀ	ਐ	ੜ	ਵੈ	ਵਾ,	ਤੇ	ਰੇ	ਕੰ	ਕੇ
ਰ	ਮ	—	ਰ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਮ	—	ਪ	—	—	—	ਮ	—	—	—
ਨਾ	ਮ	ੜ	ਵਿ	ਟਹੁ	ਕੁ	ੜ	ਰ	ਥਾ	ੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	—	—
ਮ	—	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਭੁ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ਮੈ	ਮਾ	ਣ	ਕੀ	ਆ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ਧ	—	—
ਰ	ਰ	—	ਮੁ	ਗੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	ਪਧ	ਮਪ	—	—
ਥਿ	ਨ	ੜ	ਕੇ	ਹਾ	ਮੈ	ੜ	ਰਾ	ਮਾ	ੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ਸੜ	—	—

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸ੍ਰੀ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਤਾਲ—ਦਾਦਰਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥
 ਤਹ ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥
 ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥

(ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੫੭੮)

ਅਸਥਾਈ

ਸ	ਕ	ਕ	ਸ	ਸ	-ਸ	ਨਸ	ਨਸ	ਰਸ	ਪੁ	ਪੁ	
ਮਿਲ	ਜ	ਲ	ਜ	ਲਹਿ	ੜਖ	ਟਾੜ	ੜੜ	ਨਾੜ	ਰਾ	ੜ	ੜਮ
ਸ	ਕ	ਕ	ਸ	ਸ	-ਸ	ਨਸ	ਨਸ	ਰਸ	ਪੁ	ਪੁ	
ਮਿ	ਜ	ਲ	ਜ	ਲਹਿ	ੜਖ	ਟਾੜ	ੜੜ	ਨਾੜ	ਰਾ	ੜ	ੜਮ
ਪ	ਪ	ਪਧ	ਪਮ	ਮ	-ਮ	ਗ	ਰਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਗਗ
ਜੋ	ਤੀ	ੜੜ	ਜੋੜ	ਤ	ੜਮਿ	ਲਾ	ੜੜ	ਨਾ	ਰਾ	ੜ	ੜਮ

ਅੰਤਰਾ

ਨਸ	—	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧਪ	ਪ	—
ਸੰਮਾ	ੜ	ਇ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਪੁਰ	ਖ	ੜੜ	ਕਰ	ਤੇ	ੜ
ਪ	—	-ਧ	ਪਮ	ਮ	—	ਗ	—	ਰਸ	ਨ	ਸ	ਸ
ਆ	ੜ	ੜਪ	ਆੜ	ਪਹਿ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜਣੀ	ਅੰ	ੜ	ਤਹ
ਮ	ਮ	—	ਪ	ਠ	-ਨ	ਸੰ	—	-ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੁੰ	ਨ	ੜ	ਸਹ	ਜ	ੜਸ	ਮਾ	ੜ	ੜਧਿ	ਲਾ	ਗੀ	ੜ
ਨ	ਸੰ	ਨੂਪ	ਪਧ	ਪਮ	-ਮ	ਗ	—	ਰਸ	ਰ	ਮ	ਗ
ਏ	ਕ	ੜੜ	ਏੜ	ਕੜ	ਕਵ	ਖਾ	ੜ	ੜਣੀ	ਅੰ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ : — ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਹੈ । ਥਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥
ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥
ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥
ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥
ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਵਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥

(ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੫੫੭)

ਅਸਥਾਈ

X				O				X				O
ਨ	ਰ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰਸ	—	—	ਸ	ਪ	ਨ	ਨ	—
ਸ	ਵਾ	ਰੀ	ਵੰ	ਵੰ	ਝ	ਝ	ਝ	ਖੰ	ਝ	ਨੀਐ	ਵੰ	ਵਾ
ੳ	ਤਉ	ਝ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਕੇ	ਝ	ਨਾ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ

ਅੰਤਰਾ

	ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰ	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	—	—
	ਅ	ਮ	ਲੀ	ਅ	ਮ	ਲ	ਝ	ਝ	ਨ	ਅੰ	ਝ	ਬ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ
—	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	ਝ	—	ਸ	—
ੳ	ਮ	ਝ	ਛੀ	ਨੀ	ਝ	ਝ	ਨ	ਹੋ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਦਿ	ਝ	ਝ	ਝ
—	ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ੳ	ਜੋ	ਝ	ਚ	ਓ	ਝ	ਸਹਿ	ਝ	ਝ	ਆ	ਝ	ਪ	—	ਦੈ	ਝ	ਝ	ਝ
—	ਨ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਧਪ	—	ਮ	—	ਝ	—
ੳ	ਤਿ	ਨ	ਛਾਝ	ਵੰ	ਝ	ਸ	ਛ	ਕੋ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਦਿ	ਝ	ਝ	ਝ

ਰਸ
ਹਉ ਵਾਰੀ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਝਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਤਾਲ—ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੂ ਜਾਣਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥
 ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥
 ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥

(ਵਡਹੰਸ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੩-੬੪)

ਅਸਥਾਈ

X					o					X					o	
੨੪	ਸ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—
੨੫	ਕੁ	ਕੁ	ਅ	ਚ	ਰ	ਜ	ਕੁ	ਦ	ਰ	ਤ	ਤੇ	ਰੀ	ਬਿ	ਸ	ਮਾ	੨
੨੬	ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—
੨੭	ਕੁ	ਕੁ	ਅ	ਚ	ਰ	ਜ	ਕੁ	ਦ	ਰ	ਤ	ਤੇ	ਰੀ	ਬਿ	ਸ	ਮਾ	੨

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਪ	—	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਕੁ	੨	ਜਾ	ਣਾ	੨	ਇਹਿ	੨	ਤਾ	ਕੇ	੨	ਈ	ਜਾ	੨	ਣੀ	੨	ਣੀ	੨
—	ਸ	—	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	—	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—	—
੨	ਤੇ	੨	ਰਾ	ਦੀ	੨	ਆ	੨	ਨਾ	੨	ਮ	ਵ	ਖਾ	੨	ਣੀ	੨	੨

੨੪
੨੫

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਚਰਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਤਾਲ—ਚੰਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ । ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥

(ਵਡਹੰਸ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੨)

ਅਸਥਾਈ

X			੨		੩		੦		੩		
—	—	—	ਸ	—	ਸ	ਰ	੦	ਨੁ	—	—	—
*	*	*	ਸੇ	ੜ	ਵ	ਕ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	ਪੁ	ਧੁ	ਪੁ	ਮੁ	ਪੁ	ਨੁ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਅਰ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ
—	—	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	ਗ
*	*	*	ਜ	ਪ	ਜੀ	ੜ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਪੁ	ਕ
—	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	ਸ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਣ	ਤੁ	ਨੁ	—	—	ਸ	—
							ਮਾ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

			ਮ		ਮ		ਮ	ਪ		ਪ		
—	—	—	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	—
			ਤੁ	ੜ	ੜ	ਬ	ਅੰ	ਤ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮਪ	ਠ	ਪ	ਮ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ਚ	ਲਾ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ੜ
ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਪ	ਮ	—	ਮ	ਗ	—	ਰ
ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ਦ	ਕੰ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	ਸ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਜ	ਬ	ਦ	ਪ	ਨੁ	—	—	ਲੈ	ੜ	ੜ
							ਛਾ	ੜ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ — ਇਹ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਮੱਧਮ ਸਪਤਕ ਦੇ ਪੰਚਮ ਤਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 'ਮੱਧਮ' ਸੂਚ ਤੋਂ ਗਾਉਣਾ ਯੋਗ ਰਹੇਗਾ।

੭. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਤਾਲ-ਚੋਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥
 ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮੂਥੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥
 ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥
 ਭੋਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥
 ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥
 ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥

(ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧, ਅਲਾਹਣੀਆ: ਪੰਨਾ ੫੭੯)

ਅਸਥਾਈ

X	—	—	—	੨	੩	੪	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫
•	•	•	•	ਸ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—
੨	੩	੪	੫	ਸ	ਰ	ਟ	ਨ	ਮ	੨	੩	ਦਾ	੨	੩
੬	੭	੮	੯	ਸ	—	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਠ	ਸ	—	—
੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	ਲੋ	੨	ਕਾ	੨	ਆ	੨	ਖੀ	ਸ	੨	੩
੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	ਸ	—	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	—	—	ਨੁ	ਪ	—
੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	ਜੇ	੨	ਮ	ਰ੨	ਜਾ	੨	੨	ਟੈ	੨	੩
੨੨	੨੩	੨੪	੨੫	ਮੁ	—	ਮੁ	ਪੁ	ਨੁ	—	—	ਸ	—	—
੨੬	੨੭	੨੮	੨੯	ਐ	੨	ਸਾ	੨	ਕੋ	੨	੨	ਦਿ	੨	੩

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	—	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪
੧	੨	੩	੪	ਪੁ	—	ਨੁ	—	ਪੁ	—	੧	ਨੁ	ਪ	—
੫	੬	੭	੮	ਸੁ	੨	ਵਹੁ	੨	ਸਾ	੨	੨	ਹ	ਬ	੨
੯	੧੦	੧੧	੧੨	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸੁ	—	—
੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	ਸ	ਸਮ	ਰ	ਬ	ਆ	੨	ਪ	ਟਾ	੨	੩
੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	ਸੁ	—	ਸੁ	ਰੁ	ਸੁਨੁ	—	—	ਨੁ	ਪ	—
੨੧	੨੨	੨੩	੨੪	ਪੁ	੨	ਬ	ਸੁ	ਹੋ	੨	੨	ਠਾ	੨	੩

— — — | ਪ ਥ ਮ ਪ | ਗ — — — | ਗ — — —
 ੳ ੳ ੳ | ਆ ੳ ਗੈ ੳ | ਹੋ ੳ ੳ | ਇ ੳ ੳ ੳ

ਰ ਸ —
 ੳ ੳ ੳ... ਨੋਟ :—ਅਲਪਵਰਣੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਸਮੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

੮. ਰਾਗ ਬਸੰਤ, ਤਪਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰੂਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਗੁਨ ਹੀਨ ਗਿਯਾਨ ਹੀਨ,
 ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ ॥
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਰਸ ਹੀਨ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,
 ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ ਸੁਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ ਰੀਤ ਹੀਨ ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ,
 ਚਿਤ ਹੀਨ ਬਿਤ ਹੀਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨ ਪਰਚੀਨ ਲਗ,
 ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂੰ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

X	ਸ	੨			੦		੩		
		ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸਨ	ਰਸ	ਨੁ	— ਪ
ਨ	ਪ	ਹੀ	ੳ	ਨ	ਕੁੳ	ਲੳ	ਹੀ	ੳ ਨ	
ਰੂ									
ਪ	ਥ	—			ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	— ਸ
		ਨ	ਹੀ	ੳ	ਨ	ਗਯਾ	ਨ	ਹੀ	ੳ ਨ
ਗ									
ਨ	ਸ	ਮ	—	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਥ	ਪ ਪ	
		ਰ	ੳ	ਨ	ਥ	ਗੳ	ਹੀ	ੳ ਨ	
ਸ	ਭਾ	ਹੀ	ੳ	ਨ	ਭਾ	ਗੳ	ਹੀ	ੳ ਨ	
ਸ									
ਨ	ਸ	—			ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	— ਸ
		ਰ	ੳ	ਨ	ਥਾ	ਥਾ	ਰੀ	ੳ ਸ	
ਸ	ਪ	ਹੀ	ੳ	ਨ	ਥਾ	ਥਾ	ਰੀ	ੳ ਸ	

ਪ ਨ ਮ | ਧ ਧ | ਪ ਮ ਮ | ਪ ਧ ਪ | ਮ ਗ | ਰ |
 ਸ ਟ ਸ | ਨ ਸ | ਸ ਕੇ ਸ | ਕੇ ਸ | ਇ ਸ

—ਅਗਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

੧੦. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਲਗ-ਭਗ ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ, ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥
 ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ, ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ, ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ, ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ੪ ॥

(ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੫, ਛੇਤ ਪੰਨਾ ੫੭੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩	੦	੪	੦
	ਸ	ਸ	ਰ	੦	੪	੦
	ਪ	ਨਨ	ਮਗ	ਨਸ	ਰ-	ਪਪ ਮ-
	ਪੂ	ਗੇੜ	ਜੀੜ	ਮਨ	ਸਾੜ	ਮਨ ਸਾੜ
	ਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਮ	ਮਪਧਪ	ਮਗਰਸ
ਸ	-ਸ	ਰਰ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਮ	ਮਪਧਪ
ਰਾ	ੜਮ;	ਮੋਹਿ	ਨਿਰ	ਗੁਣ	ਜੀਓ	ਸਭ ਗੁਣ
ਸ	-ਸ					
ਰਾ	ੜਮ					

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਪ-	ਪ-	ਪ	ਪਮ	ਮਪਧ-	ਪ	ਪ,ਧਪ ਮਮ	ਗਗ	ਸਰ
	ਰਰ	ਮਮ	ਪ-	ਪ-	ਪ	ਪਮ	ਮਪਧ-	ਪ	ਪ,ਧਪ ਮਮ	ਗਗ
	ਸਭ	ਗੁਣ	ਤੇੜ	ਰੇੜ	ਠਾ	ਕੁਰ	ਮੇੜੜੜ	ਰੇ	ਕਿ,ਤੜ ਮੁਖ	ਤੁਧ
ਸ	ਸ	ਮਮ	ਪਪ	ਨਨ	ਸਸ	ਨਸ	ਰੇਸ	ਨੁ,-ਧ	ਪ	ਰਪ ਮਮ
ਨ	ਸ	ਮਮ	ਪਪ	ਨਨ	ਸਸ	ਨਸ	ਰੇਸ	ਨੁ,-ਧ	ਪ	ਰਪ ਮਮ
ਲਾ	ਹੀ,	ਗੁਣ	ਅਵ	ਗੁਣ	ਮੇਰਾ	ਕਿਛ	ਨਬੀ	ਚਾ,ੜਰਿ	ਆ	ਬਖ ਸਲੀ
ਸ	ਸ									
ਮਾ	ਹੀ	ਪੂਰੀ ਆਸਾ:	ਛੇਤ	ਦੀਆ	ਬਾਕੀ	ਦੋਵੇਂ	ਤੁਕਾਂ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :—ਆਡਾ ਚੌਤਾਲੇ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਲੰਕ ਧੁਨਿ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਹ ਛੰਤ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਬੀਬੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਬਾਦ ਵਿਚ ਉਸੇ ਧੁਨਿ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਾਗੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ, ਅੰਤਰੇ ਸਹਿਤ ਗਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਰੰਭ-ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

੧੧. ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ, ਪੜਤਾਲ, ਮਣੀ ਤਾਲ, ੧੧ ਮਾਤ੍ਰੇ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਧਾਵੈ ॥੧॥
ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥
ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਬੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥
ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਉਚਾ ॥੪॥
(ਵਡਹੰਸ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੨)

X			੨	੩	੪						
ਮਣੀ ਤਾਲ ਦਾ ਨੋਕਾ—	ਧੀ	ੜਤਾ	ੜਕ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿਟ	ਕੱਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧

ਅਸਥਾਈ

X		੨	੩	੪	੫			
					ਰਮ	ਪਨੁ	ਮਪ	ਸ
					ਹੋਸੁ	ਹਾੜ	ੜੜ	ਵੀ
ਪ	—	ਪ	ਰ					
ਨੁ	—	ਪਮ	ਧਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸ	ਸਰ
ਕਉ	ੜ	ਲਸੁ	ਵੇੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ;	ਜਿ	ਤ
							ਪੁ	ਭੜ
ਸ								
ਨੁ	—	—	ਸ	—	—	—	ਰਮ	ਪਨੁ
ਮੇ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਹਾੜ
							ੜੜ	ੜੜ
								ਵੀ

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮਣੀ ਤਾਲ ਦੀ ਚੋਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X		੦		੨		੩		੦	
ਮ	ਰ	ਮ	—	ਪ	—	—	—	ਧ	ਪ
ਅ	ਤਿ	ਉ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ
ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਕਾ	ੜ	ਦ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਰ	ਪ
ਪ੍ਰ	ੜ	ਤ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ਫ
ਅ	—	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਨ	—	ਸ	—
ਮ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ
ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	ਸ
ਕੰ	ੜ	ਟਿ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ਟਿ	ੜ	ੜ	ਕੰ
—	ਸ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ੜ	ਟਿ	ਲ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸ	ਸੰ	ਸ	(ਸੰ)	—	ਨ	ਪ	—	—
ਇ	ਕ	ਤਿ	ਲ	ਤਾ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—	ਰ	ਸ
ਮ	ਹ	ਲ	ਨ	ਪਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਨ	ਮ	ਪ	ਸ	—
*	*	*	ਸੁ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵੀ	ੜ

×
ਕਉਨ ..ਅਸਥਾਈ

ਤਾਲ ਚੋਚਲ (ਮਣੀ ਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×		੨		੦		੩			
—	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	—
*	*	ਘ	ਟ	ਘ	ਟ	ਵ	ਸਹਿ	ੜ	—
—	—	ਸ	—	ਰ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ
*	*	ਜਾ	ੜ	ਟਹਿ	ੜ	ਥੋ	ੜ	ੜ	ਰਾ
									ੜ
									ੜ
									ੜ

ਰ ੜ	ਸ ੜ	— ੜ	ਮ ਰੈ	— ੜ	ਮ ਕੋ	ਮ ਈ	ਪ ਸਾ	— ੜ	— ੜ	ਪ ਜ	ਪ ਲ	— ੜ	— ੜ
* ੜ	* ੜ	* ੜ	ਪ ਪ	ਪ ਰ	ਪ ਦਾ	ਮ ੜ	ਮਪ ਤੋੜ	ਧ ੜ	ਪ ੜ	ਮ ਰਾ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਗ ੜ	— ੜ	ਸ ੜ	ਮ ਕ	ਮ ਰਉ	ਪ ੜ	ਪ ਜ	ਨ ਤ	ਨ ਨ	— ੜ	ਸੰ ੜ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
— ੜ	— ੜ	ਸੰ ਜ਼	ਸੰ ਰੋ	ਸੰ ਇ	ਸੰ ਮਿਹ	ਸੰ ਰ	ਨਸੰ ਵਾੜ	ਰੰ ੜ	ਸੰ ੜ	ਪ ਨੁ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਨੁ ਆ	ਪ ੜ	— ੜ	ਪ ਤਾ	— ੜ	ਪ ਕਉ	ਮ ੜ	ਮਪ ਦੇੜ	ਧ ੜ	ਪ ੜ	ਮ ਈ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਗ ੜ	ਰ ੜ	ਸ ੜ	ਸ ਜੀ	ਸ ਉ	ਰ ਕੁ	ਪ ਰ	ਮ ਬਾ	— ੜ	— ੜ	ਗ ਨਾ	— ੜ	— ੜ	— ੜ
ਰ ੜ	ਸ ੜ	— ੜ	ਸ ੜ	— ੜ	— ੜ	ਸ ਸੁ	ਰ ਹਾ	ਮ ੜ	— ੜ	ਪ ੜ	— ੜ	ਸੰ ਵੀ	— ੜ

×
ਕਉਨ...ਅਸਥਾਈ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮਣੀ ਤਾਲ ਦੀ ਚੰਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

੦	੩	×	੨
ਮ ਫਿ	ਮ ਰ	ਮ ਤ	ਮ ਫਿ
ਨ ਦੁ	ਨ ਖ	ਨ ਭੁ	ਨ ਮ
ਨ ਸੰ ਮ	ਸੰ ਹ	ਨੋ ਲ	ਭੁ ਬੁ
ਪ	ਪ	ਨ	ਪ
ਰ	ਤ	ਸੰ	ਸੰ
ਤ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
—	—	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਤ	ਨ	ਪਹਿ	ੜ
ਨ	ਸ਼ੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਜ	ਗ	ਲ	ਮਿ
ਰੰ	—	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਅੰ	ੜ	ਮਿ	ਤ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ
—	—	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ
ਭੁੰ	ੜ	ਚਾ	ੜ

ਪ	ਮ	ਪ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਥ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਥ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—
ਕ	ਚੁ	ਨਾ	ਸ	ਨੁ	ਕ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ਸ	ਰਾ	ਉ	ਸ	ਚਾ	ਸ		
ਸ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	—	ਸੰ	—	×								
ਹੇ	ਸੁ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਵੀ	ਸ	ਕਉਨ	ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਮਾਪਤਿ ।							

ਨੋਟ :—ਰਾਗ ਅਤੇ ਲਯ-ਰਾਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨਾ (ਗਾਉਣਾ) ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਸਕੇ ।
 (ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸੂਚ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

—ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ—

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਸੂਹੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਨੀ ਪਾ' ਸੁਰ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਮੱਧਮ ਅੰਦੋਲਿਤ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਪ, ਨ ਧ ਨ ਸ ।

ਪ ਗ ਗ
 ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੁ ਪ ਮ, ਮ ਰ, ਸ ।

ਮ ਪ ਗ ਗ ਗ
 ਪਕੜ—ਸ, ਨਧਨਸ, ਰਸ, ਗਮ; ਪ, ਨਧਨਸ, ਨੁਪ ਮ, ਮ; ਮਰ, ਸ ।

ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਥੇ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਾਂ ਮੱਧ ਕਾਲੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ : "ਅਸਾ, ਮਾਝ ਤੇ ਤੁਖਾਰੀ।" ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਰਾਗ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲੇਖਣੀ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਬਾਕੀ ਅਠਾਈ ਪ੍ਰਚਲਿਤ-ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਡੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਸਮਝੋ, ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਵਡ-ਵਡੇਰੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਖੋਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਸੱਤਰ-ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੇਰੇ ਉਸਤਾਦ ਗਿਆਨੀ ਹਰਚਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪੁਰਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਥਟਾਬਾਦ) ਅਤੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਪਾਸ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਨੁਟੇਸ਼ਨ' ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦਾਸ ਦੀ ਉਚੇਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁ. ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇਹ ਦੋ ਗ੍ਰੰਥ (ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ) ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸੁਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੁੱਧ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਖੋਜੀ-ਜਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੇਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ 'ਸੂਹੀ' ਨੂੰ ਸੂਹੋ, ਸੂਹਵ ਤੇ ਸੂਹਵੀ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :— ਲੱਚਨ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਆਪਣੇ (ਤਰੰਗਣੀ) ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ 'ਸੁੱਧ ਸੂਹਵ' ਤੇ 'ਦੇਸੀ ਸੂਹਵ' ਐਸੇ ਦੋ ਨਾਮ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ 'ਮੱਧ ਸੰਸਥਾਨ' ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੂਰ-ਰੂਪ "ਸ ਰ ਗ ਮ, ਪ ਨ ਨ ਸ" ਇਸੇ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਪੰਡਿਤ ਹਿਟਵੈ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਕੋਤੁਕ' ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ 'ਸੁੱਧ ਸੂਹਵ' ਰਾਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਇੰਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :— 'ਮਪਸ, ਸਰੰਸ, ਸੰਨੁਪ, ਮਮਰਸ, ਰਸਗ, ਮਪਗ, ਮਮਰਸ' ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। 'ਦੇਸੀ ਸੂਹਵ' ਦਾ ਸਰੂਪ ਐਸਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :— 'ਸਮਪ, ਸੰਨਸ, ਧਪਗ, ਮਰਸ' ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਸੂਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਭੀ ਸੂਹਵੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸੂਰ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਸੌ, ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਸੂਹੀ' ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ-ਆਧਾਰਤ ਬਿਲਾਵਲ ਜਾਂ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੂਹੀ ਤੋਂ ਸੂਹਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸੂਹੀ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਪ ਨ, ਧ ਨ ਸ। ਸੰ ਨੁ ਪ ਮ, ਗਮ, ਰ ਸ।

ਮ ਮ
ਸੂਹਾ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਗ ਮ, ਪਨੁਪ ਨਸ। ਸੰ ਨੁ ਪ ਗੁਮ, ਰਸ।

ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਜੰਧਾਰ ਸੂਰ ਕੌਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੂਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।

ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਹੀ, ਬਿਲਾਵਲ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਕੌਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗਾਇਕ ਨੇ 'ਸੂਹੀ' ਦਾ ਜੰਧਾਰ ਕੌਮਲ ਕਰ 'ਸੂਹਾ' ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਵੀਰ 'ਸੂਹੇ' ਨੂੰ ਹੀ 'ਸੂਹੀ' ਰਾਗ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਏ, ਜਦ ਕਿ 'ਸੂਹਾ' ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸੂਹੀ' ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਸੂਹੇ ਨੂੰ ਸੂਹੀ ਕਹੀ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਸੂਹੀ ਰਾਗ

ਮ ਗ ਮ ਪ ਗ ਗ ਗ
ਦਾ ਸਰੂਪ "ਸ, ਨਧਨਸ, ਰਸ, ਗਮ, ਮਰ, ਸ, ਗਮ, ਪ ਨਧਨਸ—ਸੰਨੁਪਮ, ਮ, ਮ, ਰ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਮ, ਪਨ, ਧਨ ਸ, ਜਾਂ ਪ, ਨਧਨਸ" ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ, ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਧੈਵਤ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਅੰਦੋਲਿਤ ਰਹੇਗਾ।

ਸੂਹੀ ਬਹੁਤ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, 'ਲਾਵਾਂ' ਇਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਪੰਦਰਵਾਂ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

- ਮ ਗ ਸ
ਗ
੧. ਸ—ਨਧਨਸ—ਰਸ, ਗਮ, ਮਰ, ਨਧਨਸ—ਰਨਸਨੁਪਮ; ਪ. ਨਧਨਸ, ਨਸਗ, ਗਮ, ਮਰ, ਸ ।
- ਗ ਪ ਗ ਗ, ਸ
ਗ ਪ ਗ ਗ
੨. ਸ, ਰਨਸਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਨੁਪਮ, ਮ, ਮ, ਰ, ਨਧਨਸ—ਸਗ, ਗਮ, ਮਪ, ਨਧਨਸ—ਨੁਪਮ, ਮ, ਮ, ਗ
 ਮਪ, ਗਮਰਸ ਨਧਨਸ— ।
- ਗ ਪ ਗ ਗ,
ਗ
੩. ਨਸਰਨਸਗਮ, ਮਪ, ਨੁਪਮ, ਮ, ਮ, ਰ, ਸ—ਨਧਨਨਰਸਗਮ, ਮਪ, ਨ, ਨਧਨਸ—ਫੰਸ, ਠਸ
 ਪ ਗ ਗ ਗ ਗ ਪ ਗ ਗ ਗ,
 ਨੁਪਮ, ਮ, ਮਪ, ਨਧਨਰੰਸ, ਨਸਨੁਪਮ, ਮ, ਮਪ, ਨੁਪ ਮ; ਮ ਮ ਰ, ਸ ਗਮਪ, ਨਧਨਸ ਸੰਰੰਨਸੰਨੁਪ
 ਗ ਗ ਪ ਗ ਗ ਗ ਮ
 ਮ, ਮਪਨ, ਨਧਨਸ, ਰੰਨਸ ਨੁਪ ਮ—ਮ ਮ ਰ, ਨਧਨਸ— ।
- ਗੰ
ਪ ਪ ਪ ਗ ਗ
੪. ਸਮ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਨਧਨਸ—ਸਰੰਨਸ, ਨਧਨਸ, ਗੰਮ, ਮਰੰ, ਸ—(ਸ) ਨੁਪਮ, ਨੁ ਨੁਪ ਮ, ਮ,
 ਗ ਗ ਗ ਗ
 ਮਪ, ਮਪਸ—ਨਸ, ਨਧਨਸ, ਸੰਰੰਨਸੰਨੁਪਮ, ਮ ਮਪ ਗਮਰ, ਨਧਨਸ—ਸਰਨਸ, ਨਧਨਸ, ਨਸ
 ਗ ਸ ਨ ਪ ਗ
 ਗਮ, ਮਰ, ਨਧਨਸ, ਗਮ, ਮਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਸੰਨਰੰਸ, ਗੰਮਰੰ, ਨਧਨਸ, ਨਰੰਸ—ਸ, ਨੁਪਮ, ਮ,
 ਗ ਪ ਪ ਗ ਗ,
 ਮ, ਪ, ਨੁਪ, ਮਪਸ—ਨੁਪਮ, ਮ, ਮ, ਰ, ਸ—ਸਰਸ, ਗਮਰਸ, ਗਮਪਨੁਪਮ, ਗਮਰਸ, ਗਮਪ
 ਨਧਨਸ, ਨੁਪਮ, ਗਮਰਸ, ਸਮ ਗਪ ਨਧ ਨਸ ਗੰਮਰੰਸ ਨਸ ਨੁਪਮ, ਗਮਰਸ, ਨਧਨਸ— ।

ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨	
੧.	੦ ਮਗ ਮਮ ਰਸ, ਮਗ ਮਮ ਰਸ. ਝ. ਮਮ ਰਸ ਨ੍ਰਸ. ਮਮ ਰਸ, ਗਮ ਪਧ ਮਗ ਮਮ ਰਸ, ਸੂ	੩ ੜ ਹ ੜ ਬ ਮਗ ਮਪ ਧਨ ਸਰ ਮਪ ਧਨ ਸਰ ਗਮ ੜ ਹ ੜ ਬ	×	੨ ਸੂ ੜ ੜ ੜ ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਨਸ ਗਮ ਰਸ ਨਸ ੜ ੜ ੜ ਰਸ ਰਰ ਸਨ, ਸਸ ...	੨ ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਨੁਪ ਗਮ ਰਸ ਨਸ ਨੁਪ ਰਸ ਨੁਪ ਮਪ ਮਗ ਸਨ ਧਨ ਸਰ ਨ੍ਰਸ ਨੁਪ, ਨੁਨੁ ਪਮ, ਪਪ
੫.	੦ ਮਗ ਮਮ ਰਸ, ਮਗ ਮਮ ਰਸ, ਸੂ	੩ ਸ,ਨ ਸਸ ਨੁਪ, ਗਮ ਧਨ ਸਰ ਨਸ ਪਨੁ ੜ ਹ	×	੨ ਸ,ਗ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਮਪ ਗਮ ਸਰ ਨ੍ਰਸ,	੨ ਸ,ਨ ਸਸ ਨੁਪ, ਗਮ ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਨੁਪ
੬.	੦ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਧਨ ਮਮ ਰਰ ਸਸ. ਸੂ	੩ ਸਧ ਨਸ, ਧਨ ਸਰ ਸ,ਧ ਨਸ, ਧਨ ਸਰ ੜ ਹ ੜ ਬ	×	੨ ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਰਸ, ਗਮ ਗਮ ਰਸ, ਰਰ ਸਸ ...	੨ ਪ,ਗ ਮਪ, ਗਮ, ਪਧ ਨੁਨੁ ਪਪ ਮਮ ਗਗ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਮਾ ਣ ਤਾ	੩ ਣ ਅ ਹ	×	੨ ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ
੨.	* . . .	ਧਨ ਸਰ ਨਸ ਨੁਪ	×	ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਰਸ
੩.	ਸਨ ਧਨ ਸਰ ਨਸ	ਗਮ ਰਸ ਨਸ ਰਸ	×	ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ
੪.	* . . . ਪ,ਗ ਮਪ, ਗਮ ਪਧ	ਧਨ ਸ,ਧ ਨਸ, ਧਨ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਨ੍ਰਸ	×	ਸਰ ਨਸ ਨੁਪ, ਗਮ ਪਧ, ਪਧ ਨ,ਧ ਨਸ
੫.	* . . . ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਰਸ, ਨਸ ਰਸ ਸਗ ਮਗ	ਧਨ ਸ,ਧ ਨਸ, ਧਨ ਮਪ ਗਮ ਰਸ, ਨ੍ਰਸ	×	ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਰਸ, ਗਮ ਪਮ, ਮਪ ਧਪ, ਧਨ ਸ,ੜ ਮਪ ਧਨ
੬.	* . . . ਗਮ ਮ,ਮ ਪਪ, ਪਧ ਨ੍ਰਸ ਗਮ ਪਧ ਨਸ ਸ, ਮਾ ਣ ਤਾ	ਸਰ ਸ,ਨ ਸਨ, ਪਨੁ ਧ,ਧ ਨਨ, ਨਸ ਸ,ਸ ਸ ਸ, ਨ੍ਰਸ ਗਮ	×	ਪ,ਮ ਪਮ, ਗਮ ਗ,ਮ ਰਸ, ਗਮ ਸਰ ਨਸ ਪਧ ਨਸ ਸ ਸ, ...

੧. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥
 ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥
 ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥
 ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਅਸਥਾਈ

੦															
		੩				×				੨					
		ਪ	—	ਨ	—	ਧਨ	ਸ	—	—	—	੨	ਪ	—	ਪ	—
		ਸੂ	ੜ	ਹ	ੜ	ਬੜ	ਸੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਬ	ੜ	ੜ
ਗ							ਗ								
ਮ	—	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ਪ	ਨੈ	ੜ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਗ												
ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	—
			ਰੰ	ੜ	ਗ	ੜ	ਰ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	—													
ੜ	ੜ	ੜ	ਸੂ...												

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਲਾ	ਲ	ਨ	ਰਾ	ਵਿ	ਆ	ੜ	ਕ	ਵ	ਨ	ਗ	ਤੀ	ੜ	ਰੀ	ੜ
—	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ੜ	ਸ	ਖੀ	ਬ	ਰਾ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਮੁ	ਭਹਿ	ੜ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ															
ਨੁ	ਪ	—													
ਰੀ	ੜ	ੜ	ਸੂਹਬ...	—	ਬਾਕੀ	ਤੁਕਾ	ਅੰਤਰੇ	ਤੇ	ਲਾਓ।	(ਸੂਰ	ਰਚਨਾ	ਕਰਤਾ	ਵਲੋਂ)		

— ਨ ਧ ਨ | ਸ਼ ਸ਼ ਪ ਨੁ ਪ | ਗ — — ਗ | ਮ ਰ ਸ ਮ
 5 ਠੀ ਚ ਥ | ਮ ਲ ਮ ਲ ਨੁ 5 5 5 | ਇ 5, ਤੇ 5

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥
 ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਭੁਬਤਾ ॥੨॥
 ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥
 (ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੩੮)

ਅਸਥਾਈ

X					੨			੦	੩							
						ਸ਼	ਨ	ਸ਼	—	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਕ
						ਭ	ਰ	ਮੇ	5	5	ਕੁ	5	ਲਾ	5	5	
ਪ											ਮ					
	5	5	5	5	5	5	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਕ	ਮ	ਰ	—	ਸਨੁ	
						ਸਾ	5	ਕ	ਤ	5	ਫਿ	ਰ	ਤਾ	5	55	
ਸ਼											ਨ	ਧ	ਨ	—		
	5	5	5	5	5	5	ਨੀ	5	ਰ	5	ਵਿ	ਰੇ	ਲੈ	5	5	
ਸ਼																
	5	5	5	5	5	5	ਮ	ਕ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	
						ਖ	ਪ	ਖ	ਬ	5	ਮ	ਰ	ਤਾ	5	5	
ਸ਼																
	5	5	5	5	5	5										

ਅੰਤਰਾ

						ਘ	ਯ	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	—
						ਘ	ਰ	ਮ	ਹਿ	5	ਨਾ	5	ਕੁ	ਰ	5
ਸ਼															
	5	5	5	5	5	5	ਧ	ਨ	ਸ਼	ਰੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸ਼	ਨ
						ਨ	ਦ	ਰ	5	ਨ	ਆ	5	ਵੈ	5	5

ਪ	ਨ	ਪ	—	—	—	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	—	ਰ	—	ਸ	ਸ	ਨ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	ਲ	ਮ	ਹਿ	ਸ	ਪਾ	ਸ	ਹ	ਲ	ਸ	ਸ
ਸ	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਲ	ਲ	ਟ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਵੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	—	—	—	—	—	—	ਭਰਮੇ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।										
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਇਹ ਪ੍ਰਗਤ ਨੁਬਾਦ ਹੀ ਹੈ।										

੪. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਦੁ ਗਰੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥
 ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥
 ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
 ਪਾਟ ਪਟੰਤਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥ ੩ ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੪੫)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩					
					ਨ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ		
					ਭ	ਲੀ	ਲੀ	ਸ	ਸ	ਸੁ	ਹਾ	ਵੀ	ਛਾ	ਸ	ਪ		
ਗ	—	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ		
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਭ	ਲੀ	ਲੀ	ਸ	ਸ	ਸੁ	ਹਾ	ਵੀ	ਛਾ	ਸ	ਪ		
ਗ	—	—	ਮ	ਪ	—	—	—	ਪ	—	ਧ	ਪਧ	ਨਸ	ਪ	—	ਪ		
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਮਹਿ	ਸ	ਨੁ	ਪ	ਪ		
													ਕੁ	ਸ	ਨ		

ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	—	—	ਨ	ਧ	ਨ	—	ਨ
ਗਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਕਿ	ਤ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਰ
ਧਉ	ੜਲ	ਹ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ਜਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਕਿ	ੜ	ਸ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	—	ਨੁ	ਸ	—	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	ਭ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਰਾਵੀ	..	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

						ਪ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	—	—
						ਅ	ਨ	ਦ	ੜ	ਗ	ਰੀ	ੜ	ਬੀ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਰ
ਸਾ	ੜਧ	ਸੰ	ਗੰ	ੜ	ੜ	ਜਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਪੂ	ਭ	ਚਿ	ੜ	ਤ
ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਮੰ	—	ਰੰ	—	ਸੰ	—	ਨ
ਆ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਜ	ਲ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ਏ	ੜ	ਹੁ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	—	(ਜ)	—	—	ਨੁ	—	ਪ	—	ਮ
ਬ	ਭਪ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਲ	ੜ	ਪ
ਮ	—	ਮ	—	—	—	ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਗਾ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਭ	ਲੀ...	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਸੁਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ਮੇਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਵਿਸਰ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ੪ ॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੪੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਨ	ਸ	ਸ	ਪ	੦
ਸ	—	ਨ	ਨੂ	—
ਦਿ	ਹ	ਬੇ	ਤੀ	—
	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ
ਮ	ਗ	ਮ	ਸ	—
ਸੁ	ਣ	ਭ	ਰੇ	—
	ੜ	ਮੇ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਗ	ਪ	—
ਦੇ	ੜ	ੜ	ਮ	—
	ੜ	ਨਾ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਜ	ਰੇ	—
ਅ	ਪ	ੜ	ਰੇ	—
	ੜ	ਚੇ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ
ਦ	ਰ	ਸ	ਨ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ਖ	ੜ	ਜੀ
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ਵਾ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਠੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ
	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—	ਸ
ਗੁ	ੜ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰ	ਮ	ੜ	ੜ	ਚੇ
ਪੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਸ	ਨੂ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	—	ਧ	ਨ
ਦਿ	ੜ	ੜ	ਭ	ਮੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੬. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਲਾਵਾਂ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਨਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥

(ਸੂਹੀ ਮ: ੪ ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੭੭੩)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧	੨	⊕			੧	੨	ਸ		
ਸ	ਰ	ਸਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਨ	ਸ
ਪਹਿ	ਲ	ਤੀ	ਲਾ	ਵ	ਪ	ਰ	ਰ	ਤੀ	ਕ	ਰ	ਧ	ਹ
ਥਾ	ਠ	ਣੀ	ਥ	ਹ	ਮਾ	ਠ	ਠ	ਦ	ਧਰ	ਮ	ਮ	ਰਿ
			ਧ	ਪ								ਨ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰ	—	—	ਨ
ਝਾ	ਠ	ਇ	ਆ	ਠ	ਥ	ਲਿ	ਰਾ	ਠਮ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਦਿ
ਪਾ	ਪ	ਤ	ਜਾ	ਇਆ	ਥ	ਲਿ	ਰਾ	ਠਮ	ਜੀ	ਠ	ਠ	ਠ
										ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਧਰ	ਮ	ਦਿ	ਤਰੁ	ਠ	ਧ	ਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਠ	ਵਹੁ	ਠ
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰਠ	ਗੁ	ਰ	ਪੁ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਆ	ਰਾ	ਧਹੁ	ਸ	ਠ
ਸਹ	ਜ	ਅਠ	ਨੰ	ਠ	ਦ	ਹੰ	ਆ	ਵ	ਡ	ਠਾ	ਗੀ	ਮ	ਨ
ਕ	ਠੈ	ਠਠ	ਨਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਲਾ	ਠ	ਵ	ਪਹਿ	ਲੀ	ਠ	ਆ
ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ	ਪ	—	—
ਸਿ	ਸਿ	ਠਿ	ਨਾ	ਠ	ਮ	ਦਿ	ਨਾ	ਠ	ਆ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ
ਕਿਲ	ਵਿ	ਖ	ਪਾ	ਠ	ਪ	ਗ	ਵਾ	ਠ	ਆ	ਆ	ਠ	ਠ	ਠ
ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਮੀ	ਠ	ਠਾ	ਠ	ਲਾ	ਠ	ਆ	ਆ	ਠ	ਜ	ਨ
ਰੰ	ਠ	ਠ	ਕਾ	ਠ	ਜ	ਰ	ਚਾ	ਠ	ਆ	ਆ	ਠ	ਹ	ਤਿ
ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	—
ਪਹਿ	ਲ	ਤੀ	ਲਾ	ਵ	ਹ	ਰਿ	ਪਹਿ	ਲ	ਤੀ	ਲਾ	ਠ	ਵ	ਠ

—ਥਾਕੀ ਤਿੰਨੇ ਛੰਦ (ਲਾਵਾਂ) ਇਸੇ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਗਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਝਪਤਾਲ ਤੇ ਇਕਤਾਲਾ

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥
 ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਸਭੈ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 (ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੩੬)

ਅਸਥਾਈ-ਝਪਤਾਲ (ਮੱਠੜ ਤੋਂ ਘਣ)

X		੨		੦		੩		
ਨੁ ਸ ਭ	ਸਨ ਗੁ	ਰਸ ਤਾ	— ੜ	ਸ ਕੀ	ਮ ਗ ਟੇ	ਗ ਕ	ਮ ਕੂੰ	— ੜ ੜ
ਪ ਸੰ	— ੜ	ਨ ਤਾ	ਨ ੜ	ਨ ਕੀ	ਸੰ ਓ	ਸਨ ਟੜ	ਸੰ ਕੂੰ	— ੜ ੜ
ਨ ਸੰ ਸ	ਸੰ ਚਾ	ਪ ਨੁ ਸਿਰ	ਪ ਜ	ਪ ਨ	ਮ ਹਾ	-ਗ ੜੜ	ਮਰ ਰਾ	— ੜ ੜ

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਝਪ ਦੀ ਤਿਕੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

X		੧		੨		੦		੩		੪
ਪ ਸਤਿ	ਪ ਗੁ	ਪ ਰ	ਧਨ ਪਾ	ਧ ਸ	ਨ ਬੋ	ਸੰ ਨੰ	— ੜ	ਨ ਤੀ	ਸੰ ਆ	— ੜ ੜ
ਸੰ ਮਿ	ਸੰ ਲੈ	ਧ ੜ	ਨ ਨਾ	ਸੰ ਮ	ਰੰ ਅ	ਨ ਧਾ	ਸੰ ੜ	— ੜ	ਪ ਨੁ ਰਾ	— ੜ ੜ
ਮ ਕੁ	ਮ ਠਾ	— ੜ	ਮ ਸ	ਮ ਚਾ	ਗ ੜ	ਮ ਧਾ	ਪ ੜ	ਪ ਤ	ਪ ਸਾ	— ੜ ੜ

ਪ ਸ ਤਾ | ਸ ਪ ਗ ਇਆ | ਪ ਪ ਸਾ | ਮ — | ਗ ਮ ਰ ਸ | ਸ...ਅਸਥਾਈ ਝਪ:

—ਛੱਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਠਾਓ । (ਸੁਰ ਤਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥
 ਤੈ ਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ ਮੁਖੁ ਅਵਗਨ ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੂ ਕਿਤੁ ਗੁਣ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥
 ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥
 ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ਮੁੰਧ ਇਕੋਲੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ਨ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਜਾ ਫਿਰ ਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥
 ਵਾਣ ਹਮਾਰੀ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥
 ਉਸ ਉਪਰਿ ਹੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥

(ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੯੪)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
	ਸ	ਧ	ਸ	ਰ	ਸ
	ਗ	ਥ	ਗ	ਸ	ਕੀ
	ਮ	ਥ	ਮ	—	—
ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—
ਫ	—	ਰ	ਨ	—	—
ਸਾ	੩	ਰ	ਜਾ	੩	੩
	—	ਗ	ਮ	—	—
ਸ	—	ਮ	ਪ	—	—
੩	੩	ਜੋ	ਥ	੩	੩
	—	ਪ	ਗ	—	—
ਸੰ	ਨ	—	ਪ	—	—
ਛੇ	੩	੩	ਪ	੩	੩
	—	ਪ	ਫ	—	—
ਮ	ਰ	ਸ	ਤਾ	—	—
੩	੩	੩	—	੩	੩

ਅੰਤਰਾ

			ਨ ਤਪਿ	ਪ ਤ	ਨ ਪਿ	ਸੰ ਲੁ	ਸੰ ਹਿ	ਨ ਲ	ਰ ਲ	ਸੰ ਹਿ	— ਲ
—	—	—	ਨ ਹਾ	ਨ ਥ	ਨ ਮ	ਨ ਰੋ	—	—	ਸੰ ਰਉ	ਨ ਲ	ਸੰ ਲ
ਪ ਨ ਲ	— ਪ ਲ	— ਲ	ਮ ਗ ਥਾ	ਮ ਗ ਵ	ਮ ਗ ਲ	ਮ ਹੋ	— ਲ	— ਲ	ਪ ਈ	— ਲ	ਪ ਮੋ
ਪ ਸੰ ਸੰ	— ਲ	— ਲ	— ਲ	ਪ ਨੁ ਸਹੁ	ਪ ਲ	ਗ ਮ ਲੋ	— ਲ	ਗ ਲ	ਗ ਮ ਰਉ	— ਲ	ਗ ਲ
ਮ ਲ	ਰ ਲ	ਸ ਲ	ਨ ਰੋ	ਸਾਹਿਬ...							

ਨੋਟ :—ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਢੇਂ ਦੋਂ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਲਾ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਤੇ ਆਈਦਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਸੂਹੀ ਰਾਗ' ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ।

੯. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੧ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਅਸਥਾਈ

		੦	੨		੦	੩	੪				
ਨ ਸੰ ਸੂ	— ਲ	— ਲ	ਪ ਨੁ ਹ	ਪ ਲ	ਪ ਥ	ਮ ਸੂ	ਪ ਲ	ਮ ਹ	— ਲ	ਪ ਥ	
ਮ ਗ ਸੂ	— ਲ	ਮ ਲ	ਪ ਲ	ਪ ਲ	ਪ ਹ	ਮ ਵੀ	— ਲ	ਮ ਲ	— ਲ	ਸ ਲ	
ਸ ਅ	ਸ ਪ	— ਲ	ਸ ਨੋ	ਪ ਲ	ਨ ਪੁ	ਸ ਰ	ਸ ਮ	ਰ ਲ	ਸ ਲ	— ਲ	
ਗ ਮ ਫ	— ਲ	— ਲ	ਮ ਗ	— ਲ	ਮ ਗ	ਪ ਰ	— ਲ	— ਲ	ਨ ਥ	ਨ ਲ	ਸੰ ਲ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਨ	—	—
ਲਾ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਵਿ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ
ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਪ	ਪ	—
ਕ	ਵ	ੜ	ਨ	ੜ	ਗ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ
ਪ	ਸ	—	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਸ	ਖੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ੜ
ਨ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧਨ
ਮੁ	ਭਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜੜ

ਨੋਟ:—ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਦੁਗੁਨ ਤਿਗੁਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗੋਂ ਇੰਨੇਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਆਵੇਗਾ।

੧੦. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਪੜਤਾਲ, ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ਡਰਾਇਆ ॥ ਕਰਰੇ ਪ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕ੍ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਗਹੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 (ਸੂਹੀ ਮ: ਪ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੭੪੬)

ਅਸਥਾਈ

X			੨			੩			੪		੫
ਸ	ਸ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਨ	—
ਨ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਪ	—	ਧ	ਨ
ਤਉ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਸ	ਰ	ਨੀ	ੜ	ੜ
									ੜ	ਇਆ	ੜ
ਸ	ਸ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਸ	—
ਨ	ਸ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਮ	—	ਧ	ਨ
ਤਉ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ਸ	ਰ	ਨੀ	ੜ	ੜ
									ੜ	ਇਆ	ੜ

ਸੁਲਫਾਕ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਚੰਗੁਨ)

×	—	੦	—	੨	—	੩	—	੦	—
ਸ	—	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਭਰੋ	ੜ	ਸੈ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	—	—
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਗ	—	ਮ	—	—	—	ਮ	—
ਸਿਉ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਿਉ	ੜ
ਪ	—	ਧ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਰਾ	ੜ	ਖਹੁ	ੜ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਮਾ	ੜ
ਨ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਰ	ਗ	ਗੁ	ਰਹਿ	ੜ	ਪ	ਠਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ—ਸਵਾਰੀ ਪੰਜਤਾਲ...

ਅੰਤਰਾ-ਇਕਤਾਲਾ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਤਿਗੁਨ ਜਾਂ ਚੰਗੁਨ)

×	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	ਪ	—	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ
ਮ	ਹਾ	ੜ	ਦੁ	ਤ	ਰ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ
ਸੰ	—	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ
ਜੈ	ੜ	ਸੋ	ਪਵ	ਨ	ਝ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—	ਪ
ਸੁਨ	ਸੁ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ਛ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਪ
ਕ	ਰੰ	ਰੰ	ੜ	ਧੁ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਇਆ
									ੜ—ਅਸਥਾਈ ਪੰਜ:

ਸੰਚਾਰ ਤੇ ਅਭੋਗ, ਰੂਪਕ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਦੁਗੁਨ ਜਾਂ ਤਿਗੁਨ)

⊕	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	ਸ	—	੧	—	੨	—	੩	—	—
ਕਿ	ਧ	ੜ	ਗ	ਅੰ	ਧ	ਗ	ਕੁ	ਮ	ਗ
ਗ	ਮ	—	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਗ
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਵੈ	ਕ	ਸ	ਗ	ਰਾ	ੜ	ੜ
									ੜ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਸਵਾਰੀ ਦੀ ਚੌਗੁਨ)

×				ਨ									
*	ਪ	ਪ	—	ਧ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—
*	ਗ	ਹੀ	ੜ	ਓ	ੜ	ਟ	ਜ	ਧਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ ੜ ੜ
—	ਕੰ	ਗੰ	ਮੰ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	ਪ	
*	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਧਿਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੁ ਪ	—
												ਦਿਆ	ੜ ੜ ੜ
—	ਠ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	ਪ	—
*	ਅ	ਬ	ਮੰ	ਪੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ ੜ ੜ

×
 ਨ ਸੰ
 ਡਉ ੜ ੜ— ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁਕਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੧੧. ਰਾਗ ਸੂਹੀ, ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ,
 ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ,
 ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੀਆ ॥
 ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਿਰੀਆ ॥
 ਤਹਾ ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ, ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥
 ਬਿਖਨਾ ਘਿਰੀਆ ॥ ਅਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੀਆ ॥ ੨ ॥
 (ਸੂਹੀ ਮ: ੫ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੭੪੬)

ਅਸਥਾਈ

×		੦	੨	੦	੩	੪
ਨ	—	(ਸੰ)	ਪੁ	ਪ	ਮ	—
ਸੰ	ੜ	ਭ	ਪੁ	ਭ	ਗ	ਪ
ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਭ	ਪੁ	ਗੁ	ਗ	ੜ

ਮ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨਧ	ਨ	ਸ	—	—
ਗ	ਰ	ਹ	ਸ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਲ	ਨਾ	ਸ	—
ਮੰ	ਸ	ਸ	ਹ	ਨ	ਲਾ	ਸ	ਲ	ਨਾ	ਸ	—

ਸ—ਪ੍ਰੀਤ...

ਇਕਤਾਲਾ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਤਿਗੁਨ)

ਸ	—	ਸ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਜ	ਸ	ਪ	ਮ	ਸ	ਨ	ਗ	ਭਿ	ਦ	ਦ	ਸ	ਕ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—	ਸ
ਗ	ਵ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਹੀ	ਕ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਧ
ਅ	ਵ	ਰ	ਨਾ	ਸ	ਹੀ	ਕ	ਸ	ਸ	ਲ	ਸ	ਧ
ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਗ	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਨ
ਸੰ	ਸ	ਤ	ਲਾ	ਸ	ਗ	ਮ	ਨਹਿ	ਸ	ਫਾ	ਸ	ਕ
ਦੁ	ਸੰ	—	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਪ	—	ਧਨ
ਦੁ	ਭਿ	ਸ	ਧਾ	ਸ	ਕੀ	ਕ	ਰੀ	ਸ	ਆ	ਸ	ਸ

ਸ—ਪ੍ਰੀਤ...ਚਯ;

ਅੰਤਰਾ—ਸੂਲਫਾਕ (ਚੰਗੁਨ ਲਯ)

×	ਸ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	—
ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਹ	ਰੀ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪ	ਮ	ਨੂੰ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	—
ਸ	ਰ	ਗੁ	ਨ	ਧ	ਰੀ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਅ	ਨਿ	ਕ	ਕ	ਠ	ਰੀ	ਆ	ਸ	ਭਿ	ਨ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਭਿ	ਨ	ਭਿ	ਨ	ਭਿ	ਠ	ਕ	ਰੀ	ਆ	ਸ
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	—
ਵਿ	ਚ	ਮ	ਨ	ਕ	ਟ	ਵ	ਰੀ	ਆ	ਸ
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਸੰ	ਜ	ਮ	ਸ	ਦ	ਰ	ਪਿ	ਰੀ	ਆ	ਸ
ਨਿ	ਜ	ਮ	ਸ	ਦ	ਰ	ਪਿ	ਰੀ	ਆ	ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਰ	ਸੰ	—
ਫ	ਹਾ	ਆ	ਸ	ਨ	ਦ	ਕ	ਰੀ	ਆ	ਸ

ਨ ਸੰ ਨੁ ਪ ਮ ਗ ਪ ਪ ਧ ਨ
 ਨ ਹ ਮ ਰੀ ਆ ਨਹ ਜ ਰੀ ਆ ੩—ਪ੍ਰੀਤ ਅਸਥਾਈ

ਤਾਲ-ਚੰਚਲ (ਚਾਰ: ਦੁਕੁਨ ਜਾ ਤਿਗੁਨ ਵਿਚ)

×	੨			੦			੩						
ਗ ਮ ਕਿ	ਮ ਰ	—	ਮ ਤ	—	ਮ ਨ	ਗ	ਮ ਜੁ	ਪ ਰੀ	—	ਪ	—	—	—
ਪ ਥ	ਪ ਦੁ	—	ਨ ਬਿ	ਧ	ਨ ਧ	—	ਸੰ ਫਿ	ਸੰ ਰੀ	—	ਪ ਨੁ	ਪ	—	—
ਮ ਗ ਪ	ਗ ਰ	—	ਮ ਕਉ	—	—	—	ਮ ਰ ਹਿ	ਰ ਰੀ	—	ਸ ਆ	—	—	—
ਸ ਬਿ	ਸ ਖ	—	ਨ ਨਾ	ਧੂ	ਨ	—	ਸ ਘਿ	ਨੁ ਰੀ	—	ਸ ਆ	—	ਸ ਅ	ਸ ਬ
ਸ ਸਾ	ਸ ਪੂ	—	ਗ	—	ਗ ਸੰ	ਮ ਗ	ਰ ਪ	ਰ ਰੀ	—	ਸ ਆ	—	ਸ ਹ	ਸ ਰਿ
ਮ ਦੁਆ	—	—	ਮ ਰੈ	—	—	ਗ	ਪ ਖ	ਪ ਰੀ	—	ਨ ਆ	ਧ	ਨ	—
ਸ ਦ	ਸੰ ਰ	—	ਸੰ ਸ	—	ਸੰ ਨ	—	ਧ ਕ	ਨ ਕੀ	ਸੰ	ਸੰ ਆ	—	—	—
ਗੰ ਨਾ	ਗੰ ਨ	ਮੰ ਕ	ਗੰ ਕੁ	—	ਸੰ ਰ	—	ਨ ਮਿ	ਸੰ ਰੀ	—	ਪ ਨੁ	ਪ	—	—
ਮ ਬ	ਮ ਦੁ	—	ਮ ਰ	—	—	ਗ ਨ	ਪ ਫਿ	ਪ ਰੀ	—	ਨ ਆ	ਧ	ਨ	—

ਪ੍ਰੀ .. ਸੁਹੀ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪੜਤਾਲ ਹੈ ।

(ਸੁਹੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਲਲਿਤ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਹਾ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਸਾਬ-ਸਾਬ ਪ੍ਰਯੋਗ ।

ਆਰੋਹ ਨ੍ਰ ਗ ਮ, ਮੰ ਮ ਗ, ਮੰ ਧੁ, ਨਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ ਰੁੰ ਨ ਧੁ, ਮੰ ਧੁ ਮੰ ਮ, ਗ ਰ ਸ ।

ਪਕੜ ਨ੍ਰ ਗ ਮ, ਮੰ ਮ ਗ, ਮੰ ਧੁ ਮੰ ਮ ਗ ।

ਲਲਿਤ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਰਾਗ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭੈਰਉ ਠਾਟ (ਮਾਛਵ ਗੋੜ ਮੇਲ) ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਜਾਤੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ । ਸੰਪੂਰਣ, ਪੰਚਮ ਵਰਜਿਤ ਖਾਡਵ ਅਤੇ 'ਰਿਖਭ-ਪੰਚਮ' ਵਰਜਿਤ ਓਡਵ, ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ । ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਦੋਹਾਂ 'ਮੱਧਮਾਂ' ਦਾ ਸਾਬ-ਸਾਬ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ-ਕਲ 'ਲਲਿਤ ਪੰਚਮ' ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹੋ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਲਲਿਤ ਹੈ ।

ਲਲਿਤ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ—ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦਾ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਲਲਿਤ । ਭਾਵ, ਕੋਈ ਇਸ ਵਿਚ ਧੰਵਤ ਤੀਵਰ ਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੰਮਲ । ਉੱਚ ਧੁਰਪਦੀਏ ਅਕਸਰ ਤੀਵਰ ਧੰਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਯਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਲ ਧੰਵਤ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਕੰਮਲ ਧੰਵਤ ਵਾਲੇ ਲਲਿਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ, ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਮੱਧਮ ਹੈ, ਪਰ ਆਲਾਪ, ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕੰਧਾਰ ਸੂਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਲਲਿਤ ਦਾ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ, ਸੁੱਚ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਤੋਂ ਇਕ ਸੂਰਤੀ ਕਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮੱਧਮ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਲਪ ਅਤੇ ਮੰਦ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ 'ਨ੍ਰ ਗ' ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ 'ਧੁ ਸੰ' ਨਿਯਮਿਤ ਸੂਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ । ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ "ਨ੍ਰ ਗ ਮ, ਮੰ ਮ ਗ, ਮੰ ਧੁ, ਮੰ ਮ ਸ ਗ, ਮੰ ਧੁ, ਨ ਧੁ ਮੰ ਮ ਗ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਧੁ ਫ ਧੁ ਨ ਧੁ
 ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਗ, ਮੰ ਧੁ, ਮੰ ਧੁ ਸੰ, ਜਾ ਮੰ ਗ, ਮੰ ਧੁ ਸੰ, ਰੁੰ ਨ ਧੁ ਮੰ ਧੁ ਮੰ ਮ ਗ" ਇੰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਕਠਿਨ ਚਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਕੇ ਗਾਇਕ ਹੀ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਇਕ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਨ, ਰੁਗਮ, ਮਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮ, ਗਮ—ਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਮੰਧੁ, ਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮ— ।
੨. ਨਰੁਗਮਮੰਮਗ, ਗ, ਮੰਧੁ ਮੰਮਗ, ਰੁਗ, ਨਰੁਗਮ, ਮੰਮਗ, ਮੰਧੁ ਨਮੰਧੁਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ ।
੩. ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗਮ, ਮੰਮਗ, ਮੰਧੁ, ਨਧੁ, ਮੰਧੁਮ ਮਗ, ਮੰਧੁਰੰ, ਰੁੰਨਧੁ, ਮੰਧੁਮੰ ਮ, ਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਮ, ਮਮੰਮਗ, ਨਰੁਗਮ, ਧੁਮੰਧੁਮੰ ਮ, ਗ—ਮੰਧੁਸੰ ਸੰ (ਸੰ) ਨਧੁਮੰਧੁਮੰਮ ਮਗ, ਨਰੁਗਮ— ।
੪. ਨਰੁਗਮ, ਗਮੰਧੁ, ਮੰਧੁਮੰਧੁ, ਮੰਮਗ, ਗ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਗਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਨਧੁ, ਨਮੰਧੁਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਸੰ
— ਨਰੁੰਨਧੁਮੰਧੁਸੰ, ਨਰੁੰਨਧੁਮੰਧੁਮੰਮ, ਗ—ਮੰਧੁਸੰ— (ਸੰ) ਨਧੁ, ਮੰਧੁਰੁੰਨਧੁ, ਮੰਧੁਮੰਮ— ਮਗ, ਨਰੁਗਮ
ਮੰਮਗ, ਮੰਧੁਮੰਮ, ਗਮੰਧੁ, ਮੰਧੁਸੰ— ਨਰੁੰਸੰ, ਰੁੰਨਧੁ, ਮੰਧੁਨਮੰਧੁਮੰਮ— ਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮ, ਮੰ ਮਗ ।
੫. ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁਸੰ, ਨਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਗਮੰ, ਮੰ ਮੰਗੰ, ਮੰ ਗੰਗਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਨਧੁਮੰਧੁਨਧੁ, ਮੰਧੁਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ— ।
ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮਮੰਮਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਧੁਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗ—ਮੰਧੁਨਧੁ
ਮੰਮਗ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਧੁਸੰ, ਰੁੰਨਧੁ ਮੰਮਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਮੰਧੁਨਰੁੰਨਧੁ ਮੰਮਗਰੁਸ ।
- ਨਰੁਗਮੰਧੁਨਸੰ, ਨਰੁੰਗਮੰ, ਮੰ ਮੰਗੰ, ਮੰ ਗੰਗਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਨਧੁਮੰਧੁਮੰਮਗ, ਨਰੁਗਮ, ਮੰ ਮ— ।

ਲਲਿਤ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	੪	੨
੧.	ਅ ਬ ਮ ਨ	ਜਾ ਟ ਗ ਡ	ਮਧੁ ਨਧੁ ਮਧੁ ਮੱਮ	ਗਮ ਮੱਮ ਗਰੁ ਸ-
੨.	• • • •	ਨਰੁ ਗਮੰ ਧੁਨ ਮੱਧੁ	ਨਸੰ ਰੁੱਸੰ ਨਰੁੰ ਨਧੁ	ਮਧੁ ਮੱਮ ਗਰੁ ਸ-
੩.	ਨਰੁ ਗਮ ਮੱਮ ਧੁਧੁ	ਮੱਮ, ਨਨ ਧੁਮੰ ਧੁਨ	ਸੰਨ ਧੁਮੰ ਧੁਨ ਸੰਰੁੰ	ਸੰਨ ਧੁਮੰ ਮਗ ਰੁਸ,
੪.	• • • •	• • • •	ਗਮ ਮੰਗ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਨ ਧੁਮੰ ਧੁਮੰ ਮਗ
	ਮੰਗ ਰੁਸ, ਰੁੰਰੁੰ ਨਧੁ	ਨਨ ਧੁਮੰ, ਧੁਮੰ ਮਗ	ਮੰਗ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਮੰ	ਧੁਨ ਰੁੰਨ ਧੁਮੰ ਗਮ
੫.	• • • •	• • • •	ਨਰੁ ਗ,ਰੁ ਗਮੰ, ਗਮੰ	ਧੁ,ਮੰ ਧੁਸੰ ਧੁਨ ਰੁੰ,ਨ
	ਰੁੰਗੰ, ਰੁੰਗੰ ਮੰ,ਗੰ ਮੰਗੰ,	ਰੁੰਗੰ ਰੁੰ,ਨ ਰੁੰਨ, ਧੁਨ	ਧੁ,ਮੰ ਧੁਮੰ, ਮਮੰ ਮ,ਗ	ਮਗ, ਰੁਗ ਰੁ,ਸ ਰੁਸ
੬.	ਨਰੁ ਗਰੁ ਗਮ ਮੱਮ,	ਗਮੰ ਧੁਧੁ ਮੱਮੰ, ਗਮੰ	ਧੁਨ ਧੁਮੰ ਮੰ,ਗ ਮਧੁ	ਨਸੰ ਨਧੁ ਮੱਮ, ਗਮੰ
	ਧੁਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਮੰ	ਮ,ਗ ਮਧੁ ਨਰੁੰ ਗੰਗੰ	ਰੁੱਸੰ ਨਰੁੰ ਨਧੁ ਮਧੁ	ਮੱਮ ਗਰੁ ਮੰਗ ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਨਉ ਟ ਘ ਰ	ਦੇ ਟ ਖ ਦੁ	ਮਧੁ ਨਸੰ ਨਧੁ ਮਧੁ	ਮੱਮ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰ-
੨.	• • • •	ਮਧੁ ਨਸੰ ਨਰੁੰ ਗੰਗੰ	ਰੁੱਸੰ ਨਰੁੰ ਨਧੁ ਮਧੁ	ਮੱਮ ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰ-
੩.	ਨਰੁੰ ਗੰਗੰ ਰੁੱਸੰ ਨਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ ਨਧੁ ਮੱਧੁ ਨਨ	ਧੁਮੰ ਧੁਧੁ ਮਧੁ ਮੱਮ	ਗਮੰ ਧੁਨ ਸੰਰੁੰ ਸੰ-
੪.	• • • •	• • • •	ਮਧੁ ਨਸੰ ਧੁਨ ਰੁੱਸੰ	ਗੰਗੰ ਰੁੱਸੰ, ਰੁੰਰੁੰ ਸੰਨ,
	ਸੰਸੰ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਮੰ,	ਧੁਧੁ ਮੱਮ, ਮੱਮੰ ਮਗ,	ਮਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਗਮੰ ਧੁਨ ਰੁੰਗੰ ਰੁੱਸੰ
੫.	• • • •	• • • •	ਮੰ,ਮੰ ਗ,ਮੰ ਮੰ,ਗੰ ਰੁੱਸੰ,	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰ,ਰੁੰ ਰੁੱਸੰ ਨਧੁ,
	ਮੱਮੰ ਗ,ਮੰ ਮੰ,ਗ ਰੁਸ,	ਨਗ ਰੁਮ ਗਧੁ ਮੰਨ	ਧੁਸੰ ਨਰੁੰ ਨਗੰ ਰੁੰਮੰ	ਗੰਰੁੰ ਸੰਨ ਧੁਮੰ ਧੁਸੰ
੬.	ਮਮ ਗਮ ਗਰੁ, ਮੱਮੰ	ਮਮੰ ਮਗ, ਧੁਧੁ ਮਧੁ	ਮੱਮ, ਨਨ ਧੁਨ ਧੁਮੰ,	ਸੰਸੰ ਨਸੰ ਨਧੁ, ਰੁੰਰੁੰ
	ਸੰਰੁੰ ਸੰਨ, ਗੰਗੰ ਰੁੰਗੰ	ਰੁੱਸੰ, ਨਧੁ ਮਧੁ ਨਸੰ,	ਰੁੱਸੰ ਨਧੁ ਮਧੁ, ਨਧੁ	ਮਧੁ ਮੱਮ, ਮਧੁ ਨਸੰ

੧. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥
 ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਅਖ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
 ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੰਚ ਪਹਰੁਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥
 ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤਿ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੁਸੈ ਦਸਵੈ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥

(ਗਉੜੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
ਗ	ਕੁ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਗ	
ਅ	ਬ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰੇ	ਵਾ	ਸ	ਈ	ਸ
ਮ	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਮ	—
ਗਾ	ਸ	ਵ	ਲ	ਰੇ	ਇ	ਕੈ	ਸ	ਜ	ਨ	ਮ	ਗ	ਵਾ	ਸ	ਦਿਓ	ਸ
ਮ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਸ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਗ	ਗ
ਗ	ਚੋ	ਚ	ਮੁ	ਸੈ	ਸ	ਘ	ਰ	ਜਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪੁ	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਗੁੰ	ਸ	—
ਮ	ਸ	ਵ	ਣੈ	ਸ	ਮ	ਕ	ਰ	ਕੈ	ਸ	ਠ	ਝੀ	ਥੈ	ਸ	ਪੀ	ਸ
ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਸ	ਗੁੰ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	—	ਗੁੰ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਮ	ਗ
ਕ	ਸ	ਕੁ	ਅ	ਨ	ਪ	ਬੀ	ਚ	ਪਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ
ਗ	—	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਵ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਮ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਕੁ	ਲ	ਵ	ਪ੍ਰਾ	ਸ	ਨ	ਕ	ਚ	ਗ	ਸ	ਖੰ	ਸ

ਸ	ਰ	ਗ	—	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	ਨ	ਧ	—	ਮ	ਗ
ਕ	ਰ	ਕੇ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਚ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥ ੧ ॥
 ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩ ॥
 ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥ ੪ ॥
 (ਭੈਰਉ, ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੮)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਗ	—	ੜ	—	×	—	੨	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗ	ਗ
—	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਕ
ੜ	ਮਾ	ਥੇ	ਰਿ	ਲ	ਕ	ਹ	ਬ	ਮਾ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ
—	ਗ	ਗ	ਗ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਨ	ਰੁੰ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ
ੜ	ਲੋ	ਗ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਖਿ	ਲਉ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	ਧ	ਨ	ਨ	—	—	ਸ	ਸ	ਗੁੰ	ਸ	—
ਜਉ	ਹਉ	ੜ	ਬਉ	ੜ	ਰਾ	ਤਉ	ੜ	ੜ	ਮ	ਕੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ
—	ਨ	ਸ	ਰੁੰ	ਸ	ਨ	ਧ	ਮ	ਨ	ਰੁੰ	ਧ	ਮ	ਗ	—
ੜ	ਲੋ	ਕ	ਮ	ਰ	ਮ	ਕਹ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਨੋ	ੜ	ਰਾ	ੜ

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਗ ਸੋ — ਮ ਮੁ ਮ ਮ ਗ — ਨ ਸੰ — — — ਰੁੰ
 ਟ ਟ ਮ ਮ ਰ ਤ ਹੈ ਟ ਦੇ ਟ ਟ ਟ ਨ ਵਾ ਟ... ਸਾਧੋ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਾਮ ਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ ਨ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਹੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੇਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੇ ਦੇਤ ਅਜਾਨ ਕੇ ਦੇਤ ਜਮੀਨ ਕੇ ਦੇਤ ਜਮਾਨ ਕੇ ਦੇ ਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਕੇ ਡੋਲਤ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾ ਪਤਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ੫ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦
ਸ	ਗ	ਮ	ਕ	ਮ
ਨ	ਦੇ	ਕੇ	ਲ	ਤ
ਕਾ	੧	੨	੩	੪
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਗ	ਦੁ	ਰੀ	ਸੁ	ਧ
ਹੈ	੧	੨	੩	੪
ਧੁ	ਮ	ਨ	ਗੁੰ	ਸੰ
ਮੰ	ਦ	ਸੰ	ਪ	ਦ
ਸੁੰ	੧	੨	੩	੪
ਨ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਗਮ
ਸੰ	ਗੁੰ	ਮ	ਹੈ	ਛ
ਮਾ	੧	੨	੩	੪

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ	੧	੨	੩	੪
ਮੰ	ਮ	ਸੰ	ਨ	ਗੁੰ
ਕਾ	੧	੨	੩	੪
ਸੰ	ਗੁੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ
ਨ	੧	੨	੩	੪
ਲੋ	੨	੩	੪	੫

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ ਨ ਦ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਸ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ
ਨ ਈ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ
ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ
ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ	ਸੰ ਗ ਰਾ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਹਜਰੁ ਝੁਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥ ੨ ॥
 ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥
 ਅਪਨ ਕਮਾਈਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥ ੪॥
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੫ ॥
 (ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੯੯)

ਅਸਥਾਈ

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨
ਸ ਨ ਜਿ	ਗ ਮ ਰਾ	— ਸ ਈ	ਗ ਮ ਗ	ਗ ਮ ਮ	ਗ ਮ ਰਾ
ਗ ਰਿ	ਗ ਸ	ਮ ਕਉ	ਗ ਮ ਰਾ	ਗ ਮ ਰਾ	ਗ ਮ ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਮੁ
ਮਿਹ	ਜ	ਰ	ਠ	ਸ	ਠ	ਸ	ਠ	ਸ	ਠ	ਸ	ਠ	ਸ	ਠ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਪੁੰ	ਠ	ਪੁੰ	ਠ	ਪੁੰ	ਠ	ਪੁੰ	ਠ
ਪਾ	ਪੀ	ਠ	ਕਉ	ਠ	ਲਾ	ਠ	ਗਾ	ਠ	ਸੰ	ਠ	ਪ	ਗ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਦੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੮. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਤਾਲ—ਚੋਚਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਾਇ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਦੂਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤ ਹੁਤੀ,
 ਮਾਨ ਮਤੀ ਚੌਇ ਕਾਹੁ ਮੁਖ ਨ ਲਗਾਵਤੀ ॥
 ਸਜਨੀ ਸਕਲ ਕਹਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਨਿਤ,
 ਸੀਖ ਦੇਤਿ ਹੁਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਨਸਾਵਤੀ ॥
 ਆਪਨ ਮਨਾਇ ਪ੍ਰਿਆ ਟੇਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਆ,
 ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਮੋਨਿ ਗਹਿ ਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਤੀ ॥
 ਬਿਰਹ ਬਿਛੋਹ ਲਾਗਿ ਪੂਛਤ ਨ ਬਾਤ ਕੋਉ,
 ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਸੁਨਤ ਠਾਢੀ ਦੁਾਰਿ ਬਿਲਲਾਵਤੀ ॥ ੫੭੫ ॥

(ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ)

ਅਸਥਾਈ

X	੨	੦	੩									
	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਮ	—	—	
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—	—	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	—	—	ਗ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਦਾ	ਰ	ਬਿ	ਲ	ਲਾ	ੳ	ਵ	ਤੀ	ੳ	ੳ

ਗ	ਰੁ	ਸ
ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

—	—	—	ਗ	ਗ	ਧੁ	—	—	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਪਾ	ਦਿ	ਲਾ	ਗਿ	ਲਾੳ	ੳੳ	ਗਿ	ਤੀ	ੳ	ੳ
—	—	—	ਸੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਗ	ਰੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਬੇ	ਨ	ਤੀ	ਕ	ਰ	ਤੳ	ੳ	ਹੁ	ਤੀ	ੳ
ਗ	—	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਮ	ਧੁ	—	—	ਧੁ	ਮ	—	—
ੳ	ੳ	ੳੳ	ਮਾ	ਨ	ਮ	ਤੀ	ਰੋ	ੳ	ਇ	ਕਾ	ੳ	ੳ
—	—	ਗ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	—	—	—	ਧੁ	ਮ	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਮੁ	ਖ	ਨ	ਲ	ਗਾ	ੳੳ	ਵ	ਤੀ	ੳ	ੳ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਗ	ਰੁ	ਸ
ੳ	ੳ	ੳ

ਬਿਰਹ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੯. ਰਾਗ ਲਲਿਤ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਕਹਾ ਕੋਊ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (ਇਹ ਕਥਿੱਤ ਨੰ: ੬ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

X	—	—	੨	—	—	੩	—	੪	—	—
ਸ	ਨ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮ
ਕ	ਦਾ	ੳ	ਕੋ	ੳ	ਉ	ਕ	ਰੈ	ੳ	ਕ	ਛੁ
ਗ	—	ਗ	ਧੁ	ਧੁ	ਮ	—	—	ਗ	—	ਗ
ਹੈ	ੳ	ਤ	ਮ	ੳ	ਕਾ	ਹੁ	ੳ	ਮ	ਕੀ	ੳ

ਗ	—	ਗ	ਧ	ਯ	ਯ	—	ਨ	ਲ	—	ਸ
ਸ	ੳ	ਕੀ	ਪ	ੳ	ਯ	ਸ	ਨ	ਲ	ੳ	ਰਿ
ਨ	ਸ	ਗ	ਨ	ੳ	ਯ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਗ
ਸ	ੳ	ੳ	ਸ	ੳ	ਯ	ੳ	ੳ	ਜੀ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਨ	ਗ	—	ਸ
ਦ	ੳ	ਪ	ਤੀ	ੳ	ਕ	ਪੀ	ੳ	ਮਾ	ੳ	ਤ
ਨ	ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਨ	ਗ	ਨ	—	ਧ
ਦ	ਈ	ੳ	ਜਉ	ੳ	ਸ	ਨੀ	ੳ	ਰਹਿ	ੳ	ੳ
ਮ	ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	—	ਨ	—	ਗ	ਸ	—
ਧ	ੳ	ਤੇ	ਸ	ਭਾ	ੳ	ਸ	ੳ	ਬ	ਰਿਓ	ੳ
ਤਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਮ	ਹਿ	ਬ	ੳ	ੳ
ਨ	ਸ	ਨ	ਗ	ਨ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਗ
ਸ	ੳ	ੳ	ਨ	ੳ	ਪ	ੳ	ਹ	ਜੀ	ੳ	ੳ

ਨੋਟ :—ਪੁਰਾਪਦ ਦੀ ਠਾਅ—ਦੁਗਨ, ਤਿਗਨ ਕਰਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਇਸੇ ਕਬਿੱਤ ਨੂੰ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਦਰੁੱਤ ਲਯ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

(ਲਲਿਤ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ

ਵਾਦੀ — ਸ ਠਾਟ — ਮਾਰਵਾ | ਸਮਾਂ — ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ)
 ਸੰਵਾਦੀ — ਸ ਜਾਤੀ — ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼ — 'ਸ—ਧ ਤੇ ਪ—ਗ' ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ — ਸ, ਰੁ ਸ, ਗਮ, ਪ—ਗ, ਮਧਸਪ, ਮੰ ਧ ਸ ।

ਅਵਰੋ — ਰੁੰਨ, ਧ, ਪ, ਮ—ਪ—ਗ, ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ — ਸ—ਧ^ਨ ਧ, ਪਮ, ਪ ਗ, ਪ ਗ ਰੁ, ਸ ।

ਭਟਿਆਰ ਜਾਂ ਭਟਿਹਾਰ ਬੜਾ ਵਰਿੱਤ ਅਤਿਅੰਤ ਮਧੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਚੰਦ-ਕਥਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਾਜਾ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੋ ਭਰਥਰੀ ਤੋਂ ਭਟਹਰੀ, ਭਟਿਹਾਰੀ, ਭਟਿਹਾਰ ਤੇ ਭਟਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਵਖੋ-ਵਖ ਕਈ ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਭਟਿਆਰ, ਮਾਰਵਾ, ਬਿਲਾਵਲ ਤੇ ਖਮਾਜ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦਾ ਭਟਿਆਰ ਹੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਮਾਰਵੇ ਠਾਟ ਦੇ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਮਾਰਵਾ ਤੇ ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਭਟਿਆਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਾਰਵੇ ਠਾਟ ਦੇ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ, ਦੋਹਾਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁੱਧ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਾਤੀ ਇਸ ਦੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਇਹ ਵਕ੍ਰ-ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਕਈ ਵੇਰ ਰਿਖਭ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੇਵਲ ਡਾਰ ਸਪਤਕ ਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਖੜਜ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪੈਵਤ ਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ

ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ : — 'ਸ—ਧ^ਨ ਧ ਪ ਮ, ਪ ਗ, ਮਧ ਸ, ਰੁੰਨ, ਧ,

ਪ ਮ, ਪ ਧ ਨ ਪਮ, ਪਗ, ਰੁਸ — ਜਾਂ ਪਗ, ਮਧਸਪ, ਪਗ ਰੁਸ—ਸ ਧ^ਨ ਧਮ, ਪਗ, ਮਧ ਸ, ਰੁੰਨ, ਸੰਧ, ਨ ਪ, ਧ ਮ, ਪ ਗ, ਰੁ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਟਿਆਰ ਦੀ ਜੋੜੀ ਦਾ ਰਾਗ ਭੰਖਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਰਾਗ ਹਨ। ਪਰ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਭੰਖਾਰ ਵਿਚ ਪੰਚਮ। ਨਾਲੇ ਭੰਖਾਰ ਵਿਚ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ ਦਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਨਸ, ਗਮ ਪ, ਪਗ ਮੱਧ ਮੰਗ, ਪ ਗ ਰੁ ਸ, ਜਾਂ ਪ, ਮਪਗ, ਮੱਧ ਮੰਗ, ਪ ਗ ਰੁ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਭੰਖਾਰ ਵਿਚ 'ਸ ਗ ਪ' ਤੇ ਨਯਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ 'ਸ ਮ ਧ' ਉਤੇ ਨਯਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੇ "ਮੱਧ ਸ, ਮੱਧ ਰੁ ਸ, ਜਾਂ ਪ ਧ ਜੰਤ ਰੁ ਸ, ਰੁ ਨ, ਧੜਪਮ" ਇੰਜ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਭਟਿਆਰ ਵਿਚ ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਸਮਾਂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉਤੇ ਲਿਖੇ ਭਟਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਸੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਿਖਭ ਕੋਮਲ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੀਵਰ। ਅਸੀਂ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਬਦ-

ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ-ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ 'ਸ—ਧ, ਧ ਪ ਮ, ਪਗ, ਰਸ, ਸਗਮਪ,

ਮ ਧੜ ਪਧਨ ਪਮ, ਗਰਸ ਜਾਂ ਸ, ਗਮਪ, ਮ ਧ, ਪਧਨ ਧਪਮ, ਪਗ ਰੁਸ, ਸ—ਧ, ਨਧਪਮ, ਪਗ ਰੁ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਟਿਆਰ ਦੇ ਉਤਾਰ ਵਿਚ ਮਾਂਡ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ

"ਪਧਜ, ਜੰਤੜ, ਨੜਪ, ਧੜਮ, ਧੰਗ" ਇੰਜ। ਪਰ ਅਗੋਂ "ਪਧਨ, ਪਮ, ਪਗ ਰੁਸ" ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਂਡ ਤੋਂ ਭਟਿਆਰ ਦਾ ਰੂਪ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਂਡ ਅੰਗ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਕੋਮਲ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੀਵਰ ਰਿਖਭ ਲਾ ਕੇ ਵੀ ਭਟਿਆਰ ਨੂੰ ਮਾਂਡ ਤੋਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਗਾਇਕ ਭਿੰਨ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ)

੧. ਸ—ਰੁਸ, ਸਮ, ਮਪ, ਪਗ, ਪਗਰੁਸ—ਸਰੁਸਗਮ, ਮਪਗ, ਮਧ, ਧਪਮ, ਪਗਰੁਸ।

੨. ਨਰੁਨੁਸਮ—ਮਪ, ਪ ਧਪਮ, ਪਮਪਗ, ਰੁਸ—ਗਮਪ, ਧਪਮ, ਧਸੰਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਗ ਰੁਸ—
ਸਧ—ਧ ਧਪਮ, ਰੁਨਧਪ, ਧਨਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਪਗਰੁਸ—।

੩. ਮੱਧਜ—ਸਰੁਸ, ਨ—ਰੁਨਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ—ਪਧਨਪ, ਧਪਮ, ਪਗ ਰੁਸ—ਸ ਧ—ਪਮ, ਪਧਨਪ,
ਧਮ, ਪਗ, ਧਪਮ, ਰੁਨਧਪਮ, ਪਗ, ਮੱਧਰੁਨਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਗਰੁਸ—।

੪. ਸੜਧ—ਧ—ਮ, ਮਪ ਧ, ਮੱਧਜ—ਸਰੁਸ—ਨਰੁਸ—ਰੁਨਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਧਨਪਮ—ਪਗ,
ਮੱਧਰੁਸ—ਨਰੁਗੈਰੁਸ—ਨਸਰੁਨਧਪਮ, ਪਗ, ਮਧ, ਪਨਧਪਮ, ਪਗ, ਰੁਸ—।

੫. ਸ—ਗਮ, ਮਪਮ, ਧਪਮ, ^ਨਕਪਮ, ਧਜੰ. ਰੁੰਸੰਨਧਪਮ, ਪਧਜੰ—^{ਨ ਨ}ਧ ਧਮ, ਧਜੰ—ਨਰੁੰਸੰ, ਨਰੁੰਗਰੁੰਸੰ—
 ਨਧਮਧਜੰ - ਸੰਰੁੰ, ਗੰਰੁੰਸੰਨ, ਰੁੰਨਧ, ਪਧਨ ਪਮ, ਪਗ, ਮਧ. ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਗਰੁ, ਸ—ਸੜ ਧ—
 ਨ ਠ
 ਧਨਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਰੁਸ—ਸਧ, ਧਪਮ, ਪਮਗ, ਪਗਰੁਸ— ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ)

੧. ਸ—ਧ—^ਨ ਪ ਧ ਮ, ਪ ਗਰਸ, ਜਾਂ ਗਰੁਸ—ਸਮ, ਮਪਧ, ਨਧਪਮ, ਪਗਰਸ— ।
੨. ਸ—ਗਮ, ਮਧ—ਪ, ਧਪਮ, ਪਧਨਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਮਧ—ਪ, ਧਨਧਪਮ, ਪਗਰਸ— ਨਸ, ਗਮ, ਮਧਪ, ਧਪਮ, ਪਗ, ਮ—ਗਰਸ— ।
੩. ਸਮ—ਮਪ, ਪਧ, ਧਨ, ਧਪਮ, ਧਜੰਧ, ਨਧਪਮ, ਮਧ—ਪ, ਪਗ, ਮਧਪਮਗਰਸ—ਸਧ—ਧ, ਪ, ਪ ਪ ਮ
 ਮ, ਗ, ਰ, ਗਰਸ, ਸਮ—ਮਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਗਰ, ਗਰਸ— ।
੪. ਸ—ਗਮਪ—ਧਜੰ—ਸੰਧ, ਨਪ, ਧਮ—ਪਧਜੰ—ਰੰਸੰਨ, ਧਨਧਪਮ—ਮਪਧ, ਪਧਨ, ਨਧ, ਧਪ, ਪਮ—ਸਧੜ ਪੜ ਮੜ ਗ, ਪਗਰਸ—ਗਮ, ਪਜੰ—ਰੰਸੰ—ਰੰਨ, ਸੰਧ, ਨਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਰਸ— ।
੫. ਸ—ਧੜ ਨਧਪ, ਧਪਮ, ਪਧਜੰ—ਸੰਰੰਸੰ—ਨਧਨਪ, ਪਧਨਧ ਮ - ਪਧਰੰਸੰ—ਰੰਨ, ਸੰਧ, ਨਧਪਮ, ਪਧਨਪਮ, ਮ ਧ—ਧ ਧਪਮ, ਪਗਰਸ—ਸਮ, ਮਪ, ਪਧ ਧਜੰ—ਸੰਰੰ ਸੰਨਧ, ਨਧਪ, ਧਪਮ—ਪਧਨਧਪਮ, ਧਪਮਗ, ਮਗਰ, ਗਰਸ—ਪਧਜੰ—ਗੰਰੰਸੰ—ਗੰਮੰ ਪੰਗੰਰੰਸੰ—ਰੰਨ, ਸੰਧ, ਨਪ, ਧਮ, ਪਗ, ਰਸ ।

ਨੋਟ—ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ ਦੇ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਰਿਖਭ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਭੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

ਭਟਿਆਰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੩	×	੨	੦
੧.	ਰ ਸ ਽ ਨ	ਗਮ ਪਧ ਨਧ ਮਧ	ਸਰੁੰ ਸੰਨ ਧਪ, ਨਨ	੯ ਧਪ ਮਗ ਰੁਸ ਦਰ...
੨.	ਗਮ ਪਧ ਨਧ ਮਧ	ਸਰੁੰ ਨਸੈ ਨਧ, ਸੰਨ	ਧਪ, ਨਧ ਪਮ, ਧਪ	ਮਗ. ਪਗ ਰੁਸ ਦਰ ..
੩.	ਨਸ ਰੁਸ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਪਪ ਗਪ ਗਰੁ ਸਸ,
	ਨਨ ਧਨ ਧਪ. ਗਪ	ਗਰੁ ਸਸ, ਮਧ ਨਰੁੰ	ਨਨ ਧਪ, ਧਧ ਪਮ,	ਪਪ ਗਰੁ ਸਸ ਦਰ...
੪.	ਸਰੁ ਨੁਸ ਗਰੁ ਨੁਸ,	ਮਮ ਗਪ ਗਰੁ ਨੁਸ,	ਮਧੋ ਨਧ ਪਮ ਗਪ	ਗਰੁ ਨਸ ਮਧ ਨਰੁੰ
	ਨਧ ਪਮ ਗਪ ਗਰੁ	ਨੁਸ, ਮਧੋ ਨਸੈ ਨਰੁੰ	ਗਰੁੰ ਨਸੈ ਨਧ ਪਮ	ਗਪ ਗਰੁ ਨੁਸ ਦਰ...
੫.	ਸਸ ਰੁਸ ਗਗ ਰੁਸ,	ਸਸ ਮਮ ਪਪ ਗਗ	ਪਗ ਰੁਸ, ਸਸ ਮਮ	ਪਪ ਧਧ ਮਮ ਪਪ
	ਗਗ ਰੁਸ, ਸਸ ਮਮ	ਪਪ ਧਧ ਮਮ ਪਪ	ਧਧ ਨਨ ਪਪ ਧਧ	ਮਮ ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ
	ਸਸ ਗਗ ਮਮ ਪਪ	ਧਧ ਨਨ ਪਪ ਰੁੰਰੁੰ	ਨਨ ਧਧ ਪਪ ਮਮ	ਪਪ ਗਗ ਰੁਸ ਦਰ...
੬.	ਸਨੁ ਰੁਸ ਗਰੁ ਮਗ	ਪਮ ਧਪ ਨਧ ਸੰਨ	ਰੁੰਸੈ ਨਧ ਪਮ ਪਗ	ਰੁਸ, ਮਪ ਮਧ ਪਮ,
	ਮਪ ਮਨ ਧਨ ਧਪ,	ਮਪ ਮਸੰ ਨਰੁੰ ਸੰਨ	ਧਨ ਧਪ ਪਧ ਪਮ,	ਮਪ ਪ,ਪ ਧਧ ਧ,ਨ
	ਨ.ਨ ਰੁੰਰੁੰ ਰੁੰ,ਗੈ ਗੈ,ਗੈ	ਮਮੰ ਰੁੰਗੈ ਗੈ,ਨ ਰੁੰਰੁੰ	ਧਨ ਨ,ਪ ਧਧ ਮਪ	ਪ,ਗ ਪਗ ਰੁਸ ਦਰ...

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਣ ਽ ਸਾ ਽	ਸੰਨ ਧਪ ਮਮ ਧਪ	ਗਪ ਗਰੁ ਨੁਸ ਗਮ	੯ ਪਧ ਮਧੋ ਸੰ਽ ਸੁਣ...
੨.	ਸਸ ਨਧ, ਨਨ ਧਪ,	ਧਧ ਪਮ, ਪਪ ਗਰੁ,	ਗਗ ਰੁਸ, ਨੁਸ ਗਮ	ਪਧ ਮਧੋ ਰੁੰਸੈ ਸੁਣ...
੩.	ਮਮ ਧਧ ਮਮੋ ਨਨ	ਧਧ ਰੁੰਰੁੰ ਨਨ ਗੰਗੰ
	ਨਨ ਰੁੰਰੁੰ ਧਧ ਨਨ	ਮਮ ਧਧ ਗਗ ਪਪ	ਗਰੁ ਸਸ, ਗਮ ਪਧ	ਮਧੋ ਸੰਰੁੰ ਸੰ਽ ਸੁਣ...
੪.	ਸੰਰੁੰ ਨਸੈ ਧਨ ਪਧ	ਮਪ ਗਮ ਰੁਗ ਸਰੁ
	ਨੁਸ, ਗਗ ਰੁਸ, ਮਮ	ਗਰੁ, ਪਪ ਮਗ, ਧਧ	ਪਮ. ਨਨ ਧਪ, ਰੁੰਰੁੰ	ਨਧ. ਗੈਗੈ ਰੁੰਸੈ, ਸੁਣ...
੫.	ਰੁੰਰੁੰ ਸੰ,ਰੁੰ ਰੁੰਸੈ ਨਸੈ,	ਨਨ ਧ,ਨ ਨਧ ਪਧ,	ਧਧ ਪ,ਧ ਧਪ ਮਪ,	ਪਪ ਮ,ਪ ਪਮ ਗਮ,
	ਮਮ ਗ,ਮ ਮਗ ਰੁਗ,	ਗਗ ਰੁ,ਗ ਗਰੁ ਸਰੁ	ਗਮ, ਸਗ ਮਪ, ਗਮ	ਪਪ, ਮਪ ਧਸੈ ਸੁਣ...
੬.	ਮਧੋ ਨਰੁੰ ਗਰੁੰ ਪੰਪ	ਗੰਪੰ ਗਰੁੰ, ਗੰਗੰ ਰੁੰਗੰ
	ਰੁੰਸੈ, ਰੁੰਰੁੰ ਨਰੁੰ ਨਧ,	ਨਨ ਧਨ ਧਪ, ਧਧ	ਪਧ ਪਮ, ਪਪ ਮਪ	ਮਗ, ਮਮ ਗਪ ਗਰੁ,
	ਗਗ ਰੁਗ ਰੁਸ, ਰੁਰੁ	ਨਰੁੰ ਨਧ, ਸਨੁ ਰੁਸ,	ਗਰੁ ਮਗ, ਪਮ ਧਪ	ਨਧ ਸੰਨ ਰੁੰਸੈ ਸੁਣ...

੨. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕੁਰਸਿਖ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
 ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥
 ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥
 ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥

(ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੩੩੨)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਧ	ਪ	ਮ	੩	੩	੩	੩	X				੨			
ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	ਧ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਕੁੰ.	—	ਸੰ	—
ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਜ	ਪਹੁ	ੜ	ਜ	ਨ	ਭਾ	ੜ	ਈ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਗ							
ਗੁ	ਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਦ	ਮ	ਨ	ਅ	ਸਸ	ਥਿ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਨ	ਸ	ਗ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	—
ਸ	ਨ	ਦਿ	ਨ	ਹ	ਰਿ	ਰ	ਸ	ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਅ	ਥਾ	ੜ	ਈ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਕੁੰ.	—	ਸੰ	—
ਕੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ	ਵਿ	ਰ	ਲਾ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਈ	ੜ	ਥੁ	ੜ	ਥੁ	ੜ
ਨ	ਨ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਗੁੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਧ	—	ਪ	—
ਸ	ਥ	ਦੇ	ੜ	ਰ	ਹਿਆ	ੜ	ਸ	ਮਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—	ਮ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗੁ	—	ਸ	—
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਰ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ਸ	ਦਾ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਥੁ	ੜ

ੳ. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥
 ਖੇਤ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੁਝਨ ਕੇ ਦਾਉ ॥੧॥
 ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥
 ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥

(ਮਾਰੂ, ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਅਸਥਾਈ

X			੨				੦				੩				
											ਮ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ
ਗ							ਗ				ਗ	ਗ	ਠ	ੜ	ਦ
ਮ	—	ਮ	—	—	—	ਗਮ	ਪਮ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਗਮ
ਮਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਬਾੜ	ਜਿੜ	ਓ	ੜ	ੜ,	ਪ	ਰਿ	ਓ	ੜ	ਨਿੜ
ਪ	—	ਧ	ਸ	ਧਸ	ਧਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ			
ਸਾ	ੜ	ਨੈ	ੜ	ਘਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ਉ	ਗ	ਗ...			

ਅੰਤਰਾ

ਸ			੨				੦				੩				
											ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	
ਮਾ	ੜ	ਡਿਓ	ੜ	ੜ	ਰੁੰ	ੜ	ਰੁੰ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ
ਪ	ਪ	ਧ	ਸ	ਧਸ	ਧਪ	ਗਮ	ਪਮ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਮ	ਗ	ਮ
ਝ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਦਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜ	ਉ	ਗ	ਗ...	ਖੇ	ਤ	ਦੁ

ਨੋਟ :—ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੇ ਆਵੈ' ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।
 (ਸੂਰ ਚਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ), ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥

ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥

ਮਾਨ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੈਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X				o			X				o		
ਧ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਬਿ	ਖੈ	ਬ	ਨ	ਫੀ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਤਿਆ	ੜ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ	ਏ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਗ
ੜ	ਨਾ	ਮ	ਮ	ਗਾ	ੜ	ਰ	ਸ	ਪੀ	ੜ	ਓ	ੜ	ੜ	ੜੜ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਸਰੰ	ਰ	ਗੰ	ਨ	ਨਸੰ	ਧ	—
	ਬਿਨ	ਰ	ਸ	ਚਾ	ੜ	ਖੇ	ੜ	ੜ	ਬੁਡਿ	ਕਾ	ਈ	ਸ	ਗੜ	ਲੀ	ੜ
ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਧ	—	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਸ	—
ੜ	ਸੁ	ਖੀ	ਨ	ਹੋ	ੜ	ਵ	ਤ	ਜੀ	ੜ	ਓ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ												
ੜ	ਨਾ	ਮ	ਮਹਾ...												

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੬. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ (ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਟ), ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਫੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ਪੜੜ)

ਅਸਥਾਈ

X		੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
			ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਨ	—
			ਰਾ	ਮ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ
ਨ										
ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	—
ਮਾ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ਜ	ੜ

ਮਗ ੜੜ ਰਗ ੜੜ ਰਸ ੜੜ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

			ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨਧ
			ਸੰ	ਮ	ਰ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਪਿ	ੜੜ
ਸੰ	—	—	ਨ	ਸੰ	ਕੰ	ਨ	ਨ	—	ਸੰ	ਧ	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਕਉ	ਉ	ਪ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਜੰ
ੜ	ੜ	ੜ	ਛੰ	ਛੰ	ਨ	ਕ	ਤ	ੜ	ਹੂ	ੜ	ੜ
ਨ											
ਧ	ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	—
ਜਾ	ਛਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ਰਾ	ਜ	ਨ	ੜ

ਮਗ ੜੜ ਰਗ ੜੜ ਰਸ ੜੜ

ਚਾਮ ਰ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਭੈ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ :— ਇਸ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਇਹ ਭਟਿਆਰ ਰਾਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ (ਟਿਯੂਨ) ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ ਇਕਤਾਲ (ਦਰੱਤ ਲਯ)

ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥
 ਐਸੇ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੇ ਪਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥
 ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥
 ਕਬੀਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਅਨਦ ਬਿਨੋਈ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥
 (ਮਾਰੂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੨	੦	੩	੪					
X			ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	ਸ		
			ਕਉ	ਨ	ਤੁ	ਮਾੜ	ੜੜ	ਰੈ		
ਕ	—	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	ਸ
ਆ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਜਨ,	ਕਉ	ੜ	ਮਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰੈ
ਕ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਗ	ਮ	ਪਮ	
ਆ	ੜ	ੜ	ਐ	ਸੋ	ਭਾ	ਉ	ਬਿ	ਦ	ਰ	ਕੌੜ
ਗ	ੜ	—	ਗਮ	ਪਧ	ਸ	—	ਸੰ	ਧ	ਪਗ	ਗਮ
ਦੇ	ੜ	ੜ	ਓਹੁ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਰੀ	ਬੜ	ਮੋਹਿ
ਪ	—	—	ਧ	ਪ						
ਭਾ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਜ...						

ਅੰਤਰਾ

			ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	ਨ
			ਹ	ੜੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਖ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਨ	—	ਸੰ
*	*	*	ਭ	ਰਮ	ਤੈ	ਭੁ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਸੰ
ਧ	ੜ	ੜ	ਭ	ਗ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ਨ
ਧਸੰ	ਧਪ	ਗਮ	ਗਰੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੁਸ	ਸ
ਜਾੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਨਿਆ	ੜ,	ਕਉ	ਨ	ਤੁ	ਮਾੜ	ੜੜ	ਰੈ ਆਵੈ...

ਨੋਟ :- ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਠੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀ 'ਚਾਰਤਾਲ' ਦੀ ਰੀਤ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ (ਕਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ) ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਰਕਰਣ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

੮ ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ, ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ
ਕਉ	ਨ	ੜ	ਰ	ਵੈ	ਰਾ
ਨ	ਮ	ਧ	ਪ	ਸ	ਗ
ਸ	ੜ	ਭਾ	ਉ	ਦ	ਦੇ
ਐ	ੜ	ਭਾ	ਉ	ਦ	ਦੇ
ਸ	ਮ	ਧ	ਪ	ਸ	ਗ
ਐ	ੜ	ਭਾ	ਉ	ਦ	ਦੇ
ਸ	ਮ	ਧ	ਪ	ਸ	ਗ
ਐ	ੜ	ਭਾ	ਉ	ਦ	ਦੇ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁੰ	—	ਸ
ਹ	ੜ	ਤੀ	ਦੇ	ਖ	ਭੜ	ਰ	ਮ	ਤੇ	ਭੂ	ੜ	ਲਾ
ਸਰੁੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਪ	ਗ	ਰੁੰ	ਸ
ਸੀੜ	ਭ	ਗ	ਵਾ	ਨ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ,	ਰਾ	ਜ	ਨ

੯. ਰਾਗ ਭਟਿਆਰ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈਂ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ,
 ਕਿ ਸੁੱਧਤਾ ਕੋ ਘਰ ਹੈਂ ਕਿ ਸਿੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ॥
 ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਣ ਹੈਂ ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈ,
 ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁੱਧਿ ਕੋ ਉਦਾਰੁ ਹੈਂ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਕਿ ਰੂਪਨ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ,
 ਕਿ ਰੂਪ ਹੂੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਕੁਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰੁ ਹੈਂ ॥
 ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈਂ ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ,
 ਸਾਧਨ ਕੋ ਰੱਛਕ ਹੈਂ ਗੁਨਨ ਕੋ ਪਹਾਰੁ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ੨੫੯ ॥

(ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਪਾ: ੧੦)

ਮ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧਪ	ਮ
ਸ	ਰ	ਹੇ	ਹਿਰ	ਦੈ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਨ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ਰੇੜ	ਸਿ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—
ਭੁ	ੜ	ਲੈ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਰ	ਗ	ਜਿ	ਨਹਿ	ੜ	ਬ	ਨੁ	ਧ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ
ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ		
ਐ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਦਿਆ	ਸਿਮ	

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਖਮਾਜੀ ਭਟਿਆਰ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੋਚੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਏਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥
 ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥
 (ਸੂਚੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੪੦-੪੧)

ਅਸਥਾਈ

੨				੦				੩				×				
ਮ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਸ	—	ਸ	—	
ਪ	ਤਿ	ਤ	ਪਾ	ਵ	ਨ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕੁ	ਮਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਸ	
ਰਾ	ੜ	ਖ	ਲੈ	ਹੁ	ੜ	ਮੰ	ਹਿ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਨੀ	ਆ	ੜ	ਰੇ	ੜੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਸੰ	—
ਲੈ	ੜ	ਭ	ਮੰ	ਹਿ	ੜ	ੜ	ਮ	ਗ	ਨ	ਅ	ਪ	ਰਾ	ੜ	ਧੀ	ੜ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰਸ
ਕ	ਰ	ਣ	ਹਾ	ੜ	ਰ	ਕੀ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਵ	ਨ	ਸਾ	ੜ	ਧੀੜ	ੜੜ

— ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਖਮਾਜੀ ਭਟਿਆਰ, ਸੁਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
 ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੫	੦	ਗ	੨	੩	੦	੦	੦
੫	੫	੫	ਗ	੨	੩	੦	੦	੦
੫	੫	੫	ਗ	੨	੩	੦	੦	੦
੫	੫	੫	ਗ	੨	੩	੦	੦	੦
੫	੫	੫	ਗ	੨	੩	੦	੦	੦

ਅੰਤਰਾ

੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

—ਬਾਕੀ ਟੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਖਮਾਜੀ ਭਟਿਆਰ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥
 ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਉਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥
 ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥
 (ਸੂਹੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੩੯)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਮ	੫	੫	੫	੫	੫
ਰ	੫	੫	੫	੫	੫
ਭ	੫	੫	੫	੫	੫
ਰ	੫	੫	੫	੫	੫
ਨੀ	੫	੫	੫	੫	੫

ਅੰਤਰਾ

ਮ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਮ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਘ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਸ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਗ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

(ਖਮਾਜੀ ਭਟਿਆਰ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ

ਵਾਦੀ—ਮ। ਠਾਟ—ਭੈਰਉ ਜਮਾਂ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ। ਜਾਤੀ—ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਇਸ ਦੀ ਗਤਿ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਨ, ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ ਰੁ ਨ, ਸ।

ਪਕੜ—ਸ, ਨ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਗ ਰੁ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ ਰੁ ਨ, ਧੁ ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਪੁ ਨ, ਰੁ ਸ।

ਮੱਧਕਾਲੀ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ “ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ” ਹੀ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਂ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੰਗੀ, ਬੋਰਾਗਣ, ਦੀਪਕੀ, ਮਾਝ, ਮਾਲਾ ਜਾਂ ਮਾਲਵਾ ਆਦਿ ਅੰਸੇ ਰਾਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਗਉੜੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਸਤਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸੂਰ ਲਿਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੀ ਗਉੜੀ ਦਾ ਹੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਠਾਟ ਭੈਰਉ, ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ) ਹੈ। ਉੱਚ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ, ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਕੋਈ ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ‘ਗੰਧਾਰ ਪੈਂਵਰ’ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵਾਦ-ਸੰਵਾਦ ‘ਰੁ-ਪ’ ਕੋਈ ‘ਰੁ-ਧੁ’ ਕੋਈ ‘ਪ-ਸ’ ਅਤੇ ਕੋਈ ‘ਮ-ਸ’ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਮੱਟੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ) ਗਉੜੀ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਮੱਧਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਤ-ਭਾਰਤੀ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਧੋਵਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਹਿਰ ਗਾਉਂਦੇ-ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦੀ ਗਉੜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੀ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਕਰਣ ਨਾਲ ਪੂਰਬੀ ਠਾਟ ਦੀ ਗਉੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਠਾਲ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਉੜੀ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਕਾਲਿੰਗੜਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਪਰਜ ਰਾਗ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸਰੁਨਸ, ਗਮਪਹੁਪ, ਮਗਭੁਗ,

ਮਗਰੁਸ" ਕਾਲਿਗੰਭਾ ਅਤੇ "ਪਧਨ, ਸੰ — ਸਰੁੰ ਸਰੁੰਨਧੁਨ, ਰੁੰਨਧੁਪ" ਇਹ ਪਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਗਉੜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਧਿਕਤਰ ਮੰਦੁ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦੁ ਨਿਖਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਗਉੜੀ ਦੇ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮੰਦੁ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ— "ਨੁਧੁਨ, ਸਤੁਸਨੁ ਰੁਗੁਮਗੁਰੁਸਰੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮਪੁਨ, ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੰਬਰ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ—ਸਰੁ, ਗਰੁਸ ਨੁਧੁਨ, ਰੁਸ—ਸਰੁਨਸ ਨੁਧੁਨ, ਧੁਪ, ਮਪੁਨ, ਰੁਸ :
੨. ਸਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ, ਨੁਧੁਨ, ਰੁਗਰੁਮ ਗਰੁਸਰੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮਧੁਪ, ਮਪੁਨ, ਧੁਨਧੁਪ, ਧੁਮ, ਪਧੁਨ, ਸਰੁ ਨਸ, ਨੁਧੁਨ, ਰੁਸ - ਨਰੁਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸ, ਰੁਨਧੁਨ, ਮਪੁਨ, ਸ - ।
੩. ਸਰੁਨਸਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮਧੁਪਨ, ਰੁਨਧੁਪਮਪੁਨ, ਰੁਸ - ਸਰੁਗਮ, ਗਰੁਸਨ, ਰੁਗਰੁਮ, ਗਰੁਸਰੁਨਧੁਨ, ਸਰੁਸ—ਸਰੁਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸਰੁ, ਨਸਨਧੁਨ, ਸਰੁਸਨੁ ਨਰੁਗਮ, ਗਮਪਰਮਗਰੁਗ, ਰੁਸਨਧੁਨਰੁਸ ।
੪. ਗਮਪਧੁਪ, ਧੁਮਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸ, ਰੁਨਧੁਨ, ਰੁਸ—ਗਮ, ਰੁਗਮ, ਨਰੁਗਮ, ਗਮਪਧੁਮਪਗਮ, ਗਰੁਸ — ਨਰੁਗ, ਰੁਗਮ, ਗਮਪਧੁਪ, ਧੁਮ, ਪਗ, ਮਰੁ, ਗਰੁਸਨ, ਧੁਪ, ਮਪੁਨ, ਧੁਨਸਰੁਸ — ਸਰੁਗਮ— ।
੫. ਸਮ, ਮਪਧੁਪਮ, ਗਮਪਧੁਮਪਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸਨਧੁਨ, ਰੁਗਰੁਮ, ਪਧੁਪ, ਨ, ਧੁਨਧੁਪ, ਮਪਧੁਮ, ਪਗਮ ਰੁਗ, ਮਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸਰੁ, ਨਸਨਧੁਨ, ਨਰੁਗਮ, ਪਧੁਮਪਨ, ਸਰੁਸੰ, ਨਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਧੁਮਪਮਗ, ਰੁਸ, ਨੁਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮਪੁਨ, ਰੁਸ— ।

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

	੦ * ਕੁ ਨ ਕੀ	੩ ਰ ਤ ਨਿ ਧ	X ਸਨੁ ਧੁਨੁ ਸਰੁ ਗਮ	੨ ਪਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਨ
੧.				
੨.	• • • •	ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ ਨਸੁ,	ਗਮ ਪਧੁ ਮਪੁ ਗਮ	ਗਰੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਨੁਸੁ
੩.	ਕੁਗੁ ਰੁਮ ਗਰੁ ਸਰੁ	ਨਸੁ ਨਧੁ ਨਨੁ ਰੁਨੁ	ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ ਨਸੁ ਗਮ	ਪਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਨੁ
੪.	• • • •	ਨਨੁ ਧੁਨੁ ਨਧੁ, ਨਨੁ	ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ ਨਸੁ, ਮਮ	ਗਮ ਮਗੁ, ਮਮ ਗਰੁ
	ਸਰੁ ਨਸੁ, ਧੁਧੁ ਪ, ਧੁ	ਧੁਪੁ ਧੁਧੁ ਮਪੁ ਗਮ	ਗਰੁ ਨਸੁ, ਗਮ ਪਨ	ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ
੫.	ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ ਨਸੁ,	ਰੁਰੁ ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ	ਨੁਸੁ, ਮਮ ਗਰੁ ਸਨੁ	ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ ਨੁਸੁ, ਗਮ
	ਪਨ ਧੁਨੁ ਧੁਪੁ ਮਮ	ਗਰੁ ਸਨੁ ਧੁਪੁ ਮੁਪੁ	ਨਸੁ, ਗਮ ਪਨ ਸਰੁ	ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ
੬.	• • • •	• • • •	ਨਧੁ ਨਨੁ ਸਰੁ ਮਗੁ	ਰੁਸੁ, ਨਧੁ ਨਨੁ ਸਰੁ
	ਮਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ, ਨਧੁ	ਨਨੁ ਸਰੁ ਮਪੁ ਧੁਪੁ	ਮਗੁ ਰੁਸੁ, ਨਧੁ ਨਨੁ	ਸਰੁ ਮਪੁ ਨਸੁ ਨਧੁ
	ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ	ਨਧੁ ਨਨੁ ਸਰੁ ਮਪੁ	ਨਸੁ ਰੁਸੁ ਨਧੁ ਨਨੁ	ਧੁਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਨਧੁ
	ਨਨੁ ਕੁ ਨ ਕੀ			
੭	ਨਸੁ ਰੁਨੁ ਸਰੁ ਨਸੁ,	ਨਧੁ ਨਨੁ ਰੁਨੁ ਧੁਪੁ	ਮਪੁ ਨਸੁ, ਗਮ ਪ, ਗ	ਮਪੁ ਗਮ ਧੁਪੁ ਮਗੁ
	ਰੁਸੁ ਨਧੁ ਨਸੁ, ਨਸੁ	ਰੁਨੁ ਸਰੁ ਨਸੁ ਨਧੁ	ਨਨੁ ਰੁਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ	ਰੁਸੁ, ਨਸੁ ਰੁ, ਸ ਰੁਗੁ,
	ਕੁਗੁ ਮ, ਗ ਮਪੁ, ਮਪੁ	ਧੁ, ਪ ਧੁਨੁ, ਧੁਨੁ ਸਰੁ	ਨਸੁ ਧੁਨੁ ਪਧੁ ਮਪੁ	ਗਮ ਕੁਗੁ ਸਰੁ ਨਸੁ,
੮.	ਨਰੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ, ਨਰੁ	ਗਮ ਪਮ ਮਗੁ ਰੁਸੁ,	ਨਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪੁ	ਮਗੁ ਰੁਸੁ, ਨਰੁ ਗਮ
	ਪਧੁ ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ	ਰੁਸੁ, ਨਰੁ ਗਮ ਪਧੁ	ਨਸੁ ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ	ਰੁਸੁ, ਨਰੁ ਗਮ ਪਧੁ
	ਨਸੁ ਰੁਸੁ ਨਨੁ ਧੁਪੁ	ਮਗੁ ਰੁਸੁ, ਨਰੁ ਗਮ	ਪਧੁ ਨਸੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸੁ	ਨਨੁ ਧੁਪੁ ਮਗੁ ਰੁਸੁ
	* ਕੁ ਨ ਕੀ...			

੧. ਰਾਗ ਜਉੜੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰਹੀ ਰੰਗ ॥ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥
 ਤੂੰਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ਤੂੰਹੀ ਪਤਿ ਤੂੰਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥
 ਤੂੰਹੀ ਕ੍ਰਿਹਿ ਤੂੰਹੀ ਬਨਿ ਤੂੰਹੀ ਕਾਉ ਤੂੰਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥
 (ਕਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੩)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਨ	—	੨	ਸ	ਨ	ਰ	ਸ
੧	ਗ	ਨ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨਿ	ਧਿ	ਮ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਨ	—	੨	ਸ	—	੫	—
੧	ਗ	ਨ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨਿ	ਧਿ	ਮ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਰ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—
੧	ਗ	ਨ	ਕੀ	ਰ	ਤ	ਨਿ	ਧਿ	ਮ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	ਗੁ	—	ਗੁ	ਨ	ਸ	—	—
ਗੁ	ਕੁ	ੳ	ਰੀ	ਰ	ਸ	ੳ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਰੀ	ਜ	ਸ	ੳ	ੳ
—	ਨ	—	ਧੁ	ਨ	—	—	—	ਨ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਗੁ	—	ਪ	—
੧	ਗੁ	ੳ	ਰੀ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ	ਪ	ਗੁ	ੳ	ਰੀ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ੳ
ਪ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਗ	—	ਸ	—
ਗੁ	ਆ	ਸ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ਪੁ	ਭ	ਗੁ	ਗੁ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਦੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਫੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਚਉੜੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ॥੧॥
 ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥
 ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੮੮)

ਅਸਥਾਈ

	X												੨				੦					
ਬ																						
ਸ																						
ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਨ	—	ਨ	ਰੁ	ਕ	ਕ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	ਰੁ							
ਮ	ਰ	ਨ	ਜਾ	ਗੀ	ੜ	ਜਿ	ਨਾ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਤ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ੜ							
ਗ																						
ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਮ	ਕ	ਮ	ਕ	ਰੁ	ਸ										
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਬਿ	ਹੁੜ	ੜੜ	ਨ	ਜੀ	ਵ	ਨ	ਕਉ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ਮ	ੜ							

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

	ਗ												੨				੦					
ਸ																						
ਦੁ	ੜ	ਕ	ਫ	ਦੇ	ਹ	ਪਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਵ	ਭ	ਭਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ							
ਪ	—	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਕ	ਰੁ	—	ਸ	ਰੁ							
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਜ	ਪਹਿ	ੜ	ਰੈ	ਆ	ੜ	ਫ	ਮ	ਘਾ	ੜ	ਤੀ	ੜ							

—ਸਥਾਈ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਠੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦					੧					੨						
	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ
ਰ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ
ਰ	ਚ	ਨਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ਬ	ਨਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸਾ	ਧੋ	
ਰ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ	ਕ	ਗ	ਚ	ਠ
ਰ	ਚ	ਨਾ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਮ	ਬ	ਨਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸਾ	ਧੋ	
ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗੁ	ਸ	
ਇ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ੳ	ਇ	ਕ	ਅ	ੳਸ	ਬਿ	ਰ	ਮਾ	ੳ	ਨੈ	ੳ	
ਸ	ਰੁ	ਸ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨ	—	ਸ	—	—	ਨ			
ਅ	ਚ	ਰ	ਜ	ਲ	ਖਿ	ਓ	ਨ	ਜਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸਾਧੋ...		

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	—	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	—	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—
ਕਾ	ੳ	ੳ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ੳ	ਧ	ੳ	ਮੋ	ਹ	ਬ	ਸ	ਪ੍ਰਾ	ੳ	ਨੀ	ੳ
ਮ	ਮ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਹ	ਰਿ	ਮੁ	ੳ	ਰ	ਤ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਰੁੰ	ਠ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਝੂ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਤ	ਨ	ਸਾ	ੳ	ਚਾ	ੳ	ਕ	ਰ	ਮਾ	ੳ	ਨਿਓ	ੳ

ਮ — ਯੁ ਪ | ਮ — ਪ ਮ | ਗ ਰੁ ਗ — | ਰੁ ਸ਼ ਯੁ ਨ
 ਜਿਉ ਟ ਸੁ ਪ | ਨਾ ਟ ਰੈ ਟ | ਨਾ ਟ ਈ ਟ | ਟ ਟ, ਸਾ ਧੋ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ੳ. ਰਾਗਾ ਗਉੜੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਜੇ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੇ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥
 ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੇ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥
 ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੁਨਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪੂਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਕਾ ੧੮੫)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					੪					੫	੬
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	ਸਰੁ	ਨ	
ਸਾ	ਟ	ਈ	ਟਟ	ਟ	ਮਿ	ਲੀ	ਐ	ਕੇ	ਹ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਕਹਹੁ	ਗੁ	
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਯੁ	—	ਪ	—	
ਸਾ	ਟ	ਈ	ਟਟ	ਟ	ਮਿ	ਲੀ	ਐ	ਕੇ	ਹ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	
—	ਮੁ	—	ਮੁਪ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਕਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ			
ਟ	ਜੋ	ਟ	ਬਿਟ	ਬ	ਰ	ਜ	ਤ	ਤਿ	ਸ	ਸਿਉ	ਟ	ਨੈ	ਹ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਯੁ	—	ਪ	ਯੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਯੁ	ਨ	—
ਜੋ	ਟ	ਪ	ਰਾ	ਟ	ਇਉ	ਟ	ਸੋ	ਟ	ਈ	ਟ	ਅ	ਪ	ਨਾ	ਟ
—	ਯੁ	ਪ	ਯੁ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	
ਟ	ਜੋ	ਤ	ਜ	ਛੋ	ਛੋਨ	ਤਿ	ਸ	ਸਿਉ	ਟ	ਮ	ਨ	ਰਚ	ਨਾ	ਕਹਹੁ ਗੁ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
												ਸ — ਹਾ 5			
ਸ	ਰ	—	ਗ	ਮਗ	ਰ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਨ	—
ਜੀ	ਮਿ	5	ਲਉ	55	ਮੇ	5	ਗੀ	ਮਾ	ਈ	5	5	5	5	5	5
ਧੁ	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਨ	ਧੁ	ਨ	—
5	5	5	ਕਵ	ਨ	ਫੁ	5	ਨ	ਪ੍ਰਾ	5	ਨ	5	ਪ	5	ਤ	5
—	—	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	—
5	5	5	ਮਿ	ਲਉ	ਮੇ	5	ਗੀ	ਮਾ	ਈ	5	5	5	5	—	—

ਅੰਤਰਾ

												ਸ — ਰੂ 5			
ਸ	—	ਰ	ਗ	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਪ	5	5	ਗੀ	5	ਨ	5	5	5	5	5	5	5	5	ਬੁ	ਧ
ਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਮ	—	ਗ	—	ਰੁ	ਗ	—	—	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬ	ਲ5	5	ਗੀ	5	ਨੀ	5	5	5	5	5	5	5	5,	ਮੇ	ਹਿ
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਫੁ	ਰੁ	—	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਪ	ਰ	ਦੇ	5	5	ਸ	5	ਨ	ਦੁ	5	ਰ	ਤੇ	ਆ	5	ਈ	5
ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—	ਨ	ਧੁ	ਨ	—
5	5	5	ਕਵ	ਨ	ਫੁ	5	ਨ	ਪ੍ਰਾ	5	ਨ	5	ਪ	5	ਤ	5

—	—	ਧੁ	ਨੁ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ
ੳ	ੳ	ੳ	ਮਿ	ਲਉ	ਮੇ	ੳ	ਰੀ	ਮਾ	ਈ ..

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਨੋਟ—ਗਉੜੀ ਦੀ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

੬. ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆਂ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ ॥੫੨॥

(ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੪੧੯)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			ਰੁ	—
															ਜਿ	ੳ
ਰੁ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	—	ਨੁ	—
ਗੁ	ਰ	ੳ	ਚ	ਰ	ਨੀ	ੳ	ਲ	ਗੀ	ੳ	ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਧੁ	—	—	ਪੁ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	—			
ੳ	ੳ	ੳ	ਸੇ	ੳ	ਦਾ	ੳ	ੜੀ	ਆ	ੳ	ਸ	ਚੀ	ਆ	ੳ			

ਅੰਤਰਾ

															ਸ	ਸ
															ਅ	ਨ
ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ
ਦਿ	ਨ	ੳ	ਸੇ	ਵ	ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ਰ
ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	—	ਗ	—	ਰੁ	ਗ	—	—	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਆ	ਧ	ੳ	ਣਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਅ	ਨ
ਸ	ਸ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	—	ਨੁ	—
ਦਿ	ਨ	ੳ	ਅ	ਨ	ਦ	ੳ	ਰ	ਚੈ	ੳ	ਨ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਧੁ	—	—	ਪੁ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	—			
ੳ	ੳ	ੳ	ਸੇ	ੳ	ਦਾ	ੳ	ੜੀ	ਆ	ੳ	ਸ	ਚੀ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਨੋਟ—ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ ।

੭. ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥
 ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥
 ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੈ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥
 ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥
(ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੮੯)

ਅਸਥਾਈ

×		੦		੨		੩		੦	
ਸ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਮ	—	—	ਮ
ਬਿ	ਨ	ੜ	ਗੰ	ਬਿੰ	ੜੜ	ਦ	ੜ	ੜ	ਨਾ
ਗ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਸ	—	—	—
ਦੀ	ੜ	ਸੈ	ੜ	ਕੰ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	—	ਰੁ
ਕ	ਰ	ਨ	ਕ	ਰਾ	ੜ	ਵ	ਨ	ੜ	ੜ
ਗ	ਗ	ਮ	—	ਗ	ਗੁ	ਸ	—	ਨੁ	—
ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

	—	੪							
ਮ	ੜ	ਧੁ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਦੇ	ੜ	ਕ	ਬ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾ
ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਨ	—	ਧੁ	ਪ
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ
ਵਿ	ਸ	ਗੀ	ੜ	ਤਿ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪ
ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ
ਰਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਫੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੮. ਰਾਜ ਗਉੜੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਕਵਨ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੫ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

×		੨		੦		੩		
ਸ	ਰੁ	ਸਰੁ	ਗ	ਰੁਸ	ਨ	ਸ	ਨ	ਧੁ ਮੁਖੁ
ਕਵ	ਨ	ਗੁ	ੳ	ਨੳ	ਪ੍ਰਾ	ਨ	ਪ	ੳ ਰੳ
ਨ	ਨ	ਸ	—	ਰੁ	ਮ	ਪਗ	ਮ	— ਗਰੁ
ਮਿ	ਲਉ	ਮੇ	ੳ	ਰੀ	ਮਾ	ੳੳ	ਈ	ੳ ੳੳ

ਅੰਤਰਾ

		ਪ						
ਮ	—	ਪੁ	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—
ਰੁ	ੳ	ਪ	ੳ	ੳ	ਹੀ	ੳ	ਨ	ੳ ੳ
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨਪੁ	ਨ	— ਧੁਪ
ਬੁ	ਧ	ਬ	ੳ	ਲ	ਗੀ	ੳੳ	ਨੀ	ੳ ੳੳ
ਗ								
ਮ	ਮ	ਮ	—	ਮਗ	ਪ	ਧੁ	ਪ	— ਧੁ ਮ
ਮੰ	ਹਿ	ਪ	ੳ	ਰੳ	ਦੇ	ੳ	ਸ	ੳ ੳ ਨ
ਗ								
ਦੁ	ਰੁ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਪਗ	ਮ	— ਗਰੁ
	ੳ	ਰ	ੳ	ਰੇ	ਆ	ੳੳ	ਈ	ੳ ੳੳ

ਨੋਟ :— ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲਿਖੀ ਛੋਟੀ ਰਿੰਨਤਾਲ ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੩	੦	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪
ਸ	੫	੫	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
ਕ	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
੨	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਅੰਤਰਾ-ਸੂਲਫਾਕ (ਚਤੁਰ ਤਾਲ ਦੀ ਚੌਥੂਨ ਲਯ ਵਿਚ)

×	੦	੨	੩	੦	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪	੪
ਸ	੫	੫	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
ਕ	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
੨	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਤਾਲ-ਰੂਪ (ਤਿਛੂਨ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕	੧	੨	⊕	੧	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਸ	੫	੫	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
ਕ	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
੨	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਮ	—	ਮ	ਗ	ਚ	ਕ	—	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਚ	ਸ	—
ਗੁ	ੜ	ਣ	ਪੂ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਗਿਆ	ੜ	ਨ	ਧਿਆ	ੜ	ਨ	ੜ
ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	—	ਧ	ਨ	—	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸ	ਗ	ਲ	ੜ	ਘਾ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸ	ਰ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ	—	ਮ	ਮ
ਜਿ	ਸ	ੜ	ਕ	ਰ	ਕਿ	ਚ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਘ
ਗ	ਰ	ਰ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਠ	—	ਸ	—	—	—
ਕੁ	ਰ	ਮਿ	ਠ	ੜ	ੜ	ਦ	ਦਿਆ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅਸਥਾਈ ਦੂਜੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਚੌਥੀ ਲਯ ਵਿਚ)

x				੨				੦				੩	
*	ਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—
*	ਤਿ	ਸ	ਹੀ	ਕੁ	ਨ	ਤਿ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ਪੂ	ਭ	ਜਾ	ੜ
*	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਕ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—
*	ਜਿ	ਸ	ਕੀ	ਮਾ	ੜ	ਨ	ਲੇ	ਇ	ੜ	ਪੂ	ਭ	ਦਾ	ੜ

ਅੱਗੇ 'ਚਤੁਰ ਤਾਲ' ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਗਾ ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। (ਸੂਰ ਚਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

SIKHBOOKCLUB.COM

—ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ—

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਵਾਦੀ—ਰੁ	ਠਾਟ—ਪੂਰਬੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਰੁ-ਪ', ਸ ਪ, ਤੇ ਸ ਪੁ ਦੀ ਸੁਰ-ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ - ਸ, ਰੁ ਗ ਰੁ, ਪ, ਮੱਪ, ਧੁ ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ, ਰੁੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮੰ ਗ ਰੁ, ਸ ਨ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ—ਨੁ ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਸ ।

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਇਕ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੇ ਮਧੁਰ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਗ ਵਿਚ ਪੂਰਬੀ ਦੀ ਛਾਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੂਰਬੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੁਝ ਰਾਗ ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ—ਬਸੰਤ, ਪਰਜ, ਪੂਰੀਆ ਧਨਾਸਰੀ ਆਦਿ ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਜੋਤਸ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ, ਮਾਲਸ੍ਰੀ, ਗਉੜੀ ਇਤਿਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਨਾਲ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੂਰਬੀ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਤ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਜਾਂ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ "ਸ ਰੁ ਮੱਪ" ਇੰਜ ਸਿੱਧੀ ਤਾਨ ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਾਈਦੀ, ਸਗੋਂ "ਸ, ਰੁ ਗ ਰੁ ਪ, ਧੁ ਪ, ਮੱਧੁ ਨ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਾਰ ਖੜਜ ਤੇ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਦੀ 'ਰੁ ਪ' ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਉਤ੍ਰਾਗ ਵਿਚ "ਪ, ਮੱਪ, ਧੁ ਪ, ਮੱਧੁ ਨ, ਸ" ਇੰਜ ਸ੍ਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਦੇ ਸੁਰ ਲਾਈਦੇ ਹਨ। ਅਵਰੋਹ

ਮ

ਕਰਨ ਸਮੇਂ "ਸੰਨ, ਰੁੰਨ ਧੁ ਪ, ਗ ਰੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਸ" ਇੰਜ ਮੱਧੁ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ "ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਸ" ਗਉੜੀ ਭੈਰਉ ਠਾਟ "ਰੁ ਗ ਰੁ ਮ, ਗ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧੁ ਨ, ਰੁ ਸ" ਇੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ-ਕੌਮਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ, ਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਸ, ਸਰੁਨ, ਸਰੁ, ਰੁਗਰੁ, ਸ— ।
੨. ਨਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ ।
੩. ਸ, ਰੁਗਰੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਨਧੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਸ, ਰੁਗਰੁਪ, ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਧੁਨ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਸ, ਨਰੁਗਰੁਪ, ਧੁਪ, ਮੰਧੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਗਰੁਪ, ਧੁਪ, ਮੰਧੁ, ਮੰਗਰੁ, ਸਰੁਨਧੁਨ, ਰੁਸ ।
੪. ਸਰੁਗਰੁ ਮੰਧੁ—ਮੰਗ, ਰੁਗਰੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਪ, ਮੰਧੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ, ਮੰਧੁ, ਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਸੰ, ਰੁਨਧੁਪ, ਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ ।
੫. ਪ, ਮੰਧੁ, ਮੰਧੁਨ, ਸੰ—ਸੰਰੁਨਸੰਨਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਮੰਗਰੁ, ਰੁਗਰੁਪ, ਮੰਗਰੁਸ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ, ਰੁਗਰੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਸੰਰੁਸੰ—ਸੰਨ, ਰੁਗਰੁਸੰਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਰੁਨਧੁਪ, ਮੰਗਰੁ, ਰੁਪ— ਮੰਧੁਮੰਗਰੁ, ਨਧੁਨ, ਰੁਸ— ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਗੁਰੂੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯						
੧.	ਕ	ਰ	ਡੇ	ਛਉ	ੜ	ਤ	ਪੁ	ਨ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਪ	ਧੁਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੨.	ਨਧੁ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਪ	ਧੁਪ	ਮੰਧੁ	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਧੁਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੩.	ਸਨੁ	ਧੁਨੁ	ਮੰਧੁ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਮੰਧੁ	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਨਨ	ਰੁੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰੁਸ
੪.	ਸਨੁ	ਧੁਨੁ	ਮੰਧੁ	ਨਸ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਪ	ਧੁਪ
	ਮੰਧੁ	ਨਨ	ਧੁਪ,	ਮੰਧੁ	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਧੁਨ	ਧੁਪ,	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਮੰ	ਗਰੁ	ਸਸ
੫.	ਸਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਮੰਪ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਮੰਪ	ਨਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ
	ਰੁਸ,	ਮੰਪ	ਨਸੰ	ਰੁੰਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਮੰਪ	ਨਸੰ	ਨਰੁ	ਗੰਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੬.	ਨੁਨ	ਧੁਪ,	ਸਸ	ਨਧੁ,	ਰੁਰੁ	ਸਨੁ,	ਮੰਮੰ	ਗਰੁ
	ਧੁਧੁ	ਪਮੰ,	ਨਨ	ਧੁਪ,	ਰੁੰਰੁ	ਸੰਨ,	ਗੰਗ	ਰੁੰਸੰ	ਮੰਮੰ	ਗੰਰੁ,	ਸੰਨ	ਨਧੁ	ਧੁਪ	ਪਮੰ	ਮੰਗ	ਗਰੁ
	ਰੁਸ,	ਪਪ	ਮੰਪ	ਨਨ	ਪਨ	ਸੰਸੰ	ਨਸੰ	ਗੰਗ	ਰੁੰਰੁ	ਸੰਸੰ	ਨਨ	ਧੁਧੁ	ਪਪ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਰੁਸ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਹ	ਮ	ਗ	ਰੀ	ੜ	ਬ	ਮ	ਸ	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਨਧੁ	ਨਨ	ਰੁੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੨.	ਮੰਧੁ	ਨਸੰ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਪ	ਨਨ	ਰੁੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ
੩.	ਮੰਧੁ	ਨਸੰ	ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਨਰੁ	ਗਰੁ	ਪਪ	ਮੰਧੁ	ਨਨ	ਧੁਨ	ਸੰਸੰ
੪.	ਰੁੰਰੁ	ਸੰ,	ਰੁੰ	ਰੁੰਸੰ	ਨਸੰ,	ਧੁਧੁ	ਪ,	ਧੁ
	ਰੁਰੁ	ਸਰੁ	ਰੁਸ	ਨਸ,	ਸਮੰ	ਰੁਪ	ਮੰਧੁ	ਪਸੰ	ਰੁਮੰ	ਗਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਮੰ	ਗਰੁ	ਸਸ
੫.	ਮੰਧੁ	ਨ,ਮੰ	ਧੁਨ,	ਮੰਧੁ	ਸੰਰੁ	ਸੰਨ	ਧੁਮੰ	ਗਰੁ,	ਪਮੰ	ਗਰੁ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਨਰੁ	ਗ,	ਰ	ਮੰਪ,
	ਨ,ਧੁ	ਨਸੰ,	ਨਰੁ	ਗ,ਰੁੰ	ਮੰਪ,	ਮੰਮੰ	ਗੰਗ	ਰੁੰਰੁ	ਸਸੰ	ਨਨ	ਧੁਧੁ	ਪਪ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਰੁਰੁ	ਸਸ
੬.	ਰੁੰਰੁ	ਗੰਰੁ	ਸੰਨ,	ਸੰਸੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ,	ਨਨ	ਨਧੁ	ਪਮੰ,	ਧੁਧੁ	ਧੁਪ	ਮੰਗ,	ਪਪ	ਪਮੰ	ਗਰੁ,	ਮੰਮੰ
	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਰੁਰੁ	ਗਰੁ	ਸਨੁ	ਸੜ,	ਰੁਗ	ਰੁਰੁ,	ਮਪ	ਮੰਮੰ,	ਪਧੁ	ਪਪ,	ਨਸੰ	ਨਨ,	ਸੰਰੁ	ਸੰਸੰ

੨. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਉ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਬੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੪)

ਅਸਥਾਈ

੦										੨		ਨ ਧੁ ਪੁ		ਨ ਭ		
ਰ	ਗ	ਰੁ	ਮੁ	ਕ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	ਨੁ	ਸ	—	—
ਮਿ	ਲ	ਬ	ਕਉ	ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਮ	ਨ	ਲਾ	ੳ	ਕੀ	ੳ	ੳ	ੳ,	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਰੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਮੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	—
ਪਾ	ੳ	ਇ	ਲ	ਕਉ	ੳ	ਮੇ	ਹਿ	ਕ	ਰਉ	ੳ	ਬੇ	ੳ	ਨ	ਈ	ਕਉ	—
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੁ	—	ਧੁ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਸੰ	ੳ	ਤ	ਮਿ	ਲੈ	ੳ	ਵ	ਡ	ਭਾ	ੳ	ਗੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਪ੍ਰਭ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਨੁ	ਧੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	—
ਮ	ਨ	ਅ	ਰ	ਪਉ	ੳ	ਧ	ਨ	ਗਾ	ੳ	ਖਉ	ੳ	ਆ	ੳ	ਗੋ	ੳ	—
ਸ	ਸ	ਪ	—	ਮੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਨ	ਮੁ	ਕ	ਰੁ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	—
ਮ	ਨ	ਕੀ	ੳ	ਮ	ਤ	ਮੁ	ਹਿ	ਸੰ	ਗ	ਲ	ਡਿ	ਆ	ਗੀ,	ਪੁ	ਭ	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ।

੩. ਰਾਗ ਚਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਪਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤ੍ਰੁ ਲਾਵਉ ॥

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X				੨				੦				੩		
												ਸਰੁ	ਨ	ਸ
												ਸਾ	ਠ	ਧ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮੱ	—	ਪ	ਧੁ	ਮੱ	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਗ	ੜ	ਬਿੰ	ਦ	ਕੇ	ੜ	ਗੁ	ਨ	ਗਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੁ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਰੁ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ
ਮਾ	ੜ	ਨ	ਜ	ਜ	ਨ	ਮ	ਅ	ਮੱ	ੜ	ਲ	ਕ	ਪਾ	ੜ	ਇਓ
ਮੁ	ਪ	ਨ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ		
ਬਿ	ਰ	ਥਾ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਹਿ	ਗ	ਵਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ੜ	ਸਾਧੋ	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱ	—	ਧੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਪ	ਰਿ	ਤ	ਪੁ	ਨੀ	ੜ	ਤ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਨ	ਬੰ	ੜ	ਧ	ਹ	ਰਿ
ਰੁ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ਸ	ਰ	ਨ	ਤਾ	ਤਿ	ੜ	ਤੁ	ਮ	ਆ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮੱ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ
ਗ	ਜ	ਕੋ	ੜ	ਤ੍ਰਾ	ੜ	ਸ	ਮਿ	ਟਿਓ	ੜ	ਜਿ	ਹ	ਸਿ	ਮ	ਰ	ਤ
ਨ	ਰੁ	ਪ	—	ਮੱ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ			
ਦੁ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ਹੇ	ੜ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ	ੜ	ਵਉ	ੜ	ੜ	ਸਾਧੋ...		

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੪. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਰਾਖ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
 ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਸੰਤੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥
 ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਗ	ਮ	੩	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨ	—	ਸ	—	੨	ਨ	ਧੁ	ਨ
ਰਾ	ੜ	ਖ	ਪਿ	ਤਾ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ਖ	ਪਿ	ਤਾ	ੜ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਨ
ਮੋ	ੜ	ਗਿ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਰੁ	ਨ	ਸ	ਭ	ਗੁ	ਨ	ਤੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਧੁ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਪਾ	ੜ	ਚ	ਬਿ	ਖਾ	ੜ	ਦੀ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕ	ਗ	ਰੀ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧੁ	ਨ	—	—	—	ਧੁ	ਪ	—	—
ਰਾ	ੜ	ਮੁਹੁ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਖ	ਨ	ਰਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	—
ਖੰ	ੜ	ਦ	ਕ	ਰਹਿ	ੜ	ਅ	ਰ	ਬਹੁ	ੜ	ਭ	ਸੰ	ਤਾ	ੜ	ਵਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਆ	ੜ	ਦਿਓ	ੜ	ਸ	ਰ	ਨ	ਤੁ	ਹਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥
 ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤ ਲੋਹੀ ॥
 ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਈ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੭)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦				
ਮੱ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	ਸ
ਕੁ	ਬਿ	ਠ	ਕ	ਵ	ਨ	—	—	ਰੀ
ਨ	—	—	ਨ	—	ਸਰੁ	—	—	—
ਝਾ	ੜ	ਫੇ	ੜ	ਤੋ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਠ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਪ	—	—	—	ਪ
ਤੇ	ੜ	ਗੇ	ੜ	ਰੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ
ਮੱ	ਮੱ	ਪ	ਧੁ	ਮੱ	ਧੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਗ	ਲ	ਦੇ	ਖ	ਝੀ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ	ਮੱ	ਪ	ਪ	ਠ	—	ਸ	—	—	ਸ
ਮੱ	ਰ	ਗ	ਪ	ਇਆ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ਮਿ
ਰੁੰ	ਦੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਠ	ਸ	ਸ	—	—
ਰ	ਓ	ਝੁਅ	ੜ	ਮੰ	ੜ	ਤ	ਲ	ੜ	ੜ
ਠ	ਠ	ਰੁੰ	ਠ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	—
ਸ	ਗ	ਲ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ਠ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮੱ	—	ਗ	ਰੁ	ਮੱ	ਗ	ਰੁ	—	—	—
ਏ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ਓ	ੜ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ

— ਬਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਚਉਤੀ ਪੂਰਬੀ, ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਣਾਈ ॥

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੯, ਪੰਨਾ ੨੧੯)

ਅਸਥਾਈ

X		੦	੨	੩	੦			
ਨ	ਗ	ਗ	ਗ	ਸ	ਨ	੩	੦	—
ਸਾ	ੳ	ਧੋ	ੳ	ਰ	ਚ	ਨਾ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਸ	—	—
ਰਾ	ੳ	ਮ	ਬ	ਨਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ
ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਪ	—	—	—	ਪ
ਇ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਸੈ	ੳ	ੳ	ੳ	ਇ
ਮੁ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਮੁ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਅ	ੳਸ	ਬਿ	ਰ	ਮਾ	ੳ	ਠੈ	ੳ	ੳ
ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੁ	ਗ
ਅ	ਚ	ਰ	ਜ	ਲ	ਬਿ	ਓ	ਨ	ਕਾ

ਅੰਤਰਾ

ਪ		੦	੨	੩	੦			
ਮੁ	—	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਕਾ	ੳ	ੳ	ਮ	ਕੋ	ੳ	ਧ	ੳ	ੳ
ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਨ	ਕੇ	—	ਸੰ	—	—
ਮੁ	ਹ	ਬ	ਸ	ਪ੍ਰਾ	ੳ	ਠੀ	ੳ	ੳ
ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ
ਹ	ਰਿ	ਮੁ	ੳ	ਰ	ਰ	ਬਿ	ਸ	ਰਾ

—ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਠੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੭. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਤਾਲ-ਚੰਦਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥
 ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
 ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬੁਪਾਰੁ ॥
 ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥
 ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥
 ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥
 ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭੁ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੨	੩
			ਰੁ ਸ ਨ ਮੋ ਟ ਰਾ ਟ
ਸ — —	ਰੁ ਗ ਰੁ —	ਸ — —	ਨੁ — ਧੁ —
ਟਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਡਾ ਟ	ਲਾ ਟ ਟ	ਦਿਆ ਟ ਟ ਟ
ਨ — —	ਨੁ — — ਨੁ	ਰੁ — ਰੁ	ਸੁ — ਸੁ ਨੁ
ਜਾ ਟ ਟ	ਇ ਟ ਟ ਚਾ	ਟ ਟ ਮ,	ਮੋ ਟ ਰਾ ਟ
ਸ — —	ਰੁ — ਰੁ —	ਸ — —	ਨੁ — ਧੁ —
ਟਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਡਾ ਟ	ਲਾ ਟ ਟ	ਦਿਆ ਟ ਟ ਟ
ਨ — —	— — — ਨੁ	ਨੁ — —	ਧੁ — — —
ਜਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਇ	ਰੋ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰੁ — —	ਰੁ — ਰੁ —	ਰੁ — —	ਪੁ — — —
ਕੋ ਟ ਟ	ਕੋ ਟ ਨੁ ਟ	ਜਾ ਟ ਟ	ਕੋ ਟ ਟ ਟ
ਪ ਮ —	ਧੁ — ਮ ਮ	ਗੁ ਰੁ —	ਸੁ ਰੁ ਨੁ —
ਰਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮ	ਕੋ ਟ ਟ	ਮੋ ਟ ਰਾ ਟ

ਟਾਂਡਾ—

ਅੰਤਰਾ

	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
	ਘ	ਟ	ਅ	ਵ	ਘ	ਟ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
—	—	—	ਨ	ਨ	ਰੁ	ਰੁ	ਪ	—	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਫੁ	ਗ	ਰ	ਘ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਪ	—
ਪ	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨ	—	—	—	—
ਇ	ਕ	ਸ	ਨਿ	ਰ	ਗੁ	ਲ	ਬੇ	ਸ	ਸ	ਧ	—
ਪ	—	—	ਮ	—	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਧ	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਮਈ	ਏ	ਸ	ਸਿਉ	ਸ	ਸ	ਨ	—
ਨ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਗੰ	ਨ	ਧ	—	—	—
ਇ	ਕ	ਸ	ਬੇ	ਸ	ਸ	ਨ	ਕੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—
ਮੇ	ਰੀ	ਸ	ਪ੍ਰੰ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਖ	ਸ
ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ
ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਸ	ਮੇ	ਸ

ਨੋਚ — ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਨਾ ਬਸੀਨਾ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ।

(ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਵਾਦੀ — ਰੁ ਠਾਟ — ਪੂਰਬੀ | ਸਮਾਂ — ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ ਯੁ ਜਾਤੀ — ਓਡਵ-ਖਾਡਵ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼ — 'ਰੁ—ਯੁ' ਦੀ ਸੁਰ-ਜੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ — ਸ, ਰੁ ਮੱ ਯੁ, ਨ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ — ਸੰ ਨ ਯੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ — ਸ, ਨ, ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ, ਯੁ — ਮੰ ਗ ਰੁ, ਨ, ਯੁ ਨ, ਰੁ ਸ ।

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਇਕੱਤੀਹ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਮਾਰੂ ਦੋ ਅਜੇਹੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਖੂਬ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਹੁਣ ਨਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਬੰਰਾਗਣ, ਚੌਤੀ ਇਤਿਆਦਿ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਣੇ ਕਠਿਨ ਹਨ। ਦਾਸ ਨੂੰ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਦੀਆਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਸ਼ਬਦ-ਰੀਤਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਚਾਲੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਰਬਾਬੀ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਕ ਭਾਈ ਬਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸੂਰਮਾ ਸਿੰਘ) ਤੋਂ ਜੋ ਸ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਐਬਟਾਬਾਦ) ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਸਨ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਅਗੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਤ-ਭੇਦ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਸੁਭਾਵਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਰਾਗ ਨਿਯਮ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੂਜੇ ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਕੇਵਲ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਲਿਖਣ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ, ਸਗੋਂ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ (ਬੰਦਿਸ) ਢਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫਟ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਰਿਖਭ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੈਵਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸੁਰੂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇੰਜ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇਕ ਮੁਖ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪੂਰਬੀ ਠਾਟ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਥਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਨ, ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮੰ ਗ ਰੁ—ਯੁ, ਨ ਯੁ ਮੰ ਗ ਰੁ, ਸ ਰੁ ਨ ਯੁ ਨ, ਮੁੱਯੁ, ਨ ਰੁ ਸ"

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੈ, ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਚੀਜਾ ਨੰਬਰ ਹੈ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸਨ, ਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਸਰੁਨਪੁਨ, ਰੁਸ — ਨਰੁਨਪੁ, ਮੰਪੁਨ, ਪੁਨਰੁ, ਗਰੁਮੰਗਰੁਸ— ।
੨. ਰੁਗਰੁ, ਸਰੁਨਸਨਪੁ, ਮੰਪੁਨ, ਰੁਨਪੁ, ਮੰਪੁਨਰੁ, ਸ—ਸਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਸਰੁਨਪੁ ਮੰਪੁਨਰੁਸ— ।
੩. ਨਰੁਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਪੁ—ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ, ਨਰੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਪੁ—ਨਪੁਮੰਗਰੁ, ਨਰੁਨਪੁ, ਨਰੁਸ—ਨਰੁਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ— ।
੪. ਸਰੁ, ਗਰੁ, ਨਰੁਮੰਗਰੁ, ਯੁ—ਮੰਪੁਨ, ਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਮੰ, ਯੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਸਰੁਨੁਪੁਨ, ਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਨ, ਨਰੁ, ਰੁਸ — ਸਰੁ—ਪੁ—ਮੰਗਰੁ, ਮੰਪੁਨਪੁ, ਮੰਪੁਨਸ—ਨਰੁੰਨਪੁ, ਮੰਪੁਨਰੁ— ਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਮੰਗਰੁ, ਨਰੁਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਨਸ— ਸੰਰੁੰਨਸੰਨਪੁਨ, ਰੁੰਨਪੁਮੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਨਰੁਸ— ।
੫. ਮੰਪੁ, ਮੰਪੁਨ, ਨਸ—ਨਰੁੰਗਰੁ, ਸੰਰੁੰਨਪੁ, ਮੰਪੁਨਸ—ਨਰੁ, ਰੁੰਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਨਰੁੰਨਪੁ, ਮੰਪੁਸ—ਨਰੁੰਸ, ਸੰਰੁੰਨਸ ਪੁਨਮੰਪੁ, ਮੰਗਰੁ, ਮੰਪੁਨਸ—ਨਰੁੰਸ, ਗਰੁ, ਮੰਗਰੁ, ਸੰਰੁੰਨਪੁ, ਨਪੁਮੰ, ਯੁਮੰਗ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ, ਨਰੁਗਰੁਮੰਪੁਨਯੁਮੰਗਰੁ, ਨਪੁਨ, ਰੁ—ਰੁਸ, ਰੁਪੁ—ਮੰਗਰੁ, ਨਪੁਨ, ਰੁਸ— ।

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੩	×	੨
੧.	ਮਿਠਾ ਜ ਗ	ਦੀ ਟ ਸ ਮਿ	ਨਰੁ ਗਰੁ ਮੱਧੁ ਨਧੁ	ਮੰਗ ਰੁਮ ਕਰੁ ਸੜ
੨.	.	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੱਧੁ ਨਸ	ਨਰੁ ਗਰੁ ਮੱਧੁ ਨਸ	ਨਧੁ ਮੱਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ
੩.	ਰੁਗ ਰੁਮ ਕਰੁ ਮੱਧੁ	ਮੰਗ ਰੁਮ ਧੁਨ ਧੁਮ	ਗਰੁ ਮੱਧੁ ਨਸ ਰੁਸ	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ
੪.	.	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੱਧੁ ਨਨ,	ਧੁਨ ਰੁਰੁ, ਨਰੁ ਮੰਮ,	ਰੁਮ ਧੁਧੁ, ਮੱਧੁ ਨਨ,
	ਧੁਨ ਰੁਰੁ ਨਰੁ ਮੰਮ	ਗੰਗੁ, ਗੰਗੁ ਰੁਸ, ਰੁਰੁ	ਸੰਨ, ਸੰਸ ਨਧੁ, ਨਨ	ਧੁਮ, ਧੁਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ
੫.	ਨਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਮੰਮ	ਗਗ ਰੁਸ, ਧੁਧੁ ਮੰਮ	ਗਗ ਰੁਸ, ਨਨ ਧੁਧੁ	ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਸ, ਰੁਰੁ
	ਨਨ ਧੁਧੁ ਮੰਮ ਗਗ	ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗਰੁ ਮੰਮ	ਗੰਗੁ ਰੁਰੁ, ਸੰਸ ਨਨ	ਧੁਧੁ ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਸ,
੬.	.	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਰੁਰੁ	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੱਧੁ ਨਸ,	ਧੁਧੁ ਮੱਧੁ ਧਮ ਧੁਧੁ
	ਮੱਧੁ ਨਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਰੁਰੁ	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ	ਰੁਗ ਰੁਰੁ, ਮੱਧੁ ਮੰਮ,
	ਧੁਨ ਧੁਧੁ, ਨਸ ਨਨ,	ਰੁਰੁ ਰੁਰੁ, ਮੰਮ ਗੰਗੁ	ਰੁਰੁ ਸੰਸ ਨਨ ਧੁਧੁ	ਮੰਮ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸੜ

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਜੋ ਕਿ ਛ	ਹੈ ਟ ਆ ਸੁ	ਨਰੁ ਨਧੁ ਮੰਗ ਰੁਸ,	ਨਰੁ ਕਰੁ ਮੱਧੁ ਨਸ
੨.	.	ਸੰਸ ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਮ,	ਧੁਧੁ ਮੰਗ, ਮੰਮ ਗਰੁ,	ਗਗ ਰੁਸ, ਮੱਧੁ ਨਸ
੩.	ਰੁਰੁ ਰੁਸ, ਨਰੁ ਨਧੁ,	ਮੱਧੁ ਮੰਗ, ਰੁਗ ਰੁਸ,	ਨਰੁ ਗਗ, ਰੁਮ ਧੁਧੁ,	ਮੱਧੁ ਨਨ, ਧੁਨ ਸੰਸ
੪.	.	ਨਰੁ ਮੰਮ ਕਰੁ, ਗੰਗੁ	ਰੁਗ ਰੁਸ, ਰੁਰੁ ਨਰੁ	ਨਧੁ, ਨਨ ਧੁਨ ਧੁਮ,
	ਧੁਧੁ ਮੱਧੁ ਮੰਗ, ਮੰਮ	ਕਰੁ, ਗਗ ਰੁਗ	ਰੁਸ, ਨਰੁ ਗ,ਰੁ ਮੱਧੁ,	ਮੱਧੁ ਨ,ਧੁ ਨਸ ਰੁਸ
੫.	ਮੰਮ ਕਰੁ, ਮੰਗ ਰੁਸ	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਨਧੁ,	ਨਨ ਧੁ,ਨ ਨਧੁ ਮੰਗ,	ਧੁਧੁ ਮੱਧੁ ਧੁਮ ਗਰੁ,
	ਮੰਮ ਕਰੁ, ਮੰਗ ਰੁਸ	ਰੁਰੁ ਸ,ਰੁ ਰੁਸ ਨਧੁ,	ਨਰੁ ਗਰੁ, ਰੁਮ ਧੁਮ,	ਮੱਧੁ ਨਧੁ, ਧੁਨ ਰੁਸ
੬.	ਧੁਨ ਸੰਧੁ ਨਸ ਧੁਨ	ਸੰਰੁ ਸੰਨ ਧੁਧੁ ਮੰਗ	ਰੁਸ, ਨਰੁ ਮੱਧੁ ਨਸ	ਮੰਮ ਕਰੁ, ਗੰਗੁ ਰੁਸ,
	ਰੁਰੁ ਸੰਨ, ਸੰਸ ਨਧੁ,	ਨਨ ਧੁਮ, ਧੁਧੁ ਮੰਗ,	ਮੰਮ ਗਰੁ, ਗਗ ਰੁਸ,	ਨਰੁ ਮੰਮ ਧੁਧੁ ਨਨ
	ਸੰਧੁ ਜੋ ਕਿ ਛ	ਹੈ ਟ ਆ ਸੁ		

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥
 ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥
 ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭੁਮਾਇਆ ॥੨॥
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥
 ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
 ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥
 (ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੭੬)

ਅਸਥਾਈ

				੩				X				੨		
੦				੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩
—	ਸ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ	ਪੁ	ਪੁ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਗ	ਰ
੬	ਮਿ	ਜ	ਗ	ਦੀ	੬	ਸ	ਮਿ	ਲ	ਨ	ਕੀ	੬	ਬ	ਰੀ	ਆ
—	ਰ	ਰ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	ਮੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸ
੬	ਰਿੰ	ਰੰ	ਕਾ	੬	ਲ	ਇ	ਹ	ਦੇ	ਹ	੬	ਸੰ	ਜ	ਰੀ	ਆ

ਅੰਤਰਾ

—	ਮੁ	ਮ	ਮ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
੬	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਭ	ਏ	ਕੀ	੬	ਟ	ਪ	ਰੰ	੬	ਗਾ	੬
—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
੬	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਗ	ਜ	ਮੀ	੬	ਨ	ਕੁ	ਰੰ	੬	ਗਾ	੬
—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
੬	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਪੰ	੬	ਖੀ	੬	ਸਰ	ਪ	ਹੰ	੬	ਇਓ	੬
—	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
੬	ਕ	ਈ	ਜ	ਨ	ਮ	ਹੈ	੬	ਵ	ਚ	ਬਿ	ਖ	ਜੰ	੬	ਇਓ	੬

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਚਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥
 ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੇ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥
 ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥ ੨ ॥
 ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥

(ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੧)

ਅਸਥਾਈ

	ੳ			×				ੲ							
ੳ	ਸ	ਰੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਸ	—
	ਭੈ	ਬਿ	ਨ	ਕ	ੲ	ਇ	ਨ	ਲੰ	ੲ	ਘ	ਸ	ਪਾ	ੲ	ਰ	ੲ
—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ੲ	ਭੈ	ਭਉ	ੲ	ਰਾ	ੲ	ਖਿਆ	ੲ	ਭਾ	ੲ	ਇ	ਸ	ਵਾ	ੲ	ਰ	ੲ

ਅੰਤਰਾ

	ੳ			×				ੲ							
ੳ	ਮੰ	ਮੰ	ਮੰ	ਧੁ	—	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਭਉ	ਮੁ	ਓ	ਭਾ	ੲ	ਰਾ	ੲ	ਵ	ੲ	ਭਾ	ੲ	ਭੈ	ੲ	ਲ	ੲ
—	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—
ੲ	ਮਨ	ਮ	ਤ	ਹਉ	ੲ	ਲੀ	ੲ	ਬੰ	ੲ	ਲੈ	ੲ	ਬੰ	ੲ	ਲ	ੲ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਧੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ
ੲ	ਸਿਰ	ਧ	ਰ	ਚ	ਲੀ	ਐ	ੲ	ਸ	ਹੀ	ਐ	ੲ	ਭਾ	ੲ	ਰ	ੲ
—	ਰੁ	ਰੁ	ਮੰ	ਧੁ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ੲ	ਨ	ਦ	ਰੀ	ਕ	ਰ	ਮੀ	ੲ	ਗੁ	ਰ	ਬੀ	ੲ	ਚਾ	ੲ	ਰ	ੲ

ਨੋਟ :—ਇਹ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਈ ਤਾਬਾ ਜੀ ਰਬਾਬੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ।
 —ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥
 ਮੈ ਮੂਰਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਬੁਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥
 ਮੈ ਮੂਰਖੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਮੈ ਮੂਰਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਛਡਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਮੈ ਅੰਧਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ੪ ॥

(ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੬੩)

ਅਸਥਾਈ

੨	ੴ	ਕ	ਰੁ	੦	ਯੁ	ਨ	ਯੁ	੩	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	×	ਨ	—	ਸ	—
੧	ਨਾ	ਜਾ	ਨਾ	ਕਿਆ	੧	ਕ	ਤਿ	ਰਾ	੧	੧	ਮ	ਹ	ਮਾ	੧	ਰੀ	੧	
—	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸੁ	ਸੁ	ਨ	ਨ	ਯੁ	ਯੁ	ਨ	—	ਸ	—		
੧	ਹਰਿ	ਭਜ	ਮਨ	ਮੇ	ਰੈ	ਤਰ	ਭਉ	ਜ	ਲ	ਤੁ	੧	ਤਾ	੧	ਰੀ	੧		

ਅੰਤਰਾ

ਮੰ	ਯੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਯੁ	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	—
ਪੰ	ਡਿ	ਤ	ਸਾ	੧	੧	੧	੧	ਸਿ	੧	ਰਿ	ਤ	ਪ	ਤਿ	ਆ	੧
—	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
੧	ਜੰ	੧	ਗੀ	ਗੰ	੧	੧	੧	ਗੰ	੧	੧	੧	ਕ	ਰਿ	ਆ	੧
—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਯੁ	ਯੁ	ਮੰ	ਮੰ	ਯੁ	ਮੰ	ਕ	ਰੁ	ਸ	—
੧	ਮੈ	੧	ਮੁ	ਰ	੧	੧	੧	ਹ	ਰਿ	ਜ	੧	ਪ	ਤਿ	ਆ	੧

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

ੳ. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
 ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥
 ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥
 ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
 ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥
 ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੩, ਪੰਨਾ ੧੫੯)

ਅਸਥਾਈ

×	੦	੨	੩	੦
ਰੁ	ਰੁ	ਮੁ	ਗੁ	ਰੁ
ਹਿ	ਰ	ੳ	ਮ	ਰ
	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	—
ਮਹੁ	ੳ	ਰੇ	ਈ	ੳ
	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਨ	ਰੁ	ਨ	ੳ
ਨ	ਨ	ਖ	ਸ	ੳ
ਗੁ	ਰ	ਖ	ਨਾ	ੳ
	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਮੁ	ੳ	ਨ	—	—
ਰ	ਸ	ਰ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ	—	ਮੁ	ੳ	ਨ	ਨ	ਸੁ	ਸੁ	—	—
ਹਉ	ੳ	ੳ	ੳ	ਵਿ	ਭ	ਸ	ਭ	ੳ	ੳ
	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	—	ਸੁ	ਨ	ਸੁ	—	—	—
ਜ	ਗ	ਬਉ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ੳ
	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	—	ਸੁ	ਰੁ	ਨ	ਸੁ	ੳ	—	—	—
ਦੁ	ੳ	ਜੈ	ੳ	ਭਾ	ੳ	ਦਿ	ੳ	ੳ	ੳ

ਮੰ ਧੁ ਨ ਭੁ ਨ ਧੁ ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ
 ਭ ਰ ਮ ਭੁ ਲਾ ਟ ਨਾ ਟ ਨਾ ਟ

ਨੋਟ :— ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜੀਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਤਾਲ—ਚੰਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥
 ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ ੨ ॥
 ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥
 ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖ ਮੀਤ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੭੯)

ਅਸਥਾਈ

			੨				੦			੩			
										ਰੁ	ਗ	ਰ	ਸ
										ਮ	ਨ	ਮੰ	ਰੰ
ਨ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—	—	ਨੁਸ	ਨ	—	ਮੰ	ਧੁ
ਗ	ਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਕਾ
ਨ	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਰੁ	ਰੁ	ਧੁ	ਧੁ
ਓ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੁ	ਝੈ	ੜ	ਨ
ਮ	ਗ	—	ਰੁ	—	—	—	ਸ	—	—	ਨ	—	ਰੁ	—
ਲਾ	ੜ	ੜ	ਗੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਤਾ	ੜ
ਰੁ	—	—	ਨ	ਧੁ	ਮੰ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—				
ਝੈ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ				

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਨ	ਨ
ਰ	ਨ	ਠ	ਨ	ਈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਅ	ਠ	ਕ	ਜ
ਕ	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਰ	ਗ
ਨਾ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਬ	ਠ	ਰ	ਕ
ਨ	—	—	ਕੁੰ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਕੁ	ਸ	ਨ	—	ਰ	ਰ
ਆ	ਠ	ਠ	ਨ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਆ	ਠ	ਰ	ਲ
ਠ	—	—	ਮ	ਕ	ਰ	—	ਸ	—	—	ਮਨ ਮੋਰੇ...			
ਠ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਜ ਗੁੰਡੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਝਪਤਾਲ, (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰ ॥ (ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

X	—	੨	—	੦	—	੩	—	—	—
ਕਾ	ਠ	ਸ	ਠ	ਕ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਠ
ਨ	—	ਰ	ਕ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਧ	—
ਲੰ	ਠ	ਘ	ਠ	ਸ	ਪਾ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ
ਮ	ਧ	ਨ	—	—	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਭੈ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਖਿਆ	ਠ	ਠ
ਕੁ	—	ਧ	—	ਧ	ਮ	ਕੁ	ਸ	—	—
ਕਾ	ਠ	ਇ	ਠ	ਸ	ਵਾ	ਠ	ਰ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ-ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਤਪਤਾਲ ਦੀ ਉਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ)

⊕			੧		੨		⊕			੧		੨	
ਮੁ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸ	—	ਕੁੰ	—	ਕੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਭਉ	ਮ	ਰ	ਭਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਵ	ਠ	ਭਾ	ਕੰ	ਠ	ਲ	ਠ
ਨ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਨ	—	ਧ	—
ਮਨ	ਮ	ਤ	ਹਉ	ਠ	ਲੀ	ਠ	ਬ	ਠ	ਲੇ	ਭ	ਠ	ਲ	ਠ
ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਨ	ਗੁੰ	ਠ	ਧ	ਮ	ਗ	ਗੁੰ	—	ਸ	—
ਸਿਰ	ਧ	ਰ	ਚ	ਲੀ	ਐ	ਠ	ਸਹੀ	ਠ	ਐ	ਭਾ	ਠ	ਰ	ਠ
ਰ	ਠ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	—	ਸ	—
ਨ	ਦ	ਰੀ	ਕ	ਰ	ਮੀ	ਠ	ਕੁ	ਰ	ਬੀ	ਚਾ	ਠ	ਰ	ਠ

ਨੋਟ।—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਅਗੋਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ 'ਤਿੰਨਤਾਲ' ਦੀ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਦਾਸ ਨੇ ਭਾਈ ਬਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸੂਰਮਾ) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

SIKHBOKCLUB.COM

(ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

ਵਾਦੀ—ਪ	ਠਾਟ—ਪੂਰਵੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਓਡਵ-ਓਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਰੇ ਪ, ਤੇ ਨ ਪ' ਦੀ ਸੂਰ ਸੰਗਤੀ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਚੁ ਮ ਪ, ਨ ਸ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਪ, ਮ ਰੁ, ਸ ।

ਮੰ ਸ

ਪਕੜ—ਸ ਨ ਪ, ਨ ਸ ਰੁ ਸ, ਸ ਰੁ ਪ, ਮ ਪ ਰੁ, ਰੁ ਨ, ਸ ।

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਜਾਂ ਚੇਤੀ ਗਉੜੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਖਯਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਗ ਚੇਤੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਚੇਤੀ ਗਉੜੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਣ ਬਾਰੇ ਇਥੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤ ਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਲਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ, ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਮਾਰਵਾ ਅਠੇ ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ "ਸਰੁ ਗਰੁ, ਮ ਪ, ਮ ਧ ਨ ਸ"। ਸ ਨ ਰੁ ਨ ਧ ਮ ਗ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ, ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਮੱਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ "ਸ ਰੁ ਮ ਪ, ਮ ਧ ਨ ਸ"। ਸ ਨ ਚੁ ਪ, ਚੁ ਮ, ਪ ਮ ਚੁ ਮ ਗ ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦੀ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਪੰਚਮ ਵਾਦੀ ਤੇ ਖਯਾਲ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨ ਕੇ ਗਉੜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਚੇਤੀ ਗਉੜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਓਡਵ-ਓਡਵ, ਵਾਦੀ ਪੰਚਮ, ਸੰਵਾਦੀ ਖਯਾਲ ਜਾਂ ਰਿਖਭ, ਅਠੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹੋ ਰੂਪ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਗੀਤ ਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੰਡਿਤ ਸੋਮਨਾਥ ਆਖਦਾ ਹੈ "ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਚਾਪਗਾ, ਰੰਗਾਰ ਧੋਵਡ ਚਹਿਤ" ਅਸੀਂ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਪੂਰਵੀ ਜਾਂ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਚਾਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਗਉੜੀ ਦਾ ਇਕ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਮਨੋਹਰ ਬੰਦ ਚੀਤਾਂ ਅੱਗੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਸਰੁਨਪੁ - ਮੱਪਨ, ਨਸ—ਨਸਰੁਸ—ਸਨਪ—ਪੁਨ, ਨਸਰੁ, ਰੁਸ ਪ—ਮੱਪ ਰੁ—ਸ ।
੨. ਸਰੁਪ—ਮੱਪਮਰੁ, ਰੁਪ—ਨਪ, ਮੱਪਮਰੁ, ਰੁਸਨ, ਪੁ—ਮੱਪੁਨ, ਰੁਨਪ, ਪੁਨਸ—ਰੁਸ— ।
੩. ਸ—ਪ, ਪਮਰੁ, ਰੁਪ—ਮੱਪਨ, ਨਪ—ਮੱਪਮਰੁ, ਰੁਪ, ਮਰੁ, ਰੁਸ—ਰੁਸਨ, ਰੁਨਪ, ਮੱਪ—ਪੁਨਸਰੁਸ, ਪ—ਪਮਰੁ, ਰੁਸ—ਨਸਰੁਪ—ਮੱਪਨ, ਰੁੰਨਪ, ਮੱਪਨ, ਪਨਪ, ਮੱਪਮਰੁ—ਰੁਸ ।
੪. ਸਨਪ, ਮੱਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਸਰੁ, ਰੁਪ, ਮੱਪ ਰੁ—ਸਰੁਪ—ਪਨ, ਨਸ—ਸੰਨਪ—ਮੱਪਨਸਰੁ, ਰੁੰਸ, ਨਰੁੰ ਨਪ, ਪਮਰੁ, ਸਰੁਸਪ—ਮੱਪਨ, ਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਨ, ਨਪ, ਪਮ, ਮਰੁ, ਰੁਸ—ਸਰੁ ਰੁਮ, ਮੱਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਸਰੁ, ਰੁੰਨਪ, ਮੱਪਨਸਰੁੰਨਸੰਨ—ਪ, ਪਮੱਪਨਸੰਨਪ, ਪਮਰੁ, ਰੁਸ— ।
੫. ਸਰੁਸਪ—ਪਮੰਨ, ਪਨਪ, ਨਰੁੰਨਪ, ਮੱਪ ਰੁ, ਰੁਪ, ਮੰਨ, ਪਸ—ਸਰੁੰ ਨਸ ਪਨ, ਮੱਪ, ਰੁਮ ਸਰੁ ਨਸ, ਨਸਪ—ਪਮੱਪਨਪਮਰੁ, ਰੁਸ—ਸਨਪ, ਮੱਪਨਸਰੁਸ—ਮੱਪਨ, ਪਨਪਸ—ਸਰੁੰਨਸੰਨ—ਪ, ਮੱਪਮਰੁ, ਰੁਪ, ਪਨ, ਨਸ, ਸਰੁ, ਰੁੰਸ—ਨਰੁੰਨ, ਰੁੰਨਪ, ਪਮਰੁ, ਰੁਸ—ਸਰੁਸ—ਸਰੁਮਰੁਸ, ਸਰੁਮੱਪਮਰੁਸ, ਸਰੁ ਮੱਪਨਪਮਰੁਸ, ਸਰੁਮੱਪਨਸੰਨਪਮਰੁਸ, ਸਰੁਮੱਪਨਸਰੁੰਨਪਮਰੁਸ—ਸਨਪ, ਮੱਪਨਸਰੁ, ਸ— ।

ਗੁਣਿਕੀ ਚੇਤੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਨੰ: ੧)

ਅਸਖਾਈ

	੩	੦	×	੨
੧.	ਦੇ	ਖੰ ਭਾ 5 ਈ	ਨਸ ਰੁਸ ਨਨ ਪਪ	ਮੱਪ ਨਸ ਰੁਸ ਮੱਪ
੨.	ਨਪ ਮੱਰੁ ਸਸ ਦੇ ਮੱਪ ਮੱਰੁ ਸਸ, ਦੇ	ਖੰ - ਨਸ ਰੁਸ ਨਪ ਖੰ ਭਾ 5 ਈ	ਮੱਪ ਨਸ, ਰੁਪ ਮੱਪ	ਨਸ ਰੁਸ ਨਸ ਨਪ
੩.	ਮੱਪ ਪ,ਸ ਪਪ ਮੱਪ,	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਰੁ,	ਮੱਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮੱਪ	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਰੁ,
੪.	ਨਪ ਮੱਪ ਰੁਸ ਦੇ ਨਸ ਰੁਰੁ ਨਨ ਪਪ,	ਖੰ . . . ਮੱਪ ਨਸ ਪਪ ਮੱਪ	ਮੱਪ ਨਨ ਪਪ, ਮੱਪ ਰੁਰੁ ਨਨ ਪਪ, ਮੱਪ	ਨਸ ਨਨ ਪਪ, ਮੱਪ ਨਸ ਮੱਪ ਨਸ ਨਨ
੫.	ਪਪ ਰੁਰੁ ਸਸ,ਦਿਖੇ ਸਰੁ ਮੱਪ, ਰੁਮ ਪਨ, ਰੁਰੁ ਸਰੁ ਸਸ, ਦੇਖੋ...	ਨਸ ਰੁਸ, ਪਨ ਸਨ, ਮੱਪ ਨਸ, ਪਨ ਸਰੁ	ਮੱਪ ਨਪ, ਮੱਪ ਨਸ, ਸ 5 ਨਸ ਨਨ, ਪਨ,	ਪੁਨ ਸਰੁ, ਨਸ ਰੁਮ, ਪਪ, ਮੱਪ ਮੱਮ ਰੁਮ
੬.	ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਸਸ, ਮੱਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਨਨ, ਰੁਰੁ ਸਸ ਨਸ ਦੇਖੋ...	ਨਸ ਸ,ਨ ਸਸ ਰੁਰੁ, ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਸਸ,	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਮੱਮ, ਨਸ ਜੁ,ਨ ਸਸ ਰੁਰੁ	ਰੁਮ ਮੱਰੁ ਮੱਮ ਪਪ, ਸਸ ਨਨ ਪਪ ਮੱਮ

ਅੰਤਰਾ

੧.	* ਆ 5 ਧੀ	ਪਾ 5 ਛੈ 5	ਸਰੁ ਸਸ ਨਨ ਪਪ	ਮੱਪ ਰੁਰੁ ਸਸ ਮੱਪ
੨.	ਨਸ,ਆ 5 ਧੀ	ਸਰੁ ਸਸ, ਨਪ ਨਨ,	ਪਮ ਪਪ, ਮੱਰੁ ਮੱਮ,	ਰੁਸ ਰੁਰੁ, ਮੱਪ ਨਸ
੩.	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਰੁ	ਮੱਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮੱਪ,	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਰੁ,	ਨਰੁ ਮੱਪ ਨਸ ਰੁਸ
੪.	ਮੱਪ ਨਨ ਪਪ, ਮੱਪ ਰੁਰੁ, ਸਰੁ ਮੱਮ, ਰੁਮ	ਨਸ ਨਨ ਪਪ, ਮੱਪ ਪਪ, ਮੱਪ ਨਨ, ਪਨ
੫.	ਨਸ ਰੁਸ ਨਨ ਪਪ, ਸਸ ਆ 5 ਧੀ	ਮੱਪ ਰੁਰੁ ਸਸ, ਨਸ		
੫.	ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਰੁ ਰੁਮ ਮੱਰੁ ਮੱਮ ਰੁਰੁ, ਨਸ ਆ 5 ਧੀ	ਨਸ ਸ,ਨ ਸਸ ਨਨ, ਸਰੁ ਰੁ,ਸ ਰੁਰੁ ਸਸ,	ਪਨ ਨ,ਪ ਨਨ ਪਪ, ਨਸ ਰੁਸ, ਸਰੁ ਮੱਰੁ,	ਮੱਪ ਪ,ਮ ਪਪ ਮੱਮ, ਰੁਮ ਪਮ, ਮੱਪ ਨਪ,
੬.	ਰੁਸ ਰੁਰੁ, ਸਨ ਸਸ, ਰੁਰੁ, ਸਰੁ ਸਰੁ ਮੱਮ, ਸਸ ਨਨ ਪਪ ਮੱਮ	ਨਪ ਨਨ, ਪਮ ਪਪ, ਰੁਮ ਰੁਮ ਪਪ, ਮੱਪ ਰੁਰੁ ਸਸ ਮੱਪ ਨਸ
੬.	ਮੱਰੁ ਮੱਮ, ਰੁਸ ਰੁਰੁ, ਮੱਪ ਨਨ, ਪਨ ਪਨ	ਸਨ ਸਸ, ਨਸ ਨਸ ਸਸ, ਨਸ ਨਸ ਰੁਰੁ		

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਗੁਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥

ਸਭੇ ਉਡਾਨੀ ਕੁਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਠਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ ਟੂਟਾ ॥

ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਉਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥ ੧ ॥

ਆਂਧੀ ਪਾਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੧)

ਅਸਥਾਈ

੦		੩					X				੨				
		ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ
		ਨ	ਦੇ	ਖੰ	ਭਾ	ੜ	ਈ	ਕਾ	ੜ	ਨ	ਕੀ	ਆ	ੜ	ਈ	ੜ
ਸ	—	ਸ	ਨ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ
ਆ	ੜ	ਧੀ,	ਦੇ	ਖੰ	ਭਾ	ੜ	ਈ	ਕਾ	ੜ	ਨ	ਕੀ	ਆ	ੜ	ਈ	ੜ
ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱ	—	ਪ	—
ਆ	ੜ	ਧੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਭੇ	ਭੇ	ਭੇ	ਭਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ
ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਨ	ਨ	ਨ	ਪ	—	ਮੰ	—
ਭੁ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ਟਾ	ੜ	ਟੀ	ੜ	ੜ	ਰ	ਰੈ	ਨ	ਮਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ
ਦੁ	—	ਸ													
ਬਾਂ	ੜ	ਧੀ													

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸੰ	—
	ਦੁ	ਰਿ	ਰੇ	ਕੀ	ੜ	ਦੁ	ਇ	ਥੁ	ੜ	ਨ	ਗਿ	ਰਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ
—	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—
ੜ	ਮੰ	ਹੁ	ਥ	ਲੇ	ੜ	ਡਾ	ੜ	ਟੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਟਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਪ	ਪ
ੜ	ਤਿ	ਸ	ਨਾ	ਛਾ	ੜ	ਨ	ਪ	ਰੀ	ੜ	ਪ	ਰ	ਉ	ੜ	ਪ	ਰ

—	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਪ	—	ਨ	—	ਪ	—	ਮ	—
ੳ	ਦੁਰ	ਮ	ਤ	ਭਾ	ੳ	ਫੁ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਰੁ ਸ —
ੳ ੳ ੳ ਦੇਖੋ ਭਾਈ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੨. ਰਾਗ ਜਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥
 ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਧਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥
 ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਉ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥
 ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥ ੧ ॥
 ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗੁਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥
 ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ, ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤਰੇ ॥ ੨ ॥
 (ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਭ: ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
	ਪ	—	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਨ	—	ਪ	—
	ੳ	ੳ	ਵਾ	ਪਾ	ੳ	ਹ	ਨ	*	ਤਾ	ਰੀ	ਅ	ਲੋ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਫੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ੳ	ਰਾ	ਮ	ਕ	ਹ	ਤ	ਜ	ਨ	*	ਕਸ	ਨ	ਤ	ਰੈ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ								ਸੰ						
	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ
	ਤਾ	ਰੀ	ਲੋ	ਕ	ਨਿ	ਕਾ	ੳ	*	ਬਿਨ	ਫੁ	ਪ	ਕੁ	ਬਿ	ਜਾ	ੳ
—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਪ	—	ਮੰ	ਪ	ਮੰ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੳ	ਬਿਆ	ਧ	ਅ	ਜਾ	ੳ	ਮ	ਲ	ੳ	ਤਾ	ਰੀ	ਅ	ਲੋ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਬਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥
 ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
 ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥
 ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
 ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥
 ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਰੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ੬ ॥

(ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨	੨	੨	੨
															ਰੁ	ਗ	ਸ	ਨ
					ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਸ	ਨ	
ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਬਾ	ਕਉ	ਣ	ਜਾ	ਣੈ	ੜ	ਗ	ਣ	ਤੇ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	—	ਮ	—	ਰੁ	—	ਰੁ	—	ਸ	ਨ	—	—	—
ੜ	ਕ	ਰੇ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਅਉ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਸ	—	ੜ
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ਕਉ	ਣ	ਜਾ	ਣੈ	ੜ	ਗ	ਣ	ਤ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮੇਰੇ...	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਸ	—	ਸ	—
ਕ	ਕ	ਕੀ	ਮਾ	ਸ	ਈ	ਸ	ਬਾ	ਪ	ਕ	ਤ	ਕੇ	ਸ	ਰਾ	ਸ		
—	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸ	—	ਸ	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਨ	—	ਪ	—	
ਸ	ਕਿ	ਸ	ਦੁ	ਬਾ	ਸ	ਵਹੁ	ਸ	ਹ	ਮ	ਆ	ਸ	ਏ	ਸ	ਸ	ਸ	
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਰੁ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਸ	—	
ਸ	ਅਕ	ਨ	ਕਿੰ	ਸ	ਬ	ਜ	ਲ	ਭੀ	ਸ	ਤ	ਰ	ਨਿ	ਪ	ਜੇ	ਸ	
—	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਪ	—	ਮ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	
ਸ	ਕਾ	ਸ	ਹੇ	ਕੰ	ਸ	ਮ	ਉ	ਪਾ	ਸ	ਏ	ਸ	ਮੇ	ਕਾ	ਸਾ	ਹਿ	

— ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਹੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ੳ. ਰਾਗ ਚਉਤੀ ਚੋਤੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਅਵਰ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥
 ਮਾਰਹਿ ਲੁਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਕੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥
 ਆਕੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮ ਘਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਸਾਰਿ ਮਝੈਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੈਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਵਾਰ ਮਝੈਲੀ ਲੁਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥
 ਜਮ ਤੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੈਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥ ੳ ॥

(ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਸ	—	੩	—	×	—	—	—	—	੨	—	—	—	—	—	—
	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	
	ਸ੍ਰੀ	ਰਾ	ਨਾ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਉ	ਚ	ਰ	ਮ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ		
—	ਰੁ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਨ	ਨ	ਊ	—	ਸ	—	—	
ਸ	ਆ	ਸ	ਜ	ਮ	ਦ	ਲ	ਬਿ	ਖ	ਮ	ਘ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਸ		

੦ ਸ੍ਰੀ...

੩੭੬

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਮੱਖ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਅਵ	ਰ	ਪੰ	ੜ	ਚ	ਚ	ਮ	ਏ	ੜ	ਕ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਨ	—	ਸ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	—
ੜ	ਕਿਉ	ੜ	ਖਉ	ੜ	ਘ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ਰ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਪ	ਪ	ਮੰ	—	ਪ	—
ੜ	ਮਾ	ੜ	ਰਹਿ	ਲੁ	ੜ	ਟਹਿ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਫ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ਫ
ਪ	ਮੰ	—	ਰੁ	ਪ	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਕਿਸ	ਆ	ੜ	ਗੰ	ਕ	ਰੀ	ੜ	ਪੁ	ਕਾ	ੜ	ਰ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ੜ

ੜ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਕ ਕਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਤਾਲ-ਸੂਲਫਾਕ (ਲਗ-ਭਗ ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥
 ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਹੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥
 ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥ ੨ ॥
 ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਠਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥
 ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥ ੪ ॥
 ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥
 ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੇਵਹਿ ॥ ੫ ॥
 ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਨੇ ॥
 ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥
 (ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੨)

ਅਸਥਾਈ

X	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਅ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸਿਉ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜਾਂ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਭ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਤਿ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਥਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਫੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਇਕਤਾਲਾ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜੇ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥ ਸੇ ਸੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥
 ਨਿਚਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥
 (ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੦	੩	੪
ਸ	—	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ
ਰ	ੜ	ਕ	ਪ	ਰ	—
ਰਾ	ੜ	ਕ	ਲ	ਰ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਲ	ਰ	ੜ
ਨ	ਸ	ਪ	ਨ	ਸ	—
ਤਾ	ੜ	ਕ	ਨ	ੜ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਨ	ੜ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਨ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	੦	੨	੦	੩	੪
ਪ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ
ਜੋ	ੜ	ਕ	ਦਾ	ਹਰਿ	—
	ੜ	ਕ	ਦਾ	ਹਰਿ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਦਾ	ਹਰਿ	ੜ
ਨ	ਸ	ਪ	ਮ	ਰ	—
ਸੋ	ੜ	ਕ	ਆ	ਪ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਆ	ਪ	ੜ
	ੜ	ਕ	ਆ	ਪ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੭. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ, ਝਪਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਤਨ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥
 ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਸੇ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥
 ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥
 (ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੩)

ਅਸਥਾਈ

X	੨			੦			੩		
	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਪ	ਨ	ਪ	—
ਭ	ਜ	ਬ	ੜ	ਲ	ਬੀ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਗ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਗ	ਸ	—	ਸ
ਬੁ	ਮ	ਸੁ	ੜ	ਖ	ਸਾ	ੜ	ਗ	ੜ	ਰ
ਨ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—
ਛ	ਰ	ਡ	ੜ	ਪ	ਰ	ਰ	ਗਹਿ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਗ	—	ਮੰ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—
ਨ	ੜ	ਹ	ੜ	ਪ	ਗ	ਰੀ	ਆ	ੜ	ੜ
ਲੇ	ੜ	ਹ	ੜ	ਅੰ	ਗ	ਰੀ	ਆ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ			ਗੁੰ			ਗੁੰ		
	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—
ਮੰ	ਫ	ਨ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਠ	ਤ	ੜ	ੜ
ਸੁ	ਫ	ਨ	ੜ	ਸੰ	ਸੁ	ਠ	ਤ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਗੁੰ	—	ਮੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਨੀ	ੜ	ਠ	ੜ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਨ	ੜ	ਗੀ
ਨ	—	ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਠ	ਨ	ਪ	—	—
ਆ	ੜ	ਰ	ੜ	ਠ	ਸ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ
ਆ	ੜ	ਰ	ੜ	ਠ	ਦੁਆ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ
ਮੰ	ਮੰ	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਗੁੰ	ਸ	—	—
ਰ	ਟ	ਤ	ੜ	ਪਿੰ	ਗੁੰ	ਗੀ	ਆ	ੜ	ੜ

ਨੋਟ :—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਰੇ ਭਾਓ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ 'ਸੁਲਫਾਕ' ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਵੀ ਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ।

੮. ਰਾਗ ਗਉੜੀ, ਚੇਤੀ ਚਾਰਤਾਲ (ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥ (ਇਸ ਦਾ ਪਾਠ ਨੰ: ੬ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ)

ਅਸਥਾਈ

		੦		੨		੦		੩		੪	
੫		ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਗੁ	ਨ	ਪ	—	੫
੫	੩	ਮ	ਕੁ	ਬ	ਲ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਭਾ	੩	ਈ
੫	੩	ਮ	ਕੁ	—	ਮਪ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	੩
੩	੩	ਮ	ਕੁ	—	ਮਪ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	੩
		ਕਿਰਿ	ਕਾ	ਕਾ	ਨ	ਬਿਆ	੩	ਪੈ	ਕਾ	੩	ਈ

ਅੰਤਰਾ

		੦		੧		੨		੩		੪	
੫	ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁ	—	੩
੩	ਮ	੩	ਰਿ	ਫ	ਵੈ	ਦਾ	ਸ	ਹਰਿ	ਮਾ	੩	ਈ
੩	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਪ	ਪ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	੩
੩	ਸੰ	੩	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਆ	ਪ	ਕ	ਰਾ	੩	ਈ

ਨੋਟ :—ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਦੁਗੁਣ ਰਿਗੁਣ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲਿਖੀ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਰਸ ਆਵੇਗਾ ।

(ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਰਸ ਲੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਸੌ, ਅਸਾਂ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਆਰੋਹ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਕੰਮਲ ਦੇ ਨਾਲ ਧੈਵਤ ਸੁੱਧ ਲਾ ਕੇ ਮੁੜ ਕੰਮਲ ਧੈਵਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਲਖਣਤਾ

ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਰਾਗ ਦਾ ਚਲਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹੇਗਾ 'ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਮ—ਧੁ ਨ ਸ, ਨ ਸ^ਨ ਰੁ ਨ ਸ, ਧੁ ਨ, ਸ—ਨੁ ਧ ਪ, ਧੁ ਮ ਪ ਗ ਮ ਗ ਰੁ ਗ, ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧੁ ਨ, ਸ ਰੁ ਸ।' ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ 'ਮ, ਧੁ ਨ ਸ, ਜਾਂ ਸ, ਨ ਧੁ ਨ, ਸ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਧ ਪ, ਧੁ ਮ ਪ ਮ' ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਕਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਬਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ. ਰੁਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁ ਸ—ਨੁਸਨੁਪੁਨ, ਰੁ ਸ—ਸਰੁਮ, ਗਮਧੁਪ, ਧੁਮਪਮ, ਗਰੁ ਸ ।
੨. ਸਰੁਗਮ, ਪਧੁਮਪਮ, ਗਰੁਕ, ਮਗਰੁਸ—ਨੁਪੁਨ, ਧੁਪ, ਮੁ, ਧੁਨ, ਸਰੁਸ, ਗਮਧੁਪਮ, ਪਗਮਗਰੁਗ, ਰੁਸ ।
੩. ਮ, ਧੁਨਸ—ਨਸੰਨਪੁਨ, ਸਰੁੰਸ—ਨੁਧਪ, ਧੁਮਪਗਮਗਰੁਗ, ਮਗਰੁਸ—ਮਧੁਮ, ਧੁਨਸ—ਸਰੁੰਨਸ ਨੁਪੁਨ, ਰੁੰਸ—ਨੁਧਪਧੁਮਪਮ, ਗਮਗਰੁਸ, ਨੁਪੁਨ, ਸ— ।
੪. ਗਮ ਧੁਨਸ, ਨੁਪੁਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗ, ਰੁੰਗਰੁੰਸ—ਨਸੰਨਪੁਨ, ਧੁਪ, ਨੁਧਪਧੁਮ, ਧੁਨਸ—ਸੰਨਪੁਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਗ, ਰੁੰਗਰੁੰਸ—ਸੰਨੁਧਪ, ਧੁਮਪਗਮਗਰੁਗ, ਰੁਸ— ।
੫. ਸਰੁਗਮ, ਗਮਪਧੁਮ, ਧੁਨਸ—ਨਸ, ਧੁਨਸ, ਮ, ਧੁ, ਨਸਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਮ, ਗਰੁੰਗ, ਰੁੰਸ—ਸਰੁੰਨਸ ਧੁਨ ਧੁਪ ਸ—ਨੁਧਪ, ਪਧੁਮਪਗਮ, ਧੁਮਗਰੁਗ, ਰੁਸ—ਮ ਧੁ, ਨਸ—ਨੁਧਪਧੁਮਪ ਗਮ ਰੁਗਸਰੁੰਨਸ—ਗਮ ਧੁਪਮ, ਗਰੁਕ, ਮਗਰੁਕ— ।

ਗੁਰਮਤੀ ਬੈਰਾਗਣ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰੁ ਗਮ ਧੁਪ ਮਪ ਗਮ ਗਰੁ ਗਗ ਰੁਸ ।
੨. ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਕਮ ਧੁਨ ਸੰਤੁ ਸੰਤੁ, ਨੁਧ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਗਰੁ ਸਤੁ ।
੩. ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਮਗ ਰੁਸ, ਕਮ ਧੁਨ ਸੰਤੁ ਕੰਤੁ ਸੰਨ ਧੁਨ ਸੰਤੁ ਨਸੰ ਨੁਧ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ ।
੪. ਨਨੁ ਪੁਨੁ ਨੁਧੁ ਨਨੁ ਸਰੁ ਨੁਸ, ਮਮ ਗਮ ਮਗ ਮਮ ਗਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਨਨੁ ਪੁਨੁ ਨੁਧੁ ਨਨੁ ਸੰਤੁ ਨਸੰ ਨੁਧੁ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ ।
੫. ਸਨੁ ਧੁਨੁ ਸਰੁ ਗਮ ਗਗੁ ਸਤੁ, ਸਨੁ ਧੁਨੁ ਸਰੁ ਗਮ ਧੁਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਤੁ, ਸਨੁ ਧੁਨੁ ਸਰੁ ਗਮ ਧੁਨੁ ਸੰਤੁ ਸੰਤੁ ਨੁਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਤੁ, ਸਨੁ ਧੁਨੁ ਸਰੁ ਗਮ ਧੁਨੁ ਸੰਤੁ ਕੰਤੁ ਸੰਨੁ ਧੁਧੁ ਪਮ ਗਰੁ ਸਤੁ ।
੬. ਸਰੁ ਗਰੁ, ਰੁਗੁ ਮਗ, ਗਮ ਪਮ, ਮਪ ਧੁਪ, ਧੁਨੁ ਸੰਨ, ਨਸੰ ਰੁਸੰ, ਸੰਤੁ ਕੰਤੁ ਸੰਤੁ, ਨਸੰ ਰੁਸੰ, ਨੁਨੁ ਸੰਨੁ. ਧੁਧੁ ਨੁਧੁ, ਪਪ ਧੁਪ, ਮਮ ਪਮ, ਗਗੁ ਮਗ, ਰੁਰੁ ਗਰੁ ਸਸ ਰੁਸ, ਕਮ ਧੁਨੁ ਸੰਤੁ, ਗਮ ਧੁਨੁ ਸੰਤੁ, ਕਮ ਧੁਨੁ ਸੰਤੁ ।

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥
 ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਨਾਮ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥
 ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥
 ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਨੁ ਹੋਇ ॥
 ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੋਇ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੬)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					X					੨	
—	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਧ	ਪ	ਨੁ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	—
ੜ	ਨਾ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	—
ੜ	ਫਿ	ਰ	ਪਾ	ਫੋ	ੜ	ਪ	ਫੁ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਹਿ	ਮੁ	ੜ	ਥ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਮ	ਗ	—	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—
ੜ	ਫਿ	ਰ	ਪਾ	ਫੋ	ੜ	ਪ	ਫੁ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਹਿ	ਫੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

			ਨ										੨		
	ਮ	ਮ	ਮ	ਨੁ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—
	ਫੈ	ਫੈ	ਗ	ਫੈ	ੜ	ਈ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਦਿ	ਕੈ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਨ			ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ੜ	ਦਿਵ	ਸ	ਗ	ਵਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ਖਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦਿ	ੜ
—	ਨੁ			ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	—
ੜ	ਹੀ	ੜ	ਫਾਨ	ਜੈ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਜ	ਨ	ੜ	ਮ	ਫੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਗੁ ਸ — ਗੁ ਗ ਮ — ਗ
 5 ਕਉ 5 ਭੀ ਬ ਦ ਲੋ 5 ਜਾ 5 5 5 | ਸ ਨ ਸ —
 5 5 ਇ 5

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧ ਲਯ)

ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ਮੁਏ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥
 ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਉਆ ਕੁਕਰ ਖਾਹੀ ॥
 ਮੈ ਕਉ ਕੁਸਲ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥
 ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥
 ਐਸੇ ਪਿਤਰੁ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੋਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੪ ॥
 (ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੨)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅਸਥਾਈ

੪								੩	×				੨				
ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਸ	ਰ		
ਕੁ	ਸ	ਲ	ਬ	ਰਾ	5	ਵਹੁ	5	ਕੋ	5	ਈ	5	5	5	5	5	5	5
ਨ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	—		
ਭੁ	ਸ	ਲ	ਕੁ	ਸ	ਲ	ਕ	ਰ	ਤੇ	5	ਜ	ਕ	ਬਿ	ਨ	ਸੈ	5		
ਸ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਰੁ		
ਕੁ	ਸ	ਲ	ਭੀ	ਕੈ	5	ਸੈ	5	ਹੋ	5	ਈ	5	5	5	ਮੈ	ਕਉ		

੩੮੬

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਮ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
ਜੀ	ਠ	ਵ	ਤ	ਪਿ	ਤ	ਰ	ਨ	ਮਾ	ਠ	ਨੇ	ਠ	ਕੰ	ਠ	ਉ	ਠ
ਨ	ਧ	—	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਮੁ	ਏ	ਠ	ਸਿ	ਰਾ	ਠ	ਧ	ਕ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਠ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਪਿ	ਤ	ਰ	ਭੀ	ਬ	ਪ	ਰੇ	ਠ	ਕ	ਦੁ	ਕਿਉ	ਠ	ਪ	ਠ	ਵਹਿ	ਠ
ਸ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ		
ਕਉ	ਠ	ਆ	ਠ	ਕੁ	ਠ	ਕ	ਰ	ਖਾ	ਠ	ਹੀ	ਠ	ਠ	ਠ	ਮੰਕਉ...	

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ (ਮੱਧਮ ਲਗ)

ਦਯ ਗੁਜਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੇ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰ ਜੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਬੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥
 ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਕੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਯੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
 ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੩)

ਅਸਥਾਈ

X	ਨ	ਪ	ਯ	ਨ	ਸ	ਰ	ਸ	—	X	ਕ	—	ਗ	ਗ	—	ਸ	—
—	ਦ	ਯ	ਗੁ	ਸਾ	ੳ	ਈ	ੳ	ੳ	—	ਮੀ	ੳ	ਫ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਪ	ਗ	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	ਕ	ਰ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—
ਦੇ	ਸੰ	ਗ	ਧ	ਮ	ੳ	ਰੋ	ੳ	ੳ	ਖਾ	ਸ	ਜੀ	ਉ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	ਗ	ਮ	ਨ	ਪ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	—
—	ਕੁਝ	ਭਿ	ਨ	ਘ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨ	ਜੀ	ੳ	ਵ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—
ੳ	ਧਿ	ਗ	ਰਹ	ਲਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸੰਗੁੰ	ਸਾ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ	—	—	—	—
ੳ	ਜੀ	ਅ	ਪਾ	ੳ	ੳ	ਸੁ	ਖ	ੳ	ਦਾ	ੳ	ਤਿ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਗ	ਕ	ਕੁ	ਕ	ਗ	ਮ	ਮ	—	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	—	—	—
ੳ	ਨਿਮ	ਖ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਬ	ਲਿ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਰ	ਜੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਬਖਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਮਾਂ ਅੰਤਰੇ ਹੋ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਕੇ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਤਾਲ—ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੈਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਾਇਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੈੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥
 ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥
 ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੬੫)

ਅਸਥਾਈ

X			o			X			o		
ਨੁ	ਯੁ	-ਯੁ	ਪ	ਯ	ਨ	ਮ	ਪ	ਮਮ	ਗਰੁ	ਗ	ਰੁਸ
ਸ	ਵ	ਨ	ਜਾ	ਕਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਮ	ਕੇਠ	ਠ	ਹਰਿ
ਹਮ											
ਨੁ	ਸ	-ਸ	ਸਰੁ	ਮ	-ਮ	ਗ					
ਵਨ	ਜ	ਕ	ਰਾਠ	ਵੈ	ਠਏ	ਰੁ		-ਰੁ	ਸ		
						ਰਾ	ਠ	ਠਸ	ਰੇ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਸ	-ਰੁ	ਗ	ਮ	—	ਪ	ਯੁ	ਪਮ	ਪ	—	—
ਸਾ	ਹ	ਹ	ਮਾ	ਰਾ	ਠ	ਕੁੰ	ਠ	ਠਹ	ਣੀ	ਠ	ਠ
ਮ	ਮ	ਠ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰਨ	ਸੰ	—	ਸੰਸੰ
ਜੈ	ਸੀ	ਕੁੰ	ਰਾ	ਸ	ਦੇਹਿ	ਤੈ	ਸੀ	ਹਨ	ਲੇਹਿ	ਠ	ਹਰਿ
ਸਰੁੰ	ਨੁ	-ਨੁ	ਧਪ	ਯੁ	ਪ	ਮ	—	ਗਰੁ	ਗ	—	ਰੁਸ
ਨਾਠ	ਮ	ਵ	ਣੀਠ	ਜਹ	ਠ	ਰੰ	ਠ	ਠਗ	ਸਿਉ	ਠ	ਠਜੇ
ਨੁ	ਸ	-ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ			ਸ	—	—
ਆ	ਪ	ਦ	ਇਆ	ਲ	ਹੋਇ	ਰੁ			ਠ	ਠ	ਠ
						ਦੇਹਿ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਠਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥
 ਮਛਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥
 ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥
 ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੧੫੭)

ਅਸਥਾਈ

⊕			੧		੨				੧		੨	
ਮ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	ਧ	ਪ	ਨੁ	—	ਮ	ਪ	—	ਮ
ਮੈ	ਬ	ਨ	ਨੁ	—	ਰ	ਨ	ਧੁ	—	ਮ	ਕੀ	—	ਭੈ
			ਜਾ	—	ਰ	ਰਾ	ਰਾ	—	ਮ	ਕੀ	—	ਭੈ
			ਜਾ	—	ਰ	ਰਾ	ਰਾ	—	ਮ	ਕੀ	—	ਭੈ
ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	—	ਰੁ
ਨਾ	ਮ	ਵ	ਖ	ਰ	ਰ	ਵਾ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਜੀ	—	ਭੈ
			ਖ	ਰ	ਰ	ਵਾ	ਪਾ	—	ਰੁ	ਜੀ	—	ਭੈ
			ਖ	ਰ	ਰ	ਵਾ	ਪਾ	—	ਰੁ	ਜੀ	—	ਭੈ
ਸ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਧੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਰੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	—
ਨਾ	ਮ	ਵ	ਖ	ਰ	ਰ	ਵਾ	ਪਾ	—	ਰੁ	ਜੀ	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ਹ	ਰ	ਲੀ	ਧੁ	—	ਵਾ	—	ਬ	ਨੁ	ਬ	ਸਾ	—	—
			ਹੋ	—	ਵਾ	—	ਬ	ਨੁ	ਬ	ਸਾ	—	—
			ਹੋ	—	ਵਾ	—	ਬ	ਨੁ	ਬ	ਸਾ	—	—
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਕੰ	ਦ	ਮੁ	ਸੰ	ਲ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਖਾ	—	ਨੁ	—	—	—
			ਸੰ	ਲ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਖਾ	—	ਨੁ	—	—	—
			ਸੰ	ਲ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਖਾ	—	ਨੁ	—	—	—
ਨੁ	ਧ	ਧ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਨੁ	—	ਮ	ਪ	—	—
ਗੁਰ	ਪ	ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਰਾ	ਧੁ	—	ਮਿ	ਠੈ	—	—
			ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਰਾ	ਧੁ	—	ਮਿ	ਠੈ	—	—

ਗ ਰ ਰੁ ਗ ਗ ਮ ਡ ਰ ਰ ਰੁ ਸ — — —
 ਵਾ ਠ ਵਾ ਟ ਰ ਹਉ ਟ ਜਾ ਉ ਜੀ ਉ ਟ ਟ ਟ

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਚਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੬. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਤਾਲ—ਚੰਚਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੁਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥

ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ਕੇ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੇ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੇ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬਾਪਾਰੁ ॥

ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥

ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥

ਮੋਹਿ ਜੰਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

×	੨	੦	੩
ਸ — —	ਰੁ ਗ ਰੁ —	ਸ — —	ਸੁ — —
ਟਾਂ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਡਾਂ ਟ	ਲਾਂ ਟ ਟ	ਦਿਆ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ — —	ਰੁ — ਰੁ —	— ਰੁ —	ਰੁ — ਸੁ —
ਜਾਂ ਟ ਟ	ਇ ਟ ਡਾਂ ਟ	ਟ ਮ ਟ	ਮੈ ਟ ਰਾਂ ਟ
ਸ — —	ਰੁ — ਰੁ —	ਸ — —	ਨੁ — ਪੁ —
ਟਾਂ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਡਾਂ ਟ	ਲਾਂ ਟ ਟ	ਦਿਆ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ — —	— — —	ਨੁ ਰੁ ਨੁ —	ਪੁ — — —
ਜਾਂ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਇ ਕੇ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰੁ — —	ਰੁ — ਰੁ —	ਗ — —	ਮ — — —
ਕਾਂ ਟ ਟ	ਬ ਟ ਨ ਟ	ਜਾਂ ਟ ਟ	ਕੇ ਟ ਟ ਟ
ਪ — —	ਪੁ — ਮ ਪ	ਮ ਗ — ਰੁ	ਸ ਰੁ ਸ ਨੁ
ਰਾਂ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮ	ਕੇ ਟ ਟ	ਮੈ ਟ ਰਾਂ ਟ ਟ ਟ ਟਾਂਡਾ...

ਅੰਤਰਾ

			ਸ	ਸ	ਗਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	—	—	—
			ਖ	ਟ	ਅੜ	ਵ	ਖ	ਟ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ਼	—	—	ਧ	—	ਪ
ੜ	ੜ	ੜ	ਭੁ	ਗ	ਰ	ਖ	ਨੁ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ	ਕ
—	—	—	ਥ	ਧੁ	ਮ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	ਕੁ
ੜ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਰ	ਕੁ	ਲ	ਬੈ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ਹ
ਗ	—	ਗ	ਮ	ਮ	ਧੁ	—	ਨ	—	—	ਸ	ਸ	—
ਮਾ	ੜ	ਰ,	ਰ	ਮਈ	ਦੇ	ੜ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ਇ	ਕ	ੜ
—	—	—	ਬਾ.	—	—	ਭੰ.	ਸ਼	—	—	ਨ.	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਬਾ.	ੜ	ੜ	ਨ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਸ਼	ੜ	ਰੀ
—	—	—	ਨ	—	ਨ	—	ਧ	—	—	ਪ	—	ਧ
ੜ	ੜ	ੜ	ਪੁ,	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਖ	ੜ	ੜ
ਮ	—	—	ਕੁਗ	—	—	ਗ	ਕੁ	—	—	ਸ	ਕੁ	ਸ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਚਾ	ੜ	ਮ	ਮੇ	ੜ	ਰਾ

ਸ
ਟਾ... —ਬਾਕੀ ਕੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। ਇਹ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ
ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ

ਵਾਦੀ—ਮ	ਠਾਟ—ਭੈਰਉ	ਸਮਾ—ਰਾਤ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ)।
ਸੰਵਾਦੀ—ਸ	ਜਾਤੀ—ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਹਾਂ ਮਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਸੁਰ ਤੇ ਠਹਿਰਾਉ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਮੱ ਮ ਗ, ਪ ਧੁ ਨ, ਸੰ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਧੁ ਮ, ਮੱ ਧੁ ਮੱ ਮ, ਗ ਰੁ, ਸ।

ਮਕੜ—ਨੁ ਰੁ ਗ ਮ, ਮੱ ਮ ਗ, ਰੁਗਮਪਮ, ਗ ਰੁ ਗ, ਰੁ ਸ ਨ ਧੁ ਨੁ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਗਉੜੀ ਦਾ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ, ਕਈ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਅਤੇ ਕਈ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਵਾ ਠਾਟ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁੱਧ ਧੈਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਧਿਕ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਧੈਵਤ ਦਾ ਅਲਪ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਗਉੜੀ) ਅਤੇ ਲਲਿਤ, ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਵਿਚ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ ਵੀ ਪੂਰਵੀ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਡਿਤ ਵਿਨਾਯਕ ਠਾਰਾਇਣ, ਪਟ ਵਰਧਨ, ਆਦਿ ਸੰਗੀਤਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੀ ਗਉੜੀ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਾਇਕ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ (ਰਾਗੀ-ਤਬਾਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤਿ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਵੇਂ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਲਲਿਤਕਲੀ, ਲਲਿਤ-ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਅਧੀਰ-ਲਲਿਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਮਧਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਣਾ ਅਧਿਕ ਸੰਗਤੀਯੁਕਤਿ ਹੈ।

ਮ

ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਲਲਿਤ ਜਿਵੇਂ "ਨੁ ਰੁ ਗ ਮ, ਮੱ ਮ, ਧੁ ਮੱ ਮ" ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਜਿਵੇਂ "ਪ, ਧੁ ਪ, ਮੱ ਧੁ ਸੰ, ਰੁੰ ਨ ਸੰ, ਨ ਧੁ ਨ" ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਾਲੰਕੜਾ ਰਾਗ ਦੇ ਸੁਰ ਸਮੂਹ "ਪ ਧੁ ਪ, ਧੁ ਮੁ ਪ ਮ ਗ, ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ" ਵਿਚ ਜਦੋਂ "ਨੁ ਰੁ ਗ ਮ, ਗ ਰੁ ਗ, ਰੁ ਸ ਨ ਧੁ ਨ" ਜੋੜ

ਦੇਵਾਂਗੋ ਤਾਂ ਲਲਿਤਾ-ਗਉੜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਲਿਤ ਸੂਚਕ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ-ਪੰਚਮ, ਗਉੜੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ, ਪੰਚਮ ਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਲਿਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਧਮ ਦਾ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪੂਰਵੀ ਤੇ ਭੈਰਉ ਨੂੰ ਵਖ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੰਜ ਮੱਧਮ, ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਨਿਖਾਦ ਇਸ ਦੇ ਨਯਾਸ ਸੁਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਨੁ ਰੁ ਗ ਮ, ਮੱ ਮ, ਗਮਪਧੁਪ, ਧੁ ਮ,

੩੯੩

ਕਰੁਗ, ਕੁਸਨ੍ਧੁਨ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ 'ਪ, ਧੁ ਪ, ਮੰਧੁਸ, ਨਸੰਰੁੰਨਸੰਧੁਨ, ਜਾਂ ਮੰਧੁਨ, ਸੰ—ਸੰਰੁੰਨਸੰਧੁਨ, ਧੁਪ" ਇੰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ (ਉੜੀ ਭਾਰਤੀ) ਫਾਰੈਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਰੂ-ਘਰ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਨਰੁਸ, ਨਰੁਗਮ, ਮੰਮਗ, ਰੁਗਰੁਸ, ਨ੍ਧੁਨ, ਰੁਸ— ।

੨. ਨਰੁਗਮ, ਮੰਮਗ, ਗਮਪਧੁ, ਪਧੁਮਪ, ਮਪਧੁਪ, ^ਗ ਮ, ਕਰੁਗ, ਰੁਸਨ, ਸਰੁਸ—ਨ੍ਧੁਨ, ਧੁਪ, ਮਪਧੁਨ, ਰੁਸ— ।

੩. ਨਰੁਗਮ ਮੰਮ, ਮੰਧੁਮੰਮਿਕ, ਗਮਪਧੁਪ, ਧੁਮਪਗਮ, ਕਰੁਕ-ਰੁ, ਨਰੁਗਮ, ^ਕ ਧੁਮੰਮਗ, ਰੁਗਰੁਨ, ਨਸਰੁ ਨਸਨ੍ਧੁਨ, ਰੁਸ—ਨਰੁਗ, ਗਮਪਧੁਮਪ, ਧੁਮ, ਮੰਮਿਕ, ਰੁਕ, ਮਕਰੁਸ ।

੪. ਨਸਕ, ਰੁਗਮੰਮਿਕ, ਗਮਪਧੁਮਪ, ਪਧੁਨ, ਸੰ—ਨਧੁਮਪ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਸੰ—ਨਧੁਨ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਧੁਮ, ਮੰਮਿਕ, ਰੁਗਰੁ, ਨਸਨ, ਧੁਨ੍ਰੁਸ—ਸਗਮ, ਪਧੁਮਪਧੁ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਸਨ, ਧੁਨ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਧੁਮ, ਮੰਮਿਕ, ਰੁਗਮ, ਕਰੁਕ ਰੁਸ—ਗਮਪਧੁਮਪਨ, ਸੰ—ਨਧੁਨ, ਸੰਨਧੁਪ, ਮ, ਮੰਮਿਕ, ਪਧੁਨਸੰਰੁੰਨਸੰ—ਨਧੁਪ, ਧੁਮਪਗਮ ਕਰੁਗ, ਮਕਰੁਸ— ।

੫. ਪਧੁਨਸੰ—ਨਰੁੰਸੰ—ਨਰੁੰਕੰ, ਰੁੰਕੰਰੁੰਸੰ, ਨਧੁਨ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਮੰਮਿਕ, ਰੁਗਮ, ਪਧੁਪ, ਮੰਧੁਨ, ਸੰਨਧੁਪ, ਪਧੁਨਸੰਰੁੰਨ, ਧੁਪ, ਗਮਪਧੁਮਪਨ, ਸੰਰੁੰਸੰ—ਨਰੁੰਕੰਮੰ—ਕੰਰੁੰਕੰ, ਰੁੰਸੰ—ਨਧੁਨ, ਰੁੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਸੰ—ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ, ਸੰਨਧੁਪ, ਮੰਧੁਮੰਮ, ਕਮਰੁਕ, ਰੁਗਮੰਮਿਕ, ਕਰੁਗ, ਰੁਗਰੁਸ—ਨ੍ਧੁਨ, ਸਰੁਨਸ—ਰੁਗਮ, ਗਮਮੰ ਮ, ਪਧੁਨਸੰ—ਨਧੁਨ, ਧੁਪ, ਧੁਮ, ਪਗ, ਮਰੁਗ, ਰੁਸਨ— ।

ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਨਰੁ ਗਮ ਮੰਮ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਨਧੁ ਨਨ ਰੁੰਨ ਧੁਪ ਮਗ ਰੁਸ ।
੨. ਨਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਪਧੁ ਨਸੰ ਰੁੰਸੰ ਨਧੁ ਨਨ ਧੁਪ ਮੱਧੁ ਮੰਮ ਗਰੁ ਮਗ ਰੁਸ ।
੩. ਰੁਗ ਰੁਰੁ, ਗਮ ਗਗ, ਮਮੰ ਮਮ, ਪਧੁ ਪਪ, ਧੁਨ ਧੁਧੁ, ਨਸੰ ਨਨ, ਸੰਰੁ ਸੰਸੰ, ਨਨ ਧੁਧੁ ਪਪ ਮਮ ਧੁਧੁ ਮੇਮੰ ਮਮ ਗਗ ਰੁਰੁ ਸਸ ।
੪. ਨਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਮਮ, ਗਮ ਪਪ, ਮਪ ਧੁਧੁ, ਪਧੁ ਨਨ, ਧੁਨ ਸੰਸੰ, ਨਸੰ ਰੁੰਰੁ, ਸੰਰੁ ਗੰਗੰ, ਰੁੰਗੰ ਰੁੰਰੁ, ਸੰਰੁ ਸੰਸੰ, ਨਸੰ ਨਨ, ਧੁਨ ਧੁਧੁ, ਮੱਧੁ ਮੰਮੰ, ਗਮ ਗਗ, ਰੁਗ ਰੁਰੁ, ਸਰੁ ਸਸ ।
੫. ਨਰੁ ਰੁਰੁ ਗਗ, ਗਮ, ਮ.ਮ ਪਪ, ਮੱਧੁ ਧੁ, ਧੁ, ਨਨ ਨਸੰ ਸੰ, ਸੰ ਰੁੰਰੁ, ਰੁੰਗੰ ਗੰ, ਗੰ ਮੰਮੰ ਰੁੰਗੰ ਗੰ, ਸੰ ਰੁੰਰੁ ਨਸੰ ਸੱਧੁ, ਨਨ, ਪਧੁ ਧੁ, ਮ, ਪਪ, ਮੱਧੁ ਧੁ, ਮ ਮੰਮੰ, ਗਮ ਮ ਰੁ ਗਗ, ਸਰੁ ਰੁਸ ।
੬. ਰੁਗ ਗ, ਰੁ ਗਗ ਰੁਸ, ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਗਰੁ, ਮੱਧੁ ਧੁ,ਮੱ ਧੁਧੁ ਮੰਮ, ਧੁਨ ਨਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਨਰੁ ਰੁੰ, ਨ ਰੁੰ ਰੁੰ ਸੰਨ, ਰੁੰਗੰ, ਗੰ, ਰੁੰ ਗੰਗੰ ਰੁੰਸੰ, ਗੰਮੰ ਸੰ, ਗੰ ਮੰਮੰ ਗੰਰੁ, ਧੁਨ ਨ, ਧੁ ਨਨ ਧੁਪ, ਮੱਧੁ ਧੁ,ਮੱ ਧੁਧੁ ਮੰਮ, ਗਮ, ਮ,ਗ ਮਮ ਗਰੁ, ਰੁਗ ਗ,ਰੁ ਗਗ ਰੁਸ ।

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥
 ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਚੀ ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਬੋਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥
 ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥
 ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥
 ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥

(ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੬)

ਅਸਬਾਈ

	X				੨				੦						
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਅ	ਬ	ਕ	ਦੁ	ਰਾ	ਸ	ਮ	ਕ	ਵ	ਨ	ਗ	ਤਿ	ਮੰ	ਸ	ਗੀ	ਸ
ਪ	ਧ	ਮੰ	ਧ	ਧੁਨ	ਧੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਭ	ਜੀ	ਠੇ	ਬ	ਨਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਮ	ਤਿ	ਭ	ਈ	ਥ	ਸ	ਗੀ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਖ	ਮ	ਧ	ਨ	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ਜਿ	ਉ	ਜ	ਲ	ਛ	ੳ	ਭ	ਬਾ	ਹ	ਰ	ਭ	ਇਓ	ਮੀ	ੳ	ਨਾ	ੳ
ਸ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਪੁ	ੳ	ਰ	ਬ	ਜ	ਨ	ਮ	ਹਉ	ਤ	ਪ	ਕਾੳ	ੳੳ	ਹੀ	ੳ	ਨਾ	ੳ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਯਉੜੀ ਲਲਿਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਕੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੦)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				੪				੨			
—	ਸ	ਨ	ਕ	ਸ	—	ਗ	—	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਮਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ
ੳ	ਨਾ	ਮ	ਬਿ	ਨਾ	ੳ	ਕੈ	ੳ	ਸੇ	ੳ	ਸੁ	ਖ	ਲਹੀ	ੳ	ਐ	ੳ
ਸ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੳ	ਰ	ਸ	ਨਾ	ਰਾੳ	ੳੳ	ਮ	ਨਾ	ੳ	ਮ	ਜ	ਸ	ਕਹੀ	ੳ	ਐ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	—	ਸ	—
	ਧ	ਨ	ਉਹੁ	ਮ	ੳਸ	ਤ	ਕ	ਧ	ਨ	ਤੋ	ਰੇ	ਨੈ	ੳ	ਤ	ੳ		
—	ਸ	ਸ	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—		
ੳ	ਧ	ਨ	ਉਇ	ਭਗ	ਤ	ਜਿ	ਨ	ਕੁੳ	ਮੳ	ਸੰ	ਗ	ਹੇ	ੳ	ਭ	ੳ		

—ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਕਤ ਨਹੀਂ ਠਉਰ ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥
 ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੨੭)

ਅਸਥ ਈ

੩											੦	੪			
												੪			
												੪			
ਗ	ਗਮ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ	ਗ
ੳ	ਗੀੳ	ੳ	ੳ	ਹੋ	ੳ	ਵਿ	ਸੁ	ਜਾ	ੳ	ਨੈ	ੳ	ਪੀ	ੳ	ਰ,	ਰਾ
ਮ	ਗਮ	ਪਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਧੁਪ	ਮਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਗੁਗ	ਮਗ	ਰੁਸ	ਨੁ
ੳ	ਮੳ	ੳੳ	ਭ	ਗ	ਤ	ਅ	ਨੀੳ	ਆੳ	ੳੳ	ਲੋ	ੳ	ਤੀੳ	ੳੳ	ਰੳ,	ਲਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਕ	ਤ	ਨ	ਹੀ	ਠਉ	ੳ	ਰ	ਮੂ	ੳ	ਲ	ਕੳ	ਤ	ਲਾ	ੳ	ਵਉ	ੳ
ਨ	—	ਰੁੰ	ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਮ	—	ਗਮ	ਪਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ
ਖ	ੳ	ਜ	ਤ	ਭ	ਨ	ਮਹਿ	ੳ	ਠਉ	ੳ	ਰੳ	ਨੳ	ਪਾ	ੳ	ਵਉ	ਲਾ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ। (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ, ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥ ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮ ਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੈ ਦਾਨੀ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੭)

ਗ	ਭ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	ਕਾਂ	ਸ	—	ਸ	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ	ੳ	ਹਿ	ਭਾਂ	ੳ	—	ਦ	—	—	—
—	—	ਸ	ਨ	ਕਾਂ	ਨ	ਰਿ	ਨ	ੳ	ੳ	ਮ	—	—	—
ੳ	ੳ	ਸ	ਪਿ	ੳ	ਹ	ਕਿ	ਸੀ	ੳ	ੳ	ਸ/	ੳ	ੳ	ੳ
ਗ	ਸ	ਨ											
ੳ	ੳ	ੳ											

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਕਾਂ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਸ	ਸ
ਕਾਂ	ੳ	ੳ	ਦੀ	ੳ	ੳ	ਦ	ਦਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਲ	ਭ
—	—	—	ਕਾਂ	ਗ	ਕਾਂ	ਕਾਂ	ਸ	—	—	—	—	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸ	ਕਾਂ	ੳ	ੳ	ਕਾਂ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਸ	—	—	ਨ	ਕਾਂ	ਨ	ੳ	ੳ	—	—	—	ਗ	ਕ
ਸ	ਭ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਰ	ਰ
ਮ	—	—	ਮ	ਗ	ੳ	ਮ	ੳ	ਕ	—	—	—	ਮ	ਪ
ਭਾ	ੳ	ੳ	ਦਿਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ਬ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਗ	ਰ	—	—	ਗ	ਮ	ਰ	ਨ	ਸ	—	—	—	ਕ	ਮ
ਰਾ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਜੀ	ਅ

ਗ
ਮ
ਐ

ੳ... —ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ, ਜਾਂ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ ਸੂਲਫਾਕ ਦੀ ਟਿਯੂਨ ਨੂੰ ਕਾਉਣ ਸਮੇਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਧਮਾਰ ਤਾਲ ਦੀ ਇਹ ਬਥਦ ਚੀਤ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ।

(ਗਉੜੀ ਲਲਿਤ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ

ਵਾਦੀ—ਸ	ਠਾਟ—ਪੂਰਬੀ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ)
ਸੰਵਾਦੀ - ਪ	ਜਾਤੀ—ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼—'ਪ-ਗ' ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਗਤੀ

ਆਰੋਹ—ਸ. ਰੁ ਗ ਮ ਪ, ਮ ਪੁ ਸ ।
 ਅਵਰੋਹ—ਸ, ਨ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ ।
 ਪਕੜ—ਸ, ਗ ਮ ਪੁ ਸ, ਨ ਪ ਮ ਗ, ਪ ਗ, ਰੁ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨ, ਸ ।

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ, ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ: ਜਾਂ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵੀ ਇਕੋ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ, ਗੰਧਾਰ, ਦੇਵਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਇਕ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੰਡੀ, ਜਾਂ ਗੂਜਰੀ ਟੰਡੀ ਭੀ ਇਕ ਠਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਕਈ ਗਾਇਕ-ਵਾਦਕ ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬੰਦਿਸ਼ ਜਾਂ ਆਲਾਪ ਗਾਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਰੂਪ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤਾਲ-ਬੱਧ ਬੰਦਿਸ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਅਤੀ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਸੋ ਅਸਾਂ ਜੋ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ, ਗਉੜੀ-ਮਾਲਵਾ ਅਤੇ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵੀ ਇਕੋ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਠਾਟ ਪੂਰਵੀ, ਜਾਤੀ ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਸ਼ਾਮ) ਹੈ। ਇਹ ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਮਾਲਵੀ ਦਾ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੈਵਤ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਅਲਪ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਜਿਵੇਂ "ਸਨ, ਮੱਧੁ ਸ, ਗਰੁ, ਮੱਗਰੁਪ, ਗਰੁਸ" ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਿਚ ਮਾਲਵੀ ਦਾ ਰੂਪ ਜਿਵੇਂ "ਪ, ਮੱਧੁਸ, ਰੁਸ ਨ ਪ ਮਗ, ਪਗ" ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ. ਰੁਨ, ਪ—ਮੱਧੁਸ, ਗਰੁ. ਮੱਗਰੁਪ. ਮਗ. ਪ—ਗਰੁਸ" ਅਤੇ ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਣ "ਗ, ਮੱਧੁਸ. ਜਾਂ, ਮਗ, ਮੱਧੁਸ. ਰੁਸਨ, ਪਮਗ, ਪ" ਇੰਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ ਇਹ ਭੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਗੀ ਸਿੱਖ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

੧. ਸ, ਗਰੁਸਨ, ਨਰਗ, ਰੁਮੰਗਰੁਸ, ਸਨਪੁ—ਮੰਧੁਰੁਸ—ਗਰੁਮੰਗਰੁਸ— ।
੨. ਸਗ, ਰੁਸਨ; ਮੰਧੁਸ—ਨਸਗਰੁਪ, ਮੰਗ, ਪਗਰੁਸ—ਰੁਗਰੁਮੰਗਰੁਸਨ, ਰੁਸ—ਸਰੁਗਰੁਪ—ਮੰਗ, ਰੁਮੰਗਰੁਸ— ।
੩. ਸਗ, ਰੁਗਰੁਪ—ਮੰਗ, ਮੰਪਗ, ਮੰਧੁਸ—ਸੰਨਪਮੰਗ, ਪਗਰੁ, ਮੰਗਰੁਸ—ਸਨਰੁਸ—ਸਫ, ਮੰਧੁਸ—ਰੁਸੰਨ, ਪਗਪ, ਮੰਧੁਰੁਸ—ਨਸਰੁੰਨਪ, ਮੰਪਗ, ਰੁਮੰਗਰੁਸ— ।
੪. ਸਰੁਗਰੁਪ—ਪਮੰਗ, ਪਗਰੁਸ—ਗਮੰਧੁਸ—ਰੁਸੰ, ਨਰੁੰ, ਗਰੁੰਸ, ਰੁੰਨਪ, ਮੰਗ, ਮੰਧੁਰੁਸ—ਨਸਰੁੰਨਸੰਨ, ਮੰਧੁਸ—ਸਗੰ, ਰੁਮੰ ਗਰੁੰਸ— ਸੰਨਪਗ, ਮੰਗਰੁ, ਗਰੁਸ— ਸਗ, ਰੁਮੰ, ਗਪ, ਮੰਧੁਸ—ਸੰਨ, ਰੁੰਸ, ਨਸੰਨਪ, ਮੰਗ ਰੁਮੰਗਰੁਸ— ।
੫. ਨਸ, ਰੁਗਰੁ, ਮੰਪਗ, ਮੰਧੁਸਰੁੰਸ—ਨਸਰੁੰ, ਨਸੰਨ; ਪਮੰਗਪ, ਪਗ, ਮੰਧੁਸ—ਗਰੁੰਮੰਗ ਰੁੰਪ, ਮੰਗਰੁੰਸ—ਨਸੰਨਪ—ਮੰਗਪਸ—ਸੰਨਪਫ, ਰੁਮੰਗਰੁਪ—ਮੰਧੁਸੰਨ, ਰੁੰਨਪਗ, ਮੰਗ, ਰੁਮੰਗਰੁਸਨ, ਰੁਸ— ।

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ (ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਨੰ: ੨)

ਅਸਥਾਈ

	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯								
੧.	ਮਾ	ੜ	ਧਉ	ੜ	ਰ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	×	ਸਗ	ਮੰਧੁ	ਸੰਨ	ਰੁੰਸ	੨	ਨਪ	ਮੰਗ	ਰੁਗ	ਰੁਸ
੨.	ਰੁਗ	ਰੁਮੰ	ਗਰੁ	ਪਪ	ਮੰਧੁ	ਸੰਨ	ਰੁੰਸ	ਗਰੁੰ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ		
੩.	ਸਰੁ	ਗਰੁ	ਰੁਗ	ਮੰਗ	ਗਮੰ	ਪਮੰ	ਮੰਧੁ	ਧੁਪ	ਸਰੁੰ	ਗਰੁੰ	ਸੰਨ	ਪਪ	ਮੰਗ	ਰੁਮੰ	ਫਰੁ	ਸੜ		
੪.	ਸਰੁ	ਰੁ,ਸ	ਫਰੁ	ਸਨ,	ਮੰਧੁ	ਪ,ਮੰ	ਧੁਪ	ਮੰਗ,		
	ਸਰੁੰ	ਰੁੰ,ਸੰ	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਨ,	ਗੰਗ	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਰੁੰ	ਸੰਨ,	ਸੰਸੰ	ਨਪ,	ਪਪ	ਮੰਗ,	ਮੰਮੰ	ਯਰੁ,	ਗਗ	ਰੁਸ		
੫.	ਸਰੁ	ਸਗ	ਰੁਸ,	ਰੁਗ	ਰੁਮੰ	ਗਰੁ,	ਗਮੰ	ਗਪ	ਮੰਗ,	ਮੰਧੁ	ਮੰਧੁ	ਪਮੰ,		
	ਪਧੁ	ਪਸੰ	ਨਪ,	ਸਰੁੰ	ਸਗੰ	ਰੁੰਸੰ,	ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰਮੰ	ਫਰੁੰ	ਸੰਸੰ	ਨਨ	ਪਪ	ਮੰਮੰ	ਗਗ	ਫਰੁ	ਸਸ		
੬.		
	ਸਸ,	ਨਨ	ਸਨ	ਮੰਧੁ	ਸਰੁ	ਗਰੁ	ਸਸ,	ਨਨ	ਸਨ	ਮੰਧੁ	ਸਰੁ	ਗਰੁ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਨਨ	ਸਨ		
	ਮੰਧੁ	ਸਰੁ	ਗਰੁ	ਪਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ,	ਨਨ	ਸਨ	ਮੰਧੁ	ਸਗ	ਮੰਧੁ	ਸਰੁੰ	ਸੰਨ	ਪਪ	ਮੰਗ	ਰੁਸ		

ਅੰਤਰਾ

੧.	ਕ ਰਹੁ ਠ ਕ੍ਰਿ	ਪਾ ਠ ਠ ਠ	ਠਨ ਪਮ ਗਰੁ ਸਨ	ਸਗ ਮੱਧੁ ਸਰੁ ਸੰਠ
੨.	• • • •	ਸਰੁ ਕਰੁ ਸਨ ਪਮ	ਗਰੁ ਮੱਗ ਰੁਸ, ਨਸ	ਗਮ ਬੁਧੁ ਮੱਪ ਸੰਠ
੩.	ਸੰਗ ਰੁਸੰ ਧੁਸੰ ਨਪ,	ਮੱਧੁ ਪਮ, ਗਪ ਮੰਗ,	ਰੁਮ ਗਰੁ, ਸਗ ਰੁਸ,	ਗਮ ਬੁਧੁ ਮੱਪ ਸੰਠ
੪.	• • • •	• • • •	ਗੰਗ ਰੁਸੰ, ਰੁਰੁ ਸੰਨ,	ਸੰਸ ਨਪ, ਠਨ ਪਮ
	ਪਪ ਮੰਗ, ਮੰਮ ਕਰੁ,	ਗਕ ਰੁਸ, ਨਸ ਗਮ	ਪਧੁ ਮੱਪ ਸੰਠ, ਪਧੁ	ਮੱਪ ਸੰਠ ਪਧੁ ਮੱਪ
੫.	• • • •	ਗੰਗ ਰੁ, ਗੰਗ ਕਰੁ ਸੰਨ,	ਰੁਰੁ ਸੰ, ਰੁਰੁ ਨਪ,	ਠਨ ਪੁ, ਠਨ ਮੰਗ
	ਪਪ ਮੱਪ ਪਮ ਗਰੁ,	ਗਗ ਰੁਗ ਕਰੁ ਸਨ	ਰੁਕ ਰੁਸ, ਗਮ ਗਰੁ,	ਮੱਪ ਮੰਗ, ਪਧੁ ਪਸੰ
੬.	ਰੁਗ ਰੁਮੰ ਗੁਰੁ, ਸਰੁ	ਸੰਗ ਰੁਸੰ, ਨਸ ਨਰੁ	ਸੰਨ, ਪਧੁ ਪਸੰ ਨਪ,	ਮੱਪ ਮੱਧੁ ਪਮ, ਗਮ
	ਗਪ ਮੰਗ, ਰੁਗ ਰੁਮ	ਕਰੁ, ਸਰੁ ਸਗ ਰੁਸ,	ਨਸ ਨਰੁ ਸਨ, ਸਗ	ਰੁਮ ਕਪ ਮੱਧੁ ਪਸੰ

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਗ)

ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੁ ਨ ਸਾਧਾ ॥
 ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥
 ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥
 ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥
 ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪੁਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥
 ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚਕਾਇਆ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਅਸਥਾਈ

੦	੩	×	੨
			ਸ ਨ ਮ ਕਉ
ਸ ਚ ਰੁ ਮੰ ਗ ਰੁ ਸ ਸ ਨੁ — ਸ —	ਗ ਰੁ ਸ ਸ ਨੁ — ਸ —	— ਸ —	— — — —
ਇ ਹ ਬਿ ਧ ਕੋ ਠ ਸ ਸ ਮ ਝਾ ਠ ਵੈ ਠ	ਕੋ ਠ ਸ ਸ ਮ ਝਾ ਠ ਵੈ ਠ	ਠ	ਠ ਸ, ਠ ਠ

ਰੁ	ਰੁ	ਪ	—	ਮੁ	—	ਧੁ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ
ਕ	ਰ	ਤਾ	ੜ	ਹੋ	ੜ	ਇ	ਜ	ਨਾ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮੁ	ਗ	ਕ	ਗ	—	ਧੁ	ਮੁ	ਮੁ	ਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੁ	—	ਸੰ	—
ਅ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ਤ	ਕਿ	ਛ	ਛ	ਇ	ਨਹਿ	ੜ	ਕ	ਮਾ	ੜ	ਨੋ	ੜ
ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	—	ਰੁੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—
ਜ	ਪ	ਤ	ਪ	ਕ	ਛੁ	ੜ	ਨ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਯਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਦ	ਹ	ਇ	ਸ	ਲੈ	ੜ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਦਉ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਇਉ	ੜ	—	—
ਨੁ	ਸ	ਪ	ਪ	ਮੁ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁ	—	—
ਕ	ਵ	ਨ	ਕ	ਰ	ਮ	ਕ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ਯਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮੁ	ਕਉ	—	—

—ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

੨. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ), ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਜ ਲਯ)

ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥

ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕਿਆ ਇਸ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥

(ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੨੧੬)

ਅਸਥਾਈ

੦	—	—	—	੩	—	—	—	×	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮੁ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਨ	ਪ	ਮੰਗ	ਪ	ਪ	ਗ	ਪ	੨	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਮਾ	ੜ	ਧਉ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿੜ	ਹ	ਰਿ	ਮੁ	ਖ	ਕਹੀ	ੜ	ਐ	—	—	—
ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ	—	ਸ	ਸ	—	ਸ	ਨ	—	ਪੁ	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	ਮ	ਤੇ	ੜ	ਕ	ਛੁ	ੜ	ਨ	ਹੋ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	—	—	—
ਗ	ਮੁ	ਧੁ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਪ	ਮੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਜਿਉ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਖਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਿਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਹੀ	ੜ	ਐ	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਧ	ਮ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਗ	—	ਸ	—
ਕਿਆ	ੜ	ਕਿ	ਛ	ਕ	ਘ	ੜ	ਕਿ	ਕ	ਰ	ਣ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ
ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਨ	—	ਪ	—	ਸੰ	—
ਕਿਆ	ੜ	ਇ	ਸ	ਹਾ	ੜ	ਬ	ਬਿ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	ਨ	ਗੁੰ	ਨ	ਪ	—	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	—
ਜਿ	ਤ	ਧੁ	ਮ	ਲਾ	ੜ	ਵਹੁ	ੜ	ਰਿ	ਤ	ਹੀ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਗਾ	ੜ
ਪੁ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗ	ਗੁ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਪ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—
ੜ	ੜ	ਰ	ਨ	ਖ	ਸ	ਮ	ਹੇ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਡੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ), ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਪਾਇਆ ਲਾਲੂ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਤਨ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥
 ਕਹੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੁਕੇ ॥
 ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੁਕੇ ॥੨॥
 ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥
 ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥
 ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਇਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੫)

ਅਸਥਾਈ

⊕		੧	੨	⊕		੧	੨					
ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਪੁਪ	ਸ	—	ਸ	—		
ਰੁ	ੜ	ਇਆ	ਲਾ	ੜ	ਰ	ਤ	ਠ	ਮਨ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ

ਨ	ਰ	ਗ	ਗ	ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰ	ਨ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਮ	ਨ	ਸੀ	ਤ	ਲ	ਈ	ਸ	ਆ	ਸ
ਮ	ਧ	ਸ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਰ	ਸ	ਸ
ਸਤਿ	ਫੁ	ਰ	ਸ	ਬ	ਦ	ਸ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਗਿਆ	ਸ	ਸ	ਸ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਲਾ	ਈ	ਭੂ	ਭੂ	ਖ	ਤ੍ਰਿ	ਸ	ਨ	ਸਭ	ਲਾ	ਈ	ਈ	ਈ	ਈ
ਨ	ਨ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	—	—	ਸ	—	—	—	—
ਚਿ	ਤਾ	ਸ	ਗ	ਲ	ਬਿ	ਸਾ	ਸ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	ਸ	ਰੁ	ਨ	ਨ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—
ਕ	ਰ	ਮਸ	ਤ	ਕ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ਰੋ	ਧ	ਰਿ	ਓ	—	—
ਨ	ਸ	ਰੁ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਮ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਸ	ਨ	ਜੀ	ਤ	ਸ	ਜ	ਗ	ਸਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	—	—

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕ:)

੪. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ), ਸੂਲਫਾਕ (ਦਰੁੱਤ ਲਯ)

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥
 ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥
 ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਭਾ ॥੩॥

(ਗਉੜੀ ਭ: ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੪੫)

ਅਸਥਾਈ

X	੦	੨	੩	੦				
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	—	—	—	—	—
ਰੁ	ਮ	ਕੁ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	ਸ	ਸਈ	ਸ	—	—	—	—	—
ਨ	ਨ	ਮ	ਗ	—	—	—	—	—
ਜੀ	ਅ	ਸ	ਜੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ

ਗ	ਕ	ਮ	ਪ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਮੰ	ਹਿ	ਨ	ਬਿ	ਸਾ	ੳ	ਰੁੰ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸੰ	ਗੰ	ਨ	ਪ	ਮੰ	ਕ	ਪ	ਕ	ਰੁੰ	ਸ
ੳ	ੳ	ਜ	ਨ	ਏ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਮੰ	ਪੁ	ਮੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—
ਮੰ	ਠੀ	ਸੰ	ਗਤਿ	ਪ	ੳ	ਰ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਚ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ਮੰ	ਰਾ
ਗੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਮੰ	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	—
ਕ	ਰ	ਮ	ਕੁ	ਨਿ	ਲ	ਤਾ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨ	ਰੁੰ	ਨ	ਪ	ਮੰ	ਗ	ਪ	ਕ	ਰੁੰ	ਸ
ਜ	ਨ	ਮ	ਕੁ	ਠੀ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।
(—ਵਠ ਰਾਤਾ ਸੋਠਾ ਵਠੋ)

SIKHBOOKCLUB.COM

੫. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ) ਤਾਲ-ਧਮਾਰ (ਬਿਲੋਬਿਤ ਲਯ)

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥

ਗੁਰਿ ਤੁਠੇ ਸਜਣ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥

(ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੩੦੨)

ਅਸਥਾਈ

X					੨		੦		੪			
											ਪੁ	ਮੁ
											ਸੁ	ਲੁ
ਸੰ	ਸੰ	ਲ	ਨ	—	ਪ	—	ਪ	ਮੰ	ਰੁੰ	ਸ	—	—
ਸਾ	ਜ	ਨ	ਪੁੰ	ੳ	ਕ	ੳ	ਸੰ	ਗ	ਸ	ਰਾ	ੳ,	ੳ
					ਮ			ਏ				
ਠੀ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਮੰ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	ਨ	ਰੁੰ	
ਅ	ੳ	ਖੀ	ਰਾ	ੳ	ਰ	ਲ	ਕੰ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸੁਠ...

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਗ	ਪ	—	ਪ	ਕ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਪ	ਪ
ਕ	ੳ	ਕ	ਸ	ੳ	ਸ	ਕ	ਸ	ੳ	ਕ	ਸ	ੳ	ਸ	ਕ
ਸ	ਸ	ਕ	ਗ	ਕ	ਮ	ਕ	ਕ	ਸ	—	ਨ	ਕ	ਮ	ਕ
ਨ	ਨ	ਕ	ਸ	ੳ	ਖ	ਸ	ਕ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨ	ਸ	ਕ

(ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤਿ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ

ਵਾਦੀ—ਸ	ਠਾਟ—ਮਿਸ਼ਰਤ	ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਾਠ (ਬਾਮ)
ਸੰਵਾਦੀ—ਪ	ਜਾਤੀ—ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼— $\overline{ਰ-ਪ}$, $\overline{ਪ-ਗ}$ ਤੇ $\overline{ਗ-ਸ}$ ਦੀ ਸੁਰ ਸੰਯਤੀ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਮ ਪ, ਨ ਸ, ਜਾਂ ਮ ਪ ਧੁ ਨ ਸ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ, ਰ ਪ ਗੁਰ, ਗੁ-ਸ ।

ਮ

ਪਕੜ—ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਗ ਮ, ਰ ਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ, ਨੁਪੁਨ, ਰੁ ਸ ।

ਇਹ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਤੇ ਮਾਂਝ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਰਿਖਭ, ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਧੈਵਤ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਾਤੀ ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਦੀ ਖੜਜ, ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦਾ ਚੌਥਾ ਪਹਿਰ (ਬਾਮ) ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰਾਗ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਦੋ ਠਾਟਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਠਾਟ ਵਿਚ ਨੀਅਤ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਜੇ ਪੂਰਵਾਂਗ ਭਾਗ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਭਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਖਮਾਜ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਠਾਟ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ, ਬਸੰਤ ਮੁਖਾਰੀ, ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ, ਨਟ ਭੈਰਉ, ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ ਇਤਿਆਦਿ ਰਾਗ ਹਨ। ਐਸੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ।

ਇਕ ਸਪਤਕ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪੂਰਵਾਂਗ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ। ਭਾਵ, ਖੜਜ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਜਾਂ ਪੰਚਮ ਤਕ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਜਾਂ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤਕ ਦੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਠਾਟ ਤੇ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਹੀ ਉਧਾਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ :—

੧. ਬਸੰਤ ਮੁਖਾਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੂਰਵਾਂਗ ਭਾਗ ਭੈਰਉ ਠਾਟ ਦਾ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਭਾਗ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਹੈ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਸ ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਨੁ ਸ । ਸ ਨੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ ।

੨. ਅਹੀਰ ਭੈਰਉ ਦਾ ਪੂਰਵਾਂਗ ਭਾਗ ਭੈਰਉ ਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਭਾਗ ਖਮਾਜ ਠਾਟ ਹੈ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ— ਸ ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਨੁ ਸ । ਸ ਨੁ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਟ ਭੈਰਉ ਆਦਿ ਰਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਬਸੰਤ ਬਹਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਵਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਆਰੋਹ ਬਹਾਰ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਬਸੰਤ, ਜਾਂ ਆਰੋਹ ਬਸੰਤ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਬਹਾਰ ਦਾ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ

ਮ
 "ਸ ਮ, ਪ ਗੁ ਮ ਨੁ ਧ, ਨ ਸੰ, (ਸੰ) ਨ ਧੁ ਪ, ਮੰਗਮੰਡਗ, ਗਮੰਧੁਗ, ਮੰਗਰੁਸ। ਸ, ਗ ਮੰ ਧੁ ਰੁੰ, ਸੰ,

ਮ
 ਨੁ ਪ ਮ ਪ ਗੁ ਮ ਨੁ ਧ, ਨ ਸੰ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ । ਸੰ, ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ ਜਾਂ ਗਉੜੀ ਸੌਰਠ ਇਤਿਆਦਿ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਅਤੇ ਖੂਬ ਸੁਰਤੀ ਬਣੀ ਰਹੇ ।

ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ ਦਾ ਚਲਣ "ਸ, ਰੁ ਗ ਮ, ਪ ਧੁ ਪ ਮ ਪ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ । ਜਾਂ ਸ ਰੁ ਗ ਮ,

ਮ
 ਪ ਧੁ ਮ ਪ, ਰ ਮ ਪ ਨ, ਸੰ" ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ । ਗਉੜੀ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਮਨੋਹਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ । ਜੇ ਅੱਜ ਥਲ੍ਹ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਆਲਾਪ)

ਮ
 ੧. ਸ, ਰੁਗਮ, ਗਰੁਗ, ਰੁਸ ਨੁਪੁਨ, ਰੁਸ—ਗਮ ਪਧੁਪ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ ।

ਮ
 ੨. ਸ, ਰੁਗਮ, ਪਧੁਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ, ਨੁਸਰੁ ਨੁਪੁਨ, ਰੁਸ—ਗਮਪ, ਧੁਮ, ਪਗ, ਮਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ—।

ਮ
 ੩. ਗਮਪਧੁਪ, ਮਪਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ, ਧੁਮਪਗਮ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਨੁਰੁਸ—ਸਰੁਗਮ, ਰਮਪਨ, ਸੰ—
 ਨੁਧਪ, ਧੁਮਪਨ ਸੰ—ਨਸਰੁਨੁਸੰ—ਨੁਧਪ, ਪਧੁ ਮਪ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—।

ਮ
 ੪. ਰਮਪਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ ਧੁਮਪਨ, ਸੰ—ਸਰੁਨੁਸੰ ਧੁਨਸੰ, ਨੁਧਪ, ਧੁਮਪ ਸੰ—ਨੁਧਪ ਧੁਮਪਗਮ, ਰਪ
 ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਰਮਪ—ਧੁਮਪਨਸੰ—ਸਰੁਨੁਸੰ—ਸਨੁਧਪ ਧੁਮਪਗਮ ਗਰੁਗ, ਰੁਸਨ, ਧੁਨੁਸਰੁਸ—

ਮ
 ਗਮਪਧੁਪ, ਮਪਨ, ਸਰੁੰਸੰ—ਨੁਧਪ, ਪਧੁਮਪ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—।

ਮ
 ੫. ਮਪਨ, ਸੰ—ਨੁਧਪ ਮਪਸੰ—ਸਰੁੰਸੰ ਨੁਪੁਨ ਸਰੁੰਸੰ—ਸਰੁੰਗ—ਰੁੰਸੰ—ਸਨੁਧਪ, ਧੁਮਪਸੰ—
 ਸਰੁੰਨਸੰ—ਗੰ, ਰੁੰਗਰੁੰਸੰ, ਨੁਧਪ, ਮਪਨਸਰੁੰਨਸੰ ਸਰੁੰਗੰ, ਰੁੰਗਰੁੰਸੰ—ਨਸੰ, ਨੁਧਪ ਧੁਮਪਗਮ, ਨੁਧਪ,

ਮ
 ਸੰ, ਨੁਧਪ, ਰਪ ਗੁਰ, ਗੁਸ—ਸਰੁੰਸ, ਸਰੁੰਗਰੁੰਸ, ਸਰੁੰਗਮਗਰੁੰਸ, ਸਰੁੰਗਮਪ ਗੁਰਸ, ਗਮਪਧੁਮਪ

ਮ
 ਗੁਰਸ, ਗਮਪਨਸੰ, ਨੁਧਪ ਰਪ ਗੁਰਸ, ਮਪਨਸਰੁੰਨਸੰ ਨੁਧਪ ਮਪ, ਰਪ ਗੁਰਸ, ਨੁਪੁਨ, ਰੁਸ ।

ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਾਨਾਂ

੧. ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ ਨਸ ।
੨. ਸਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਨਸ ਰੁਸ ਨੁਧ ਪਧੁ ਮਪ ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ ।
੩. ਸਰੁ ਗਰੁ ਗਮ ਗਰੁ ਗਮ ਪਧੁ ਮਪ ਨਸ ਰੁਸ ਨੁਧ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ ।
੪. ਸਰੁ ਰੁ;ਸ ਰੁਰੁ ਸਸ, ਗਮ ਮ,ਗ ਮਮ ਗਰੁ, ਨਸ ਸੁੰ,ਨ ਸਸ ਰੁਸ ਨੁਧ ਪਧੁ ਮਪ ਗਮ ਰਪ ਗੁਰ ਗੁਸ ਨਸ ।
੫. ਸਰੁ ਗਗ, ਰੁਗ ਮਮ, ਗਮ ਪਪ ਮਪ ਨਨ, ਪਨ ਸਸ, ਨਸ ਨੁ,ਧ ਨੁਧ, ਪਧੁ ਪ,ਮ ਪਮ, ਰਗੁ ਰੁਸ ਰਸ ਨਸ ।
੬. ਰੁਰੁ ਸਨ, ਗਗ ਰੁਸ, ਮਮ ਗਰੁ, ਪਪ ਮਗ, ਧੁਧੁ ਪਮ, ਨੁਨੁ ਧਪ, ਸਸ ਨੁਧ, ਰੁਰੁ ਸਨ, ਗਗ ਰੁਸ, ਨੁਨੁ ਧਧ ਪਪ ਮਮ ਗਗ ਰਰ ਪਪ ਗੁਗੁ ਰਸ ।

੧. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ, ਤਿੰਨਤਾਲ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੋਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥
 ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
 ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
 ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਜਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

		ਅਸਥਾਈ											
੦		੩				X				੨			
												ਸ	ਸ
												ਰੁ	ਰਿ
												ਹ	ਰਿ
—	ਗਮ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਰੁ ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	ਗ	ਮ	—	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
S	ਗਾ S ਮ ਗਾ S ਮ ਗਾ ਮ ਰਾ	S	ਮਾ S	S	S	S	ਗ	ਮ	S	S	S	ਗ	ਮ
—	ਧੁ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਮ — ਗ ਰੁ ਗ	—	ਸ	—	—	—	ਗ	ਮ	—	ਰੁ	—	ਸ	ਸ
S	ਧੁ ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਮ — ਗ ਰੁ ਗ	S	ਮਾ S	S	S	S	ਗ	ਮ	S	S	S	ਗ	ਰਿ...

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਮ	ਖ	ਪ	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ਬਿ	ਦ	ੜ	ਜ	ਪੇ	ੜ	ਦਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	ਨ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਗੁ	ੜ	ਮੁ	ਖ	ੜ	ੜ	ਪ	ਵਿ	ੜ	ੜ	ਰੁ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਸ	ਸ	ਚ	ਨ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਮ	—	—	—
ੜ	ਹਰਿ	ਜ	ਸ	ਸੁ	ਣੀ	ਐ	ੜ	ੜ	ਜਿ	ੜ	ਗ	ਮ	ੜ	ੜ
—	ਗ	ਰ	ਰ	ਕ	ਰ	ਪ	—	—	ਮ	—	ਰ	ਗੁ	—	—
ੜ	ਸੋ	ੜ	ਈ	ਭਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ੜ
									ਮਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

—ਜਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

੨. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਾਜ)

ਚੌਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੌਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਚੌਜੀ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੌਜੀ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥
 ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥
 ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥
 ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥
 ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥
 ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥
 ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥

(ਕਉੜੀ ਮਾਝ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੧੭੪)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
ਸ	ਗ	ਮ	—	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਚ	ਮੇ	ਭੇ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਸ	ਗ	ਮ	—	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਜੀ	ਮੇ	ਭੇ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ

੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
ਮ	ਪ	ਨ	—	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਹਰਿ	ਆ	ਭੇ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰਗੁੰ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਸੰ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦

ਅੰਤਰਾ ਦੂਜਾ

੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
ਪ	ਪ	ਨ	—	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਹਰਿ	ਆ	ਭੇ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
ਸੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰਗੁੰ	ਗੰ	—	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਸੰ	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨	੨
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦
੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦	੨	੦

ਗ	—	ਗ	ਗ	ਮ	—	ਗ	—	ਗ	—	ਸ	—	—
ਖ	ੳ	ੳ	ਰ	ੳ	ੳ	ਗ	—	ਰ	—	ਦਾ	ੳ	ੳ
ਸ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਗ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	—
ਆ	ਪੇ	ੳ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਜੋ	ਗੀ	ਨੀ	ਉ	ੳ	ੳ	—

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।
(ਸੁਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੩. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ (ਮੱਧਮ ਲਯ)

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ, ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥
ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥
ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥
ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥
ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯ ਗੁਰੁ, ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਰਾਰ ॥੪॥
(ਗਉੜੀ ਮਾਂਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਅਸਥਾਈ

×			੦			×			੦			ਸਸ
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਦੁਖ
ਰ	ਜ	ਠ	ਤੇ	ੳ	ਰਾ	ਨਾ	ੳ	ਸ	ਜੀ	ਦੁ	ਖ	
ਭੰ												
ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਸ	—	
ਭੰ	ਜ	ਨ	ਤੇ	ੳ	ਰਾ	ਨਾ	ੳ	ੳ	ਮ	ੳ,	ੳ	
ਸ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪਮ	ਪ	—	—	
ਆ	ੳ	ਠ	ਪਹ	ਰ	ਆ	ਰਾ	ੳ	ਧੀੳ	ਐ	ੳ	ੳ	

ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਗੁ	—	ਸਨ	ਸ	—	ਸਸ
ਪੁ	ਰ	ਨ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗਿਆ	ੜ	ੜੜ	ਨ	ੜ	ਦੁਖ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	—
ਜਿਤ	ਘ	ਟ	ਵ	ਸੈ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਰ	ਬੁਹ	ਮ	ੜ
ਨ	ਧੁ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰਰੁੰ	ਗੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	ਸੰਸੰ
ਸੋ	ਈ	ਸੁ	ਹਾ	ਵਾ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ਜਮ
ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪਮ	ਧ	—	—
ਕੰ	ਕ	ਰੜ	ਨੇ	ੜ	ਨ	ਆ	ੜ	ਵੜ	ਈ	ੜ	ੜ
ਰ	ਪ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰ	ਗੁ	—	ਸਨ	ਸ	—	ਸਸ
ਰ	ਸ	ਨਾ	ਗੁ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ੜ	ੜੜ	ਉ	ੜ	ਦੁਖ

— ਬਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ । (ਸੂਰ ਰਚਨਾ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ)

੪. ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਤਾਲ-ਰੂਪਕ (ਮੱਧਯ ਲਯ)

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
 ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
 ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥
 ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥
 ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥
 ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥
 ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਬੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥

(ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੂਚਨਾ

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ, ਤਾਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ (ਟਿਊਨ) ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਖੋਚਲ ਕਰਨੀ।

SIKHBOOKCLUB.COM